

Nr. 15 – 2004
Side 2297 – 2460

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 15 - 2004
Utgitt 24. januar 2005

Innhold

	Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet	
2004	
Des. 17. Lov nr. 85 om endr. i folketrygdlova og i enkelte andre lover.....	2297
Des. 17. Lov nr. 86 om endr. i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. og enkelte andre lover.....	2300
Des. 17. Lov nr. 87 om endr. i lønnsgarantilova.....	2307
Des. 17. Lov nr. 88 om endr. i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) mv.....	2308
Des. 17. Lov nr. 89 om endr. i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske mv.	2309
Des. 17. Lov nr. 90 om omdanning av Kystverkets produksjonsvirksomhet til statsaksjeselskap.....	2309
Des. 17. Lov nr. 91 om endr. i midlertidig lov 2. juli 2004 nr. 64 om prøveordning med lokaler for injeksjon av narkotika (sprøyteromsordning) m.m.	2310
Des. 17. Lov nr. 92 om endr. i lov 13. juni 1980 nr. 35 om fri rettshjelp	2311
Des. 17. Lov nr. 93 om endr. i lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser (stiftelsesloven).....	2311
Des. 17. Lov nr. 94 om endr. i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene	2312
Des. 17. Lov nr. 95 om endr. i lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr	2312
Des. 17. Lov nr. 96 om opph. av lov 18. juni 1971 nr. 79 om Norsk språkråd	2312
Des. 17. Lov nr. 97 om endr. i lov 13. juni 1997 nr. 53 om tilsyn med erverv i dagspresse og kringkasting	2313
Des. 17. Lov nr. 98 om endr. i lov 25. mars 1994 nr. 7 om sikring mot og erstatning for naturskader (naturskadeloven) og lov 16. juni 1989 nr. 70 om naturskadeforsikring	2314
Des. 17. Lov nr. 99 om kvoteplikt og handel med kvoter for utslipp av klimagasser (klimakvoteloven).....	2315
Des. 17. Lov nr. 100 om endr. i EØS-konkurranseloven og konkurranse-loven.....	2319
Des. 17. Lov nr. 101 om europeisk meldeplikt for tekniske regler (EØS-høringsloven).....	2321
2003	
Sept. 22. Deleg. av myndighet til Sjøfartsdirektoratet etter produktkontrollloven § 4 og § 8 (Nr. 1924)	2324
2004	
Des. 10. Deleg. av myndighet til Kommunal- og regionaldepartementet etter sameloven § 2–11 (Nr. 1607)	2331
Des. 10. Delvis ikrafttr. av lov 10. desember 2004 nr. 81 om endringer i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) og enkelte andre lover (gjennomføring av EØS-regler om anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder m.m.) (Nr. 1610).....	2332
Des. 10. Deleg. av myndighet til Finansdepartementet etter lov 10. desember 2004 nr. 80 om endringer i forsikringsvirksomhetsloven m.m. (livsforsikringsvirksomhet) del IV (Nr. 1611)	2333
Des. 10. Deleg. av myndighet til Finansdepartementet etter lov om forsikringsvirksomhet (Nr. 1612)	2333
Des. 10. Ikrafttr. av lov 2. juli 2004 nr. 59 om personell i Forsvaret (Nr. 1614)	2333
Des. 14. Deleg. av myndighet til Fylkesmannen etter jordlova § 18 (Nr. 1615).....	2333
Des. 10. Ikrafttr. av lov 10. desember 2004 nr. 76 om arbeidsmarkedstjenester (arbeidsmarkedsloven) (Nr. 1616).....	2334
Des. 17. Ikraftsetjing av lov 17. desember 2004 nr. 96 om oppheving av lov 18. juni 1971 nr. 79 om Norsk språkråd (Nr. 1646).....	2364
Des. 17. Ikrafttr. av lov 17. desember 2004 nr. 94 om endringer i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (Nr. 1647)	2364
Des. 10. Endr. i delegering av myndighet til Norges vassdrags- og energidirektorat til å være vassdragsmyndighet og til å fatte vedtak etter vannressursloven (Nr. 1649).....	2365
Des. 17. Ikrafttr. av midlertidig lov 2. juli 2004 nr. 64 om prøveordning med lokaler for injeksjon av narkotika (sprøyteromsordning) (Nr. 1662)	2400
Des. 17. Delvis ikrafttr. av lov 23. april 2004 nr. 18 om endringer i lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs og i enkelte andre lover (Nr. 1665)	2402
Des. 17. Ikrafttr. av lov 5. mars 2004 nr. 13 om endringer i straffeprosessloven (ny organisering av et eget etterforskningsorgan for politiet og påtalemyndigheten) (Nr. 1666).....	2402

Des.	17.	Deleg. av myndighet til Justis- og politidepartementet etter straffeprosessloven § 67 syvende ledd (Nr. 1668).....	2404
Des.	17.	Deleg. av myndighet til Miljøverndepartementet etter klimavotelovent § 2, § 3, § 11, § 12, § 14, § 15, § 16, § 17 og § 21 og forurensningsloven § 11 annet ledd (Nr. 1669).....	2404
Des.	17.	Ikrafttr. av lov 17. desember 2004 nr. 91 om endringer i midlertidig lov 2. juli 2004 nr. 64 om prøveordning med lokaler for injeksjon av narkotika (sprøyteromsordning) m.m. (Nr. 1671)	2405
Des.	17.	Delvis ikrafts. av lov 17. desember 2004 nr. 97 om endringer i lov 13. juni 1997 nr. 53 om tilsyn med erverv i dagspresse og kringkasting (Nr. 1672).....	2405
Des.	17.	Ikrafts. av lov 17. desember 2004 nr. 92 om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 35 om fri rettshjelp (Nr. 1673).....	2405
Des.	17.	Ikrafttr. av lov 17. desember 2004 nr. 101 om europeisk meldeplikt for tekniske regler (EØS-høringsloven) (Nr. 1675)	2406
Des.	17.	Deleg. av myndighet til Fiskeri- og kystdepartementet etter lov om saltvannsfiske m.v. § 8 annet og tredje ledd (Nr. 1678)	2407
Des.	20.	Endr. i ikrafttredelse og overgangsregler til lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven) (Nr. 1684).....	2410
Nov.	11.	Deleg. av myndighet til Rikstrygdeverket etter barnelova § 85 andre ledd (Nr. 1696)	2411
Des.	17.	Ikrafttr. av lov 27. februar 2004 nr. 10 om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992 (Nr. 1714)	2456
Des.	17.	Deleg. av myndighet til Olje- og energidepartementet etter lov om petroleumsvirksomhet § 11–1 annet ledd (Nr. 1715).....	2457
Des.	17.	Ikrafttr. av lov 17. desember 2004 nr. 98 om endringer i lov 25. mars 1994 nr. 7 om sikring mot og erstatning for naturskader (naturskadeloven) og lov 16. juni 1989 nr. 70 om naturskadeforsikring (Nr. 1717).....	2457
Des.	21.	Delegering av myndighet til Konkurransetilsynet etter konkurranseloven (Nr. 1724)	2460

Forskrifter

2004

Des.	10.	Forskrift om sanksjoner mot Elfenbenskysten (Nr. 1617)	2334
Des.	13.	Forskrift om regulering av fisket etter brisling i 2005 (Nr. 1618)	2335
Des.	13.	Forskrift om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2005 (Nr. 1619).....	2336
Des.	13.	Forskrift om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2005 (Nr. 1620)	2337
Des.	13.	Forskrift om regulering av fisket etter blåkveite nord for 62° N i 2005 (Nr. 1621).....	2337
Des.	14.	Forskrift om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2005 (Nr. 1622).....	2339
Des.	14.	Forskrift om regulering av fisket etter rødspette i Skagerrak og Nordsjøen i 2005 (Nr. 1623)	2340
Des.	15.	Forskrift om renter ved forsinket betaling (Nr. 1626).....	2341
Des.	10.	Forskrift om valg til Sametinget (Nr. 1641).....	2341
Des.	10.	Forskrift om tjenestegjøring i internasjonale operasjoner (Nr. 1643)	2355
Des.	14.	Forskrift om behandling av akvakulturkonsesjoner ved konkurs (Nr. 1644).....	2360
Des.	10.	Forskrift om taksering av formues-, inntekts- og fradragposter til bruk ved likningen for inntektsåret 2004 (Nr. 1650).....	2366
Des.	10.	Forskrift om avgifter vedrørende statens luftfartsanlegg og -tjenester (takstregulativet) (Nr. 1652)	2384
Des.	14.	Forskrift om vern av sårbare habitater i internasjonalt farvann (Nr. 1653).....	2392
Des.	16.	Forskrift om norsk farmakopé (Nr. 1657).....	2395
Des.	16.	Forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2005 (Nr. 1659).....	2396
Des.	17.	Forskrift om tildeling av kvote og utstedelse av eksportsertifikater for eksport av mineralvann til EU innenfor avtale under protokoll 2 til frihandelsavtalen mellom Kongeriket Norge og Det europeiske økonomiske fellesskap (mineralvannforskriften) (Nr. 1660)	2397
Des.	17.	Forskrift om prøveordning med lokaler for injeksjon av narkotika (sprøyteromsordning) (Nr. 1661)	2398
Des.	17.	Forskrift om lisensjakt på ulv (Nr. 1663).....	2400
Des.	1.	Forskrift om kompensasjon ved utsatt innsettidspunkt for verpehøner (Nr. 1697).....	2411
Des.	10.	Forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos tannlege for sykdom (Nr. 1700).....	2412
Des.	13.	Forskrift om preferensielle opprinnelsesregler (Nr. 1702).....	2419
Des.	15.	Forskrift om gebyr for luftfartens offentlige forretninger (Gebyrregulativet) (Nr. 1703).....	2432

Des.	16.	Forskrift om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og i Skagerrak i 2005 (Nr. 1704)	2444
Des.	16.	Forskrift om regulering av fisket etter breiflabb i 2005 (Nr. 1705)	2448
Des.	17.	Forskrift om regulering av fisket etter sjøtunge i EU-sonen i 2005 (Nr. 1708)	2449
Des.	17.	Forskrift om unntak fra forvaltningslovens klageregler for vedtak fattet av Finansmarkedsfondet (Nr. 1716)	2457
Des.	20.	Forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2005 (Nr. 1719).....	2458

Endringsforskrifter

2004

Nov.	11.	Endr. i forskrift om justering (Nr. 1596).....	2324
Des.	7.	Endr. i forskrift om justergebyrer (Nr. 1597).....	2324
Des.	9.	Endr. i forskrift om Den norske kirkes medlemsregister (Nr. 1598).....	2327
Des.	10.	Endr. i forskrift om særavgifter (Nr. 1599).....	2328
Des.	10.	Endr. i forskrift om årsavgift for motorvogn (Nr. 1600).....	2329
Des.	10.	Endr. i forskrift om vektårsavgift (Nr. 1601).....	2329
Des.	10.	Endr. i forskrift (Nr. 12) om beregning og oppkreving av merverdiavgift ved innførsel av varer (Nr. 1603)	2330
Des.	10.	Endr. i forskrift (Nr. 24) vedrørende omsetning av varer og tjenester til bruk i utlandet, på Svalbard eller Jan Mayen (Nr. 1604)	2330
Des.	10.	Endr. i forskrift om bruk av forenklet forelegg i mindre alvorlige tilfeller av ulovlig innførsel (Nr. 1606)	2331
Des.	10.	Endr. i forskrift om hvem som skal være vassdragsmyndighet etter vannressursloven (Nr. 1608)	2332
Des.	10.	Endr. i forskrift om oppstillingstillatelser for gevinstautomater og underholdningsautomater (Nr. 1613).....	2333
Des.	14.	Endr. i forskrift om inkassosatsen (Nr. 1624).....	2341
Des.	14.	Endr. i forskrift om frakttilskuddsordninger for korn og kraftfôr under markedsordningen for korn (Nr. 1625).....	2341
Des.	10.	Endr. i forskrift om bingo (Nr. 1642).....	2354
Des.	17.	Endr. i forskrift om hvem som skal være vassdragsmyndighet etter vannressursloven (Nr. 1645)	2364
Des.	3.	Endr. i forskrift om skips navn, kjenningssignal, hjemsted, nasjonalitetsbevis mv. (Nr. 1648)	2365
Des.	10.	Endr. i forskrift om flytelefoniprosedyrer (BSL G 5-1) (Nr. 1651)	2382
Des.	14.	Endr. i forskrift om innkreving av gebyrer til statskassen for offentlige oppgaver i forbindelse med oppdretts- og havbeitevirksomhet (Nr. 1654)	2394
Des.	14.	Endr. i forskrift om tildeling og drift ved havbeiteverksemd (havbeiteforskrifta) (Nr. 1655) .	2394
Des.	15.	Endr. i forskrift om forskningsavgift på landbruksprodukter (Nr. 1656).....	2394
Des.	16.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter blåkveite nord for 62° N i 2005 (Nr. 1658).....	2396
Des.	17.	Endr. i forskrift om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål (Nr. 1664)	2401
Des.	17.	Endr. i forskrift om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruksen) (Nr. 1667).....	2402
Des.	17.	Endr. i forskrift til åndsverkloven (lov av 12. mai 1961 nr. 2 om opphavsrett til åndsverk m.v.) (Nr. 1670)	2405
Des.	17.	Endr. i forskrift om forsøksordning med rettsmekling (Nr. 1674).....	2405
Des.	17.	Endr. i forskrift om lotteritilsynet og lotteriregisteret m.m. (Nr. 1676)	2406
Des.	17.	Endr. i forskrift om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruksen) (Nr. 1679).....	2407
Des.	17.	Endr. i forskrift om unntak fra plikten til å grunnngi enkeltvedtak og forskrift om unntak fra og særregler om retten til å påklage enkeltvedtak (Nr. 1682).....	2410
Des.	1.	Endr. i forskrift om markedsregulering av norskprodusert korn og oljefrø (Nr. 1698).....	2412
Des.	6.	Endr. i forskrift om havneavgifter, beregning og beregningsgrunnlag, oppbygging, oppkreving, kostnadsregistrering m.v. (Nr. 1699)	2412
Des.	10.	Endr. i forskrift om dekning av utgifter ved reise for undersøkelse eller behandling (Nr. 1701)	2418
Des.	16.	Endr. i forskrift om vektårsavgift (Nr. 1706).....	2449
Des.	16.	Endr. i forskrift om avgift til fremme av fellestiltak for skogbruket (Nr. 1707)	2449
Des.	17.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 1709)	2450
Des.	17.	Endr. i forskrift om begrensning av lønnsoppgaveplikten (Nr. 1710)	2453
Des.	17.	Endr. i forskrift til lov om fri rettshjelp (Nr. 1711).....	2453
Des.	17.	Endr. i forskrift om legemidler, forskrift om grossistvirksomhet med legemidler og forskrift om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr (Nr. 1712)	2454

Des.	17.	Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel fra en rekke land i Asia i forbindelse med utbrudd av aviær influensa (Nr. 1713)	2456
Des.	20.	Endr. i forskrift om faglig ansvarsfordeling mv. etter kulturminneloven (Nr. 1718).....	2457
Des.	21.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr (Nr. 1720)	2458
Des.	21.	Endr. i forskrift om avgift på enkelte farlige stoffer, anlegg og innretninger som omfattes av lov om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (Nr. 1721)	2459
Des.	21.	Endr. i forskrift om egenandelstak 1 (Nr. 1722)	2459
Des.	21.	Endr. i forskrift om egenandelstak 2 (Nr. 1723)	2459

Diverse

2004

Des.	10.	Opph. av forskrift (Nr. 68) om hva som anses som omsetning og utleie av retten til kinematografisk film (Nr. 1602)	2330
Des.	10.	Opph. av forskrifter om fordeling av avgifter innkommet fra A/S Vinmonopolet (Nr. 1605)	2331
Des.	10.	Vedtak om godkjenning av status som universitet for Norges landbrukshøgskole (Nr. 1609)	2332
Des.	17.	Opph. av forskrift om regulering av deltakelsen i fisket med not etter brisling (Nr. 1677)	2407
Des.	17.	Vedtak om opprettelse av forvaltningsorganet Gassnova (Nr. 1680)	2409
Des.	17.	Vedtekter for Gassnova (Nr. 1681).....	2409

Rettelser

Oversikt over rettelser	3. omslagsside
Bestillinger, adresseendringer mv.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 24. januar 2005

Nr. 15 - 2004

17. des. Lov nr. 85 2004

Lov om endringer i folketrygdlova og i enkelte andre lover.

Ot.prp. nr. 9 Del I, Innst.O. nr. 36 og Besl.O. nr. 35 (2004-2005). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 14. og 17. desember 2004. Fremja av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 17. desember 2004.

Endringer i følgjande andre lover:

- 1 Lov 13. desember 1946 nr. 21 om krigspensjonering for militærpersoner.
- 2 Lov 13. desember 1946 nr. 22 om krigspensjonering for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner.
- 3 Lov 3. desember 1948 nr. 7 om pensjonstrygd for sjømenn.
- 4 Lov 3. desember 1951 nr. 2 om pensjonstrygd for skogsarbeidere.
- 5 Lov 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere.
- 6 Lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser.
- 7 Lov 12. desember 1958 nr. 10 om yrkesskadetrygd.
- 8 Lov 29. april 1988 nr. 21 om ferie.
- 9 Lov 23. desember 1988 nr. 110 om statstilskott til ordninger for avtalefestet pensjon.
- 10 Lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven).

I

I lov 28. februar 1997 nr. om folketrygd (folketrygdloven) skal det gjerast følgjande endringer:

§ 3–2 fjerde og femte leddet skal lyde:

Full grunnpensjon utgjør likevel 85 prosent av grunnbeløpet dersom pensjonisten lever sammen med en ektefelle

- a) som får foreløpig uførepensjon, uførepensjon eller alderspensjon,
- b) som får avtalefestet pensjon som det godskrives pensjonspoeng for, se § 3–19 sjette ledd, eller
- c) som har en årlig inntekt, inkludert kapitalinntekt, som er større enn to ganger grunnbeløpet.

I tillegg til de personene som er likestilt med ektefeller etter § 1–5 skal bestemmelsene i fjerde ledd også gjelde for samboerpar som har levd sammen i 12 av de siste 18 månedene. Full grunnpensjon skal utgjøre 85 prosent av grunnbeløpet også når pensjonistens samboer får pensjon eller overgangsstønad etter kapitlene 16 eller 17.

§ 3–4 tredje leddet skal lyde:

For et ektepar utgjør minstepensjonen 170 prosent av grunnbeløpet tillagt to ganger særtillegget etter ordinær sats.

§ 3–26 femte leddet bokstav a skal lyde:

Fribeløpet som er nevnt i første ledd fastsettes etter følgende alternativer:

- a) Dersom pensjonisten har rett til ektefelletillegg, men ikke barnetillegg, skal fribeløpet svare til minstepensjonen (§ 3–4) for ektepar tillagt 5 prosent av grunnbeløpet.

§ 8–12 første og andre leddet skal lyde:

Når et medlem har mottatt sykepengene fra trygden i til sammen 250 dager i de siste tre årene, opphører retten til sykepenge fra trygden. Dersom trygden yter sykepenge i de første 14 kalenderdagene, ytes sykepenge i opptil 260 dager.

Et medlem som har vært helt arbeidsfør i 26 uker etter at vedkommende sist fikk sykepenge fra trygden, får igjen rett til sykepenge fra trygden i 250 eller 260 sykepengedager. Ved vurderingen av om medlemmet har vært helt arbeidsfør, ses det bort fra perioder da vedkommende har mottatt sykepenge i arbeidsgiverperioden eller fra forsikringen for selvstendig næringsdrivende og frilansere for de første 14 kalenderdagene.

I § 8–14 andre leddet og § 8–36 første leddet bokstaven b vert talet 17 erstatta med talet 15.

§ 8–17 skal lyde:

§ 8–17. Sykepenger fra trygden

Trygden yter sykepenger med 90 prosent av sykepengegrunnlaget etter utløpet av arbeidsgiverperioden, se §§ 8–10 og 8–19.

Trygden yter sykepenger med 100 prosent av sykepengegrunnlaget, se § 8–10

- a) når arbeidstakeren har rett til sykepenger i de første 14 kalenderdagene av sykefraværet, men arbeidsgiveren ikke er forpliktet til å yte sykepenger etter § 8–18,
- b) under streik eller lockout, etter bestemmelsene i § 8–31,
- c) under nødvendig kontrollundersøkelse som krever minst 24 timers fravær, se § 8–4 andre ledd bokstav e,
- d) når arbeidstakeren er donor, se § 8–4 andre ledd bokstav i,
- e) når trygden dekker sykepenger i arbeidsgiverperioden etter § 8–20 første og andre ledd.

Det ytes ikke sykepenger fra trygden under lovbestemt ferie etter lov av 29. april 1988 nr. 21 om ferie § 5 og permisjon, se også § 8–3 tredje ledd.

§ 8–18 skal lyde:

§ 8–18. Sykepenger fra arbeidsgiveren

For å få rett til sykepenger fra arbeidsgiveren må arbeidstakeren ha vært ansatt hos arbeidsgiveren i minst fire uker (opptjeningstid). Fravær uten gyldig grunn regnes ikke med i opptjeningstiden.

Dersom arbeidstakeren slutter i arbeidet, men igjen begynner å arbeide hos den samme arbeidsgiveren innen to uker, regnes det tidligere arbeidsforholdet med når opptjeningstiden skal beregnes.

Sykepenger fra arbeidsgiveren i arbeidsgiverperioden, se § 8–19, ytes med 100 prosent av sykepengegrunnlaget. Etter utløpet av arbeidsgiverperioden ytes sykepenger fra arbeidsgiveren med 10 prosent (arbeidsgivers delansvar) av sykepengegrunnlaget, se § 8–10, i inntil 250 dager, se § 8–12.

Sykepenger fra arbeidsgiveren ytes tidligst fra og med den dag arbeidstakeren har gitt melding om arbeidsuførheten til arbeidsgiveren, såfremt det har vært mulig for arbeidstakeren å gi slik melding. Plikten til å gi melding gjelder også når det foreligger legeerklæring. Retten til sykepenger faller bort dersom arbeidsgiveren skal betale sykepenger på grunnlag av legeerklæring (§ 8–7), og legeerklæringen ikke er sendt til arbeidsgiveren innen 14 dager etter at arbeidsgiveren kan kreve slik erklæring.

Sykepenger fra arbeidsgiveren i arbeidsgiverperioden ytes bare for dager som det skulle ha vært utbetalt lønn for.

Arbeidstakerens rett til sykepenger fra arbeidsgiveren faller bort når arbeidsforholdet opphører, dersom tidspunktet for opphøret var fastsatt før arbeidsuførheten oppstod.

I § 8–19 første, tredje og fjerde leddet, § 8–24 fjerde leddet andre punktumet, § 8–34 andre leddet, § 8–36 andre leddet, § 8–38 andre leddet og § 8–39 første, andre og fjerde leddet vert talet 16 erstatta med talet 14.

§ 8–20 første leddet første punktumet skal lyde:

Dersom en arbeidstaker har langvarig eller kronisk sykdom som medfører risiko for særlig stort sykefravær, kan arbeidstakeren selv eller arbeidsgiveren søke om at trygden dekker utgiftene til sykepenger som arbeidsgiveren skal yte etter § 8–18.

§ 8–20 andre leddet skal lyde:

Dersom en arbeidstaker er sykmeldt på grunn av svangerskapsrelatert sykdom, og tilrettelegging eller omplassering til annet arbeid i virksomheten ikke er mulig, kan arbeidstakeren selv eller arbeidsgiveren søke om at trygden dekker utgiftene til sykepenger som arbeidsgiveren skal yte etter § 8–18.

§ 8–21 første leddet skal lyde:

En arbeidsgiver kan forsikre seg mot ansvar for sykepenger etter § 8–18 når de samlede lønnsutbetalingene i det foregående året ikke overstiger 80 ganger grunnbeløpet.

§ 8–21 tredje leddet andre punktumet skal lyde:

Etter utløpet av arbeidsgiverperioden utbetaler trygden sykepenger med 10 prosent av sykepengegrunnlaget direkte til arbeidstakeren, se § 8–18 tredje ledd.

§ 8–22 første leddet skal lyde:

Dersom en arbeidsgiver ikke betaler sykepenger som han er forpliktet til å yte etter § 8–18, skal trygden utbetale sykepengene. Beløpet som er utbetalt, skal trygden kreve tilbake fra arbeidsgiveren.

Overskrifta til § 8–28 skal lyde:

§ 8–28. Sykepengegrunnlaget når arbeidsgiveren yter sykepenger

§ 8–28 første leddet skal lyde:

Når arbeidsgiveren yter sykepenger i arbeidsgiverperioden og med 10 prosent (arbeidsgivers delansvar) etter utløpet av arbeidsgiverperioden, fastsettes sykepengegrunnlaget som nevnt i § 8–10 etter en beregnet aktuell ukeinntekt, se § 8–29.

§ 8–33 første leddet skal lyde:

Trygden yter feriepenger av sykepenge som trygden har utbetalt til en arbeidstaker etter § 8–17. Feriepenger ytes bare for de første 50 sykepengedagene i opptjeningsåret, se ferieloven § 10 nr. 4.

§ 8–55 første leddet bokstav f skal lyde:

f) Sykepenge fra trygden ytes i opptil 250 eller 260 dager uten hensyn til bestemmelsene i § 8–12.

§ 10–8 tredje leddet bokstavane a og b skal lyde:

- a) har mottatt sykepenge fra trygden i til sammen 250 eller 260 sykepengedager i løpet av de siste tre årene (§ 8–12), og fortsatt er arbeidsufør,
- b) har mottatt sykepenge fra trygden i til sammen 250 eller 260 sykepengedager i løpet av de siste tre årene (§ 8–12), og igjen blir arbeidsufør mens vedkommende er i arbeid uten å ha opparbeidet seg rett til sykepenge på nytt,

§ 12–5 skal lyde:

§ 12–5. Hensiktsmessig behandling og attføring

Det er et vilkår for rett til ytelser etter dette kapitlet at vedkommende har gjennomgått hensiktsmessig behandling for å bedre arbeidsevnen. Med mindre åpenbare grunner tilsier at attføring ikke er hensiktsmessig, kan ytelser etter dette kapitlet bare gis dersom vedkommende har gjennomført eller har forsøkt å gjennomføre et individuelt og hensiktsmessig attføringsopplegg uten at inntektsevnen er bedret.

Når det skal avgjøres om et behandlings- eller attføringstiltak er hensiktsmessig, legges det vekt på alder, evner, utdanning, yrkesbakgrunn og arbeidsmuligheter. Det skal også legges vekt på om vedkommende kan få arbeid dersom han eller hun pendler eller flytter.

Når det fremmes krav om ytelser etter dette kapitlet skal det dokumenteres at funksjonsevnen har vært vurdert av lege eller annet fagpersonell.

§ 15–11 første leddet bokstav a skal lyde:

a) må overlate nødvendig tilsyn med barn til andre på grunn av utdanning eller arbeid, eller

§ 23–6 bokstaven a skal lyde:

a) arbeidsgiverens forsikring mot ansvar for sykepenge etter § 8–21,

II

I dei følgjande føresegnene skal omgrepet «foreløpig uførestønad» endrast til «foreløpig uførepensjon»:

1. I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 3–2 fjerde leddet bokstav a, § 3–24 tredje leddet bokstav c, § 3–26 tredje leddet bokstav a, § 8–50 første og andre leddet, § 10–13 første leddet bokstav a, § 11–15 første leddet bokstav a, ellefte strekpunktet i innholdslista til kapittel 12, § 12–14 første leddet bokstav a, § 12–16 overskrifta og første til tredje leddet, § 15–14, § 16–10 første leddet bokstav b, § 17–11 første leddet bokstav b, § 18–7 andre leddet, § 19–8 første leddet bokstav a, § 22–10 tredje leddet bokstav b og § 22–12 andre leddet.
2. I lov 13. desember 1946 nr. 21 om krigspensjonering for militærpersoner § 18 nr. 1 tredje og sjette leddet.
3. I lov 13. desember 1946 nr. 22 om krigspensjonering for hjemmestykkepersonell og sivilpersoner § 23 nr. 1 tredje og sjette leddet.
4. I lov 3. desember 1948 nr. 7 om pensjonstrygd for sjømenn § 4 nr. 3, § 5 nr. 2, § 16 nr. 1 bokstav e, § 28 nr. 2 og § 29 nr. 2.
5. I lov 3. desember 1951 nr. 2 om pensjonstrygd for skogsarbeidere § 13 fjerde leddet.
6. I lov 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere § 8 andre leddet.
7. I lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser § 19 andre leddet, § 20 tredje leddet og § 21 tredje leddet.
8. I lov 12. desember 1958 nr. 10 om yrkesskadetrygd § 11 nr. 4, § 12 nr. 3 og § 19 nr. 1.
9. I lov 23. desember 1988 nr. 110 om statstilskott til ordninger for avtalefestet pensjon § 2 bokstav f.
10. I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 6–81 nr. 2 og nr. 3.

III

I lov 29. april 1988 nr. 21 om ferie skal § 10 nr. 4 første leddet og andre leddet bokstav a første punktum lyde:

Som arbeidsvederlag etter nr. 1 regnes også sykepenge utbetalt av arbeidsgiver i arbeidsgiverperioden og av 10 prosent av sykepenge (arbeidsgivers delansvar), jf. folketrygdloven § 8–18 for inntil 50 dager hvert opptjeningsår. Tilsvarende gjelder for omsorgspenge for inntil 10 dager som er betalt av arbeidsgiver ved barns eller barnepassers sykdom, jf. folketrygdloven kapittel 9.

Trygden betaler feriepenger av:

a) sykepenge utbetalt av folketrygden for inntil 50 dager hvert opptjeningsår, jf. folketrygdloven § 8–33.

IV

Iverksettning. Overgangsreglar

1. Endringane i folketrygdlova § 3–2 fjerde og femte leddet, § 3–4 tredje leddet og § 3–26 femte leddet bokstav a trer i kraft 1. mai 2005.
2. Endringane i folketrygdlova § 8–12 første og andre leddet, § 8–14 andre leddet, § 8–17, § 8–18 nytt tredje, fjerde, femte og sjette leddet, § 8–19 første, tredje og fjerde leddet, § 8–20 første og andre leddet, § 8–21 første og tredje leddet, § 8–22 første leddet, § 8–24 fjerde leddet, § 8–28 overskrifta og første leddet, § 8–33 første leddet, § 8–34 andre leddet, § 8–36 første og andre leddet, § 8–38 andre leddet, § 8–39 første og andre leddet, § 8–55 første leddet og § 10–8 tredje leddet, § 23–6 og endringane i ferielova trer i kraft 1. juli 2005. Endringane gjeld for tilfelle der han eller ho vert arbeidsufør tidlegast på denne dato.
3. Endringane i avsnitt II og endringane i folketrygdlova § 12–5 og § 15–11 første ledd bokstav a trer i kraft 1. januar 2005.

17. des. Lov nr. 86 2004**Lov om endringer i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. og enkelte andre lover.**

Ot.prp. nr. 86 (2003–2004), Innst.O. nr. 19 og Besl.O. nr. 20 (2004–2005). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 6. og 14. desember 2004. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 17. desember 2004.

Endringer i følgende andre lover:

- 1 Lov 19. juni 1931 nr. 18 om Aktieselskapet Vinmonopolet.
- 2 Lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter.
- 3 Lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester m.v. (sosialtjenesteloven).

I

I lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. gjøres følgende endringer:

Lovens tittel skal lyde:

Lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. (alkoholloven)

§ 1–3 skal lyde:

§ 1–3. Definisjon av alkoholholdig drikk

I denne lov brukes alkoholholdig drikk som fellesbetegnelse på drikker som inneholder mer enn 2,5 volumprosent alkohol, likevel slik at aldersgrensebestemmelsen i § 1–5 også får anvendelse på drikk mellom 0,7 og 2,5 volumprosent alkohol.

Med brennevin forstås drikk som inneholder tilvirket alkohol ublandet eller i blanding med andre produkter. Enhver drikk som inneholder 22 volumprosent alkohol eller mer, regnes som brennevin.

Som alkoholholdig drikk etter denne lov regnes ikke væsker som ved denaturering eller av andre grunner er uhensiktsmessig som berusningsmiddel og heller ikke væsker som bare er tilsatt den mengde alkohol som er nødvendig for oppløsning eller holdbarhet.

Bestemmelsene i denne lov gjelder ikke alkohol som i medhold av annen lov selges, kjøpes, utleveres eller sendes til medisinsk eller teknisk eller vitenskapelig bruk, eller sprit til desinfeksjonsbruk.

Departementet kan gi forskrifter om hvilke alkoholholdige produkter som skal regnes som alkoholholdig drikk, og om hvilke alkoholholdige drikker som skal regnes som brennevin. I tvilstilfelle kan departementet avgjøre spørsmålene med bindende virkning.

§ 1–4a skal lyde:

§ 1–4a. Bevillingsplikt

Salg, skjenking og tilvirkning av alkoholholdig drikk kan bare skje på grunnlag av bevilning etter denne lov.

Ny § 1–4c skal lyde:

§ 1–4c. Registreringsplikt – engrossalg av alkoholholdig drikk

Engrossalg av alkoholholdig drikk kan bare skje på grunnlag av registrering som avgiftspliktig virksomhet hos toll- og avgiftsetaten. Engrossalg med varer som det er betalt særavgift for kan likevel skje på grunnlag av registrering etter denne lov i samsvar med forskrifter gitt av departementet.

Engrossalg av alkoholholdig drikk som ikke skjer til kjøper i utlandet kan bare skje til den som har bevilning til detalj salg, skjenking eller tilvirkning av vedkommende drikk, eller som kan drive engrossalg. Engrossalg kan likevel ikke skje til den som bare har bevilning til salg eller skjenking for en enkelt bestemt anledning eller en ambulerende skjenkebevilning. Selgeren plikter å forvise seg om at kjøperen har nødvendig bevilning eller kan drive engrossalg.

Departementet kan gi forskrifter om adgang for den som driver engrossalg til å benytte alkoholholdig drikk som gave, lønn eller utbytte, samt å selge alkohol til ansatte til eget bruk.

Engrossalg skal utøves på en slik måte at de vilkår som er nevnt i denne lov og i bestemmelser gitt i medhold av loven til enhver tid er oppfylt, og for øvrig på en forsvarlig måte. Departementet kan gi forskrifter om innholdet i plikten til å sikre at virksomheten utøves i henhold til bestemmelser gitt i eller i medhold av loven.

Kontroll med utøvelsen av engrossalg tilligger toll- og avgiftsetaten.

§ 1–5 skal lyde:

§ 1–5. Aldersgrense

Salg, skjenking eller utlevering av alkoholholdig drikk med 22 volumprosent alkohol eller mer må ikke skje til noen som er under 20 år.

Salg, skjenking eller utlevering av alkoholholdig drikk med lavere alkoholinnhold enn 22 volumprosent må ikke skje til noen som er under 18 år.

Den som selger eller skjenker alkoholholdig drikk med 22 volumprosent alkohol eller mer, må ha fylt 20 år, og den som selger eller skjenker annen alkoholholdig drikk, må ha fylt 18 år. Dette gjelder likevel ikke servitør med kokk- eller servitørfagbrev, eller ved salg av drikk som inneholder mellom 0,7 og 2,5 volumprosent alkohol når en person over 18 år har daglig tilsyn med salget. Departementet kan gi forskrifter om unntak fra aldersgrensebestemmelsene for lærlinger og andre under opplæring.

Departementet kan gi forskrifter om aldersgrensen for innførsel av alkoholholdig drikk.

§ 1–6 skal lyde:

§ 1–6. Bevillingsperioden

Kommunal bevilling til salg av alkoholholdig drikk med høyere alkoholinnhold enn 4,7 volumprosent kan gis for 4 år av gangen, og med opphør senest 30. juni året etter at nytt kommunestyre tiltrer.

Kommunal bevilling til salg av annen alkoholholdig drikk enn nevnt i første ledd og til skjenking av alkoholholdig drikk kan gis for perioder inntil 4 år, og med opphør senest 30. juni året etter at nytt kommunestyre tiltrer. Slike bevillinger kan dessuten gis for en bestemt del av året, og for en enkelt bestemt anledning.

Statlige skjenkebevillinger gis inntil videre.

Statlige tilvirkningsbevillinger gis inntil videre, men kan dersom særlige forhold tilsier det gis for en bestemt periode.

Dersom spørsmålet om fornyelse av gitt bevilling ikke er endelig avgjort innen bevillingsperiodens utløp, er bevillingen fortsatt gyldig inntil utgangen av den måned hvor endelig vedtak om ny bevilling er truffet, likevel ikke utover 3 måneder fra begynnelsen av den nye bevillingsperioden.

§ 1–7 tredje ledd skal lyde:

Kommunen kan pålegge søkeren å dokumentere de opplysninger som er nødvendige for å kunne ta stilling til om kravene i §§ 1–7b og 1–7c er oppfylt, herunder ved behov pålegge søkeren å legge frem finansieringsplan, driftsbudsjett og likviditetsbudsjett for virksomheten.

§ 1–7 nytt femte ledd skal lyde:

Kommunen kan delegere bevillingsmyndigheten til en interkommunal sammenslutning. Avgjørelser fattet av den interkommunale sammenslutningen kan påklages til vertskommunens klageorgan.

§ 1–7b skal lyde:

§ 1–7b. Krav til vandel

Bevillingshaver og personer som har vesentlig innflytelse på virksomheten, må ha utvist uklanderlig vandel i forhold til alkohollovgivningen og bestemmelser i annen lovgivning som har sammenheng med alkohollovens formål, samt skatte- og avgifts- og regnskapslovgivningen.

Person som eier en vesentlig del av virksomheten eller av et selskap som driver virksomheten, som oppebærer en vesentlig del av dens avkastning eller som i kraft av sin stilling som leder har vesentlig innflytelse på den, vil alltid anses å ha vesentlig innflytelse på virksomheten.

I vurderingen av om en person har vesentlig innflytelse på virksomheten, kan det også tas hensyn til personens nærstående innflytelse på virksomheten. Med nærstående menes

- 1) ektefelle eller person som vedkommende bor sammen med i ekteskapslignende forhold
- 2) slektninger i rett oppstigende eller nedstigende linje, samt søsken
- 3) Ved vurderingen av bevillingshavers og andre personers vandel etter første ledd kan det ikke tas hensyn til forhold som er eldre enn 10 år.

Departementet kan gi forskrifter om innholdet i og dokumentasjon av vandelskravene.

Vandelskravene gjelder ikke for bevilling til AS Vinmonopolet, for adgang til å drive engrossalg etter § 1–4c, eller for bevilling etter § 5–3 og kapittel 6.

§ 1–7c skal lyde:

§ 1–7c. Styrer og stedfortreder

For hver bevilling skal det utpekes en styrer med stedfortreder som må godkjennes av bevillingsmyndigheten.

Det kan gjøres unntak fra kravet om stedfortreder når det vil virke urimelig bl.a. av hensyn til salgs- eller skjenkestedets størrelse. Kravet om styrer og stedfortreder gjelder ikke for bevilling til AS Vinmonopolet og for statlig bevilling etter kapittel 6.

Styrer og stedfortreder må være ansatt på salgs- eller skjenkestedet eller arbeide i virksomheten i kraft av eierstilling. Som styrer kan bare utpekes den som har styringsrett over salg eller skjenking, herunder ansvar for å føre tilsyn med utøvelsen av bevillingen. I styrers fravær påhviler styrers plikter stedfortreder. Bevillingshaver må straks søke om godkjenning av ny styrer dersom styrer slutter.

Styrer og stedfortreder må være over 20 år og ha dokumentert kunnskap om alkoholloven og bestemmelser gitt i medhold av den. Dokumentasjonskravet gjelder ikke ved tildeling av bevilling for en enkelt bestemt anledning etter § 1–6 annet ledd og ambulerende bevilling etter § 4–5.

Styrer og stedfortreder må ha utvist uklanderlig vandel i forhold til alkohollovgivningen og bestemmelser i annen lovgivning som har sammenheng med alkohollovens formål.

Ved vurderingen av styrers og stedfortreders vandel etter fjerde ledd, kan det ikke tas hensyn til forhold som er eldre enn 10 år.

På anmodning fra bevillingsmyndigheten har styrer og stedfortreder plikt til å legitimere seg.

Departementet kan gi forskrifter om innholdet i og dokumentasjon av vandels- og kvalifikasjonskravene, herunder om betaling for avleggelse av prøve. Departementet kan gi forskrifter om det nærmere innholdet i styrers og stedfortreders plikt til å sikre at bevillingen utøves i henhold til bestemmelser gitt i medhold av denne lov.

§ 1–8 tredje ledd skal lyde:

En bevilling kan også inndras dersom det skjer gjentatt narkotikaomsetning på skjenkestedet, eller dersom det ved skjenkestedet skjer gjentatt diskriminering av grunner som nevnt i straffeloven § 349a.

§ 1–9 skal lyde:

§ 1–9. Kontroll med salgs- og skjenkebevillinger

Kontroll med utøvelsen av kommunal bevilling til skjenking av alkoholholdig drikk, salg av alkoholholdig drikk med høyst 4,7 volumprosent alkohol og statlig bevilling etter § 5–3 første ledd tilligger kommunen.

Kontroll med utøvelsen av statlig bevilling etter §§ 5–2 og 5–3 annet ledd tilligger departementet.

Bevillingsmyndigheten kan når som helst kreve tilgang til salgs- og skjenkestedets lokaler og regnskaper, herunder kreve å få nødvendige opplysninger om regnskap og drift fra bevillingshaver. Bevillingshaver plikter uten erstatning eller vederlag å utlevere nødvendige vareprøver til bevillingsmyndigheten.

Departementet kan gi forskrifter om kontroll med salg og skjenking og om utøvelsen av kontrollen.

Departementet kan gi forskrifter om internkontroll for å sikre at krav fastsatt i eller i medhold av denne lov overholdes.

§ 1–10 første ledd skal lyde:

Bevillingen faller bort ved overdragelse av virksomheten. Det samme gjelder ved overdragelse av alle eller en dominerende andel av aksjene eller andelene i et selskap som eier slik virksomhet. Virksomheten kan likevel fortsette på den tidligere bevilling i inntil tre måneder, så fremt bevillingsmyndigheten er underrettet om dette og det søkes om ny bevilling uten ugrunnet opphold, og senest innen 30 dager, etter overdragelsen. Dersom søknad om ny bevilling ikke er endelig avgjort av kommunen innen tre måneder, kan kommunen gi tillatelse til at det drives videre på den tidligere bevilling i inntil ytterligere en måned. Alkoholholdig drikk som inngår i varebeholdningen, kan overdras sammen med virksomheten etter forskrifter gitt av departementet.

§ 1–12 oppheves.

§ 1–13 oppheves.

§ 1–14 skal lyde:

§ 1–14. Opplysninger til statistiske formål mv

Departementet kan gi forskrifter om plikt for bevillingshaver og den som driver engrossalg til å avgi opplysninger til statistiske formål.

Det skal føres et register med opplysninger om innehavere av bevillinger etter denne lov, og over de som kan drive engrossalg. Departementet kan gi forskrifter om føring og bruk av registeret, og om bevillingsmyndighetenes og toll- og avgiftsetatens plikt til å avgi opplysninger til registeret.

§ 1–15 tredje ledd skal lyde:

Bestemmelsen gjelder ikke statlige bevillinger etter kapittel 6.

§ 2–1 skal lyde:

§ 2–1. Retten til innførsel av alkoholholdig drikk

Alkoholholdig drikk kan bare innføres fra utlandet av den som kan drive engrossalg, har tilvirkningsbevilling, utvidet salgsbevilling etter § 3–1 tredje ledd eller skjenkebevilling utvidet til å gjelde innførsel etter § 4–2 tredje ledd.

Etter forskrifter gitt av departementet kan alkoholholdig drikk likevel innføres av AS Vinmonopolet uten bevilling som nevnt i første ledd. Uten slik bevilling kan alkoholholdig drikk også innføres til personlig bruk og av fremmede makters representasjoner i Norge for tjenestebruk, når det skjer avgiftsfritt eller etter forskrifter gitt av departementet.

§ 2-2 skal lyde:

§ 2-2. *Retten til utførsel av alkoholholdig drikk*

Som ledd i næringsvirksomhet kan alkoholholdig drikk bare utføres av den som har tilvirkningsbevilling eller som kan drive engrossalg.

§ 3-1 skal lyde:

§ 3-1. *Retten til salg av alkoholholdige drikker*

Salg av alkoholholdig drikk med høyere alkoholinnhold enn 4,7 volumprosent kan bare foretas av AS Vinmonopolet på grunnlag av kommunal bevilling.

Salg av annen alkoholholdig drikk enn nevnt i første ledd kan bare foretas på grunnlag av kommunal bevilling. Det gjelder også der salget skal drives av et selskap som helt eller delvis eies av kommunen. Bevillingen gjelder for et bestemt lokale og en bestemt type virksomhet. Salgsbevilling kan ikke utøves sammen med skjenkebevilling i samme lokale.

Bevilling etter annet ledd kan utvides til å omfatte innførsel av annen alkoholholdig drikk enn nevnt i første ledd, for salg i egen virksomhet. Bevillinger gitt for en bestemt del av året eller for en enkelt bestemt anledning, jf. § 1-6 annet ledd, kan ikke utvides til å omfatte tillatelse til innførsel for salg i egen virksomhet. Bestemmelsene i lovens kapittel 1 og 3 får anvendelse så langt de passer. Bevilling til salg av alkoholholdig drikk med høyere alkoholinnhold enn 4,7 volumprosent til AS Vinmonopolet kan bare gis dersom det også gis bevilling til salg av annen alkoholholdig drikk i kommunen.

AS Vinmonopolet kan ikke inneha bevilling til salg av alkoholholdig drikk som ikke omfattes av selskapets enerett etter første ledd eller tilvirkningsbevilling, og kan ikke drive engrossalg av alkoholholdig drikk.

AS Vinmonopolet skal ikke forskjellsbehandle leverandører og produkter på grunnlag av nasjonalitet eller opprinnelsesland. Departementet kan gi forskrifter om innkjøp, produktutvalg, leveringsbetingelser og prisfastsetting.

Det kan bare selges alkoholholdig drikk som er levert av en som har tilvirknings- eller salgsbevilling eller som kan drive engrossalg, eller som er innført med hjemmel i tredje ledd eller av AS Vinmonopolet med hjemmel i § 2-1 annet ledd.

§ 3-3 skal lyde:

§ 3-3. *Fastsettelse av antall salgsbevillinger for AS Vinmonopolet*

Departementet kan fastsette høyeste antall salgsbevillinger og fordelingen av disse. Kommunestyret fastsetter det høyeste antall utsalgsteder for AS Vinmonopolet innen kommunen og godkjenner deres beliggenhet. Bestemmelsen i § 1-7a første ledd første punktum gjelder tilsvarende.

§ 3-4 skal lyde:

§ 3-4. *Tidsinnskrenkninger for salg fra AS Vinmonopolets utsalg*

Salg fra AS Vinmonopolets utsalg kan skje fra kl. 08.30 til kl. 18.00. På dagen før søn- og helligdager skal salget opphøre kl. 15.00. Dette gjelder ikke dagen før Kristi Himmelfartsdag. Åpningstiden for AS Vinmonopolets utsalg kan likevel ikke være lengre enn fastsatt salgstid for annen alkoholholdig drikk i kommunen.

Åpningstiden for AS Vinmonopolets utsalg fastsettes av departementet. Departementet kan bestemme at salgstiden skal begrenses til ukens 5 første hverdager.

Salg fra AS Vinmonopolets utsalg er forbudt på søn- og helligdager, 1. og 17. mai, jul-, nyttårs-, påske- og pinseaften og på stemmedagene for stortingsvalg, fylkestingsvalg, kommunestyrevalg og på folkeavstemning vedtatt ved lov.

Overskriften til punkt III i kapittel 3 skal lyde:

III. Salg av alkoholholdig drikk med høyst 4,7 volumprosent alkohol

§ 3-7 skal lyde:

§ 3-7. *Tidsinnskrenkninger for salg og utlevering av alkoholholdig drikk med høyst 4,7 volumprosent alkohol*

Salg og utlevering av alkoholholdig drikk med høyst 4,7 volumprosent alkohol kan skje fra kl. 08.00 til kl. 18.00. På dager før søn- og helligdager skal salget opphøre kl. 15.00. Dette gjelder ikke dagen før Kristi Himmelfartsdag.

Kommunestyret kan generelt for kommunen eller for det enkelte salgssted innskrenke eller utvide tiden for salg i forhold til det som følger av første ledd. Salg og utlevering av drikk som nevnt i første ledd er likevel forbudt etter kl. 20.00 på hverdager, og etter kl. 18.00 på dager før søn- og helligdager unntatt dagen før Kristi Himmelfartsdag. Det kan bestemmes at salg ikke skal finne sted til bestemte tider på dagen eller på bestemte ukedager.

Salg og utlevering av drikk som nevnt i første ledd skal ikke skje på søn- og helligdager, 1. og 17. mai, og på

stemmedagene for stortingsvalg, fylkestingsvalg, kommunestyrevalg og folkeavstemning vedtatt ved lov.

§ 3–8 skal lyde:

§ 3–8. *Salgssteder som ikke kan gis bevilling*

Departementet kan gi forskrifter om at visse typer salgssteder ikke skal kunne gis bevilling til salg av alkoholholdig drikk.

§ 3–9 nytt annet ledd skal lyde:

Departementet kan gi forskrifter som utfyller og presiserer innholdet i plikten til å utøve bevillingen i samsvar med bestemmelser gitt i eller i medhold av denne lov.

Kapittel 3A oppheves.

§ 4–1 skal lyde:

§ 4–1. *Skjenking av alkoholholdige drikker*

Det kan ikke gis bevilling til salg og skjenking i samme lokale. Flere skjenkebevillinger til samme lokale kan bare gis til én bevillingshaver, med mindre det i bevillingene fastsettes skjenketider som ikke er overlappende, jf. § 4–4.

Det kan bare skjenkes alkoholholdig drikk som er levert av en som har tilvirknings- eller salgsbevilling eller som kan drive engrossalg, eller som er tilvirket eller innført med hjemmel i § 4–2 tredje ledd.

§ 4–2 første ledd skal lyde:

Bevillingen kan gjelde alkoholholdig drikk med høyst 4,7 volumprosent alkohol, alkoholholdig drikk med lavere alkoholinnhold enn 22 volumprosent eller all alkoholholdig drikk.

§ 4–2 tredje ledd skal lyde:

Bevillingen kan utvides til å omfatte tilvirkning av alkoholholdig drikk som ikke er brennevin, eller til innførsel av slik alkoholholdig drikk som bevillingen gjelder, for skjenking i egen virksomhet. Bevillinger gitt for en bestemt del av året eller for en enkelt bestemt anledning, jf. § 1–6 annet ledd, kan ikke utvides til å omfatte tillatelse til innførsel for skjenking i egen virksomhet. Også statlige skjenkebevillinger kan utvides til å omfatte slik innførsel. Bestemmelsene i lovens kapittel 1 og 4 får anvendelse så langt de passer.

§ 4–4 skal lyde:

§ 4–4. *Tidsinnskrenkninger for skjenking av alkoholholdige drikker*

Skjenking av alkoholholdig drikk med 22 volumprosent alkohol eller mer kan skje fra kl. 13.00 til 24.00. Skjenking av annen alkoholholdig drikk kan skje fra kl. 08.00 til 01.00.

Kommunestyret kan generelt for kommunen eller for det enkelte skjenkested innskrenke eller utvide tiden for skjenking i forhold til det som følger av første ledd.

Fastsatt skjenketid kan utvides for en enkelt anledning.

Skjenking av alkoholholdig drikk med 22 volumprosent alkohol eller mer er forbudt mellom kl. 03.00 og 13.00. Skjenking av annen alkoholholdig drikk er forbudt mellom kl. 03.00 og 06.00.

Tiden for skjenking av alkoholholdig drikk med 22 volumprosent alkohol eller mer kan ikke fastsettes utover den tid det kan skjenkes annen alkoholholdig drikk.

Konsum av utskjenket alkoholholdig drikk må opphøre senest 30 minutter etter skjenketidens utløp.

På overnattingssteder kan det skjenkes alkoholholdig drikk med lavere alkoholinnhold enn 22 volumprosent til overnattingsgjester uten hensyn til begrensningene i denne paragraf.

§ 4–5 siste punktum skal lyde:

En ambulerende bevilling kan ikke utvides til å omfatte tilvirkning eller innførsel av alkoholholdig drikk for skjenking i egen virksomhet.

§ 4–7 nytt annet ledd skal lyde:

Departementet kan gi forskrifter som utfyller og presiserer innholdet i plikten til å utøve bevillingen i samsvar med bestemmelser gitt i eller i medhold av denne lov.

§ 5–2 første ledd skal lyde:

Departementet kan etter å ha innhentet nødvendige uttalelser gi

1. bevilling til å skjenke alkoholholdig drikk med lavere alkoholinnhold enn 22 volumprosent på tog som er kollektive transportmidler
2. bevilling til å skjenke alkoholholdig drikk med lavere alkoholinnhold enn 22 volumprosent om bord i fly på innenlandske flyvninger
3. bevilling til å skjenke alkoholholdig drikk om bord i skip som er kollektive transportmidler, og om bord i cruiseskip på turer av flere dagers varighet

§ 5-2 tredje ledd skal lyde:

Bevilling etter første ledd nr. 3 til skjenking om bord i skip som er kollektive transportmidler, gir videre bare rett til å skjenke alkoholholdig drikk med 22 volumprosent alkohol eller mer dersom skipet går i fart mellom Norge og utlandet eller i kystfart over fire dagers varighet.

§ 5-3 første og annet ledd skal lyde:

Befalsmesser som drives i samsvar med retningslinjene for slik virksomhet kan gis bevilling av departementet til å skjenke alkoholholdig drikk.

Når særlige grunner tilsier det, kan departementet gi Forsvaret og Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap adgang til å gi skjenkebevilling til befalsmesser ved anlegg som av hensyn til rikets sikkerhet er sikkerhetsgradert.

§ 6-1 skal lyde:

§ 6-1. Tilvirkning av alkoholholdig drikk

Tilvirkning av alkoholholdig drikk kan bare skje på grunnlag av bevilling gitt av departementet, eller tillatelse etter § 4-2 tredje ledd. Bevillingen kan omfatte alkoholholdig drikk som ikke er brennevin, brennevin, eller all alkoholholdig drikk. Bevillingsplikten gjelder ikke tilvirkning til eget bruk av alkoholholdig drikk som ikke er brennevin.

Tilvirkningsanlegget skal være innrettet på tilfredsstillende måte. Departementet kan gi forskrifter om dette.

Ny § 6-2 skal lyde:

§ 6-2. Vilkår for tildeling av tilvirkningsbevilling

Tilvirkningsbevilling gis dersom følgende vilkår er oppfylt:

1. Bevillingshaver, og person som eier en vesentlig del av virksomheten eller av selskap som driver virksomheten eller oppebærer en vesentlig del av dens inntekter eller i kraft av sin stilling som leder har vesentlig innflytelse på den, har utvist uklanderlig vandel i forhold til lovgivning av betydning for hvordan virksomheten skal utøves, herunder alkohollovgivningen, tolllovgivningen, skatte- og avgiftslovgivningen, regnskaps- og selskapslovgivningen og næringsmiddelovgivningen.
2. Det er stilt tilfredsstillende sikkerhet for oppfyllelse av krav på alkoholavgift.
3. Varelageret er tilfredsstillende sikret.
4. Bevillingshaver ikke driver annen virksomhet som er uforenlig med tilvirkning av alkoholholdig drikk.

Departementet kan gi forskrifter til utfylling av denne paragrafen.

Ny § 6-3 skal lyde:

§ 6-3. Krav til søknaden

Søknaden skal være skriftlig og være ledsaget av et søknadsgebyr. Søkeren skal i søknaden uoppfordret fremlegge de opplysninger som er nødvendige for å kunne ta stilling til om lovens krav for å tildele bevilling er oppfylt. Den skal også inneholde opplysninger om annen virksomhet søkeren driver.

Departementet kan gi forskrifter om hvilke krav som skal stilles til søknaden og om søknadsgebyret.

Ny § 6-4 skal lyde:

§ 6-4. Innhentning av uttalelser

Før søknaden avgjøres skal det innhentes uttalelse fra politiet, avgiftsmyndighetene, skattemyndighetene, tollmyndighetene og Mattilsynet.

Ny § 6-5 skal lyde:

§ 6-5. Opplysningsplikt

Politiet, avgiftsmyndighetene, skattemyndighetene, tollmyndighetene og Mattilsynet plikter uten hinder av taushetsplikt å gi de opplysninger som er nødvendige for behandlingen av saker etter dette kapittel.

Ny § 6-6 skal lyde:

§ 6-6. Utøvelse av tilvirkningsbevilling

Bevillingen skal utøves på en slik måte at de vilkår som er nevnt i bevillingsvedtaket, i denne lov og i bestemmelser gitt i medhold av loven, til enhver tid er oppfylt, og for øvrig på forsvarlig måte. Departementet kan stille nye vilkår dersom dette er nødvendig for å sikre gjennomføringen av loven.

Den som har tilvirkningsbevilling har ansvaret for at distribusjonen av varene skjer i betryggende former og i samsvar med regler gitt i eller i medhold av denne lov, fra produksjonsstart eller det tidspunkt varene ankommer til landet og til de er levert annen bevillingshaver. Dette gjelder selv om distribusjonen er overlatt til andre.

Dersom tapping eller andre deler av virksomheten er overlatt til andre, har bevillingshaver ansvar for at det skjer i betryggende former og i samsvar med regler gitt i eller i medhold av denne lov.

Departementet kan gi forskrifter om distribusjon og tapping. Departementet kan også gi forskrifter om plikt for bevillingshaver til å avgi opplysninger til statistiske formål.

Ny § 6–7 skal lyde:

§ 6–7. Melding og godkjenning

Før bevilling tas i bruk skal melding om dette sendes departementet. Videre skal det gis melding før virksomheten nedlegges eller avbrytes. Det skal gis melding om etablering eller nedleggelse av lager, om endringer i ledelsen av virksomheten og om overdragelse av vesentlige deler av aksjene eller selskapsandeler. Videre skal det også gis melding dersom virksomhetens omfang endres vesentlig og om andre forhold som har betydning for kontrollen med virksomheten.

Nytt lager eller endring av et lagers innretning må godkjennes av bevillingsmyndigheten før endringen iverksettes. Tilsvarende gjelder dersom nytt tapperi tas i bruk, eller et tapperis innretning endres.

Ny § 6–8 skal lyde:

§ 6–8. Kontroll med utøvelsen av tilvirkningsbevillingen

Kontrollen med utøvelsen av tilvirkningsbevilling tilligger departementet.

Departementet kan når som helst kreve tilgang til virksomhetens lokaler og til dens regnskaper. Bevillingshaver plikter å gi de nødvendige opplysninger om regnskap og drift for at kontrollen kan gjennomføres. Bevillingshaver plikter uten erstatning å utlevere nødvendige vareprøver.

Departementet kan gi forskrifter om kontrollen med utøvelsen av bevillingen. Departementet kan også gi forskrifter om internkontroll og regnskapsførsel for å sikre at krav fastsatt i eller i medhold av denne lov overholdes.

Ny § 6–9 skal lyde:

§ 6–9. Bevillingsgebyr

For bevilling til tilvirkning av alkoholholdig drikk skal det betales et årlig gebyr som beregnes på grunnlag av omsatt mengde av alkoholholdig drikk. Departementet fastsetter et minstegebyr som skal innbetales før bevillingen utøves og ikke senere enn 1. februar i de påfølgende år.

Departementet kan gi forskrifter om beregning og innbetaling av gebyret.

Ny § 6–10 skal lyde:

§ 6–10. Inndragning av bevilling

Departementet kan inndra bevillingen dersom vilkårene som nevnt i § 6–2 ikke lenger er oppfylt eller bevillingshaver for øvrig ikke oppfyller sine forpliktelser etter denne loven eller ved overtredelse av annen lovgivning som står i sammenheng med denne lovs formål.

Bevillingen skal inndras hvis den ikke lenger utøves.

Overskriften til kapittel 7 skal lyde:

Kapittel 7. Gebyrer, avgifter og anvendelse av AS Vinmonopolets overskudd

§ 7–1 første og annet ledd skal lyde:

For bevilling til salg av alkoholholdig drikk med høyst 4,7 volumprosent alkohol og til skjenking av alkoholholdig drikk skal det betales et årlig bevillingsgebyr som beregnes i forhold til forventet omsatt mengde alkoholholdig drikk.

Departementet gir forskrifter om gebyrsatser og innbetaling av gebyret. For bevilling som gjelder skjenking ved en enkelt bestemt anledning og ambulerende bevilling, kan departementet bestemme en særskilt gebyrsats. Bevillingsmyndigheten fastsetter gebyret.

§ 7–2 første ledd skal lyde:

AS Vinmonopolet betaler hvert år en avgift til statskassen.

§ 7–3 skal lyde:

§ 7–3. Statsens andel av AS Vinmonopolets overskudd

I forbindelse med statsbudsjettet fastsetter Stortinget hvert år en andel av AS Vinmonopolets nettooverskudd som overføres til statskassen.

§ 8–3 første ledd nr. 1 skal lyde:

1. at væsken er bestemt til framstilling av eller er vare som ikke er brennevin

§ 8–4 overskrift skal lyde:

§ 8–4. Preparater som anvendes til alkoholholdig drikk

§ 8–8 skal lyde:

§ 8–8. Ulovlig kjøp

Det er forbudt å kjøpe alkoholholdig drikk med 22 volumprosent alkohol eller mer på vegne av noen som er under 20 år eller annen alkoholholdig drikk for noen som er under 18 år.

§ 8–11 skal lyde:

§ 8–11. *Forbud mot salg og skjenking til rusmiddelpåvirkede personer*

Det er forbudt å selge eller skjenke alkoholholdig drikk til personer som er åpenbart påvirket av rusmidler, eller skjenke alkoholholdig drikk på en slik måte at vedkommende må antas å bli åpenbart påvirket.

§ 9–2 annet ledd skal lyde:

Departementet gir forskrifter om avgrensing, utfylling, gjennomføring av og unntak fra bestemmelsene i første ledd. Departementet kan gjøre ytterligere unntak fra forbudene når særlige grunner foreligger.

II

I lov 19. juni 1931 nr. 18 om Aktieselskapet Vinmonopolet gjøres følgende endringer:

§ 9 første ledd skal annet punktum lyde:

2/3 av medlemmene med varamedlemmer oppnevnes av Kongen.

§ 15 skal lyde:

§ 15. Kongen fastsetter godtgjørelsen til styrets, bedriftsforsamlingens og kontrollkomiteens medlemmer. Styret fastsetter lønnen til administrerende direktør.

III

I lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter gjøres følgende endring:

§ 7 nytt annet ledd skal lyde:

Departementet kan bestemme at politiet, skattemyndighetene og Mattilsynet uten hinder av taushetsplikt plikter å gi toll- og avgiftsetaten nødvendige opplysninger for behandling av søknader om registrering for avgift på alkoholholdige drikkevarer.

IV

I lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester m.v. gjøres følgende endring:

§ 4A–6 annet ledd skal lyde:

Dersom en nødsituasjon etter § 4A–5 tredje ledd bokstavene a og b gjør det nødvendig å skjerme tjenestemottakeren fra andre personer, skal skjermingen foregå i et ordinært beboelsesrom med ulåst dør. Sikkerhetsmessige hensyn kan unntaksvis tilsi at døren låses. Vedkommende skal i alle tilfeller holdes under oppsyn, og skjermingen skal avbrytes straks situasjonen er brakt under kontroll.

V

Endringen i lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester m.v. trer i kraft straks. For øvrig gjelder loven fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.

VI

1. Kongen kan gi nærmere overgangsbestemmelser.
2. Innehaver av skjenkebevilling som ved lovens ikrafttredelse har bevilling til skjenking av øl og sterkøl eller øl, sterkøl og vin eller øl og vin, kan uten forutgående søknad skjenke også annen alkoholholdig drikk med lavere alkoholinnhold enn 22 volumprosent inntil bevillingen utløper.
3. Innehavere av skjenkebevilling som benytter seg av adgangen til å skjenke alkoholholdig drikk som ikke er nevnt i gjeldende bevilling, skal gi melding om slik utvidelse av virksomheten til bevillingsmyndigheten.

17. des. Lov nr. 87 2004

Lov om endringer i lønnsgarantilova.

Ot.prp. nr. 9 Del II, Innst.O. nr. 24 og Besl.O. nr. 24 (2004-2005). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 8. og 14. desember 2004. Fremja av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 17. desember 2004.

I

I lov 14. desember 1973 nr. 61 om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs m.v. skal § 1 tredje leddet første punktum lyde:

Kravene dekkes av garantien i den utstrekning de har fortrinnsrett etter kapittel 9 i lov om fordringshavernes dekningsrett, dog begrenset i det enkelte tilfelle til et beløp som svarer til to ganger folketrygdens grunnbeløp på fristdagen.

II

Endringa trer i kraft 1. januar 2005.

Endringa gjeld berre for bu der krav om konkurs kjem til skifteretten etter at lova er iverksett, for forsikringselskap og bankar der vedtak om å setje institusjonen under offentlig administrasjon vert gjort etter dette tidspunktet, insolvente dødsbu der dødsfallet skjer etter dette tidspunktet og insolvente selskap der tvangsavvikling i medhold av aksjelova § 16–15 og allmennaksjelova § 16–15 vert bestemt etter dette tidspunktet.

17. des. Lov nr. 88 2004**Lov om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven)****mv.**

Ot.prp. nr. 70 (2003-2004), Innst.O. nr. 8 og Besl.O. nr. 12 (2004-2005). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 23. november og 2. desember 2004. Fremmet av Fiskeri- og kystdepartementet. Kunngjort 17. desember 2004.

Endring i følgende annen lov:

Lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannfiske m.v.

I

I lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) gjøres følgende endringer:

§ 7 annet og tredje ledd skal lyde:

Når et fartøy overtas ved arv etter reglene i lov 3. mars 1972 nr. 5 om arv m.m. kapittel I eller II, skal den nye eieren gis tidsbegrenset ervervstillatelse i inntil fem år inntil aktivitetskravet i § 6 første ledd er oppfylt. Slik tidsbegrenset ervervstillatelse kan også gis ved overføring av fartøyet som ledd i generasjonsskifte til fordel for personer som kan få arverett etter arveloven kapittel I. Gjenlevende ektefelle i uskiftet bo, jf. arveloven kapittel III, kan gis en tidsbegrenset ervervstillatelse så lenge uskifteboet består.

Kongen kan ved forskrift gi nærmere bestemmelser om tildeling av ervervstillatelse ved erverv av fartøy i tilfeller som nevnt i foregående ledd, ved tvangssalg og konkurs, og om fremgangsmåten ved tvangssalg av fiskefartøy der det er en ervervstillatelse knyttet til fartøyet.

§ 8 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Kongen kan ved forskrift gi regler om krav til fartøyet, herunder regler om at fartøyet ikke kan føres inn i registeret over norske fiskefartøy dersom det ikke oppfyller de krav som stilles av sjøfartsmyndighetene eller andre myndigheter.

§ 9 skal lyde:

Overdragelse av aksjer, eierandeler m.v.

Aksje eller part i selskap eller sammenslutning som direkte eller indirekte eier merkeregistrert fartøy, må ikke overdras til annen eier uten at departementet på forhånd har gitt tillatelse til endring i eiersammensetningen.

Kongen kan ved forskrift gi regler om meldeplikt ved eierendringer. Når det er innført slik meldeplikt, gjelder ikke forbudet mot overdragelse før det er gitt tillatelse. Reglene om meldeplikt kan likevel inneholde forbud mot overdragelse før en viss frist etter at meldingen er sendt.

§ 22 skal lyde:

Registrering av fartøy

Fartøy som det er gitt ervervstillatelse for etter § 4, skal føres inn i et register over norske fiskefartøy. Registrering kan ikke foretas før det foreligger ervervstillatelse.

Departementet kan gi bestemmelser om hvilke register som skal føres over norske fiskefartøy, hvilke opplysninger som skal registreres om det enkelte fartøyet samt bestemmelser om hvilke opplysninger som skal gis i forbindelse med søknad om ervervstillatelse og spesiell tillatelse. Departementet kan også fastsette bestemmelser om administrasjonen av registrene.

Ny § 28 skal lyde:

Overtredelsesgebyr

Ved forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelsene gitt i eller i medhold av denne lov eller annen fiskerilovgivning, kan det ilegges et overtredelsesgebyr. Gebyret skal stå i forhold til den fortjeneste som den ansvarlige har hatt av overtredelsen. Det kan tas hensyn til de ekstra kostnader som kontrolltiltak og behandling av saken har medført.

Endelig vedtak om overtredelsesgebyr er tvangsgrunnlag for utlegg.

Kongen kan gi forskrift med nærmere regler om fastsettelse av overtredelsesgebyr, herunder bestemmelser om rente og tilleggsgebyr dersom overtredelsesgebyret ikke blir betalt ved forfall.

Ny § 29 skal lyde:

Tvangsmulkt

For å sikre at reglene gitt i eller i medhold av denne lov, eller plikt fastsatt i eller i medhold av denne lov blir oppfylt, kan det ilegges tvangsmulkt.

Tvangsmulkten fastsettes som en løpende mulkt, og skal begynne å løpe fra en særskilt fastsatt frist for oppfyllelse av pålegget dersom denne fristen er utløpt uten atplikten er oppfylt.

Endelig vedtak om illeggelse av tvangsmulkt er tvangsgrunnlag for utlegg.

Fiskeridepartementet kan i særlige tilfeller redusere eller frafalle påløpt mulkt.

Kongen kan gi forskrift med nærmere regler om fastsettelse og varighet av tvangsmulkt, herunder bestemmelser om rente og tilleggsgebyr dersom tvangsmulkten ikke blir betalt ved forfall.

I kapittel VI blir nåværende §§ 28 og 29 nye §§ 30 og 31. I kapittel VII blir nåværende § 30 ny § 32.

II

I lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannfiske mv. skal § 45 første ledd lyde:

Fiskeridirektoratet skal føre kontroll med at bestemmelsen i loven her og i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven), lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 3, § 4 og § 7 bokstav b, lov 17. juni 1966 nr. 19 om forbud mot at utlendinger driver fiske mv. i Norges territorialfarvann, lov 14. desember 1951 nr. 3 om omsetning av råfisk og lov 24. juni 1994 nr. 34 om registrering som kjøper i første hånd av råfisk m.v., samt forskrifter gitt i medhold av disse lovene, blir overholdt.

III

Denne lov trer i kraft straks.

17. des. Lov nr. 89 2004

Lov om endring i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannfiske mv.

Ot.prp. nr. 3, Innst.O. nr. 32 og Besl.O. nr. 36 (2004-2005). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 14. og 17. desember 2004. Fremmet av Fiskeri- og kystdepartementet. Kunngjort 17. desember 2004.

I

I lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannfiske mv. gjøres følgende endring:

Ny § 46 skal lyde:

§ 46. Kontrollavgift

Departementet kan gi forskrift om kontrollavgift, herunder nærmere bestemmelser om plikten til å svare avgift, innkreving av avgift og om opplysningsplikt for den som leverer og mottar fangst, når dette er bestemmende for avgiftspliktens omfang.

Skyldig avgift er tvangsgrunnlag for utlegg.

II

Lova trer i kraft 1. januar 2005.

17. des. Lov nr. 90 2004

Lov om omdanning av Kystverkets produksjonsvirksomhet til statsaksjeselskap.

Ot.prp. nr. 20, Innst.O. nr. 25 og Besl.O. nr. 23 (2004-2005). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 7. og 14. desember 2004. Fremmet av Fiskeri- og kystdepartementet. Kunngjort 17. desember 2004.

§ 1. Formål

Formålet med denne loven er å regulere visse overgangsspørsmål i forbindelse med omdanning av Kystverkets produksjonsvirksomhet til aksjeselskap.

§ 2. Overføring av forpliktelser

Overføring til aksjeselskapet av forpliktelser knyttet til Kystverkets produksjonsvirksomhet har frigjørende virkning for staten.

Fordringshavere og andre rettighetshavere kan ikke motsette seg overføringen eller gjøre gjeldende at overføringen utgjør en bortfallsgrunn for rettsforholdet.

§ 3. Overføring av offentlige rettigheter, konsesjoner, tillatelser m.v.

Offentlige rettigheter, konsesjoner, tillatelser med videre som gjelder den virksomhet som skal omdannes, blir fra omdanningstidspunktet overført til aksjeselskapet.

§ 4. Overgangsbestemmelser for de ansattes rettigheter

Bestemmelsen i denne paragraf gjelder ansatte i Kystverkets produksjonsvirksomhet som ved omdanningen av Kystverkets produksjonsvirksomhet til eget aksjeselskap, blir ansatt i selskapet.

Lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. (tjenestemannsloven) § 13 nr. 2 til nr. 5 om fortrinnsrett til annen statsstilling skal i tilfelle som nevnt i første ledd, fremdeles gjelde for arbeidstakere som blir oppsagt av grunner som nevnt i tjenestemannsloven § 13 nr. 1 bokstavene a, b og c, og som var omfattet av disse bestemmelsene før overgangen. Fortrinnsretten til annen statsstilling etter forrige punktum gjelder i tre år etter ansettelse i selskapet.

§ 5. Ikrafttredelse

Loven trer i kraft straks.

17. des. Lov nr. 91 2004**Lov om endringer i midlertidig lov 2. juli 2004 nr. 64 om prøveordning med lokaler for injeksjon av narkotika (sprøyteromsordning) m.m.**

Ot.prp. nr. 8, Innst.O. nr. 41 og Besl.O. nr. 27 (2004-2005). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 13. og 17. desember 2004. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 17. desember 2004.

Endringer i følgende annen lov:

Lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene.

I

I midlertidig lov 2. juli 2004 nr. 64 om prøveordning med lokaler for injeksjon av narkotika (sprøyteromsordning) gjøres følgende endringer:

Lovens tittel skal lyde:

Midlertidig lov 2. juli 2004 nr. 64 om prøveordning med lokaler for injeksjon av narkotika (sprøyteromsloven)

§ 2 skal lyde:

Den som med lovlig adgang til sprøyterommet

- a) injiserer narkotika i et godkjent sprøyterom, eller
- b) besitter en brukerdose narkotika til eget bruk i et godkjent sprøyterom eller tilstøtende venterom, samtalerom eller behandlingsrom, kan ikke straffes for dette etter legemiddeloven § 31, jf. § 24 første ledd.

Det er tillatt for personalet i sprøyteromsordningen å gi brukerne individuell og konkret rådgivning i forbindelse med injisering av narkotika i sprøyterommet.

§ 3 skal lyde:

En kommune som etablerer en godkjent sprøyteromsordning, kan føre helseregister og behandle helseopplysninger som nevnt i helseregisterloven § 2 nr. 1 i den grad det er nødvendig for å oppfylle reglene gitt i eller i medhold av loven her.

§ 4 skal lyde:

En avgjørelse om adgang til bruk av sprøyteromslokalene er ikke enkeltvedtak etter forvaltningsloven.

Har politiet mistanke om straffbar besittelse eller bruk av narkotika i sprøyteromslokalene, skal personalet uten hinder av taushetsplikten i helsepersonelloven § 21 og forvaltningsloven §§ 13 til 13 e og på begjæring gi politiet opplysning om hvorvidt en identifisert person er registrert bruker av sprøyterommet eller ikke.

Adgang til bruk av sprøyteromslokalene er ikke nødvendig helsehjelp etter kommunehelsetjenesteloven § 2-1 første ledd og pasientrettighetsloven § 2-1 annet punktum. Avgjørelse om adgang til bruk av sprøyteromslokalene kan ikke påklages etter kommunehelsetjenesteloven § 2-4 eller pasientrettighetsloven § 7-3.

§ 5 skal lyde:

Helsepersonelloven § 4 er ikke til hinder for at helsepersonell kan utføre de oppgaver som etter regler gitt i eller i medhold av loven her er lagt til personalet i sprøyteromsordningen.

§ 6 skal lyde:

Kongen kan gi nærmere bestemmelser om gjennomføringen av ordningen med sprøyterom, og kan blant annet bestemme:

- a) hvem ordningen skal gjelde for,
- b) ordninger for adgangsregulering,
- c) type og mengde narkotika som straffriheten skal omfatte,
- d) ordninger for kontroll av type og mengde narkotika en person har med seg inn i sprøyteromslokalene,
- e) hvilken adgang politiet skal ha til sprøyteromslokalene,
- f) hvilke krav til bemanning av sprøyteromslokalene som skal gjelde,
- g) hvordan helseopplysninger i helseregisteret kan behandles, herunder hvilke opplysninger som kan behandles og formålet med behandlingen,

- h) hvilke krav som skal gjelde for å bli godkjent kommune for ordningen,
- i) at kommunen skal ha plikt til å avgi opplysninger av betydning for evalueringen av ordningen uten hinder av taushetsplikt etter forvaltningsloven §§ 13 til 13 e og helsepersonelloven § 21 og
- j) at reglene i helsepersonelloven §§ 39 og 40 helt eller delvis ikke skal gjelde for helsepersonell som yter helsehjelp i sprøyteromsordningen.

§ 7 skal lyde:

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer, og gjelder i tre år fra ikrafttreddelsen. Det samme gjelder endringen i lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 1–3 fjerde ledd nytt annet og tredje punktum.

II

I lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene gjøres følgende endring:

§ 1–3 fjerde ledd nytt annet og tredje punktum skal lyde:

Sprøyteromsordninger som er etablert i medhold av midlertidig lov 2. juli 2004 nr. 64 om prøveordning med lokaler for injeksjon av narkotika (sprøyteromsloven) er å anse som en kommunehelsetjeneste. Det er opp til den enkelte kommune å avgjøre om den ønsker å søke om å få etablere en slik tjeneste.

III

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

17. des. Lov nr. 92 2004

Lov om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 35 om fri rettshjelp.

Ot.prp. nr. 24, Innst.O. nr. 40 og Besl.O. nr. 31 (2004-2005). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 13. og 17. desember 2004. Fremja av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 17. desember 2004.

I lov 13. juni 1980 nr. 35 om fri rettshjelp blir det gjort følgende endringer:

I

§ 3 andre ledd skal lyde:

For arbeid som betales av det offentlige skal den som yter fri rettshjelp kreve inn egenandel fra klienten etter § 9. Det kan ikke kreves eller mottas ytterligere vederlag av klienten.

Ny § 9 skal lyde:

Mottaker av fri rettshjelp i behovsprøvde saker skal betale en egenandel av utgiftene til bistand etter denne lov. Egenandelen beregnes ut fra en grunnbeløp tilsvarende gjeldende salærsats for straffesaker og benefiserte saker.

Ved fritt rettsråd betales en egenandel tilsvarende grunnbeløpet.

Ved fri sakførsel skal det betales en egenandel på 25 pst. av utgiftene, men ikke mer enn 5 ganger grunnbeløpet.

Nærmere bestemmelser for beregning av egenandel fastsettes i forskrift.

II

Lova tek til å gjelde frå den tid Kongen fastset.

Kongen kan gje nærmare overgangsreglar.

17. des. Lov nr. 93 2004

Lov om endring i lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser (stiftelsesloven).

Ot.prp. nr. 88 (2003-2004), Innst.O. nr. 27 og Besl.O. nr. 28 (2004-2005). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 13. og 17. desember 2004. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 17. desember 2004.

I

I lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser skal § 7 lyde:

Stiftelsestilsynet fører tilsyn med stiftelser. Stiftelsestilsynets oppgaver er:

- a) å føre et stiftelsesregister der alle stiftelser skal være registrert, jf. § 8,
- b) å føre tilsyn og kontroll med at forvaltningen av stiftelsene skjer i samsvar med stiftelsens vedtekter og denne lov,
- c) å treffe vedtak med hjemmel i denne lov.

Stiftelsen, dens tillitsvalgte og ansatte og stiftelsens revisor har plikt til å gi Stiftelsestilsynet de opplysninger og annen bistand som er nødvendig for at Stiftelsestilsynet skal kunne gjennomføre sine oppgaver etter loven. Revisors taushetsplikt gjelder ikke i forhold til Stiftelsestilsynet.

Kongen kan gi forskrift om Stiftelsestilsynets organisasjon og virksomhet og om registrering av stiftelser. Det kan kreves gebyr for registrering av stiftelser i Stiftelsesregisteret, og stiftelsene kan ilegges en årlig avgift. Kongen kan gi forskrift om når gebyr og avgift skal kreves, om størrelsen og om innkrevingen av disse.

Gebyrene og avgiftene er tvangsgrunnlag for utlegg. Når Statens Innkrevingsssentral er pålagt å innkreve gebyrer og avgifter som nevnt i tredje ledd, kan gebyrene og avgiftene innkreves ved trekk i lønn og andre lignende ytelser etter reglene i dekningsloven § 2–7. Innkrevingsssentralen kan også innkreve gebyrene og avgiftene ved å stifte utleggspant for kravet dersom panteretten kan gis rettsvern ved registrering i et register eller ved underretning til tredjeperson, jf. panteloven kapittel 5, og utleggsforretningen kan holdes på Innkrevingsssentralens kontor etter tvangsfullbyrdsloven § 7–9 første ledd.

II

Loven gjelder fra den tid lov 15. juni 2001 nr. 59 blir satt i kraft.

17. des. Lov nr. 94 2004

Lov om endringer i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene.

Ot.prp. nr. 25, Innst.O. nr. 39 og Besl.O. nr. 32 (2004-2005). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 13. og 17. desember 2004. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 17. desember 2004.

I

I lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene gjøres følgende endringer:

§ 219 første ledd tredje punktum skal lyde:

Kongen kan gi forskrift om regnskaps- og revisjonsplikt for den som driver rettshjelpsvirksomhet, og om behandlingen av betroede midler.

Nåværende tredje og fjerde punktum blir nye fjerde og femte punktum.

§ 224 tredje ledd annet punktum skal lyde:

Kongen kan gi forskrift om regnskaps- og revisjonsplikt for den som driver advokatvirksomhet.

Nåværende annet og tredje punktum blir nye tredje og fjerde punktum.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

17. des. Lov nr. 95 2004

Lov om endringer i lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr.

Ot.prp. nr. 23, Innst.O. nr. 20 og Besl.O. nr. 30 (2004-2005). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 13. og 17. desember 2004. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 17. desember 2004.

I

I lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr gjøres følgende endringer:

§ 14 første ledd første punktum skal lyde:

For begjæring om tvangsfullbyrdelse betales 2,1 ganger rettsgebyret, selv om begjæringen senere blir trukket tilbake eller avvist.

§ 14 første ledd nr. 1 skal lyde:

1. Ved begjæring om utlegg etter tvangsfullbyrdsloven kapittel 7: 2,6 ganger rettsgebyret når utlegg blir tatt.

II

Loven gjelder fra 1. januar 2005.

17. des. Lov nr. 96 2004

Lov om oppheving av lov 18. juni 1971 nr. 79 om Norsk språkråd.

Ot.prp. nr. 83 (2003-2004), Innst.O. nr. 6 og Besl.O. nr. 8 (2004-2005). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 18. og 26. november 2004. Fremja av Kultur- og kyrkjedepartementet. Kunngjort 17. desember 2004.

I

Lov 18. juni 1971 nr. 79 om Norsk språkråd blir oppheva.

II

Lova trer i kraft frå den tid Kongen fastset.

17. des. Lov nr. 97 2004**Lov om endringar i lov 13. juni 1997 nr. 53 om tilsyn med erverv i dagspresse og kringkasting.**

Ot.prp. nr. 81 (2003-2004), Innst.O. nr. 13 og Besl.O. nr. 7 (2004-2005). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 18. og 26. november 2004. Fremja av Kultur- og kyrkjedepartementet. Kunngjort 17. desember 2004.

I

I lov 13. juni 1997 nr. 53 om tilsyn med erverv i dagspresse og kringkasting blir det gjort følgjande endringar:

Tittelen skal lyde:

Lov 13. juni 1997 nr. 53 om eierskap i medier (medieeierskapsloven)

§ 3 skal lyde:

Lovens saklige virkeområde

Loven gjelder foretak som driver dagspresse, fjernsyn, radio eller elektroniske medier, samt foretak som har eiermessig innflytelse over slike foretak.

§ 4 skal lyde:

Lovens stedlige virkeområde

Loven gjelder erverv av eierandel eller samarbeidsavtaler som har virkning eller er egnet til å ha virkning her i riket.

§ 7 overskriften og første ledd skal lyde:

Tilsynsmyndighetens oppgaver

Medietilsynet forestår det løpende tilsynet etter denne lov og skal herunder

- a) føre tilsyn med markeds- og eierforhold i dagspresse, fjernsyn, radio og elektroniske medier,
- b) bidra til å skape større åpenhet, oppmerksomhet og kunnskap om eierforhold i norske medier, og
- c) treffe vedtak i henhold til § 9.

§ 8 første ledd skal lyde:

Kongen oppnevner en klagenemnd for enkeltvedtak etter denne lov. Nemnda skal ha tre medlemmer og to varamedlemmer, og Kongen fastsetter hvem som skal være nemndas leder og nestleder.

§ 8 femte ledd skal lyde:

I forbindelse med erverv av eierandel der Medietilsynet ikke anvender lovens inngrepsfullmakt i § 9, kan Klagenemnda be om en skriftlig redegjørelse.

§ 9 skal lyde:

Inngrep mot erverv av eierandel

Medietilsynet kan gripe inn mot erverv av eierandel i foretak som driver dagspresse, fjernsyn eller radio dersom erververen alene eller i samarbeid med andre har eller får en betydelig eierstilling i mediemarkedet nasjonalt eller regionalt, og dette er i strid med formålet i lovens § 1.

Vedtaket om inngrep etter første ledd kan blant annet gå ut på å:

- a) forby ervervet,
- b) påby avhendelse av eierandeler som er ervervet og gi pålegg som er nødvendige for at formålet med påbudet blir oppnådd, eller
- c) tillate erverv på slike vilkår som er nødvendige for å motvirke at ervervet kan stride mot formålet i lovens § 1.

Medietilsynet kan vedta midlertidig forbud mot å gjennomføre et erverv eller vedta andre tiltak dersom det er rimelig grunn til å anta at vilkårene for inngrep er oppfylt og Medietilsynet anser det som nødvendig for å gjennomføre et eventuelt senere vedtak om inngrep.

Før det foretas inngrep etter første ledd, skal tilsynet ha forsøkt å komme fram til en minnelig løsning med erververen, eller med den inngrepet ellers er tenkt rettet mot.

Medietilsynet kan gripe inn mot erverv ved vedtak innen seks måneder etter at det er inngått endelig avtale om ervervet. Dersom særlige hensyn tilsier det, kan tilsynet gjøre inngrep innen ett år fra samme tidspunkt.

Bestemmelsene i denne paragrafen gjelder tilsvarende for samarbeidsavtaler som gir en avtalepart samme eller tilsvarende innflytelse over det redaksjonelle produktet som et erverv.

Ny § 10 skal lyde:

Nasjonale eierskapsbegrensninger

Betydelig eierstilling i mediemarkedet nasjonalt anses normalt å foreligge:

- a) ved kontroll med en andel på 40 prosent eller mer av det samlede dagsopplaget for dagspressen,

- b) ved kontroll med en andel på 40 prosent eller mer av de samlede seertallene for fjernsyn,
- c) ved kontroll med en andel på 40 prosent eller mer av de samlede lyttertallene for radio,
- d) ved kontroll med en andel på 30 prosent eller mer i ett av mediemarkedene nevnt i bokstav a, b eller c og 20 prosent eller mer i ett av de andre mediemarkedene nevnt i bokstav a, b eller c,
- e) ved kontroll med en andel på 20 prosent eller mer i ett, 20 prosent eller mer i ett annet og 20 prosent eller mer i et tredje av mediemarkedene nevnt i bokstav a, b eller c, eller
- f) når et foretak som kontrollerer 10 prosent eller mer i ett av mediemarkedene nevnt i bokstav a, b eller c blir eier eller deleier i et foretak som inngår i en annen gruppering med kontroll over 10 prosent eller mer innenfor samme mediemarked (krysseierskap).

Ny § 11 skal lyde:

Regionale eierskapsbegrensninger

Betydelig eierstilling i mediemarkedet regionalt anses normalt å foreligge ved kontroll med en andel på 60 prosent eller mer av det samlede dagsopplaget av region- og lokalaviser i en medieregion.

Kongen fastsetter medieregionene i forskrift.

Noverande §§ 10 til 16 blir §§ 12 til 18.

§ 12 skal lyde:

Forhåndsklarering

Den som har en aktuell interesse i å få avklart om det vil bli aktuelt med inngrep mot erverv etter § 9, kan melde et erverv av eierandel til Medietilsynet før ervervet gjennomføres. Dersom Medietilsynet ikke innen 30 dager etter at meldingen er mottatt varsler at inngrep kan bli aktuelt, kan Medietilsynet ikke beslutte inngrep mot ervervet etter § 9.

Medietilsynet kan gi nærmere bestemmelser om melding etter denne paragraf.

§ 13 skal lyde:

Opplysningsplikt m.v.

Enhver plikter å gi Medietilsynet og Klagenemnda for eierskap i media de opplysninger tilsynet eller klagenemnda krever for å kunne utføre sine gjøremål etter loven, blant annet for å

- a) undersøke om lovens inngrepskriterium er oppfylt
 - b) undersøke om vedtak i medhold av loven er overtrådt, eller
 - c) bidra til å skape større åpenhet, oppmerksomhet eller kunnskap om eierforhold i norske medier.
- Opplysninger etter første ledd kan kreves gitt skriftlig eller muntlig innen en fastsatt frist.

Medietilsynet kan gi enhver stående pålegg om å sende melding om eventuelle erverv av aksjer eller andeler i foretak som nevnt i § 3. Slike pålegg kan ikke gis for mer enn tre år av gangen.

Opplysninger som kreves etter første ledd, kan gis uten hinder av den lovbestemte taushetsplikt som ellers påhviler ligningsmyndigheter, andre skattemyndigheter og myndigheter som har til oppgave å overvåke offentlig regulering av ervervsvirksomhet. Slik taushetsplikt er heller ikke til hinder for at dokumenter som befinner seg hos slike myndigheter, utleveres for gransking.

§ 15 skal lyde:

Tvangssalg

Dersom vedtak om salg av eierandeler etter § 9 ikke etterleves, kan Medietilsynet la eierandeler selge gjennom namsmyndighetene etter reglene om tvangssalg så langt de passer. Bestemmelsene i lov av 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse og midlertidig sikring, § 8–16 om forholdet til bedre prioriterte rettighetshavere, gjelder ikke.

§ 16 skal lyde:

Straff

Med bøter eller med fengsel inntil to år straffes den som

- a) forsettlig eller uaktsomt overtrer vedtak etter § 9,
- b) unnlater å etterkomme pålegg om å gi opplysninger etter § 13,
- c) gir uriktige eller ufullstendige opplysninger til Medietilsynet eller Klagenemnda for eierskap i media, eller
- d) medvirker til overtredelse som nevnt i bokstavene a til c.

II

Lova trer i kraft frå den tid Kongen fastset.

17. des. Lov nr. 98 2004

Lov om endringer i lov 25. mars 1994 nr. 7 om sikring mot og erstatning for naturskader (naturskadeloven) og lov 16. juni 1989 nr. 70 om naturskadeforsikring.

Ot.prp. nr. 19, Innst.O. nr. 34 og Besl.O. nr. 37 (2004-2005). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 14. og 17. desember 2004. Fremmet av Landbruks- og matdepartementet. Kunngjort 17. desember 2004.

I

I lov 25. mars 1994 nr. 7 om sikring mot og erstatning for naturskader (naturskadeloven) gjøres følgende endringer:

§ 5 skal lyde:

Det gis ikke erstatning for skade på avling på rot, skip og småbåter og ting i disse, luftfartøy, fiskeredskap, utstyr i sjøen for produksjon av fisk, fisk i steng, lås eller dam, antenner, skilt o.l., utstyr for utvinning av olje, gass eller andre naturforekomster på havbunnen, kontanter og verdipapirer. Det gis heller ikke erstatning for stormskader på skog, dersom ikke noe annet følger av nærmere forskrifter gitt av Kongen. I tilfeller som nevnt i første punktum, kan fondsstyret likevel gi hel eller delvis erstatning dersom særlige forhold tilsier det og det ikke er adgang til å forsikre seg mot slike skader nevnt i første punktum ved en alminnelig forsikringsordning.

Er det tinglyst erklæring som nevnt i § 14, ytes det ikke erstatning for skade på byggverk oppført etter at tinglysing er skjedd, eller for løssøre som befinner seg i byggverket, når skaden er av slik art som erklæringen gjelder. Der det er tinglyst slik erklæring, kan det ikke ytes erstatning for skader inntrådt etter at det er gitt tilskudd til fraflytting basert på hele eiendommens verdi. Kongen kan gi forskrift om at det ikke skal gis erstatning for visse arter av byggverk.

§ 7 skal lyde:

Det er et vilkår for å få erstatning at skaden er meldt til lensmannen – utenfor lensmannsdistrikt til tingretten – senest tre måneder etter at den er inntrådt. Fondsstyret kan bestemme at saken skal tas under behandling selv om meldingsfristen er oversittet dersom særlige grunner taler for det.

§ 8 skal lyde:

Taksten fastsettes ved skjønn som i lensmannsdistrikt styres av lensmannen. Utenfor lensmannsdistrikt oppnevnes takststyreren av tingretten. Skaden skal takseres så snart som mulig.

Fondsstyret kan med samtykke fra skadelidte bestemme at skaden takseres på annen måte. Ved mindre skader kan fondsstyret godta skadelidtes skadeoppgave.

Takststyreren skal vurdere om det er grunnlag for å avholde takst. Kommer takststyreren til at det ikke bør holdes takst fordi skademeldingen er kommet for sent, eller fordi vilkårene for erstatning ikke foreligger, sender styreren meldingen med sin uttalelse til fondsstyret. Det samme gjelder dersom styreren finner at annet ledd bør anvendes, eller dette er begjært av skadelidte. Fondsstyret avgjør om takst blir holdt. Fondsstyrets vedtak kan ikke påklages.

Skadelidte kan kreve takst på egen bekostning dersom fondsstyret vedtar at takst ikke skal holdes. Fristen for å kreve takst er to uker etter at han fikk melding om vedtaket. Ender saken med at han får erstatning, har han krav på dekning av omkostningene overensstemmende med reglene i § 9 fjerde ledd.

§ 10 første ledd skal lyde:

Kan skaden gjenopprettes, settes taksten til omkostningene ved det. Vil den skadde gjenstand etter utbedringen få større verdi enn den hadde før skaden inntraff, skal verdistigningen takseres særskilt. Dersom det kan være grunn for fondsstyret til å sette vilkår som nevnt i § 14 annet ledd, skal utgiftene til slike tiltak takseres særskilt.

§ 11 annet ledd nummer 4 skal lyde:

4. Ved fastsetting av erstatning kan fondsstyret trekke fra den takserte verdistigningen etter § 10 dersom det finnes rimelig.

II

I lov 16. juni 1989 nr. 70 om naturskadeforsikring gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd skal lyde:

Ting i Norge som er forsikret mot brannskade, er også forsikret mot naturskade, dersom skaden på vedkommende ting ikke dekkes av annen forsikring. Med naturskade forstås skade som direkte skyldes naturulykke, så som skred, storm, flom, stormflo, jordskjelv eller vulkanutbrudd. Er den forsikrede ting et bolighus eller fritidshus, omfatter forsikringen også naturskader på hage, hageanlegg og gårdsplass oppad begrenset til 5 dekar, inkludert den delen av en tilførselsvei som ligger innenfor hagen, hageanlegget og gårdsplassen.

III

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

17. des. Lov nr. 99 2004**Lov om kvoteplikt og handel med kvoter for utslipp av klimagasser (klimakvoteloven).**

Ot.prp. nr. 13, Innst.O. nr. 33 og Besl.O. nr. 25 (2004-2005). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 8. og 14. desember 2004. Fremmet av Miljøverndepartementet. Kunngjort 17. desember 2004.

Endringer i følgende lov:

Lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensning og om avfall (Forurensningsloven).

Kapittel 1 Innledende bestemmelser

§ 1. (lovens formål)

Formålet med denne loven er å begrense utslippene av klimagasser på en kostnadseffektiv måte gjennom et system med kvoteplikt for utslipp av CO₂ og fritt omsettelige utslippskvoter.

§ 2. (lovens stedlige virkeområde)

Loven gjelder for utslipp i riket og for utslipp fra virksomhet på den norske delen av kontinentalsokkelen, med de begrensningene som følger av folkeretten.

Kongen kan gi forskrift med nærmere bestemmelser om lovens stedlige virkeområde, herunder om lovens anvendelse på Svalbard.

§ 3. (utslipp som omfattes av denne loven)

Loven gjelder utslipp av CO₂ i forbindelse med:

- a) energiproduksjon
- b) raffinering av mineralolje
- c) produksjon av koks
- d) produksjon og bearbeiding av jern og stål, herunder røsting og sintring av jernmalm
- e) produksjon av sement, kalk, glass, glassfiber og keramiske produkter.

Loven gjelder likevel ikke utslipp:

- a) fra forbrenning av biomasse
- b) fra forbrenning av farlig avfall og kommunalt avfall
- c) som er avgiftsbelagt etter Stortingets årlige vedtak om CO₂-avgift.

Kongen kan i forskrift gi bestemmelser om at utslipp omfattet av første ledd fra produksjonsenheter med kapasitet under en fastsatt grense skal være unntatt fra denne lov, herunder bestemmelser om at flere produksjonsenheter som står i nær driftsmessig eller fysisk sammenheng skal vurderes under ett ved beregningen av kapasiteten.

Kongen kan i forskrift gi bestemmelser om at utslipp av CO₂ fra en produksjonsenhet i sin helhet skal være omfattet av denne lov selv om utslippet bare delvis skyldes virksomhet som nevnt i første ledd.

§ 4. (kvoteplikt)

Den som driver virksomhet som nevnt i § 3 er kvotepliktig etter denne lov og må innlevere kvoter tilsvarende sine kvotepliktige utslipp i samsvar med bestemmelsene i § 13. I tillegg kreves tillatelse etter forurensningsloven § 11.

§ 5. (søknad om utslippstillatelse og kvoter)

Søknad om utslippstillatelse etter forurensningsloven § 11 må foreligge innen 15. januar 2005 for at virksomheten skal komme i betraktning ved tildeling av kvoter etter § 8 for perioden 1. januar 2005 til 31. desember 2007. Søknader som er innlevert innen denne fristen anses samtidig for å være søknader om å få tildelt kvoter i medhold av § 8. Søknaden må inneholde de opplysningene som er nødvendige for å vurdere hvor mange kvoter som skal tildeles etter § 8. Forurensningsmyndighetene kan i det enkelte tilfellet fastsette hvilke opplysninger eller undersøkelser søkeren må sørge for.

Kapittel 2 Fastsettelse av det samlede antallet kvoter og tildeling

§ 6. (fastsettelse av det samlede antallet kvoter)

Kongen fastsetter det samlede antallet kvoter som tildeles for perioden 1. januar 2005 til 31. desember 2007.

Ved fastsettelsen av det samlede antallet kvoter skal Kongen blant annet ta hensyn til Norges internasjonale forpliktelser til å begrense utslippene av klimagasser, den faktiske og forventede utslippsutviklingen i Norge, hvor stor andel av de faktiske og forventede utslippene som omfattes av § 3, å unngå forskjellsbehandling mellom sektorer og bedrifter, og de tekniske og økonomiske mulighetene for å begrense utslipp som omfattes av § 3.

§ 7. (tildelingsmetode)

Kvotene skal for perioden 1. januar 2005 til 31. desember 2007 tildeles vederlagsfritt til de kvotepliktige.

§ 8. (tildeling av kvoter)

Forurensningsmyndighetene treffer vedtak om hvor mange kvoter som skal tildeles den enkelte kvotepliktige for perioden 1. januar 2005 til 31. desember 2007.

For tildelingen av kvoter for perioden 1. januar 2005 til 31. desember 2007 skal følgende retningslinjer legges til grunn:

- a) For virksomhet som er igangsatt senest 1. januar 2001, skal tildelingen ta utgangspunkt i virksomhetens gjennomsnittlige utslipp i basisårene fra og med 1998 til og med 2001.
- b) Dersom virksomhet som nevnt i bokstav a ikke har vært i drift i alle basisårene eller av andre grunner har atypiske utslipp i ett eller flere av basisårene, kan kvoter tildeles på grunnlag av utslippene i de øvrige årene.

- c) Dersom utslippene fra virksomhet som nevnt i bokstav a etter 1. januar 2001, men før 31. desember 2007, har blitt eller med rimelig sikkerhet forventes å bli vesentlig redusert eller økt som følge av vesentlige endringer av virksomhetens art eller omfang, skal dette tillegges betydning ved tildelingen. Ved endringer som medfører økte utslipp kan det ved tildelingen legges vekt på mulighetene, herunder de tekniske og økonomiske mulighetene, for å begrense utslipp av CO₂, særlig ved å ta i bruk de beste tilgjengelige teknikkene.
- d) For virksomhet som er igangsatt etter 1. januar 2001 eller med rimelig sikkerhet forventes å bli igangsatt før 31. desember 2007, kan det ved tildelingen legges vekt på mulighetene, herunder de tekniske og økonomiske mulighetene, for å begrense utslipp av CO₂, særlig ved å ta i bruk de beste tilgjengelige teknikkene.

Tildelingsvedtaket gjøres betinget av at den kvotepliktige ved den årlige utdelingen av kvoter etter § 9, har utslippstillatelse for CO₂ etter forurensningsloven § 11 annet ledd og at virksomhetens art og omfang ikke avviker vesentlig i forhold til de forutsetningene som tildelingsvedtaket bygger på. I forbindelse med den årlige utdelingen av kvoter etter § 9 prøver forurensningsmyndighetene om betingelsene for tildelingsvedtaket er oppfylt. Dersom forurensningsmyndighetene kommer til at dette ikke er tilfellet kan tildelingsvedtaket omgjøres. Omgjøringsvedtaket legges til grunn for kvoteutdelingen etter § 9.

Kongen kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om tildeling av kvoter etter denne bestemmelsen.

§ 9. (utdeling av kvoter)

Forurensningsmyndighetene deler hvert år ut det antallet kvoter den enkelte kvotepliktige er berettiget til etter vedtak i medhold av § 8. Utdelingen av kvoter skjer ved at forurensningsmyndighetene innen 1. mars hvert år underretter Det norske registeret for klimakvoter om at et angitt antall kvoter skal overføres til den kvotepliktiges konto i registeret. Utdeling av kvoter for 2005 skal skje innen 15. mars 2005.

Dersom den kvotepliktige har fått utdelt et større antall kvoter enn det vedkommende er berettiget til i henhold til vedtak om tildeling av kvoter etter § 8, skal forurensningsmyndighetene underrette Det norske registeret for klimakvoter om at overskytende kvoter skal slettes fra vedkommendes konto. Før forurensningsmyndighetene underretter Det norske registeret for klimakvoter om sletting, skal den kvotepliktige varsles og gis anledning til å uttale seg innen en nærmere angitt frist, med mindre vedkommende allerede på annen måte har hatt rimelig anledning til å uttale seg, varsel av andre grunner må anses åpenbart unødvendig, eller det er grunn til å frykte at det vil vanskeliggjøre slettingen.

§ 10. (meldeplikt)

Den kvotepliktige skal på forhånd gi melding til forurensningsmyndighetene om enhver endring av virksomhetens art eller omfang som kan ha betydning for om betingelsene i vedtak etter § 8 er oppfylt.

Kapittel 3 Det norske registeret for klimakvoter – Oppgjør av kvoteplikten

§ 11. (Det norske registeret for klimakvoter)

Det norske registeret for klimakvoter skal inneholde opplysninger om utstedelse, utdeling, beholdning, overdragelse, overføring til oppgjør og sletting av kvoter.

Kongen utpeker en ansvarlig myndighet for opprettelse og drift av registeret. Kongen kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om utformingen og driften av dette registeret, herunder bestemmelser om hvilke typer kontoer og opplysninger registeret skal inneholde, hvilke opplysninger som skal være offentlig tilgjengelige og om samarbeid med andre registre.

Offentlige myndigheter har rett til å få tilgang til opplysninger fra kvoteregisteret i den utstrekning dette er nødvendig for å fremme deres oppgaver i eller i medhold av lov.

§ 12. (opprettelse av konto, overføring og sletting av kvoter)

Enhver fysisk eller juridisk person har rett til å opprette konto i Det norske registeret for klimakvoter.

En kontohaver har rett til å overføre egne kvoter til andre kontohavere. Kongen kan i forskrift gi bestemmelser som innskrenker overføringsadgangen etter denne bestemmelsen der dette er nødvendig i henhold til regelverket under Kyotoprotokollen 1997 til FN's rammekonvensjon 1992 om klimaendring.

En kontohaver kan kreve at kvoter registrert på egen konto slettes.

Kongen kan i forskrift gi bestemmelser om betaling av gebyr for opprettelse av konto, mottak av kvoter utstedt av staten og overføring av kvoter i, til eller fra registeret.

§ 13. (plikt til å overføre kvoter til oppgjør)

Den kvotepliktige skal innen 1. mai hvert år overføre et antall kvoter som svarer til virksomhetens rapporteringspliktige utslipp det foregående året, til en nærmere angitt oppgjørskonto i registeret.

Dersom den kvotepliktige ikke innen fristen etter første ledd har satt inn et tilstrekkelig antall kvoter på oppgjørskontoen, skal den kvotepliktige innen 1. mai året etter at oppgjør i medhold av første ledd skulle ha funnet sted, plassere kvoter på den tildelte oppgjørskontoen svarende til underskuddet fra det tidligere året. I tillegg skal det ilegges overtredelsesgebyr etter § 21.

Kvoter som er overført til oppgjør etter første og annet ledd for kvoteplikt i perioden 1. januar 2005 til 31. desember 2007 skal slettes.

§ 14. (godkjenning av kvoter som ikke er utstedt i Det norske registeret for klimakvoter)

Kongen kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om hvilke typer kvoter, andre enn de som er utstedt etter § 8,

som kan godkjennes i oppgjør i forhold til kvoteplikten, og prosedyrene for dette.

§ 15. *(utstedelse av kvoter på grunnlag av utslippsreducerende prosjekter i sektorer innenlands som ikke har kvoteplikt)*

Kongen kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om utstedelse av kvoter på grunnlag av utslippsreducerende prosjekter i sektorer innenlands som ikke har kvoteplikt.

Kapittel 4 Rapportering og kontroll

§ 16. *(rapportering)*

Den kvotepliktige skal innen 1. mars hvert år rapportere foregående års kvotepliktige utslipp av CO₂ til forurensningsmyndighetene.

Kongen kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om rapporteringen, herunder bestemmelser om hva som skal rapporteres og hvordan utslippene skal beregnes eller måles.

§ 17. *(forurensningsmyndighetenes kontroll)*

Forurensningsmyndighetene kontrollerer og godkjenner den enkelte kvotepliktiges rapportering av CO₂-utslipp etter § 16.

I særlige tilfeller kan forurensningsmyndighetene gi pålegg om at den kvotepliktiges utslippsrapport skal verifiseres av en uavhengig tredjepart før innlevering. Kongen kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om krav til og akkreditering av verifikasjonsinstans, herunder om utarbeidelsen og innholdet av verifikasjonserklæringer.

Kongen kan i forskrift fastsette at omkostninger i forbindelse med forurensningsmyndighetenes kontroll av utslippsrapporter etter denne bestemmelsen skal dekkes av den kvotepliktige.

§ 18. *(pålegg om opplysninger eller undersøkelse)*

Forurensningsmyndighetene kan pålegge kvotepliktige å gi opplysninger eller å sørge for eller bekoste undersøkelser eller lignende tiltak som med rimelighet kan kreves for å fastslå om det er behov for å endre rapporteringsreglene gitt i medhold av § 16.

Kapittel 5 Sanksjoner

§ 19. *(suspensjon av retten til å overføre kvoter)*

Dersom den kvotepliktige ikke innen 1. april det enkelte år har rapportert sine utslipp i henhold til bestemmelsene gitt i eller i medhold av § 16, skal forurensningsmyndighetene suspendere vedkommende fra retten til å overføre kvoter i kvoteregisteret fram til tilfredsstillende rapportering foreligger.

§ 20. *(tvangsmulkt)*

Ved overtredelse av rapporteringsplikten etter § 16 kan forurensningsmyndighetene fatte vedtak om tvangsmulkt til staten. Tvangsmulkten begynner å løpe dersom den kvotepliktige oversitter den fristen som forurensningsmyndighetene har fastsatt for å rette forholdet. Tvangsmulkten løper så lenge det ulovlige forholdet varer.

Tvangsmulkten ilegges den kvotepliktige etter § 4. Vedtak om tvangsmulkt er tvangsgrunnlag for utlegg. Forurensningsmyndighetene kan frafalle påløpt tvangsmulkt.

§ 21. *(overtredelsesgebyr)*

Dersom den kvotepliktige ikke har overholdt sine forpliktelser etter § 13 første ledd, ilegges forurensningsmyndighetene et overtredelsesgebyr til statskassen. Overtredelsesgebyret skal tilsvare 40 euro på forfallstidspunktet for hvert tonn rapporteringspliktig CO₂ som det ikke er plassert kvoter for på virksomhetens konto i henhold til § 13 første ledd. Gebyret forfaller til betaling 14 dager etter påkrav. Ved forsinket betaling skal det betales renter etter lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. Vedtak om overtredelsesgebyr er tvangsgrunnlag for utlegg. Kongen kan i forskrift endre størrelsen på overtredelsesgebyret.

Informasjon om hvem som er ilagt overtredelsesgebyr og omfanget av overtredelsen skal gjøres tilgjengelig for offentligheten.

§ 22. *(straff)*

Med bøter eller fengsel inntil 3 måneder eller begge deler straffes den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene om rapporteringsplikt gitt i eller i medhold av § 16 i denne lov.

Kapittel 6 Avsluttende bestemmelser

§ 23. *(endringer i andre lover)*

I lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensning og om avfall gjøres følgende endringer:

§ 11 nytt annet ledd skal lyde:

Kvotepliktig etter klimakvoteloven § 4 skal etter søknad innvilges tillatelse til kvotepliktige utslipp av CO₂ så fremt han godtgjør at han er i stand til å overvåke og rapportere utslippene på en tilfredsstillende måte. Kongen kan i utslippstillatelsen sette vilkår i medhold av § 16. Det skal ikke settes noen utslippsgrenseverdi i tillatelsen. Tillatelsen gjelder så langt det innleveres kvoter i henhold til plikten i klimakvoteloven § 13.

Nåværende § 11 annet ledd blir § 11 tredje ledd osv.

§ 18 nytt annet ledd skal lyde:

Tillatelse gitt i medhold av § 11 annet ledd tilbakekalles eller endres dersom kvoteplikten etter klimakvoteloven § 4 opphører.

Nåværende § 18 annet ledd blir § 18 tredje ledd.

Nåværende § 18 tredje ledd blir § 18 nytt fjerde ledd og skal lyde:

Ved avgjørelser etter første og tredje ledd skal det tas hensyn til kostnadene en endring eller omgjøring vil påføre forurenseren og de fordeler og ulemper endring eller omgjøring for øvrig vil medføre.

§ 24. (ikrafttredelse)

Loven gjelder fra 1. januar 2005.

17. des. Lov nr. 100 2004

Lov om endringer i EØS-konkurranseloven og konkurranseloven.

Ot.prp. nr. 94 (2003-2004), Innst.O. nr. 16 og Besl.O. nr. 11 (2004-2005). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 23. november og 2. desember 2004. Fremmet av Moderniseringsdepartementet. Kunngjort 17. desember 2004.

I

I lov 5. mars 2004 nr. 11 om gjennomføring og kontroll av EØS-avtalens konkurranseregler mv. (EØS-konkurranseloven) gjøres følgende endringer:

§ 3 annet ledd skal lyde:

Når tingretten prøver en begjæring om bevissikring etter konkurranseloven § 25 annet ledd, er rettens prøvelsesrett regulert av reglene i tredje til syvende ledd.

§ 3 tredje og fjerde ledd oppheves.

§ 3 nye tredje til syvende ledd skal lyde:

Ved begjæring om bevissikring som gjelder adgang til lokaler, eiendommer og transportmidler som tilhører foretak eller sammenslutninger av foretak, prøver retten om EFTAs overvåkningsorgans vedtak er autentisk og at de planlagte tvangsmidlene verken er vilkårlige eller går for langt i forhold til kontrollens gjenstand.

Når retten ved begjæring om bevissikring ved mistanke om overtredelse av EØS-avtalen artikkel 53 eller artikkel 54 prøver om tvangsmidlene er forholdsmessige, kan den direkte eller gjennom Konkurransetilsynet anmode EFTAs overvåkningsorgan om nærmere forklaringer, særlig om hvilke grunner EFTAs overvåkningsorgan har til å mistenke at det foreligger en overtredelse av EØS-avtalen artikkel 53 eller artikkel 54, hvor alvorlig den antatte overtredelsen er og på hvilken måte det berørte foretaket har medvirket.

Ved begjæring om bevissikring ved mistanke om overtredelse av EØS-avtalen artikkel 53 eller artikkel 54 som gjelder adgang til andre lokaler, eiendommer og transportmidler enn nevnt i tredje ledd, herunder private hjem, prøver retten om vedtaket fra EFTAs overvåkningsorgan er autentisk og at de planlagte tvangsmidlene verken er vilkårlige eller går for langt, særlig i forhold til hvor alvorlig den antatte overtredelsen er, betydningen av det ønskede bevismaterialet, det berørte foretakets medvirkning og den rimelige sannsynligheten for at bøker og forretningsdokumenter som gjelder kontrollens gjenstand, oppbevares i lokalene det er anmodet om tillatelse for. Retten kan direkte eller gjennom Konkurransetilsynet anmode EFTAs overvåkningsorgan om nærmere forklaringer om de forhold den må ha kjennskap til for at den skal kunne prøve om de planlagte tvangsmidlene er forholdsmessige.

Når retten ved begjæring om bevissikring etter EØS-avtalens bestemmelser om fusjonskontroll prøver om tvangsmidlene er forholdsmessige, kan den direkte eller gjennom Konkurransetilsynet anmode EFTAs overvåkningsorgan om nærmere forklaringer om kontrollens gjenstand.

Retten kan likevel etter tredje til sjette ledd verken prøve nødvendigheten av kontrollen eller kreve å få de opplysninger som finnes i EFTAs overvåkningsorgans saksdokumenter. Det er EFTA-domstolens oppgave å prøve lovligheten av vedtaket fra EFTAs overvåkningsorgan.

§ 3 femte og sjette ledd blir nye åttende og niende ledd.

Ny § 7a skal lyde:

Overføring av saker om foretakssammenslutninger til Kommisjonen

Konkurransetilsynet kan overføre behandlingen av en sak om foretakssammenslutning til Kommisjonen etter reglene i EØS-avtalen protokoll 24.

§ 8 første punktum skal lyde:

Når domstolene treffer avgjørelser i henhold til EØS-avtalen artikkel 53 eller 54 om avtaler, beslutninger eller

opptreden som allerede er gjenstand for en beslutning fra EFTAs overvåkningsorgan, kan de ikke treffe avgjørelser som er i strid med den beslutning som EFTAs overvåkningsorgan har truffet.

II

I lov 5. mars 2004 nr. 12 om konkurranse mellom foretak og kontroll med foretakssammenslutninger (konkurranseloven) gjøres følgende endringer:

§ 12 første ledd første punktum skal lyde:

Konkurransetilsynet kan pålegge foretak eller sammenslutninger av foretak som overtrer forbudene i § 10 eller § 11, å bringe overtredelsen til opphør.

§ 12 fjerde ledd bokstav a skal lyde:

- a) rimelig grunn til å anta at § 10 eller § 11 er overtrådt og

§ 13 første og annet punktum skal lyde:

I saker av prinsipiell eller stor samfunnsmessig betydning kan Kongen i statsråd tillate atferd i strid med forbudet i § 10 eller § 11, gi pålegg etter § 12 og omgjøre Konkurransetilsynets vedtak etter § 12. En tillatelse til atferd i strid med § 10 eller § 11 har ingen virkning i forhold til overtredelser av lovens forbud eller vedtak truffet i medhold av loven før tillatelsen blir gitt.

§ 16 sjette ledd skal lyde:

Begrensninger som er direkte knyttet til en foretakssammenslutning eller et erverv som nevnt i annet ledd, er ikke i strid med § 10 eller § 11 dersom de er nødvendige for gjennomføring av foretakssammenslutningen eller ervervet, og foretakssammenslutningen eller ervervet sammen med de tilknyttede begrensningene ikke fører til eller forsterker en vesentlig begrensning av konkurransen i strid med lovens formål.

§ 18 annet ledd skal lyde:

Meldingen skal inneholde

- a) navn og adresse på partene i fusjonen eller den eller de som overtar kontroll,
- b) opplysninger om foretakssammenslutningens art,
- c) beskrivelse av de involverte foretakene og foretak i samme konsern,
- d) beskrivelse av markeder i Norge, eller som Norge er en del av, hvor de involverte foretakene og foretak i samme konsern får en markedsandel på over 20 prosent som følge av foretakssammenslutningen,
- e) navn på de fem viktigste konkurrenter, kunder og leverandører i hvert av markedene beskrevet under bokstav d, og
- f) årsberetning og årsregnskap for de involverte foretakene og foretak i samme konsern, dersom disse ikke er offentlig tilgjengelige.

Ved erverv av kontroll skal det bare gis opplysninger om foretak i samme konsern som det eller de foretakene som overtar kontroll.

§ 18 nytt sjette ledd skal lyde:

Konkurransetilsynet kan i den enkelte sak lempe kravene til alminnelig melding etter denne bestemmelsen.

§ 19 tredje ledd skal lyde:

Konkurransetilsynet kan gi pålegg om midlertidig gjennomføringsforbud og andre tiltak dersom det er

- a) rimelig grunn til å anta at foretakssammenslutningen eller erverv som nevnt i § 16 annet ledd kan lede til eller forsterke en vesentlig begrensning av konkurransen og
- b) nødvendig med et midlertidig forbud for å sikre gjennomføringen av eventuelle inngrep etter § 16.

§ 21 annet ledd første punktum skal lyde:

Dersom vilkårene i § 16 første eller annet ledd er oppfylt, kan Kongen i statsråd i saker av prinsipiell eller stor samfunnsmessig betydning, treffe vedtak etter §§ 16, 18 og 19.

Ny § 21a skal lyde:

Forholdet til EØS-konkurranseloven

Reglene i dette kapittelet gjelder med de begrensninger som følger av EØS-konkurranseloven § 7a og forskrifter gitt i medhold av EØS-konkurranseloven.

§ 23 første punktum skal lyde:

Konkurransetilsynet kan, dersom det er nødvendig for å fremme konkurransen, pålegge foretak å merke, ha oppslag om eller gi annen underretning om pris, forretningsvilkår og kvalitet ved salg av varer og tjenester.

§ 27 annet ledd første punktum skal lyde:

Enhver med rettslig interesse kan kreve innsyn i dokumenter hos konkurransemyndighetene i en avsluttet sak om overtredelse av § 10, § 11 eller pålegg etter § 12.

§ 29 første ledd skal lyde:

Et foretak eller en sammenslutning av foretak kan ilegges overtredelsesgebyr dersom foretaket eller sammenslutningen av foretak eller noen som handler på deres vegne, forsettlig eller uaktsomt

- a) overtrer §§ 10, 11, 18 første ledd eller 19 første ledd,
- b) overtrer vedtak etter §§ 12, 16, 19 tredje ledd eller 23,
- c) unnlater å etterkomme pålegg etter § 24 eller § 25,
- d) gir uriktige eller ufullstendige opplysninger til konkurransemyndighetene,
- e) bryter forsegling foretatt i medhold av § 25,
- f) overtrer forskrift i medhold av § 14 eller § 23, eller
- g) medvirker til overtredelser av bokstav a til f.

§ 29 annet ledd skal lyde:

Gebyr kommer ikke til anvendelse ved overtredelse av pålegg etter § 18 tredje ledd.

§ 29 femte ledd skal lyde:

Adgangen til å ilegge gebyr foreldes etter 10 år ved overtredelse av § 10 eller § 11 i denne loven. Andre overtredelser foreldes etter 5 år. Fristen avbrytes ved at Konkurransetilsynet tar skritt til sikring av bevis etter lovens § 25 eller meddeler et foretak at det er mistenkt for overtredelse av loven eller et vedtak truffet i medhold av loven.

§ 29 sjette ledd skal lyde:

Kongen kan ved forskrift gi nærmere regler om utmåling av overtredelsesgebyr.

§ 30 første ledd bokstav c skal lyde:

- c) unnlater å etterkomme pålegg etter § 24 eller § 25,

III

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.

17. des. Lov nr. 101 2004

Lov om europeisk meldeplikt for tekniske regler (EØS-høringsloven).

Ot.prp. nr. 95 (2003-2004), Innst.O. nr. 15 og Besl.O. nr. 14 (2004-2005). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 23. november og 2. desember 2004. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 17. desember 2004.

Endring i følgende lov:

Lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven).

Kapitel I Alminnelige bestemmelser

§ 1. Formål

Loven skal motvirke ulovlige handelshindringer og bidra til fri bevegelighet i EØS indre marked for varer og informasjonssamfunnstjenester, og etableringer av slike tjenester, gjennom et system for europeisk meldeplikt (EØS-høring) for forslag til tekniske regler.

§ 2. Saklig og stedlig virkeområde

Loven gjelder for statlige forvaltningsorganers utarbeidelse og vedtakelse av tekniske regler. Loven gjelder likevel ikke for tekniske regler som

- a) gjennomfører bindende bestemmelser i EØS-rettsakter, herunder rettsakter på området elektronisk kommunikasjon,
- b) utelukkende bygger på beskyttelsesklausuler i bindende EØS-rettsakter,
- c) utelukkende gjennomfører en dom avsagt av EFTA-domstolen eller EF-domstolen,
- d) utelukkende endrer en teknisk regel i samsvar med en anmodning fra EFTAs overvåkningsorgan,
- e) utelukkende oppfylder forpliktelser etter internasjonale avtaler som fører til felles regler i EØS,
- f) utelukkende gjelder produkter innen landbruks- og fiskerisektoren, så langt disse sektorene ikke er omfattet av EØS-avtalen,
- g) er meldt til EFTAs overvåkingsorgan gjennom meldesystemet for forbrukerprodukter som utgjør en alvorlig risiko (RAPEX), jf. direktiv 2001/95/EF artikkel 12 nr. 1.

Bortsett fra § 13 gjelder loven heller ikke tekniske regler om investeringstjenester i forbindelse med verdipapirer, som etter sitt innhold er identiske med direktiv 93/22/EØF, eller om markeder eller organer som utfører oppgaver i forbindelse med oppgjør for slike markeder.

Departementet kan ved forskrift gjøre ytterligere unntak fra lovens saklige virkeområde, så langt det er forenlig med EØS-avtalen.

Kongen kan i forskrift bestemme at loven skal gjelde for Svalbard og Jan Mayen, og kan fastsette særlige regler under hensyn til de stedlige forhold.

§ 3. Definisjoner

1. Med *tekniske regler* menes i denne lov:

- a) tekniske spesifikasjoner eller andre krav, herunder instruksjoner, som rettslig eller faktisk må følges for å kunne bringe i omsetning eller bruke et produkt i hele eller en større del av Norge,
- b) krav til informasjonssamfunnstjenester, herunder instruksjoner, som rettslig eller faktisk må følges for å kunne yte, omsette, etablere eller bruke slike tjenester i hele eller en større del av Norge,
- c) regler som forbyr produksjon, import, omsetning eller bruk av et produkt,
- d) regler som forbyr ytelse, omsetning, etablering eller bruk av en informasjonssamfunnstjeneste.

Som tekniske regler regnes også vilkår i avtaler med det offentlige om overholdelse av tekniske spesifikasjoner eller andre krav, med unntak av anbudsgrunnlag ved offentlige innkjøp, og regler om økonomiske tiltak som påvirker forbruket av produkter eller informasjonssamfunnstjenester ved å motivere til å følge slike krav.

2. Med *tekniske spesifikasjoner* menes krav til et produkts egenskaper, for eksempel med hensyn til kvalitet, yteevne, sikkerhet eller dimensjoner, samt krav til produktet som gjelder betegnelse, terminologi, symboler, testing og testingsmetoder, pakking, merking og etikettering og fremgangsmåter for samsvarsvurdering. Som tekniske spesifikasjoner regnes også krav til produksjonsmetoder for:
 - a) produkter beregnet på konsum, fôrvarer samt legemidler som definert i legemiddeloven § 2, og
 - b) andre produkter når kravene påvirker produktenes egenskaper.
3. Med *andre krav* menes krav som ikke er tekniske spesifikasjoner, og som påvirker produktets levetid etter at det er brakt på markedet, for eksempel krav til bruk, resirkulering eller gjenbruk, dersom slike krav i betydelig grad kan påvirke produktets sammensetning, egenskaper eller omsetning.
4. Med *produkt* menes industriprodukter og landbruksprodukter som omfattes av EØS-avtalen.
5. Med *informasjonssamfunnstjenester* menes enhver tjeneste som vanligvis ytes mot vederlag og som formidles elektronisk over avstand og etter individuell anmodning fra en tjenestemottaker, jf. den veiledende listen i direktiv 98/48/EF vedlegg V.
6. Med *regler om informasjonssamfunnstjenester* menes regler som helt eller delvis har som direkte formål å regulere tilgangen til informasjonssamfunnstjenester og ytelse av slike tjenester, særlig bestemmelser som gjelder tjenesteyteren, mottakeren av tjenester og tjenestene som sådanne.

Kapittel II Meldeplikt

§ 4. Meldeplikt for tekniske regler

Forslag til tekniske regler skal meldes til EFTAs overvåkingsorgan gjennom departementet.

Det skal gis ny melding etter første ledd dersom det gjøres endringer som i vesentlig grad

- a) endrer virkeområdet,
- b) forkorter tidsplanen for gjennomføring, eller
- c) innfører nye eller strengere krav.

§ 5. Krav til meldingens innhold mv.

Meldingen skal inneholde forslaget til tekniske regler på norsk og engelsk. Dersom det ikke fremgår av regelforslaget, skal meldingen begrunne hvorfor reglene anses som nødvendige.

Så fremt det ikke er åpenbart unødvendig for forståelsen av de tekniske reglene, skal også andre relevante deler av regelverket tas med i meldingen. Dersom det gjøres endringer i tekniske regler som tidligere har vært meldt til EFTAs overvåkingsorgan, er det tilstrekkelig at meldingen inneholder endringene.

Når forslaget utelukkende bygger på en internasjonal eller europeisk standard, er det tilstrekkelig at meldingen viser til den aktuelle standarden.

Dersom forslaget særlig tar sikte på å begrense omsetning eller anvendelse av et kjemisk stoff, preparat eller produkt for å beskytte folkehelsen, miljøet eller forbrukerne, skal meldingen også gi opplysninger som nevnt i direktiv 98/34/EF artikkel 8 nr. 1 fjerde ledd.

Kapittel III Stillstandsplikt

§ 6. Stillstandsplikt

Forslag til tekniske regler som skal meldes etter § 4, kan ikke vedtas før tre måneder etter det tidspunkt EFTAs overvåkingsorgan mottar melding etter kapittel II, såfremt ikke annet følger av tredje ledd i paragrafen her eller §§ 7 og 8.

Dersom en EØS-stat, Sveits, EFTAs overvåkingsorgan eller Europakommisjonen gir kommentarer til et forslag til teknisk regel, skal det så langt det er mulig tas hensyn til disse.

Dersom departementet innen tre måneder regnet fra det tidspunkt EFTAs overvåkingsorgan mottar meldingen, mottar en utførlig uttalelse fra en EØS EFTA-stat, Sveits eller EFTAs overvåkingsorgan om at det planlagte tiltaket kan skape hindringer for den frie bevegelsen av varer eller informasjonssamfunnstjenester, eller for etablering av slike tjenester, skal vedtakelsen utsettes med ytterligere

- a) en måned for forslag til regler om informasjonssamfunnstjenester og for forslag til vilkår i avtaler som nevnt i § 3 nr. 1 annet ledd, og

- b) tre måneder for andre forslag til tekniske regler.

§ 7. Unntak fra stillstandsplikten ved behov for umiddelbar vedtakelse

Stillstandsplikten etter § 6 får ikke anvendelse når tekniske regler må utarbeides på kort tid og vedtas umiddelbart på grunn av en alvorlig og uforutsigbar situasjon knyttet til

- vern av folkehelsen, dyrs helse eller plantelivet,
- offentlig sikkerhet, eller
- offentlig orden når det gjelder regler om informasjonssamfunnstjenester, herunder særlig regler til vern av mindreårige.

Stillstandsplikten etter § 6 får heller ikke anvendelse når regler om finansielle tjenester må vedtas og settes i kraft umiddelbart på grunn av en alvorlig situasjon knyttet til det økonomiske systems sikkerhet og integritet, herunder særlig regler til vern av innskyttere, investorer og forsikrede.

Meldingen etter kapittel II skal angi grunnen til at umiddelbar vedtakelse anses nødvendig.

§ 8. Andre unntak fra stillstandsplikten

Stillstandsplikten etter § 6 kommer ikke til anvendelse på

- tekniske regler som forbyr produksjon uten å hindre den frie bevegelsen av varer, og
- tekniske regler om økonomiske tiltak som nevnt i § 3 nr. 1 annet ledd.

Kapittel IV Rettsvirkninger ved brudd på loven

§ 9. Uanvendelighet

Tekniske regler som er vedtatt uten behandling i samsvar med kapittel II og III, kan ikke anvendes eller påberopes overfor den enkelte før de er behandlet i samsvar med § 10, så langt anvendelse eller påberopelse vil kunne hindre eller vanskeliggjøre

- produksjon, import, omsetning eller bruk av et produkt, eller
- ytelse, omsetning, etablering eller bruk av informasjonssamfunnstjenester.

§ 10. Melding og stadfestelse etter vedtakelse

Tekniske regler som er vedtatt uten behandling i samsvar med kapittel II og III, skal umiddelbart meldes til EFTAs overvåkingsorgan etter §§ 4 og 5 som forslag til tekniske regler.

Dersom de vedtatte tekniske reglene ikke endres etter at de er behandlet i samsvar med kapittel II og III, skal reglene stadfestes. Tekniske regler som er vedtatt ved lov, stadfestes av Kongen. Tekniske regler som er vedtatt ved forskrift, stadfestes av det organ som har vedtatt forskriften.

§ 11. Kunngjøring i Norsk Lovtidend

Samtidig med at melding etter § 10 første ledd sendes til EFTAs overvåkingsorgan, skal opplysning om meldingen sendes til kunngjøring i Norsk Lovtidend.

Stadfestelse etter § 10 annet ledd skal kunngjøres i Norsk Lovtidend.

Ved kunngjøring i henhold til denne paragrafen gjelder kravene i § 12.

Kapittel V Forskjellige bestemmelser

§ 12. Henvisning til denne loven

Tekniske regler som kunngjøres, skal inneholde en henvisning til direktiv 98/34/EF, som endret ved direktiv 98/48/EF, og denne loven.

§ 13. Informasjon til EFTAs overvåkingsorgan

Tekniske regler som har vært meldt til EFTAs overvåkingsorgan etter loven her og har trådt i kraft, skal sendes til EFTAs overvåkingsorgan gjennom departementet.

§ 14. Meldeplikt m.m. for standarder

Departementet kan ved forskrift gi regler om meldeplikt m.m. ved nasjonal utarbeidelse av standarder.

§ 15. Forskrifter til loven

Departementet kan ved forskrift gi nærmere regler om utforming og kunngjøring av meldinger og om utførlige uttalelser eller kommentarer til andre staters forslag til tekniske regler.

Kapittel VI Sluttbestemmelser

§ 16. Ikrafttredelse og overgangsbestemmelse

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

Loven gjelder ikke for tekniske regler vedtatt før lovens ikrafttredelse.

§ 17. Andre lovendringer

Fra den tid loven trer i kraft gjøres følgende endring i lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker § 38 første ledd bokstav a:

inneholde en uttrykkelig henvisning til den eller de bestemmelser som gir forvaltningsorganet hjemmel til å

utferdige forskriften, og en henvisning i samsvar med EØS-høringsloven § 12 hvis forskriften inneholder tekniske regler i henhold til nevnte lov.

22. sept. Nr. 1924 2003

Delegering av myndighet til Sjøfartsdirektoratet etter produktkontrollloven § 4 og § 8.

Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 22. september 2003 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4 og § 8, jf. delegeringsvedtak 9. mai 2003 nr. 567. Kunngjort 21. desember 2004.

Nærings- og handelsdepartementet delegerer med dette myndighet til Sjøfartsdirektoratet for så vidt gjelder fastsettelse av forskrift med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4 og § 8.

11. nov. Nr. 1596 2004

Forskrift om endring i forskrift om justering.

Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 11. november 2004 med hjemmel i lov 31. oktober 1946 nr. 2 om mål og vekt § 9 annet ledd. Kunngjort 14. desember 2004.

I

I forskrift 24. august 1999 nr. 964 om justering gjøres følgende endringer:

§ 23 nr. 7 nytt første ledd skal lyde:

7. Måler til måling av reaktiv elektrisk energi.

§ 23 nr. 7 nåværende første ledd blir nytt annet ledd.

§ 23 nr. 7 nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd.

§ 23 nr. 7 nytt tredje ledd nytt siste punktum skal lyde:

Departementet fastsetter de gebyrer som skal betales for å dekke Justervesenets kostnader knyttet til oppfølging av brukers kontrollsystem og godkjenningsordninger.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

7. des. Nr. 1597 2004

Forskrift om endring i forskrift om justergebyrer.

Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 7. desember 2004 med hjemmel i lov 31. oktober 1946 nr. 2 om mål og vekt § 35 og § 36. Kunngjort 14. desember 2004.

I

I forskrift 23. desember 1994 nr. 4120 om justergebyrer gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om justergebyrer mv.

§ 3, § 4, § 5, § 6, § 7 og § 8 skal lyde:

§ 3. Ved arbeider utenfor Justervesenets lokaler betales i tillegg til eventuelt juster- eller tilbakevisningsgebyr et utegebyr av kr 520,- pr. time med avrunding til kr 130,- pr. påbegynte kvarter. Ved bruk av volumnormaler påmontert volumbil er utegebyret kr 760,- pr. time med avrunding til kr 190,- pr. påbegynt kvarter. Tiden regnes fra ankomst til avreise fra bedriften.

§ 4. Lengdemål

Redskap	Kapasitet	Justering kr	Revisjon kr	Tilbakevisning kr
a) Almennelige lengdemål, målebånd og målekjeder, med og uten lodd: Til og med	1 m	36	36	25

<i>Redskap</i>	<i>Kapasitet</i>	<i>Justering kr</i>	<i>Revisjon kr</i>	<i>Tilbakevisning kr</i>
Minstegebyr for slike oppdrag: 170,-				
OIML-klasse 2 og 3	over 1 m	760 + 10 pr. m	760 + 10 pr. m	400
OIML-klasse 1	over 1 m	760 + 20 pr. m	760 + 20 pr. m	400
Tillegg for kontroll av nullpunkt for dipmålebånd		430	430	250
b) Tankpeileapparat:		2210	1570	780
c) Lengdemåleapparater alle andre typer/klasser:		350	260	120
d) Volumetrisk måleapparat:		690	550	270

§ 5. Volum

<i>Redskap</i>	<i>Kapasitet</i>	<i>Justering kr</i>	<i>Revisjon kr</i>	<i>Tilbakevisning kr</i>
a) Hulmål				
Merk: For måleapparater med flere beholdere regnes summen av beholdernes volum. Inkl. depotnormaler Til og med				
	5 liter	210	130	65
	10 liter	310	180	90
	20 liter	400	270	140
	100 liter	820	570	320
	200 liter	1170	820	430
	1000 liter	2470	1690	840
	3000 liter	3780	2610	1300
	5000 liter	4700	3240	1690
	10000 liter	6520	4420	2220
	15000 liter	7430	5070	2600
b) Gjennomstrømningsmålere, unntatt for næringsmidler, som justeres ved bruk av hulmålnormal: Utløpsåpningens diameter: Til og med	20 mm	550	380	180
	40 mm	740	550	300
	40 mm høy kap.*	1470	1020	510
	51 mm	1650	1020	510
	76 mm	2370	1610	920
	105 mm	3080	2260	1180
	160 mm	4560	3130	1580
Over	160 mm	5840	4040	2080
c) Gjennomstrømningsmålere (turbinmålere) som justeres ved bruk av rørnnormal:		6390	4430	2220
d) Rørnnormaler: Til og med	400 m ³ /h	4160	2720	1440
	800 m ³ /h	8280	5460	2720
	1.600 m ³ /h	16260	10930	5460
Over	1.600 m ³ /h	24460	16260	8200
Dersom det er flere volumer pga. flere brytere, regnes 25% tillegg i gebyret for hvert volum.				
e) Gjennomstrømningsmålere for næringsmidler, som justeres ved hjelp av hulmålnormal: Utløpsåpningens diameter: Til og med	20 mm	550	380	180
	40 mm	740	550	300

<i>Redskap</i>	<i>Kapasitet</i>	<i>Justering kr</i>	<i>Revisjon kr</i>	<i>Tilbakevisning kr</i>
	51 mm	1690	1060	520
	76 mm	2370	1610	920
	105 mm	3070	2260	1180
	160 mm	4560	3130	1580
Over	160 mm	5840	4040	2080

* væskestrøm større enn 80 l/min.

§ 6. Lodd

<i>Redskap</i>	<i>Kapasitet</i>	<i>Justering kr</i>	<i>Revisjon kr</i>	<i>Tilbakevisning kr</i>
a) Lodd i OIML – nøyaktighetsklasse M1, M2 og M3 inkl depotnormaler Til og med	500 g	38	26	12
	5 kg	65	52	26
	10 kg	105	65	38
	50 kg	210	155	77
	100 kg	310	210	105
	500 kg	580	430	210
b) Andre lodd som avviker fra nominell OIML-verdi: Til og med	2 kg	77	52	26
	10 kg	130	90	52
	50 kg	270	210	105
	100 kg	400	270	145
	500 kg	780	520	260
c) Slaktehuskroker: Til og med	500 g	26	26	13
	2 kg	26	26	13
d) Lodd i OIML- nøyaktighetsklasse F1 og F2 Til og med	1 kg	65		
	10 kg	200		
	50 kg	390		

§ 7. Vekter

<i>Redskap</i>	<i>Kapasitet</i>	<i>Justering kr</i>	<i>Revisjon kr</i>	<i>Tilbakevisning kr</i>
Grunngebyr: Til og med	10 kg	490	350	260
	20 kg	550	420	390
	50 kg	650	470	390
	100 kg	960	690	390
	200 kg	1010	720	390
	500 kg	1130	800	390
	1 t	1300	940	460
	2 t	1950	1390	710
	5 t	3000	2020	1010
	10 t	3900	2670	1390
	20 t	5840	4060	2020
	30 t	7810	5440	2670
	40 t	9770	6840	3430
	50 t	11410	8240	4180
	60 t	13680	9650	4820
For større vekter enn oppgitt beregnes et tillegg for hvert påbegynte 10 t.		1950	1440	720

- a) Små, mellomstore og store
ikke-automatiske vekter,
hjullastere, automatiske vekter

<i>Redskap</i>	<i>Kapasitet</i>	<i>Justering kr</i>	<i>Revisjon kr</i>	<i>Tilbakevisning kr</i>
for veiing av kjøretøy				
Grunngeburet i § 7				
b) Vekter i OIML-klasse II og I, automatiske gravimetrisk fyllmaskiner, automatisk summerende beholdervekter, catchvekter.				
To ganger grunnbeløpet i § 7.				
c) Vektsortere (gradere)	5 – 10 kg	1890	1310	760
	10 – 20 kg	2190	1590	790
	20 – 50 kg	2540	1860	900
d) Transportbåndvekter:				
Til og med	100 t/h	2540	1860	900
	1000 t/h	7900	5110	2530
	50000 t/h	12120	7130	3580

§ 8. Massemålere

<i>Redskap</i>	<i>Kapasitet</i>	<i>Justering kr</i>	<i>Revisjon kr</i>	<i>Tilbakevisning kr</i>
a) Massestrømsmålere:				
Til og med	100 kg/min	810	540	270
	500 kg/min	1690	1030	520
	2 t/min	3000	2070	1060
	6 t/min	4560	3130	2080
Over	6 t/min	5840	4160	2720
b) Pneumercator:				
Alle størrelser		810	540	440

Ny § 8a skal lyde:

§ 8a. Elektrisitetsmålere

For Justervesenets oppfølging av kontrollsystemet for elektrisitetsmålere, betaler den ansvarlige for kontrollsystemet gebyr basert på antall timer Justervesenet bruker på oppfølging av kontrollsystemet. Gebyret er kr 900,- pr. time.

Laboratorier som skal utføre kontroll av elektrisitetsmålere, betaler tilsvarende timegebyr for Justervesenets arbeid med godkjenning og oppfølging av disse laboratoriene.

§ 10 skal lyde:

<i>Maksimal kapasitet</i>	<i>kr</i>
500 kg	710
1000 kg	780
2000 kg	860
5000 kg	940

§ 11 annet ledd skal lyde:

Ved purringer som følge av for sen betaling, påløper purregebyr iht. inkassoloven § 19 og inkassoforskriften § 1–2.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

9. des. Nr. 1598 2004**Forskrift om endring i forskrift om Den norske kirkes medlemsregister.**

Fastsatt av Kultur- og kirkedepartementet 9. desember 2004 med hjemmel i lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke (kirkeloven) § 40. Kunngjort 14. desember 2004.

I

I forskrift 25. februar 2000 nr. 298 om Den norske kirkes medlemsregister gjøres følgende endring:

§ 5 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Medlemsregisteret kan brukes til offentlige myndigheters kontroll etter lov 13. juni 1969 nr. 25 om trudomssamfunn og ymist anna og lov 12. juni 1981 nr. 64 om tilskott til livssynssamfunn.

II

Endringen trer i kraft straks.

10. des. Nr. 1599 2004**Forskrift om endring i forskrift om særavgifter.**

Fastsatt av Finansdepartementet 10. desember 2004 med hjemmel i lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter og lov 4. juni 1954 nr. 2 om sprit, brennevin, vin og isopropanol til teknisk og vitenskapelig bruk m.v. Kunngjort 14. desember 2004.

I

I forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter gjøres følgende endringer:

§ 2–1 femte ledd skal lyde:

(5) For bruker som er berettiget til helt eller delvis avgiftsfri bruk av ellers avgiftspliktige varer, oppstår avgiftsplikten også dersom vilkårene for fritak likevel ikke oppfylles.

§ 3–7–4 annet ledd tabell b skal lyde:

<i>Pst. svovel i oljen</i>	<i>Refusjon (øre/l) ved forskjellige rensegrader (%)</i>								
	<i>10–24</i>	<i>25–34</i>	<i>35–44</i>	<i>45–54</i>	<i>55–64</i>	<i>65–74</i>	<i>75–84</i>	<i>85–94</i>	<i>95–100</i>
T.o.m. 0,05	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Over 0,05 t.o.m. 0,25	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	3	3	3
Over 0,25 t.o.m. 0,50	0,0	0,0	0,0	3	3	3	3	6	6
Over 0,50 t.o.m. 0,75	0,0	0,0	3	3	3	6	6	6	9
Over 0,75 t.o.m. 1,00	0,0	3	3	6	6	6	9	9	12
Over 1,00 t.o.m. 1,25	3	3	6	6	9	9	12	12	15
Over 1,25 t.o.m. 1,50	3	3	6	9	9	12	12	15	18
Over 1,50 t.o.m. 1,75	3	6	6	9	12	12	15	18	21
Over 1,75 t.o.m. 2,00	3	6	9	12	12	15	18	21	24
Over 2,00 t.o.m. 2,25	3	6	9	12	15	18	21	24	27
Over 2,25 t.o.m. 2,50	6	9	12	15	18	21	24	27	30
Over 2,50 t.o.m. 2,75	6	9	12	15	18	21	24	30	33
Over 2,75 t.o.m. 3,00	6	9	12	18	21	24	30	33	36
Over 3,00 t.o.m. 3,25	6	12	15	18	21	27	30	36	39
Over 3,25 t.o.m. 3,50	6	12	15	21	24	27	33	39	42

§ 3–9–4 sjette ledd tabellen skal lyde:

<i>Bensinforbruk:</i>	<i>Tilskudd kr:</i>
Under 100 liter	kr 0
100 – 299 liter	kr 1016
300 – 599 liter	kr 1929
600 – 899 liter	kr 2980
900 – 1199 liter	kr 3938
1 200 – 1499 liter	kr 4887
1500 liter og over	kr 5835

§ 3–12–11 skal lyde:

(1) Elektrisk kraft som leveres energiintensive foretak i treforedlingsindustrien som deltar i godkjent energieffektiviseringsprogram underlagt Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE), er fritatt for avgift. Fritaket omfatter ikke leveranser til administrasjonsbygg, jf. § 3–12–6.

(2) For foretak som deltar i energieffektiviseringsprogram etter første ledd og som er godkjent med virkning fra 1. juli 2004 refunderes betalt avgift i samme omfang fra dette tidspunktet. Søknad rettes til tollregionen.

(3) Fritak eller refusjon gis på vilkår av at NVE godkjenner gjennomføring av energieffektiviseringsprogrammet for hele den avtalte perioden.

§ 4–6–1 tredje ledd bokstav b annet punktum skal lyde:

Drivstoff av typen F-34, F-35 og F-44 kan leveres med redusert sats selv om leveringen ikke skjer direkte til luftfartøyets tank.

Nytt kapittel 4–8 skal lyde:

Kap. 4–8 Diplomater m.m.

§ 4–8–1. Saklig virkeområde

Det gis refusjon for betalt avgift på bensin og mineralolje til fremdrift av motorvogn (autodiesel) levert til motorvogner tilhørende fremmede lands diplomatiske tjenestemenn som er tilsatt her og er offisielt anmeldt. Det samme gjelder for bensin og mineralolje til fremdrift av motorvogn som nyttes av utsendt generalkonsul, konsul og visekonsul i den utstrekning tilsvarende norske tjenestemenn nyter samme fordel i vedkommende fremmede land.

Direktoratet kan etter søknad godkjenne andre ordninger for gjennomføring av fritaket enn nevnt i første ledd.

§ 4–8–2. Fremgangsmåten for refusjon

Søknad om refusjon vedlagt dokumentasjon for mengde sendes via Utenriksdepartementet til Tollregion Oslo og Akershus.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

10. des. Nr. 1600 2004

Forskrift om endring i forskrift om årsavgift for motorvogn.

Fastsatt av Finansdepartementet 10. desember 2004 med hjemmel i lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter og Stortingets vedtak om årsavgift. Kunngjort 14. desember 2004.

I

I forskrift 4. juli 1986 nr. 1433 om årsavgift for motorvogn gjøres følgende endringer:

§ 1 annet ledd oppheves.

§ 2 første ledd siste punktum oppheves.

§ 3 skal lyde:

§ 3. Avgiftsbetaling ved registrering mv. etter 1. januar

For kjøretøy som registreres etter 1. januar og for årsprøvekjennermerke som tildeles etter samme dato, oppstår avgiftsplikten ved registreringen eller tildelingen. Det samme gjelder for kjøretøy som i løpet av året går over fra avgiftsfritt til avgiftspliktig kjøretøy. Avgiften skal betales til den bankkonto tollregionen bestemmer før registrering eller tildeling kan skje. Regionvegkontoret skal påse at riktig avgift er betalt før registreringen eller tildelingen.

Tollregionen utsteder betalingsblankett påført kundeidentifikasjonsnummer (KID). Kvittering for at avgift er betalt skal fremlegges for Regionvegkontoret før registreringen eller tildelingen. Regionvegkontoret skal overstemple kvitteringen.

Dersom et avgiftspliktig kjøretøy i løpet av året endrer avgiftsgruppe til en gruppe med høyere avgiftssats, skal differansen mellom lav og høy avgift betales. Skjer endring av avgiftsgruppe i annet halvår, skal avgiften utgjøre halvparten av differansen mellom lav og høy avgift. Tollregionen foretar etterskuddsvis beregning og utskrivning av avgiften.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

10. des. Nr. 1601 2004

Forskrift om endring i forskrift om vektårsavgift.

Fastsatt av Finansdepartementet 10. desember 2004 med hjemmel i lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter og Stortingets avgiftsvedtak. Kunngjort 14. desember 2004.

I

I forskrift 29. juni 2000 nr. 688 om vektårsavgift gjøres følgende endringer:

§ 8 annet ledd skal lyde:

Kjøretøy registrert etter nedenfor nevnte datoer anses å oppfylle de tilhørende avgasskravnivå:

- a) kjøretøy registrert før 1. oktober 1993 – tilfredsstiller ingen avgasskravnivå (ikke EURO)

- b) kjøretøy registrert etter 1. oktober 1993 – tilfredsstillende EURO I
- c) kjøretøy registrert etter 1. oktober 1996 – tilfredsstillende EURO II
- d) kjøretøy registrert etter 1. oktober 2001 – tilfredsstillende EURO III
- e) kjøretøy registrert etter 1. oktober 2006 – tilfredsstillende EURO IV
- f) kjøretøy registrert etter 1. oktober 2009 – tilfredsstillende EURO V
- g) kjøretøy med nullutslipp.

Ny § 10 skal lyde:

Tollregionen kan gi fritak for ordinær vektårsavgift for reservebuss. Med reservebuss menes buss som ikke er i daglig bruk, men som benyttes ved særlige anledninger. Fritak gis for det enkelte kjøretøy. Når kjøring skal finne sted, må det sendes melding om dette til tollregionen. For kjøretøy som innvilges fritak skal det i stedet betales døgnavgift på to prosent av full vektårsavgift. Avgiften beregnes etter reglene i § 7 annet ledd.

Kjøretøyet må være registrert på innehaver av løyve etter § 4 eller § 6 i lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn eller fartøy eller være utleiet på kontrakt med varighet på ett år eller mer mellom innehaver av slikt løyve og selskap i samme konsern. Fritaket gjelder også motorvogn som utfører rutetransport basert på kontrakt med varighet på ett år eller mer inngått med myndighet eller selskap som innehar slikt ruteløyve.

Nåværende § 10 til § 17 blir nye § 11 til § 18.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

10. des. Nr. 1602 2004

Forskrift om opphevelse av forskrift (Nr. 68) om hva som anses som omsetning og utleie av retten til kinematografisk film.

Fastsatt av Finansdepartementet 10. desember 2004 med hjemmel i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 5 annet ledd. Kunngjort 14. desember 2004.

I

Forskrift (Nr. 68) 19. desember 1975 nr. 1 om hva som anses som omsetning og utleie av retten til kinematografisk film oppheves.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2005.

10. des. Nr. 1603 2004

Forskrift om endring i forskrift (Nr. 12) om beregning og oppkreving av merverdiavgift ved innførsel av varer.

Fastsatt av Finansdepartementet 10. desember 2004 med hjemmel i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 62 fjerde ledd og § 66. Kunngjort 14. desember 2004.

I

I forskrift (Nr. 12) 12. desember 1975 nr. 2 om beregning og oppkreving av merverdiavgift ved innførsel av varer gjøres følgende endringer:

§ 3 oppheves.

§ 5 nr. 13 oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

10. des. Nr. 1604 2004

Forskrift om endring i forskrift (Nr. 24) vedrørende omsetning av varer og tjenester til bruk i utlandet, på Svalbard eller Jan Mayen.

Fastsatt av Finansdepartementet 10. desember 2004 med hjemmel i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 16 annet ledd bokstav a. Kunngjort 14. desember 2004.

I

I forskrift (Nr. 24) 23. februar 1970 nr. 1 vedrørende omsetning av varer og tjenester til bruk i utlandet, på Svalbard eller Jan Mayen gjøres følgende endring:

§ 15 første ledd skal lyde:

Registrert næringsdrivende skal ikke betale merverdiavgift av omsetning av tjenester til bruk for skip og luftfartøyer som nevnt i § 9, første ledd, annet ledd og tredje ledd dersom tjenesten gjelder

- a) arbeid på fartøyet eller fartøyets varige driftsutstyr,
- b) sleping av fartøyet,
- c) utleie av varig driftsutstyr som leveres til fartøyet,
- d) rett til å disponere lufthavn for luftfartøy.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2005.

10. des. Nr. 1605 2004**Forskrift om opphevelse av forskrifter om fordeling av avgifter innkommet fra A/S Vinmonopolet.**

Fastsatt av Finansdepartementet 10. desember 2004 med hjemmel i lov 5. april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl. Kunngjort 14. desember 2004.

I

Forskrifter 11. desember 1959 nr. 2 om fordeling av avgifter innkommet fra A/S Vinmonopolet oppheves.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2005.

10. des. Nr. 1606 2004**Forskrift om endring i forskrift om bruk av forenklet forelegg i mindre alvorlige tilfeller av ulovlig innførsel.**

Fastsatt av Finansdepartementet 10. desember 2004 med hjemmel i lov 10. juni 1966 nr. 5 om toll (tolloven) § 68. Kunngjort 14. desember 2004.

I

I forskrift 24. august 1999 nr. 959 om bruk av forenklet forelegg i mindre alvorlige tilfeller av ulovlig innførsel gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd skal lyde:

Regiondirektøren kan gi tolltjenestemenn myndighet til å foreta bøtelegging på stedet eller i ettertid ved forenklet forelegg i de tilfeller av ulovlig innførsel som er nevnt i § 2.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2005.

10. des. Nr. 1607 2004**Delegering av myndighet til Kommunal- og regionaldepartementet etter sameloven § 2–11.**

Fastsatt ved kgl.res. 10. desember 2004 med hjemmel i lov 12. juni 1987 nr. 56 om Sametinget og andre samiske rettsforhold (sameloven) § 2–11. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 14. desember 2004.

Kongens myndighet etter lov 12. juni 1987 nr. 56 om Sametinget og andre samiske rettsforhold (sameloven) § 2–11 delegeres til Kommunal- og regionaldepartementet innen de rammer som fremgår av foredraget.

Fra foredraget inntas:

Delegering av Kongens myndighet etter sameloven § 2–11

Det følger av Ot.prp.nr.33 (1986–1987) Om lov om Sametinget og andre samiske rettsforhold at endring av sametingsvalgreglene som hovedregel bør avgjøres ved kongelig resolusjon. Det fremgår videre av proposisjonen at mindre viktige endringer likevel bør kunne fastsettes av departementet.

Departementet foreslår at Kongens myndighet etter samelovens § 2–11 delegeres delvis til Kommunal- og regionaldepartementet. Departementet kan foreta mindre viktige endringer i forskrift om valg til Sametinget,

herunder å tilpasse forskriften til valgloven og å følge opp endringer i sameloven. Andre endringer skal fortsatt fastsettes av Kongen.

10. des. Nr. 1608 2004

Forskrift om endring i forskrift om hvem som skal være vassdragsmyndighet etter vannressursloven.

Fastsatt ved kgl.res. 10. desember 2004 med hjemmel i lov 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann (vannressursloven) § 64. Fremmet av Olje- og energidepartementet. Kunngjort 14. desember 2004.

I

I forskrift 15. desember 2000 nr. 1270 om hvem som skal være vassdragsmyndighet etter vannressursloven gjøres følgende endring:

Under overskriften «I forhold til de enkelte bestemmelser gjelder følgende:» skal første strekpunkt lyde:

- Kongen skal være vassdragsmyndighet etter § 8 når det gis konsesjon til kraftutbygginger, med unntak for saker om bygging av kraftverk med installert effekt inntil 10.000 kW (mikro-, mini-, og småkraftverk) og mindre reguleringer (inntil 500 nat.hk) i forbindelse med slike.

II

Endringen trer i kraft straks.

10. des. Nr. 1609 2004

Vedtak om godkjenning av status som universitet for Norges landbrukshøgskole.

Fastsatt ved kgl.res. 10. desember 2004 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 1 nr. 2. Fremmet av Utdannings- og forskningsdepartementet. Kunngjort 14. desember 2004.

1. Med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 1 nr. 2 fastsettes det at Norges landbrukshøgskole med virkning fra 1. januar 2005 får status som universitet.
2. Institusjonens navn blir Universitetet for miljø- og biovitenskap.

10. des. Nr. 1610 2004

Delvis ikrafttredelse av lov 10. desember 2004 nr. 81 om endringer i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) og enkelte andre lover (gjennomføring av EØS-regler om anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder m.m.).

Fastsatt ved kgl.res. 10. desember 2004 med hjemmel i lov 10. desember 2004 nr. 81 om endringer i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) og enkelte andre lover (gjennomføring av EØS-regler om anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder m.m.). Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 14. desember 2004.

1. —
2. Lov 10. desember 2004 nr. 81 om endringer i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) og enkelte andre lover (gjennomføring av EØS-regler om anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder m.m.) del I (regnskapsloven) endrede § 1–5 og § 1–6 trer i kraft straks med virkning for regnskapsår påbegynt 1. januar 2004 eller senere.

Lovvedtaket del I (regnskapsloven) endrede og nye § 3–1, § 3–2, § 3–2a, § 3–3, § 3–3a, § 5–9a, § 7–1 og § 7–11a trer i kraft 1. januar 2005 med virkning for regnskapsår påbegynt 1. januar 2005 eller senere.

Lovvedtaket del I (regnskapsloven) § 3–9 første og annet ledd trer i kraft straks. Fjerde ledd første punktum trer i kraft 1. januar 2005 med virkning for regnskapsår påbegynt 1. januar 2005 eller senere.

Lovvedtaket del II til VIII trer i kraft 1. januar 2005.
3. Kongens myndighet etter lovvedtaket del IX nr. 1 og nr. 2 annet ledd (ikrafttredelse og overgangsbestemmelser) delegeres til Finansdepartementet.
4. Med departementet menes Finansdepartementet i lovvedtaket del I (regnskapsloven) § 3–9 annet ledd, del V (aksjeloven) § 3–6 tredje ledd, del VI (allmennaksjeloven) § 3–6 tredje ledd, del VII (verdipapirhandelloven) § 12–1 tredje ledd, § 12–2 åttende ledd og § 12–7 første til fjerde ledd, del VIII (revisorloven) § 9–2a første til fjerde ledd.

10. des. Nr. 1611 2004**Delegering av myndighet til Finansdepartementet etter lov 10. desember 2004 nr. 80 om endringer i forsikringsvirksomhetsloven m.m. (livsforsikringsvirksomhet) del IV.**

Fastsatt ved kgl.res. 10. desember 2004 med hjemmel i lov 10. desember 2004 nr. 80 om endringer i forsikringsvirksomhetsloven m.m. (livsforsikringsvirksomhet) del IV. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 14. desember 2004.

Kongens myndighet etter lov 10. desember 2004 nr. 80 om endringer i forsikringsvirksomhetsloven m.m. (livsforsikringsvirksomhet) del IV til å bestemme ikrafttredelse og å fastsette overgangsregler delegeres til Finansdepartementet.

10. des. Nr. 1612 2004**Delegering av myndighet til Finansdepartementet etter lov om forsikringsvirksomhet.**

Fastsatt ved kgl.res. 10. desember 2004 med hjemmel i lov 10. juni 1988 nr. 39 om forsikringsvirksomhet § 1–1 fjerde ledd, § 8a–1 fjerde ledd, § 8a–3 tredje ledd annet punktum, fjerde ledd tredje punktum og sjette ledd, § 8a–5 tredje ledd, § 8a–6 første ledd tredje punktum, § 8a–10 fjerde ledd, § 8a–12 første ledd annet punktum og tredje ledd fjerde punktum, § 8a–13 første ledd annet punktum, § 8a–15 fjerde ledd første punktum, § 8a–16 annet ledd første punktum, § 8a–17 annet ledd tredje punktum, § 8a–18 tredje ledd annet punktum, § 8a–20 tredje ledd, § 8a–21 tredje ledd og § 8a–22 tredje ledd. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 14. desember 2004.

Kongens myndighet etter lov 10. juni 1988 nr. 39 om forsikringsvirksomhet § 1–1 fjerde ledd, § 8a–1 fjerde ledd, § 8a–3 tredje ledd annet punktum, fjerde ledd tredje punktum og sjette ledd, § 8a–5 tredje ledd, § 8a–6 første ledd tredje punktum, § 8a–10 fjerde ledd, § 8a–12 første ledd annet punktum og tredje ledd fjerde punktum, § 8a–13 første ledd annet punktum, § 8a–15 fjerde ledd første punktum, § 8a–16 annet ledd første punktum, § 8a–17 annet ledd tredje punktum, § 8a–18 tredje ledd annet punktum, § 8a–20 tredje ledd, § 8a–21 tredje ledd og § 8a–22 tredje ledd delegeres til Finansdepartementet.

10. des. Nr. 1613 2004**Forskrift om endring i forskrift om oppstillingstillatelser for gevinstautomater og underholdningsautomater.**

Fastsatt ved kgl.res. 10. desember 2004 med hjemmel i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. § 3. Fremmet av Kultur- og kirkedepartementet. Kunngjort 14. desember 2004.

I

I forskrift 22. september 2000 nr. 960 om oppstillingstillatelser for gevinstautomater og underholdningsautomater gjøres følgende endring:

§ 2 annet ledd annet punktum skal lyde:

Tillatelser til å stille opp gevinstautomater kan ikke gis med varighet ut over 30. juni 2005.

II

1. Endringen trer i kraft straks.
2. Oppstillingstillatelser som løper ut 31. desember 2004, forlenges av Lotteritilsynet med varighet frem til og med 30. juni 2005.

10. des. Nr. 1614 2004**Ikrafttredelse av lov 2. juli 2004 nr. 59 om personell i Forsvaret.**

Fastsatt ved kgl.res. 10. desember 2004 med hjemmel i lov 2. juli 2004 nr. 59 om personell i Forsvaret § 18. Fremmet av Forsvarsdepartementet. Kunngjort 14. desember 2004.

Lov 2. juli 2004 nr. 59 om personell i Forsvaret trer i kraft fra 1. januar 2005.

14. des. Nr. 1615 2004**Delegering av myndighet til Fylkesmannen etter jordlova § 18.**

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 14. desember 2004 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18, jf. delegeringsvedtak 12. mai 1995 nr. 413. Kunngjort 14. desember 2004.

Landbruks- og matdepartementets myndighet etter lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18, delegeres til

Fylkesmannen for så vidt gjelder å fastsette forskrifter for produsentrettede tilskudd slik disse er definert i det enkelte fylkes miljøprogram.

10. des. Nr. 1616 2004

Ikrafttredelse av lov 10. desember 2004 nr. 76 om arbeidsmarkedstjenester (arbeidsmarkedsloven).

Fastsatt ved kgl.res. 10. desember 2004 med hjemmel i lov 10. desember 2004 nr. 76 om arbeidsmarkedstjenester (arbeidsmarkedsloven) § 31. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 16. desember 2004.

Lov 10. desember 2004 nr. 76 om arbeidsmarkedstjenester (arbeidsmarkedsloven) trer i kraft fra 1. juli 2005.

10. des. Nr. 1617 2004

Forskrift om sanksjoner mot Elfenbenskysten.

Fastsatt ved kgl.res. 10. desember 2004 med hjemmel i lov 7. juni 1968 nr. 4 til gjennomføring av bindende vedtak av De Forente Nasjoners Sikkerhetsråd. Fremmet av Utenriksdepartementet. Kunngjort 16. desember 2004.

Følgende forskrift vedtas til gjennomføring av Sikkerhetsrådets resolusjon nr. 1572 av 15. november 2004.

§ 1.

1. Det er forbudt for enhver i riket og for norske statsborgere hvor enn de befinner seg, direkte eller indirekte å selge, levere eller overføre våpen eller tilknyttet materiell av enhver art til Elfenbenskysten.
2. Forbudet i nr. 1 gjelder også ved bruk av fartøy eller luftfartøy som fører norsk flagg.
3. Forbudet i nr. 1 omfatter dessuten bistand, råd eller opplæring knyttet til militære aktiviteter.
4. Forbudene i nr. 1, 2 og 3 får ikke anvendelse på
 - a) forsyninger eller bistand utelukkende bestemt til «United Nations Operation in Côte d'Ivoire» (UNOCI) eller den franske styrken som støtter operasjonen;
 - b) forsyninger av ikke-dødbringende militært utstyr som utelukkende er bestemt til humanitære formål eller beskyttelsesformål, eller tilhørende bistand eller opplæring, som på forhånd er godkjent av Sikkerhetsrådets sanksjonskomité for Elfenbenskysten. Søknad om slik godkjennelse formidles via Utenriksdepartementet;
 - c) forsyninger som midlertidig utføres til en stats styrker med sikte på evakuering av egne statsborgere eller andre personer som staten gir konsulær beskyttelse. Slik utførsel skal notifiseres Sikkerhetsrådets sanksjonskomité for Elfenbenskysten;
 - d) forsyninger av våpen eller tilknyttet materiell, opplæring eller bistand som utelukkende er bestemt til gjenoppbygging av forsvars- og sikkerhetsstyrker i henhold til Linas-Marcoussis-avtalen artikkel 3 (f), som på forhånd er godkjent av Sikkerhetsrådets sanksjonskomité for Elfenbenskysten. Søknad om slik godkjennelse formidles via Utenriksdepartementet.

§ 2.

1. Det er forbudt for personer som Sikkerhetsrådets sanksjonskomité for Elfenbenskysten¹ har fastslått utgjør en trussel mot freds- og forsoningsprosessen i Elfenbenskysten, å reise inn i eller i transitt gjennom Norge.
2. Forbudet i nr. 1 gjelder ikke for norske statsborgere.
3. Det kan gjøres unntak fra forbudet i nr. 1 i de tilfeller Sikkerhetsrådets sanksjonskomité for Elfenbenskysten finner at dette er nødvendig. Søknad om unntak formidles via Utenriksdepartementet.
 - 1 Du kan finne en liste med personer som er omtalt i denne paragrafen på FNs hjemmeside: (adresse er foreløpig ikke tilgjengelig).

§ 3.

1. Formuesgoder som tilhører eller direkte eller indirekte kontrolleres av personer eller enheter som er listeført av Sikkerhetsrådets sanksjonskomité for Elfenbenskysten,¹ skal fryses. Den som fryser et formuesgode skal straks underrette Utenriksdepartementet om dette.
2. Det er forbudt for enhver å stille formuesgoder til rådighet for personer eller enheter som er angitt i nr. 1.
3. Unntak fra nr. 1 og nr. 2 kan gjøres for anvendelse av formuesgoder til:
 - dekning av vesentlige behov og nødvendige ekstraordinære utgifter i Norge for personer som er angitt i nr. 1;
 - betaling i Norge av skatt, lovpliktige forsikringspremier og avgifter for offentlige tjenester som er pålagt personer eller enheter angitt i nr. 1;
 - innfrielse av en panteheftelse hvor det aktuelle formuesgodet var gjenstand for pantsettelse før fryspålegget trådte i kraft, og midlene ikke tilgodeser personer eller enheter angitt i nr. 1;
 - oppfyllelse av en dom hvor det aktuelle formuesgodet var søksmålsobjekt forutsatt at dom har falt før fryspålegget trådte i kraft og formuesgodet ikke tilfaller personer eller enheter angitt i nr. 1.

Utbetalinger i medhold av denne bestemmelse besluttet av Utenriksdepartementet i samråd med Sikkerhetsrådets sanksjonskomité for Elfenbenskysten.

- 1 Du kan finne en liste med personer og enheter som er omtalt i denne paragrafen på FNs hjemmeside: (adresse er foreløpig ikke tilgjengelig).

§ 4. Utenriksdepartementet gis fullmakt til å endre, suspendere eller oppheve denne forskrift.

§ 5. Denne forskrift trer i kraft fra det tidspunkt Utenriksdepartementet bestemmer.

13. des. Nr. 1618 2004

Forskrift om regulering av fisket etter brisling i 2005.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 13. desember 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9 og § 13 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 16. desember 2004.

Kapittel 1. Fiskeforbud mv.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande brisling i ICES statistikkområde IV i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone og i EU-sonen i 2005. Med statistikkområde i første punktum forstås i denne forskrift statistikkområde IV vest for en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr.

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande brisling i Norges indre farvann, sjøterritorium og i ICES statistikkområde IIIa i Skagerrak utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene i området avgrenset i vest av en rett linje gjennom Hanstholm fyr og Lindesnes fyr og i sør av en rett linje fra Hansenøre til Grubens Spids, fra Korshage til Spodsbjerg og fra Gilbjerg Hoved til Kullen i 2005.

Kapittel 2. Havbrisling i nordsjøen

§ 2. Totalkvote i EU-sonen i Nordsjøen

Uten hinder av forbudet i § 1 første ledd kan norske fartøy med ringnotkonsesjon og nordsjø-/industrietrålkonsesjon fiske og lande inntil 1.000 tonn havbrisling i EU-sonen i 2005.

Uten hinder av forbudet i § 1 første ledd kan Fiskeridirektoratet når kvantumet i første ledd er beregnet oppfisket, åpne for fiske etter brisling i Norges økonomiske sone.

§ 3. Stopp i fisket etter havbrisling

Det er forbudt å fiske havbrisling fra og med 1. april til og med 30. september.

§ 4. Påmelding og loddtrekning

Fisket av totalkvoten i EU-sonen skjer etter kunngjøring og skriftlig påmelding til Norges Sildesalgslag innen 15. desember 2004. Straks etter kunngjøring avgjøres utseilingsrekkefølgen ved loddtrekning.

Norges Sildesalgslag forestår avvikling av utseiling og gir melding til de påmeldte fartøy om utseilingsrekkefølgen. Fartøy som ikke har svart innen 24 timer og ikke meldt utseiling til Norges Sildesalgslag innen 48 timer fra salgslaget ga melding til fartøyet, utgår av listen. Dersom fartøy på anmodning frafaller å delta, går salgslaget videre på listen.

Deltakende fartøy kan maksimalt fiske 1.000 tonn.

Fiskeridirektoratet kan endre maksimalkvoten.

§ 5. Bifangst

Havbrislingfangster kan inneholde inntil 10% sild i vekt ved landing.

Kapittel 3. Brisling i Norges indre farvann, i Skagerrak mv.

§ 6. Totalkvote mv.

Uten hinder av forbudet i § 1 annet ledd, kan fartøy som nevnt i § 8 og § 9 fiske og lande inntil 3.750 tonn brisling i Skagerrak i 2005.

Fisket må utøves i en avstand av 4 nautiske mil fra de svenske og de danske grunnlinjene.

§ 7. Kystbrislingfisket

Uten hinder av forbudet i § 1 annet ledd kan kystnotfartøy som fyller vilkårene i § 8 og § 9 fiske brisling i Norges indre farvann og sjøterritorium i 2005 såfremt det i henhold til fredningsbestemmelsene i forskrift 13. november 1961 nr. 3 om fredning av brisling og hermetisk nedlegging av brisling og småsild eller oppmalingsforbudet i forskrift 10. oktober 1989 nr. 1095 om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild § 26, er adgang til å fiske kystbrisling.

§ 8. Vilkår for å delta

For å kunne delta i kystbrislingfisket må følgende vilkår være oppfylt:

- Fartøyet må være registrert i merkerregisteret, ha en største lengde på eller under 27,50 meter med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker, og ha en lastekapasitet på 1500 hl eller mindre.
- Eier av fartøyet må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- Eier må ha minst to års erfaring fra brislingfiske, og må stå om bord under brislingfisket.

- d) Fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt med bruk for fiske med not etter brisling. Fartøy som utøver fiske ved lysing skal ha særskilt lysebåt.

Dersom ikke alle vilkårene er oppfylt til enhver tid, vil adgangen til å delta falle bort.

Unntatt fra vilkårene i første ledd bokstav b) er fiske med landnot i kombinasjon med jordbruk, når eier har levert brisling til hermetikkindustrien i minst to av årene 1987, 1988 eller 1989.

Uten hinder av vilkåret i bokstav b) jf. bokstav c), kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi dispensasjon til bas eller hovedsmann med tradisjonelt brislingbruk og kontrakt om leie av fartøy, dersom det foreligger særlige forhold. Enheten som gis dispensasjon må samlet fylle vilkårene for deltakelse.

§ 9. *Kontroll og sertifisering*

Eier og fartøy må ha særskilt godkjenning for 2005 fra Fiskeridirektoratets regionkontor som viser at vilkårene for å delta er oppfylt. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Fiskeridirektoratet kan gi utfyllende bestemmelser vedrørende kravet til egnethet, bemanning, utstyr og fremstilling for kontroll.

§ 10. *Helligdagsfredning*

Det er forbudt å fiske med not i Skagerrak fra og med lørdag klokken 24.00 til og med søndag klokken 24.00.

Kapittel 4. Fellesbestemmelser

§ 11. *Bemyndigelse*

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket i EU-sonen når kvoten som nevnt i § 2 er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket i Skagerrak når kvoten som nevnt i § 6 er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 5. Straff og ikrafttredelse

§ 12. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i medhold av denne forskrift eller medvirker hertil, straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 13. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2005.

13. des. Nr. 1619 2004

Forskrift om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2005.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 13. desember 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 13 og § 45 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 16. desember 2004.

§ 1. *Generelt forbud*

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande reker i følgende områder:

1. I Nordsjøen, dvs. Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone sør for 62° N avgrenset mot øst av en rett linje mellom Hanstholm fyr og Lindesnes fyr.
2. I Skagerrak, dvs. avgrenset mot vest av en rett linje fra Hanstholm fyr til Lindesnes fyr og i sør av en rett linje gjennom Skagen fyr til Tistlarna fyr utenfor 4 nautiske mil av den danske og svenske grunnlinjen.

§ 2. *Totalkvote*

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta i fisket etter reker fiske og lande inntil:

1. 3.539 tonn reker i Nordsjøen
2. 4.991 tonn reker i Skagerrak.

§ 3. *Periodisering*

Den samlede kvoten på 8.530 tonn som kan fiskes i Nordsjøen og Skagerrak periodiseres som følger:

1. januar – 30. april	3.410 tonn
1. mai – 31. august	2.560 tonn
1. september – 31. desember	2.560 tonn

§ 4. *Maksimalkvote*

Fartøy som har adgang til å delta i fisket kan fiske og lande til sammen følgende kvanta reker i følgende perioder i Nordsjøen og Skagerrak:

<i>Periode</i>	<i>Maksimalkvote</i>
1. januar – 30. april	45 tonn
1. mai – 31. august	35 tonn
1. september – 31. desember	35 tonn

Fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene, selv om periodekvotene er oppfisket.

§ 5. *Turkvote*

Det enkelte fartøy kan ikke fiske og lande mer enn 4 tonn reker pr. tur.

§ 6. *Helgedagsfredning*

Det er forbudt å drive fiske fra midnatt til midnatt på søn- og helligdager. Helgedagsfredningen gjelder ikke 2. påskedag og 2. pinsedag.

§ 7. *Kontroll*

Dersom fartøy ikke lander fangst fra en tur, skal fartøyet kontrolleres av Fiskeridirektoratets Regionkontor før ny tur kan påbegynnes. Slik kontroll kan gjennomføres i Stavanger, Egersund og Kristiansand.

§ 8. *Bemyndigelse*

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når periodekvotene eller totalkvoten i Nordsjøen og Skagerrak er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 9. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 10. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2005 og gjelder til og med 31. desember 2005.

13. des. Nr. 1620 2004

Forskrift om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2005.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 13. desember 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 9. Kunngjort 16. desember 2004.

§ 1. *Generelt forbud*

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande tobis og øyepål i 2005.

§ 2. *Tobis*

Uten hinder av § 1 er det i Nordsjøen og Skagerrak tillatt å fiske tobis med trål med maskevidde under 16 mm i perioden 15. april til 23 juni.

§ 3. *Øyepål*

Uten hinder av § 1 kan øyepål fiskes som bifangst i et direkte fiske etter andre arter.

§ 4. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 5. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2005 og gjelder til og med 31. desember 2005.

13. des. Nr. 1621 2004

Forskrift om regulering av fisket etter blåkkeite nord for 62° N i 2005.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 13. desember 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 og § 5 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 16. desember 2004.

§ 1. *Generelt forbud*

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande blåkkeite nord for 62 °N.

§ 2. *Fiske ved Jan Mayen og i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone*

Unntatt fra forbudet i § 1 er:

- fiske i fiskerisonen ved Jan Mayen.
- fiske med konvensjonelle redskap med fartøy under 28 meter største lengde i Norges indre farvann,

sjøterritorium og økonomiske sone sør for 71° 30' N fra tirsdag 31. mai kl. 0000 til mandag 27. juni kl. 2400 og tirsdag 2. august kl. 0000 til mandag 22. august kl. 2400.

§ 3. *Vilkår for deltakelse*

For å kunne delta må følgende vilkår være oppfylt:

- a) fartøyet må være registrert i merkeregisteret,
- b) eier av fartøyet og høvedsmannen må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- c) fartøyet må være påmeldt i henhold til § 5,
- d) fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for å drive fiske etter blåkkeite.

§ 4. *Godkjenning*

Eier og fartøy må ha en særskilt godkjenning fra Fiskeridirektoratets regionkontor, som viser at vilkårene for deltakelse er oppfylt. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Fiskeridirektoratet kan gi utfyllende bestemmelser vedrørende kravet til egnethet, bemanning, utstyr og om fremstilling for kontroll.

§ 5. *Påmelding*

For å kunne delta i fisket må fartøy være påmeldt skriftlig til en av de to periodene for det direkte fiske til Norges Råfisklag eller Sunnmøre og Romsdal Fiskesalgslag innen 1. mai 2005.

§ 6. *Maksimalkvoter*

Fartøy som kan delta i fisket etter § 2 bokstav b, kan maksimalt fiske følgende kvanta blåkkeite rund vekt:

<i>Lengde</i>	<i>Maksimalkvote</i>
0 – 13,99 meter største lengde	10 tonn
14 – 19,99 meter største lengde	12 tonn
20 – 27,99 meter største lengde	14 tonn

§ 7. *Begrensning i deltakelsen*

Eier av fiskefartøy kan ikke delta i fisket med mer enn ett fartøy. Det enkelte fartøy kan bare delta i en periode. Denne perioden må være i samsvar med påmelding, jf. § 5.

Det er forbudt å benytte leiefartøy.

§ 8. *Levering av fangst*

Hvert fartøy kan bare fiske og levere én kvote.

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy, må fiskes og landes av dette fartøyet, og kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande fangst fisket av annet fartøy.

§ 9. *Bifangst*

For fartøy som ikke har adgang til å delta i fisket i henhold til § 2 bokstav b, eller når dette fisket ikke lenger er tillatt, er det ved fiske etter andre fiskeslag tillatt å ha inntil 7% innblanding av blåkkeite om bord, ved avslutning av fisket og av landet fangst. Det er likevel tillatt å ha inntil 12% blåkkeite som bifangst i de enkelte fangster.

For fartøy som fisker med konvensjonelle redskap og som leverer flere ganger pr. uke, avregnes innblandingsprosenten på 7% blåkkeite etter første ledd første punktum pr. uke basert på summen av alle sluttседler/bryggesедler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 0000 til søndag klokken 2400.

Bifangst av blåkkeite på årsbasis for den enkelte tråler og fartøy over 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap, er likevel begrenset til 4% av summen av fartøykvotene for torsk og hyse, likevel ikke mer enn maksimalt 40 tonn pr. fartøy.

Blåkkeite tatt som bifangst før fartøyet deltar i det direkte fisket går til fradrag i det enkelte fartøys maksimalkvote i det direkte fisket.

§ 10. *Bemyndigelse*

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 11. *Straff*

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 eller lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 12. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2005 og gjelder til og med 31. desember 2005.

14. des. Nr. 1622 2004**Forskrift om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2005.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 14. desember 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 9. Kunngjort 16. desember 2004.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande torsk fra Nordsjøen, og fra Skagerrak utenfor grunnlinjene, i 2005.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan fartøy som omfattes av bestemmelsene i denne forskrift fiske inntil 4.114 tonn torsk rund vekt i Nordsjøen.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan fartøy som omfattes av bestemmelsene i denne forskrift fiske inntil 127 tonn torsk rund vekt i Skagerrak utenfor grunnlinjene.

§ 3. Maksimalkvoter

Fartøy med adgang til å delta i gruppe I i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap i Nordsjøen, kan maksimalt fiske følgende kvanta torsk rund vekt i Nordsjøen:

Fartøy under 15 meter største lengde:	28 tonn
Fartøy mellom 15 og 21 meter største lengde:	56 tonn
Fartøy over 21 meter største lengde:	112 tonn

Fartøy med adgang til å delta i gruppe II i fisket etter torsk for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap i Nordsjøen, kan maksimalt fiske følgende kvanta torsk rund vekt i Nordsjøen:

Fartøy under 21 meter største lengde:	7 tonn
Fartøy mellom 21 meter og 28 meter største lengde:	25 tonn

Fartøy som i 2004 fikk dispensasjon fra forbudet mot å fiske direkte etter torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene, kan maksimalt fiske inntil 10 tonn torsk rund vekt i Skagerrak utenfor grunnlinjene i 2005.

§ 4. Bifangst

Fartøy som fisker med trål eller reke-trål kan ha inntil 2,5% bifangst av torsk.

Ved fiske med konsumtrål med en minste maskevidde på 90 mm i Skagerrak, eller 120 mm i Nordsjøen, kan fartøy med nordsjøtillatelse eller avgrenset nordsjøtillatelse ha inntil 10% bifangst av torsk.

Fartøy på eller over 28 meter som ikke har adgang til å delta i gruppe I, kan ved fiske i Nordsjøen etter andre arter med konvensjonelle redskap ha inntil 10% bifangst av torsk.

Fartøy under 28 meter største lengde kan ved fiske etter andre arter med konvensjonelle redskap i Skagerrak, og etter stopp i fisket i Nordsjøen, ha inntil 20% bifangst av torsk. Det samme gjelder etter at fartøyet har fisket maksimalkvoten etter § 3.

Bifangst regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttседler/landingsседler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag 24.00.

§ 5. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om enhetskvoter, rederikvoter eller andre spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskiftning av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til femte ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og landet i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskiftning av et annet fartøy.

Ved utskiftning av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskiftning gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 6. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande fangst som er fisket av annet fartøy.

§ 7. Beregning av kvote ved utskiftning og ombygging

Ved utskiftning, forlengelse til større fartøy eller forkortelse til mindre fartøy, skal erstatningsfartøyet kvote beregnes etter utskiftningsfartøyet lengde før 5. juni 2003. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn. Tidspunktet for utstedelse av identitetsbevis eller målebrev utstedt av sjøfartsdirektoratet sentralt likestilles med tidspunktet for innføring i merkeregisteret.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra kravet om at utskiftningen, forlengelsen eller forkortelsen må være registrert i merkeregistert innen skjæringsdatoen, dersom manglende registrering skyldes forhold på myndighetenes hånd. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 8. *Bemyndigelse*

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket etter torsk med konvensjonelle redskap i Nordsjøen når totalkvoten er beregnet å ville bli oppfisket, eller når samlet fangst av alle konvensjonelle fartøy, inkludert beregnet bifangst av torsk i andre fiskerier etter stoppen, utgjør 2.774 tonn.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan uten hinder av andre ledd fiske inntil 4 tonn torsk rund vekt i 2005.

§ 9. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i, eller gitt i medhold av, denne forskrift straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 10. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2005 og gjelder til og med 31. desember 2005.

14. des. Nr. 1623 2004

Forskrift om regulering av fisket etter rødspette i Skagerrak og Nordsjøen i 2005.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 14. desember 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 og § 5 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 16. desember 2004.

§ 1. *Generelt forbud*

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande rødspette i følgende områder:

a) Skagerrak

Et område avgrenset mot vest av en rett linje gjennom Lindesnes fyr til Hanstholmen fyr og mot sør av en rett linje gjennom Skagen fyr til Tistlarna fyr utenfor 4 nautiske mil av de svenske og danske grunnlinjene.

b) Nordsjøen

Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone sør for 62° N og i EU-sonen i ICES statistikkområde IV.

§ 2. *Totalkvoter*

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy i Skagerrak fiske og lande inntil 152 tonn rødspette rund vekt.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy i Nordsjøen fiske og lande inntil 1.630 tonn rødspette rund vekt.

§ 3. *Gruppekvoter for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper*

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper kan i Skagerrak fiske og lande inntil 75 tonn rødspette rund vekt.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper kan i Nordsjøen fiske og lande inntil 130 tonn rødspette rund vekt.

§ 4. *Gruppekvoter for trålfartøy*

Fartøy med bomtråltillatelse kan i Skagerrak fiske og lande inntil 77 tonn rødspette rund vekt.

Fartøy med bomtråltillatelse kan i Nordsjøen fiske og lande inntil 1.500 tonn rødspette rund vekt.

§ 5. *Maksimalkvote for trålfartøy*

Fartøy med bomtråltillatelse kan i Skagerrak maksimalt fiske og lande inntil 30 tonn rødspette rund vekt.

I Nordsjøen gjelder ingen maksimalkvote i fisket etter rødspette.

§ 6. *Bemyndigelse*

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten eller gruppekvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 7. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 8. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2005 og gjelder til og med 31. desember 2005.

14. des. Nr. 1624 2004**Forskrift om endring i forskrift om inkassosatsen.**

Fastsatt av Justis- og politidepartementet 14. desember 2004 med hjemmel i forskrift 14. juli 1989 nr. 562 til inkassoloven m.m. § 1–1 tredje ledd, jf. lov 13. mai 1988 nr. 26 om inkassovirksomhet og annen inndrivning av forfalte pengekrav § 19 og § 20. Kunngjort 16. desember 2004.

I

I forskrift 13. desember 2002 nr. 1641 om inkassosatsen gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

Inkassosatsen, som nevnt i forskrift 14. juli 1989 nr. 562 til inkassoloven m.m. § 1–1 tredje ledd, settes til 540 kroner.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2005.

14. des. Nr. 1625 2004**Forskrift om endring i forskrift om frakttilskuddsordninger for korn og kraftfôr under markedsordningen for korn.**

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 14. desember 2004 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18. Kunngjort 16. desember 2004.

I

I forskrift 23. mai 2001 nr. 548 om frakttilskuddsordninger for korn og kraftfôr under markedsordningen for korn gjøres følgende endring:

§ 6 bokstav c tabellen skal lyde:

<i>Til</i>	<i>Sats i kr/tonn</i>
Kristiansand	111
Stavanger/Fiskå	118
Vaksdal	128
Florø	136
Vestnes	142
Buvika/Trondheim	148
Steinkjer	153
Bergneset/Balsfjord	182

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2005.

15. des. Nr. 1626 2004**Forskrift om renter ved forsinket betaling.**

Fastsatt av Finansdepartementet 15. desember 2004 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. § 3 første ledd og delegeringsvedtak 12. desember 2003 nr. 1509. Kunngjort 16. desember 2004.

I

Med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. § 3 første ledd fastsettes forsinkelsesrenten til 8,75 prosent p.a.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2005. Fra sammen tidspunkt oppheves forskrift 1. juni 2004 nr. 796 om renter ved forsinket betaling.

10. des. Nr. 1641 2004**Forskrift om valg til Sametinget.**

Fastsatt ved kgl.res. 10. desember 2004 med hjemmel i lov 12. juni 1987 nr. 56 om Sametinget og andre samiske rettsforhold (sameloven) § 2–11. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 17. desember 2004.

Kapittel 1. Forskriftens formål og virkeområde

§ 1. Forskriftens formål

Formålet med forskriften er å legge forholdene til rette slik at den samiske befolkningen ved frie, direkte og hemmelige valg skal kunne velge sine representanter til Sametinget.

§ 2. Forskriftens virkeområde

Denne forskriften gjelder ved valg av representanter til Sametinget.

Kapittel 2. Stemmerett og manntall

§ 3. Stemmerett

Stemmerett ved valg til Sametinget har alle som har stemmerett ved kommunestyrevalg i kretsen, og som på valgdagen står innført i samemanntallet i kretsen.

§ 4. Samemanntall

(1) Samemanntallet skal føres kommunevis.

(2) Samemanntallet utarbeides i de år det er sametingsvalg. Til grunn legges folkeregisteret i kommunen, samemanntallet ved siste valg og de begjæringer om innføring eller strykning som er kommet inn senest 31. mai i valgåret. Folkeregistermyndigheten har ansvar for at Sametinget får de folkeregisteropplysninger som er nødvendige for utarbeidelse av samemanntall.

(3) Stemmeberettigede samer som er registrert med bostedsadresse i Norge, skal føres inn i samemanntallet i den kommunen der de var folkeregisterført som bosatt den 31. mai i valgåret.

(4) Stemmeberettigede samer på Svalbard og Jan Mayen skal føres inn i samemanntallet i den kommunen der de sist var folkeregisterført som bosatt.

(5) Stemmeberettigede norske samer som er bosatt utenfor Norge, skal føres inn i samemanntallet i den kommunen der de sist var folkeregisterført som bosatt. Dette gjelder bare dersom de ved valget i 1997 eller 2001 stod innført i samemanntallet. Utenlandsboende norske samer som ikke oppfyller disse vilkårene, må søke om å bli innført i samemanntallet. Søknaden må inneholde forsikring om at søkeren fortsatt er norsk statsborger dersom vedkommende ikke har vært registrert som bosatt i riket noen gang i løpet av de siste ti år før valgdagen.

(6) Samer som er ansatt i diplomatiet eller konsulatvesenet og deres husstand skal føres inn i samemanntallet i den kommunen der de sist var registrert som bosatt. Dersom de ikke noen gang har vært folkeregisterført som bosatt i Norge, skal de føres inn i samemanntallet i Oslo.

§ 5. Innføring i samemanntall

(1) Innføring i samemanntall skjer i henhold til sameloven § 2–6. Begjæring om innføring i samemanntallet må ha blitt mottatt av Sametinget senest 31. mai i valgåret for at begjæringen skal få virkning ved valget, med mindre vedkommende kan bli innført i medhold av § 10 bokstav c) eller d).

(2) Sametinget kan fastsette skjema som kan benyttes ved begjæring om innføring i samemanntallet.

§ 6. Sametingets ansvar for å føre samemanntall

Sametinget lar utarbeide samemanntall for den enkelte kommune og sender det til vedkommende samevalgstyre så snart det lar seg gjøre.

§ 7. Kunngjøring om manntallsføringen

Senest 30. april i valgåret skal Sametinget kunngjøre opplysning om at de som anser seg stemmeberettigede etter § 3, innen 31. mai kan sende melding til Sametinget med begjæring om å bli innført i samemanntallet. Velger som var innført i samemanntallet i 1997 eller 2001 trenger ikke søke om innføring. Kunngjøringen skal også inneholde opplysning om at den som oversitter fristen ikke kan delta ved valget, med mindre vedkommende kan bli manntallsført i medhold av § 10 bokstav c) eller d). I kunngjøringen skal det også opplyses at de som ønsker seg innført i samemanntall, kan få skjema for begjæring om slik innføring ved henvendelse til Sametinget.

§ 8. Utlegging av samemanntall

(1) Samevalgstyret skal legge samemanntallet ut til offentlig ettersyn så snart det lar seg gjøre. Manntallet skal ligge ute til valgdagen.

(2) Samevalgstyret kunngjør tid og sted for utleggingen og opplyser også om adgangen til og fremgangsmåten for å kreve feil rettet. Kunngjøring kan unnlates dersom det ikke er registrert noen personer i samemanntallet i kommunen. I kommuner der lokale forhold tilsier det, kan kunngjøring skje i form av direkte meddelelse til hver enkelt som er innført i manntallet.

§ 9. Krav om retting av samemanntallet. Oppdatering

(1) Den som mener at vedkommende selv eller noen annen uriktig er blitt innført eller utelatt fra samemanntallet i kommunen, kan kreve at Sametinget retter opp feilen. Kravet skal være skriftlig og begrunnet.

(2) Sametinget kan oppdatere manntallet så lenge det er praktisk mulig.

(3) Sametinget skal ikke føre noen inn i eller ut av samemanntallet hvis vedkommende derved blir manntallsført i mer enn en kommune, eller ikke blir innført i noen kommune. I slike tilfeller skal Sametinget ikke oppdatere samemanntallet uten å forsikre seg om at samemanntallet i den andre kommunen blir oppdatert tilsvarende.

(4) Sametinget skal ikke føre en velger inn i manntallet i en kommune dersom vedkommende allerede er manntallsført i en annen kommune og har avgitt forhåndsstemme til denne kommunen.

§ 10. Grunnlag for oppdatering av samemanntallet etter 31. mai

Oppdatering i samemanntallet etter 31. mai kan bare skje på bakgrunn av følgende forhold:

- a) Krav om retting av feil, oppdaget feil eller klage.
- b) Flyttemelding som ikke ble registrert før samemanntallet ble skrevet ut, men som er mottatt av folkeregistermyndigheten innen skjæringsdatoen 31. mai. Vedkommende skal føres inn i samemanntallet i tilflyttingskommunen og strykes fra samemanntallet i fraflyttingskommunen.
- c) Søknad om innføring i samemanntallet fra samer bosatt i utlandet.
- d) Søknad om innføring i samemanntallet fra samer som har flyttet tilbake til Norge. Vedkommende skal føres inn i samemanntallet i tilflyttingskommunen. Dersom tilflyttingskommunen er en annen kommune enn den vedkommende var registrert som bosatt i på utflyttingstidspunktet, skal melding også sendes tidligere bostedskommune. Dersom vedkommende allerede er innført i samemanntallet i denne kommunen, skal vedkommende strykes på grunnlag av meldingen.
- e) Søknad om innføring i samemanntallet mottatt av Sametinget innen skjæringsdatoen 31. mai, men som ikke ble registrert før utkastet til samemanntall ble skrevet ut.
- f) Melding om dødsfall. Vedkommende skal strykes fra samemanntallet, med mindre vedkommende allerede har avgitt godkjent forhåndsstemmegivning.
- g) Melding om at utenlandske statsborgere som ellers ville fylt stemmerettsvilkårene på valgdagen, har flyttet ut av landet etter 31. mai. Vedkommende skal strykes fra samemanntallet.

§ 11. Underretninger om endringer i samemanntallet

Sametinget skal snarest sende melding til den som blir berørt av oppdateringer i samemanntallet foretatt på grunnlag av søknad om innføring, krav om retting eller oppdaget feil. Står den som blir innført allerede i samemanntallet i en annen kommune, skal underretning om innføringen straks sendes til samevalgstyret der, i tillegg til samevalgstyret i den kommunen der velgeren blir innført i manntallet.

§ 12. Tilgang til manntallseksemplarer

- (1) Alle som stiller liste ved valget har uten omkostninger rett til ett eksemplar av samemanntallet. Krav om manntallseksemplarer må fremsettes for Sametinget innen den frist Sametinget har satt.
- (2) Forslagstillerne kan få tilgang til flere manntallseksemplarer og også oppgaver over bestemte grupper av velgere, dersom de selv bærer de ekstra omkostningene knyttet til dette.
- (3) Manntallsavskrifter og eventuelt annet materiell som bygger på samemanntallet, kan bare brukes til politiske formål og skal ikke overlates utenforstående med mindre formålet er politisk bearbeiding. Det er ikke adgang til å koble samemanntallet til andre offentlige registre.
- (4) Sametinget skal holde oversikt over utleverte manntallseksemplarer og se til at alle blir levert tilbake til Sametinget innen to år.

§ 13. Valgkort

Sametinget utsteder valgkort til alle stemmeberettigede som er innført i samemanntallet og som har bostedsadresse innenriks (unntatt Svalbard og Jan Mayen).

Kapittel 3. Valgbarhet og plikt til å ta imot valg

§ 14. Valgbarhet

Valgbar til Sametinget og pliktig til å ta imot valget er enhver som er innført i samemanntallet i valgkretsen og som står innført i folkeregisteret som bosatt i en av kommunene i valgkretsen på valgdagen, og som ikke er utelukket eller fritatt.

§ 15. Utelukkelse fra valg

- (1) Personalet ved Sametingets administrasjon er utelukket fra valg til Sametinget.
- (2) Om en person er utelukket fra valg til Sametinget, avhenger av om vedkommende innehar stillingen på valgdagen.

§ 16. Rett til å kreve fritak

- (1) Rett til å kreve seg fritatt for valg til Sametinget har
 - a) den som har fylt 60 år innen valgårets utløp,
 - b) den som har gjort tjeneste som medlem av Sametinget de siste fire år,
 - c) den som overfor Sametingets valgnemnd godtgjør at han/hun ikke vil kunne skjøtte sine plikter som medlem av Sametinget uten uforholdsmessig vanskelighet, og
 - d) den som er medlem av en organisasjon (en gruppe, et parti eller en liknende sammenslutning) som er registrert etter § 19, når vedkommende er ført opp som kandidat på et listeforslag som ikke er fremsatt av denne organisasjonen.
- (2) Kandidater som er satt opp på listeforslag må søke om fritak innen den frist Sametingets valgnemnd setter, ellers tapes retten til å strykes av listeforslaget.

(3) En valgt representant eller vararepresentant som ikke plikter å motta valget, må sende skriftlig melding om valget mottas eller ikke, innen tre dager etter å ha mottatt melding fra Sametingets valg nemnd. Ellers anses valget mottatt.

Kapittel 4. Valgorganene

§ 17. Samevalgstyre. Stemmestyre

- (1) I hver kommune skal det være et samevalgstyre som velges av kommunestyret selv.
- (2) De stemmestyre som er oppnevnt i medhold av valgloven § 4–2, skal også fungere ved stemmegivningen til sametingsvalget.

§ 18. Sametingets valg nemnd

- (1) Sametingets valg nemnd har ansvar for forberedelse og avvikling av valget. Sametingets valg nemnd skal bestå av minimum fem medlemmer med varamedlemmer og oppnevnes av Sametinget. Medlemmene og varamedlemmene skal være samer med stemmerett ved sametingsvalget.
- (2) Valg nemndas leder fastsetter møtested for og innkaller til det første møtet i valg nemnda.
- (3) Sametingets valg nemnd er kun pålagt å utføre de gjøremål som følger av reglene i sameloven og denne forskriften. Sametingets administrasjon fungerer som nemndas sekretariat.

Kapittel 5. Registrering av samepolitiske organisasjoner

§ 19. Registreringsmyndigheten. Virkninger av registreringen

- (1) En organisasjon (en gruppe, et parti eller en liknende sammenslutning) som oppfyller vilkårene i § 20, kan søke Sametinget om å bli registrert med et bestemt navn.
- (2) Registrering hos Sametinget innebærer at organisasjonen får enerett til å stille valg lister til sametingsvalget under det registrerte navnet.
- (3) Sametinget skal føre register over de navn som blir registrert i medhold av reglene i denne forskriften.
- (4) Sametingets avgjørelser i saker om registrering av navn kan ikke påklages.

§ 20. Vilkår for registrering hos Sametinget

- (1) For at et navn skal kunne bli registrert hos Sametinget, må navnet ikke kunne forveksles med navnet på
 - a) annen samepolitisk organisasjon registrert hos Sametinget eller
 - b) annet parti registrert i Partiregisteret, jf. valgloven kapittel 5.
- (2) Når særlige grunner foreligger, kan Sametinget også ellers nekte å registrere navn.
- (3) Sammen med søknaden skal organisasjonen legge ved følgende dokumentasjon:
 - a) stiftelsesprotokoll for organisasjonen,
 - b) opplysning om hvem som er valgt til medlemmer i organisasjonens registerutvalg, og som har fullmakt til å representere organisasjonen i saker etter denne forskriften,
 - c) vedtekt som fastsetter hvilket organ i organisasjonen som velger registerutvalg, og
 - d) underskrift fra minst 200 personer med stemmerett ved sametingsvalg om at de ønsker navnet registrert. Den som avgir erklæring, må ha nådd stemmerettsalderen innen utløpet av det kalenderår søknaden fremsettes. Settes søknaden frem mindre enn ett år før et valg, er det tilstrekkelig at stemmerettsalderen er nådd innen utløpet av valgåret. Av erklæringen skal fremgå navnet, fødselsdatoen og adressen til den som har avgitt den. Erklæringen skal være egenhendig underskrevet og være datert av den som har avgitt den. Ingen erklæring skal være mer enn ett år eldre enn søknaden.
- (4) Søknaden må ha blitt journalført hos Sametinget innen 2. januar i valgåret for at registreringen skal kunne få virkning ved valget.

§ 21. Om fremsetting av søknaden. Krav til underskrift

- (1) Sametinget er registerfører.
- (2) Søknad om registrering av navn skjer på skjema utferdiget av Sametinget.
- (3) Sametinget utferdiger skjema til bruk for innsamling av erklæringer til støtte for registrering av navn. Navnet skal fremgå av det skjema der støtteerklæringer gis. Skjemaet skal i tillegg ha rubrikk for navn, fødselsdato, postadresse, signatur og dato. Signaturene skal være skrift på papir. Før innsending av søknaden bør erklæringene nummereres fortløpende. Skjema med støtteerklæringer er unntatt offentlighet, jf. offentlighetsloven § 5a og forvaltningsloven § 13 første ledd nr. 1.
- (4) Ved søknader eller meldinger til Sametinget kreves skriftlig erklæring fra en kontaktperson om at de opplysninger som meldes, er riktige.

§ 22. Endring av registrert navn. Sammenslåing av registrerte organisasjoner under nytt navn

- (1) En registrert organisasjon kan søke om å få endre det registrerte navnet. Bestemmelsene i § 20 gjelder tilsvarende. Til erstatning for stiftelsesprotokoll skal det legges ved protokoll fra det møtet hvor det ble vedtatt å endre navnet. Hvis organisasjonen fikk minst 30 stemmer i en valgkrets eller minst 200 stemmer i hele landet ved siste sametingsvalg, gjelder ikke bestemmelsene i § 20 tredje ledd bokstav d.
- (2) Hvis to eller flere registrerte organisasjoner slår seg sammen og søker registrering under nytt navn, anses det som søknad om navneendring. Til erstatning for stiftelsesprotokoll skal det legges ved protokoll fra det møtet hvor

det ble vedtatt å slå organisasjonene sammen og å søke registrering under et nytt navn. Hvis en av organisasjonene fikk minst 30 stemmer i en valgkrets eller minst 200 stemmer i hele landet ved siste sametingsvalg, gjelder ikke bestemmelsene i § 20 tredje ledd bokstav d.

§ 23. Avregistrering. Når et registrert navn blir fritt

- (1) Virkningen av registreringen opphører og det registrerte navnet blir fritt når organisasjonen ikke har stilt liste i noen valgkrets ved to følgende sametingsvalg. Navnet skal da strykes fra Sametingets register.
- (2) Det samme gjelder fire år etter at organisasjonen er oppløst eller har skiftet navn.

§ 24. Opplysninger om hvem som sitter i organisasjonens registerutvalg

- (1) Registrerte organisasjoner skal ved endring av tidligere registrerte opplysninger, sende melding til Sametinget om hvem som er medlemmer av organisasjonens registerutvalg. Som dokumentasjon skal det legges ved protokoll fra det møtet der valg av nytt registerutvalg ble avholdt.
- (2) Innen 15. oktober i året før valgåret skal Sametinget sende melding til organisasjonene og informere om hvilke opplysninger som er registrert om organisasjonen. Organisasjonene skal samtidig underrettes om at fristen for å melde inn nye opplysninger eller bekreftelse på de registrerte opplysninger om sammensetningen av organisasjonens registerutvalg med virkning for valget er 2. januar i valgåret. Melding om endringer i registerutvalget som mottas etter 2. januar, men før 31. mars i valgåret, kan legges til grunn for oppdatering av Sametingets register.
- (3) Ved forberedelsene av sametingsvalget skal valgmyndighetene legge til grunn de opplysninger som er registrert hos Sametinget per 31. mars i valgåret.

§ 25. Opplysninger som skal registreres. Offentlighet. Underretning

- (1) Dersom det foreligger motstridende opplysninger i en sak om registrering, avgjør Sametinget hvilke opplysninger som skal legges til grunn for registreringen. Sametinget skal påse at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes.
- (2) Sametingets register skal inneholde opplysninger om organisasjonens navn, adresse, kontaktperson og hvem som er medlemmer av organisasjonens registerutvalg. For personer som registreres som kontaktperson og medlem av registerutvalget skal registeret inneholde opplysning om navn, bostedsadresse og fødselsnummer eller D-nummer. Alle opplysninger i registeret er offentlige med unntak av opplysninger om fødselsnummer og D-nummer og registerutvalgmedlemmenes bostedsadresser.
- (3) Innsender skal ha underretning om opplysninger som registreres på organisasjonen hos Sametinget. Underretning om vedtak knyttet til organisasjonens navn eller registerutvalgets sammensetning skal også sendes til dem som var registrert som registerutvalg på det tidspunkt søknad eller melding om endring ble journalført hos Sametinget.

§ 26. Kunngjøring av vedtak

- (1) Sametinget skal kunngjøre vedtak om registrering av nye navn, om sammenslåing av organisasjoner og om sletting av navn. Kunngjøring skjer på Sametingets sider på Internett.
- (2) De andre registrerte organisasjonene skal varsles særskilt om registrering av nye navn.

Kapittel 6. Listeforslagene og behandlingen av disse

§ 27. Kunngjøring

Sametingets valgnemnd skal senest den 28. februar i valgåret kunngjøre en oppfordring til de stemmeberettigede om å sende inn forslag til valgliste. Kravene til valgliste skal fremgå av kunngjøringen.

§ 28. Krav til listeforslaget

- (1) Fristen for innlevering av listeforslag er 31. mars i valgåret. Listeforslaget anses for innlevert når det er kommet inn til Sametinget. Samme parti eller gruppe kan bare stille én liste i hver valgkrets.
- (2) Listeforslaget må oppfylle følgende vilkår:
 - a) Det må angi at det gjelder sametingsvalget.
 - b) Det må ha en overskrift som angir det parti eller den gruppe som har fremsatt forslaget, og hvilken valgkrets det gjelder. Hvis listeforslaget er satt frem av en organisasjon som er registrert hos Sametinget, skal overskriften være enslydende med det registrerte navnet. Overskriften må ellers ikke kunne forveksles med navnet på et registrert politisk parti, registrert samepolitisk organisasjon eller med overskriften på andre listeforslag i valgkretsen.
 - c) Det må være utfyllt i rekkefølge med navnene på ni kandidater som er valgbare i kretsen. Forslaget kan i tillegg inneholde inntil seks andre navn. Sametinget kan bestemme at hvert kjønn skal være representert med minst 40 prosent blant de foreslåtte kandidatene på hver liste. Slikt vedtak må være truffet senest 15. desember året før valgåret. Kandidatene må ikke være felles med kandidater på andre listeforslag som gjelder sametingsvalget. Kandidatene skal være oppført med fornavn, etternavn, og fødselsår. Opplysning om kandidatenes stilling eller bosted kan påføres. Dette skal gjøres hvis det er nødvendig for å unngå forveksling av kandidatene på listen. Dersom opplysning om kandidatenes stilling og/eller bosted påføres listeforslaget, skal dette gjøres for alle kandidatene på listen. På felleslister kan forslagstillerne opplyse om de enkelte kandidatenes tilhørighet i forhold til de ulike gruppene som står bak forslaget.

- d) Det må være underskrevet av minst femten samer som er innført i samemanntall i kretsen. Utgår listeforslaget fra en organisasjon som er registrert hos Sametinget, og som ved forrige sametingsvalg fikk en oppslutning på minst 30 stemmer i en valgkrets eller minst 200 stemmer i hele landet, er det tilstrekkelig at listeforslaget er underskrevet av minst to av styremedlemmene i organisasjonens lokalavdeling i valgkretsen. Det samme gjelder for organisasjoner som er blitt registrert hos Sametinget etter forrige sametingsvalg. Hvis en registrert organisasjon stiller listeforslag sammen med en uregistrert gruppe, gjelder likevel første punktum. Underskriftene på andre listeforslag enn de som går inn under annet og tredje punktum skal være skrift på papir.
- e) Det må inneholde navn på en tillitsvalgt og en vararepresentant blant dem som har skrevet under på listeforslaget. Disse skal ha myndighet til å forhandle med Sametingets valgnevnd om endringer på listeforslaget. Når et listeforslag fra en registrert organisasjon er underskrevet av to av lokalavdelingens styremedlemmer, anses disse å være tillitsvalgt og vararepresentant. Når et listeforslag som ikke omfattes av forrige punktum ikke angir hvem som er tillitsvalgte, anses de to øverste underskriverne å være tillitsvalgt og vararepresentant.
- f) Listeforslaget bør inneholde navn på et visst antall personer blant dem som har underskrevet på listeforslaget, som skal fungere som tillitsutvalg med myndighet til å trekke listeforslaget tilbake. Når et listeforslag utgår fra en registrert organisasjon, anses lokalavdelingens styre å utgjøre tillitsutvalget. På andre listeforslag anses de fem øverste underskriverne å utgjøre tillitsutvalget og de tre neste vararepresentanter.
- (3) Listeforslaget skal ikke inneholde annen type informasjon til velgerne enn det som fremgår av denne paragrafen.

§ 29. *Vedlegg til listeforslaget*

Listeforslaget skal ha følgende vedlegg:

- a) En oversikt over kandidatenes fødselsdato.
- b) En oversikt over fødselsdato og bostedsadresse til dem som har skrevet under på listeforslaget.
- c) Dersom en kandidat ikke er innført i folkeregisteret som bosatt i valgkretsen når listeforslaget innleveres, må det ligge ved en erklæring fra kandidaten om at vedkommende vil være valgbar på valgdagen.
- d) Dersom en kandidat ikke er valgbar på grunn av sin stilling, må det ligge ved en erklæring fra kandidaten om at vedkommende vil ha fratrudd stillingen på valgdagen.

§ 30. *Underskrifter på listeforslag. Taushetsplikt*

Opplysning om hvem som har underskrevet på et listeforslag etter § 28 annet ledd bokstav d første punktum er underlagt taushetsplikt og skal ikke gis ut, jf. forvaltningsloven § 13 første ledd nr. 1 og § 21 tredje ledd i denne forskriften. Opplysning om hvem som er tillitsvalgte for listeforslaget er offentlig.

§ 31. *Tilbakekalling av listeforslag*

Et innlevert listeforslag kan kalles tilbake av tillitsutvalget. Erklæring om tilbakekalling må være innlevert senest 20. april i valgåret.

§ 32. *Behandling av listeforslagene. Godkjenning av valglistene*

- (1) Listeforslagene skal legges ut til ettersyn etter hvert som de kommer inn.
- (2) Sametingets valgnevnd avgjør innen 1. juni i valgåret om forslag til valglistene og tilbakekallinger av listeforslag kan godkjennes.
- (3) Dersom et listeforslag ved innleveringen ikke oppfyller forskriftens krav, skal valgnevnda gjennom forhandlinger med listeforslagets tillitsvalgte forsøke å bringe forslaget i forskriftsmessig stand. Det samme gjelder erklæring om tilbakekalling av listeforslag.
- (4) Valgnevnda skal underrette samtlige kandidater på listeforslagene om at de er satt opp på listeforslag og opplyse om adgangen til å søke om fritak. En underskriver eller en kandidat som står på flere listeforslag, skal gis pålegg om å melde fra innen en bestemt frist hvilket forslag vedkommende vil stå på. Ellers settes vedkommende opp på det listeforslaget som ble innlevert først.
- (5) Etter at fristen for innlevering av listeforslag er utløpt, kan forslagstillerne kun gjøre endringer på listeforslaget som er nødvendige for å bringe det i samsvar med kravene i forskriften.
- (6) Hvis en kandidat strykes fra listeforslaget, avgjør den tillitsvalgte om det skal settes inn et nytt navn på den tomme plassen, eller om de etterfølgende kandidatene skal rykke opp i uforandret rekkefølge og listen suppleres med et nytt navn nederst. Andre omrokninger er ikke tillatt. Dersom fristen for å innlevere listeforslag er utløpt, skal den tillitsvalgte legge ved en erklæring fra den nye kandidaten om at vedkommende er villig til å stå som kandidat på listen.
- (7) Dersom det er uklart hvem som har rett til å representere en registrert organisasjon på valgkrets nivå og til å stille liste, skal valgnevnda innhente og legge til grunn uttalelse fra organisasjonens hovedstyre.

§ 33. *Underretning til forslagstillerne. Offentliggjøring av godkjente valglistene*

- (1) Så snart listene er godkjente, skal de tillitsvalgte underrettes om dette og få tilsendt en kopi av den godkjente listen.
- (2) Dersom et listeforslag ikke godkjennes, skal de tillitsvalgte for listeforslaget snarest underrettes om dette og opplyses om adgangen til og vilkårene for klage.

(3) Når listeforslagene er godkjent, skal de offisielle valglistene legges ut til gjennomsyn. Sametingets valgnemnd kunngjør overskriftene på de godkjente valglistene og opplyser hvor de er lagt ut.

§ 34. Klage

Klage med krav om endring av valgnemndas vedtak om å godkjenne eller forkaste et listeforslag, må fremsettes innen sju dager etter offentliggjøringen av overskriftene på de godkjente valglistene. Dersom klagen er begrunnet i at enerett til registrert navn etter kapittel 5 i denne forskriften er krenket, har også en registrert organisasjon klagerett. For øvrig gjelder bestemmelsene om klage i kapittel 13.

Kapittel 7. Utføring og trykking av stemmesedler

§ 35. Trykking av stemmesedler

Sametingets valgnemnd sørger for at det blir trykt stemmesedler for alle godkjente valglistene i alle valgkretsene før forhåndsstemmegivningen starter innenriks.

§ 36. Krav til stemmesedler med kandidatnavn

- (1) Ved utformingen av stemmesedlene skal det legges vekt på at stemmesedlene skal være lesevennlige.
- (2) Stemmesedlene skal være i størrelse A5 eller være falset til A5.
- (3) Stemmesedlene skal være blå.
- (4) Stemmeseddelen skal inneholde:
 - a) opplysning om hvilket valg den gjelder for.
 - b) en overskrift som viser hvilket parti eller gruppe listen utgår fra. Overskriften skal trykkes i skriftstørrelse minimum 20 punkt.
 - c) fornavn, etternavn og fødselsår på kandidatene på listen. Opplysning om kandidatens stilling og/eller bosted kan påføres stemmeseddelen. Dette skal gjøres hvis det er nødvendig for å unngå forveksling av kandidatene på listen. Dersom slike opplysninger påføres stemmeseddelen, skal dette gjøres for alle kandidatene på listen. Stemmesedler som gjelder en fellesliste kan også påføres opplysning om de enkelte kandidatens tilknytning til de gruppene som står bak felleslisten.
 - d) opplysning om at det ikke er adgang til å gjøre endringer på stemmeseddelen. Dersom denne opplysningen trykkes på baksiden av stemmesedlene, skal det opplyses om dette på forsiden.

§ 37. Plikt til å produsere blanke stemmesedler

Sametingets valgnemnd sørger for at det blir produsert blanke blå stemmesedler. Blanke stemmesedler skal ha samme utførelse som de ordinære stemmesedlene.

§ 38. Rett til å få stemmesedler

Den tillitsvalgte for den enkelte valgliste kan for egen regning kreve å få det antall stemmesedler vedkommende ønsker. Krav om dette må fremsettes innen den frist valgnemnda fastsetter.

§ 39. Velgernes adgang til å endre på stemmesedlene

- (1) Det er ikke adgang for velgerne til å gjøre endringer på stemmeseddelen.
- (2) Endringer fører likevel ikke til at stemmeseddelen skal forkastes.

Kapittel 8. Forhåndsstemmegivningen

§ 40. Perioden for forhåndsstemmegivningen. Kunngjøring

- (1) Velgere som ønsker det, kan avgi forhåndsstemme fra 10. august i valgåret innenriks og fra 1. juli i valgåret utenriks og på Svalbard og Jan Mayen.
- (2) Forhåndsstemmegivningen må ikke foregå senere enn siste fredag før valgdagen.
- (3) Velgeren er selv ansvarlig for å avgi forhåndsstemme på et tidspunkt som gjør at den kommer inn til samevalgstyret innen valgdagen kl. 20.
- (4) Samevalgstyret kunngjør tid og sted for forhåndsstemmegivningen.

§ 41. Hvem kan motta forhåndsstemmer

- (1) Som stemmemottaker innenriks fungerer
 - a) stemmemottakere oppnevnt av valgstyret i medhold av valgloven § 8–2.
 - b) sysselmannen på Svalbard. Sysselmannen kan oppnevne andre stemmemottakere.
 - c) på Jan Mayen den departementet bestemmer.
- (2) Som stemmemottaker utenriks fungerer
 - a) utenriktjenestemann ved lønnet norsk utenriksstasjon. Etter særskilt bemyndigelse fra Utenriksdepartementet kan stemmegivning også foregå hos utenriktjenestemann ved ulønnet norsk utenriksstasjon. Stasjonssjefen kan når det finnes påkrevd, oppnevne en eller flere av stasjonens funksjonærer til å motta forhåndsstemmer.
 - b) stemmemottakere oppnevnt av departementet dersom stemmegivningen foregår andre steder enn det som fremgår av bokstav a.
- (3) Dersom en velger som oppholder seg utenfor riket ikke har mulighet til å oppsøke en stemmemottaker, kan vedkommende avgi stemme ved brevpost uten at en stemmemottaker er til stede ved stemmegivningen.

§ 42. På hvilke steder kan det mottas forhåndsstemmer

(1) Stemmegivningen skal foregå i de lokaler der det foregår forhåndsstemmegivning til stortingsvalget. Valgforskriften § 25 og § 26 annet ledd gjelder tilsvarende.

(2) Hos stemmemottaker oppnevnt av valgstyret foregår stemmegivning

- a) på helse- og sosialinstitusjoner, og
- b) der valgstyret ellers beslutter at det skal mottas forhåndsstemmer.

(3) Hos stemmemottaker på Svalbard foregår stemmegivning der sysselmannen bestemmer.

(4) Hos utenriktstjenestemann ved norsk utenriksstasjon foregår stemmegivning på stasjonen. Stasjonssjefen kan bestemme at stemmemottak kan foregå utenfor stasjonens område.

(5) Hos oppnevnt stemmemottaker på Jan Mayen og utenfor riket foregår stemmegivning der departementet bestemmer.

(6) Velgere som oppholder seg innenriks, unntatt på Svalbard og Jan Mayen, og som på grunn av sykdom eller uførhet ikke kan avgi stemme etter annet ledd, kan etter søknad til samevalgstyret avgi forhåndsstemme der de oppholder seg. Samevalgstyret fastsetter selv fristen for når søknaden må være kommet inn til kommunen. Fristen fastsettes til et tidspunkt innenfor perioden mellom tirsdag og fredag siste uke før valget. Søknadsfristen skal kunngjøres. Velgere som har søkt om å få avgi forhåndsstemme til stortingsvalget etter § 8-3 (6) i valgloven, trenger ikke sende særskilt søknad for å kunne forhåndsstemme til sametingsvalget. Valgstyrets leder sørger for at samevalgstyrets leder får kopi av de innkomne søknader.

§ 43. Fremgangsmåten ved stemmegivningen

(1) Stemmegivningen skal foregå i enerom og usett. Stemmemottakeren skal gi velgeren en stemmeseddelkonvolutt og vise vedkommende til det sted der stemmesedlene er utlagt. Velger som har behov for det, kan selv be stemmemottaker om å få hjelp ved stemmegivningen. Velger med alvorlig psykisk eller fysisk funksjonshemning kan selv peke ut en ekstra hjelper blant de personer som er til stede. Stemmemottaker skal gjøre hjelperen oppmerksom på at vedkommende har taushetsplikt.

(2) Ved ambulerende stemmegivning, stemmegivning på pasientrom og i trygde- og omsorgsboliger, skal velgeren få utlevert en stemmeseddel for hver gruppe som stiller liste ved valget. Stemmemottakeren må ikke ta tilbake noen av de utleverte stemmesedlene.

(3) Velgere som ikke har stemmerett i valgkretsen, skal få utlevert en blank, blå stemmeseddel. Velgeren må selv påføre stemmeseddelen navnet på den valglisten han/hun ønsker å stemme på.

(4) Velgeren skal legge stemmeseddelen i en egen stemmeseddelkonvolutt for sametingsvalget.

(5) Stemmemottaker skal påse at det fremgår av stemmegivningen hvem velgeren er, slik at det er mulig for samevalgstyret å identifisere vedkommende og krysse av ved rett navn i samemanntallet.

(6) Stemmemottaker kan forlange at velgeren legitimerer seg.

(7) Ved ambulerende stemmegivning og stemmegivning på institusjon skal det være minst to stemmemottakere til stede.

(8) Avgis stemmen innenriks, skal stemmemottakeren skrive ut valgkort til velgeren med mindre velgeren har med seg valgkort. Valgkortet skal fylles ut slik at det er mulig entydig å identifisere velgeren ut fra opplysningene på kortet. Opplysningene som identifiserer velgeren skal være synlige i vinduet på omslagskonvolutten, med unntak av velgerens fødselsnummer. Valgkortet skal også inneholde et felt hvor stemmemottakeren skal påføre tid og sted for stemmegivningen samt signere for stemmemottaket. I tillegg skal det fremgå av valgkortet hvilket valg det gjelder. Deretter skal stemmemottakeren legge stemmeseddelkonvolutten og valgkortet ned i en omslagskonvolutt, lime den igjen og legge den i en forseglet urne i velgerens påsyn.

(9) Avgis stemmen utenriks, på Svalbard eller Jan Mayen skal stemmemottakeren legge stemmeseddelkonvolutten i en omslagskonvolutt og lime denne igjen i velgerens påsyn. Stemmemottakeren skal deretter påføre omslagskonvolutten følgende opplysninger:

- a) samevalgstyrets navn og adresse,
- b) velgerens navn og fødselsdato,
- c) velgerens adresse på hjemstedet 31. mai i valgåret, eventuelt siste adresse i Norge dersom velgeren har meldt flytting til utlandet, og
- d) tid og sted for stemmegivningen.

Stemmemottakeren og velgeren skriver deretter under på omslagskonvolutten.

(10) Finner stemmemottakeren grunn til å anta at velgeren åpenbart lider av alvorlig sjelelig svekkelse eller nedsatt bevissthet, skal stemmemottakeren påføre en begrunnelse om dette på valgkortet ved innenriks stemmegivning og på omslagskonvolutten ved stemmegivning utenriks, på Svalbard eller Jan Mayen.

§ 44. Fremgangsmåten ved brevstemmegivning utenriks

(1) Velgeren skal legge stemmeseddelen i en stemmeseddelkonvolutt.

(2) Stemmeseddelkonvolutten skal legges i en omslagskonvolutt som limes igjen.

(3) Velgeren påfører omslagskonvolutten følgende opplysninger:

- a) samevalgstyrets navn og adresse
- b) velgerens navn og fødselsdato,

- c) adresse på hjemstedet 31. mai i valgåret, eventuelt siste adresse i Norge dersom velgeren har meldt flytting til utlandet, og
 - d) tid og sted for stemmegivningen.
- (4) Velgeren skriver under på omslagskonvolutt.
 - (5) Om mulig bør et vitne bekrefte riktigheten av det som er påført omslagskonvolutt. Vitnets adresse og fødselsdato skal påføres omslagskonvolutt.
 - (6) Velgeren sørger for å sende stemmegivningen til samevalgstyret i den kommunen hvor vedkommende er innført i samemanntallet.

§ 45. Valgagitasjon m.m.

- (1) Valgagitasjon er ikke tillatt i det rommet der forhåndsstemmegivningen foregår.
- (2) Uvedkommende må ikke få kunnskap om forbruket av de forskjellige valglistenes stemmesedler.

§ 46. Tømming av urner. Oppbevaring av valgmateriell mv.

§ 53 – § 54 gjelder tilsvarende.

Kapittel 9. Stemmegivning på valgtinget

§ 47. Tid og sted for stemmegivningen

- (1) Stemmegivningen til sametingsvalget holdes på samme sted og til samme tid som stemmegivningen til stortingsvalget. De to valgene skal holdes klart atskilt.
- (2) Dersom lokale forhold tilsier det, kan valgstyret i samråd med samevalgstyret bestemme at stemmegivning til sametingsvalget skal foregå ved et begrenset antall stemmesteder i kommunen.
- (3) Valgforskriften § 30 gjelder tilsvarende.
- (4) Stemmelokalet stenges på det tidspunkt som er fastsatt. Velgere som på dette tidspunkt har møtt frem ved valglokalet, skal gis anledning til å avgi stemme.

§ 48. Kunngjøring om stemmegivningen

Samevalgstyret kunngjør tid og sted for stemmegivningen. I kommuner der lokale forhold tilsier det, kan kunngjøring i stedet skje i form av direkte meddelelse til hver enkelt stemmeberettiget.

§ 49. Ordensregler

- (1) I valglokalet og i de rom som velgeren passerer for å komme frem til valglokalet, er det ikke tillatt å drive valgagitasjon eller å utføre handlinger som kan forstyrre eller hindre en normal gjennomføring av valghandlingen. Det er ikke tillatt for uvedkommende å føre kontroll med hvem som møter frem og avgir stemme, eller å foreta velgerundersøkelser eller liknende utspørring av velgerne.
- (2) Uvedkommende må ikke få kunnskap om forbruket av de forskjellige valglistenes stemmesedler.
- (3) Stemmestyrets leder eller nestleder kan om nødvendig bortvise den som opptrer i strid med reglene i denne paragrafen.

§ 50. Stemmegivningen i valglokalet

- (1) Når valgtinget åpner skal velgere som er innført i samemanntallet i kommunen få adgang til å avgi stemme etter hvert som de møter frem.
- (2) Stemmestyret setter et kryss i samemanntallet ved velgerens navn. Stemmestyret kan kreve at en ukjent velger legitimerer seg. Velgeren får deretter utlevert en stemmeseddelkonvolutt og blir vist til et stemmeavlukke.
- (3) Velgeren skal i enerom og usett legge stemmeseddelen ned i konvolutt. Velgeren legger selv stemmeseddelkonvolutt ned i en urne.
- (4) Velger som har behov for det, kan selv be stemmestyret om å få nødvendig hjelp ved stemmegivningen. Velger med alvorlig psykisk eller fysisk funksjonshemning kan selv peke ut en ekstra hjelper blant de personer som er til stede i valglokalet. Stemmestyret skal gjøre hjelperen oppmerksom på at vedkommende har taushetsplikt.
- (5) Foregår det ikke stemmegivning til sametingsvalget i lokalet, skal velgeren vises til et stemmelokale der det mottas stemmer til sametingsvalget.

§ 51. Bruk av særskilt omslag. Velgeren antas å lide av alvorlig sjelelig svekkelse eller nedsatt bevissthet

- (1) Velgere som ikke er innført i vedkommende del av samemanntallet eller som allerede er krysset av i samemanntallet, skal ikke legge stemmeseddelkonvolutt i urnen, men gi den til stemmestyret. Stemmestyret skal legge stemmegivningen i et særskilt omslag, klebe det igjen og skrive velgerens navn, adresse og fødselsdato utenpå.
- (2) Finner stemmestyret grunn til å anta at velgeren åpenbart lider av alvorlig sjelelig svekkelse eller nedsatt bevissthet, skal en forholde seg som beskrevet i første ledd. I tillegg skal stemmestyret påføre omslagskonvolutt en begrunnelse for hvorfor stemmegivningen er lagt til side, og om avgjørelsen er enstemmig. Når stemmegivningen er avsluttet, skal stemmestyret levere omslaget til samevalgstyret, som avgjør om stemmegivningen skal godkjennes.

§ 52. Stemmegivning umiddelbart utenfor valglokalet

- (1) Er velgeren ikke i stand til å bevege seg inn i valglokalet, kan vedkommende avgi stemme til to stemmemottakere umiddelbart utenfor valglokalet.
- (2) Dersom velgeren er manntallsført i vedkommende del av samemanntallet, skal avkryssing skje før velgeren får utlevert stemmesedler.

(3) To stemmemottakere bringer med seg et sett med stemmesedler – en stemmeseddel for hver gruppe som stiller liste ved valget – en stemmeseddelkonvolutt og en urne ut til velgeren.

(4) Velgeren legger selv stemmeseddelen i konvolutt, eventuelt med hjelp av en person utpekt etter reglene i § 50, og legger den i urnen. Stemmemottakerne bringer deretter urnen inn i valglokalet. Stemmemottakerne må ikke ta tilbake noen av de utleverte stemmesedlene.

(5) Dersom velgeren ikke står innført i vedkommende del av samemanntallet eller vedkommende allerede er krysset av i samemanntallet, skal stemmeseddelkonvolutt ikke legges i urnen, men behandles i henhold til § 51.

(6) Dersom velgeren åpenbart lider av alvorlig sjelelig svekkelse eller nedsatt bevissthet, skal en forholde seg som beskrevet i forrige ledd.

§ 53. Tømming av urner i løpet av valgdagen

Dersom det er nødvendig å tømme valgurner i løpet av valgdagen, skal samevalgstyret sørge for at stemmestyrene etablerer betryggende rutiner for oppbevaring av innholdet. Avgitte stemmer skal oppbevares atskilt fra øvrig valgmateriell.

§ 54. Oppbevaring av valgmateriell. Forsegling. Transport

(1) Alt valgmateriell skal oppbevares og transporteres på betryggende måte.

(2) Dersom stemmegivningen foregår over to dager, skal stemmestyret etter endt stemmegivning søndag, forsegle urner og steder der stemmesedler oppbevares, samt øvrig valgmateriell, på en slik måte at ingen får adgang til det forseglede materiellet uten at dette etterlater seg tydelige merker.

(3) Samevalgstyret bestemmer hvordan de forseglede urnene og øvrig materiell skal oppbevares natten mellom de to valgdagene. Uvedkommende må ikke få tilgang til det forseglede materiellet.

(4) All transport av valgmateriell skal foregå på hurtigst betryggende måte og av andre enn dem som oppbevarer forseglingsutstyret.

§ 55. Offentliggjøring av valgresultater og prognoser

Valgresultater og prognoser som er laget på grunnlag av undersøkelser foretatt den dag eller de dager valget foregår, kan ikke offentliggjøres før tidligst kl. 20 på valgdagen mandag.

Kapittel 10. Prøving av stemmegivninger og stemmesedler, opptelling, protokollering m.m.

§ 56. Godkjenning av stemmegivning avgitt på forhånd

(1) En forhåndsstemmegivning skal godkjennes dersom

- a) velgeren er innført i samemanntallet i kommunen,
- b) stemmegivningen inneholder tilstrekkelige opplysninger til å fastslå hvem velgeren er,
- c) stemmegivningen er avgitt til rett tid,
- d) stemmegivningen er avgitt til rett stemmemottaker, med mindre den er avgitt som brevstemme,
- e) omslagskonvolutt ikke er åpnet eller forsøkt åpnet,
- f) velgeren ikke har avgitt godkjent stemmegivning
- g) stemmegivningen er kommet inn til samevalgstyret innen kl. 20 på valgdagen, og
- h) den ikke er avgitt av velger som åpenbart lider av alvorlig sjelelig svekkelse eller nedsatt bevissthet.

(2) Velgerens stemmegivning er godkjent når vedkommende er krysset av i samemanntallet.

(3) Forhåndsstemmegivningene skal godkjennes før valgdagen i den utstrekning det er mulig.

§ 57. Godkjenning av stemmegivning avgitt på valgtinget

(1) En stemmegivning avgitt på valgtinget skal godkjennes dersom

- a) velgeren er innført i samemanntallet i kommunen,
- b) velgeren har fått anledning til å avgi stemme,
- c) velgeren ikke allerede har avgitt godkjent stemmegivning, og
- d) den ikke er avgitt av velger som åpenbart lider av alvorlig sjelelig svekkelse eller nedsatt bevissthet.

(2) Velgerens stemmegivning er godkjent når vedkommende er krysset av i samemanntallet.

§ 58. Åpning av omslags- og stemmeseddelkonvolutter

Samevalgstyret skal påse at åpning av omslags- og stemmeseddelkonvolutter ikke foretas av de samme personene, dersom dette foregår samtidig. Det skal være to personer til stede ved åpning av stemmegivninger.

§ 59. Flere stemmeseddelkonvolutter eller stemmesedler fra samme velger

Dersom en stemmegivning inneholder flere stemmeseddelkonvolutter eller stemmesedler uten konvolutt, skal stemmeseddelen eller -sedlene legges ulest ned i én stemmeseddelkonvolutt.

§ 60. Godkjenning av stemmesedler

(1) En stemmeseddel skal godkjennes dersom

- a) det fremgår at den gjelder sametingsvalget,
- b) det fremgår hvilket parti eller gruppe velgeren har stemt på, og
- c) partiet eller gruppen stiller liste i valgkretsen. Stemmeseddel beregnet på en annen valgkrets kan bare godkjennes dersom den gjelder en organisasjon som er registrert i medhold av kapittel 5 i denne forskriften.

(2) En avgitt stemmeseddel anses å være enslydende med den offisielle valglisten.

(3) En stemmeseddel som lyder på en av gruppene som inngår i en fellesliste, skal regnes som avgitt til felleslisten.

(4) Dersom velgeren har benyttet en trykt stemmeseddel som ikke er enslydende med den offisielle valglisten, skal det ses bort fra eventuelle rettinger foretatt av velgeren.

§ 61. Velgeren har levert flere stemmesedler til samme parti eller gruppe

Dersom velgeren har levert flere stemmesedler til samme parti eller gruppe, skal en av sedlene godkjennes.

§ 62. Ansvar for opptelling og valgoppgjør i kretsene

Opptelling av forhåndsstemmer og valgtingsstemmer og valgoppgjør skjer samlet for hele kretsen hos ett av samevalgstyrene i kretsen (opptellingsvalgstyret). Følgende samevalgstyrer har ansvar for opptelling og valgoppgjør i kretsene:

Valgkrets 1	Varanger	Unjárga-Nesseby kommune
Valgkrets 2	Tana	Deatnu-Tana kommune
Valgkrets 3	Karasjok	Karášjohka-Karasjok kommune
Valgkrets 4	Kautokeino	Guovdageaidnu-Kautokeino kommune
Valgkrets 5	Porsanger	Porsanger kommune
Valgkrets 6	Alta/Kvalsund	Alta kommune
Valgkrets 7	Nord-Troms	Gáivuotna-Kåfjord kommune
Valgkrets 8	Midt-Troms	Tromsø kommune
Valgkrets 9	Sør-Troms	Skånland kommune
Valgkrets 10	Nordre Nordland	Narvik kommune
Valgkrets 11	Midtre Nordland	Fauske kommune
Valgkrets 12	Sørsameområdet	Steinkjer kommune
Valgkrets 13	Sør-Norge	Oslo kommune

§ 63. Forsendelse av valgmateriell til opptellingsvalgstyret

(1) Samevalgstyret i den enkelte kommune skal sørge for å sende til opptellingsvalgstyret følgende materiell:

- alle innkomne stemmegivninger, både forhånds- og valgtingsstemmegivninger. Stemmeseddelkonvolutter skal sendes uåpnet,
- alle innkomne valgkort og omslagskonvolutter fra forhåndsstemmegivningene,
- bekreftet avskrift av samevalgstyrets protokoll og
- kopi av innkomne klager.

(2) Materiellet skal pakkes i god orden i forsvarlig forseglet emballasje og sendes på hurtigst betryggende måte. Materiellet skal være sendt fra samevalgstyret senest innen onsdag etter valget kl. 15.

§ 64. Prinsipper for opptellingen

(1) Stemmesedlene skal telles opp i to omganger, ved en foreløpig og en endelig opptelling.

(2) Opptellingen foretas særskilt for stemmer avgitt på forhånd og stemmer avgitt på valgtinget. Stemmene fra alle kommuner i kretsen skal telles samlet under ett.

(3) All opptelling skal skje under opptellingsvalgstyrets tilsyn.

§ 65. Foreløpig opptelling

(1) Foreløpig opptelling av stemmesedler avgitt på forhånd skal starte senest fire timer før stemmegivningen er avsluttet ved samtlige stemmesteder i valgkretsen, dersom dette kan skje uten å stride mot prinsippet om hemmelig valg. I motsatt fall skal den skje så snart samtlige forhåndsstemmegivninger er mottatt hos opptellingsvalgstyret. Opptellingsvalgstyret skal holde et visst antall stemmegivninger utenfor den foreløpige opptellingen og blande disse sammen med forhåndsstemmegivninger som kommer inn etter at den foreløpige opptellingen er begynt.

(2) Foreløpig opptelling av stemmesedler avgitt på valgtinget skal starte så snart som mulig etter at alle stemmegivningene er mottatt hos opptellingsvalgstyret.

(3) Stemmesedler det er tvil om kan godkjennes, legges til side og holdes utenfor opptellingen.

(4) Hver listes foreløpige stemmetall finnes ved å telle hvor mange stemmesedler som er avgitt til hver liste.

§ 66. Endelig opptelling

(1) Endelig opptelling tar til umiddelbart etter at foreløpig opptelling er avsluttet.

(2) Stemmesedlene fra den foreløpige opptellingen skal telles på nytt. Opptellingsvalgstyret avgjør om stemmesedler som ikke ble tatt med i den foreløpige opptellingen, skal godkjennes. Godkjente stemmesedler blant disse skal telles sammen med de øvrige stemmesedlene.

(3) Hver listes stemmetall finnes ved å telle hvor mange stemmesedler som er avgitt til hver liste.

§ 67. Protokollering. Fastsetting av formular

(1) Stemmestyret skal føre protokoll i forbindelse med gjennomføringen av valgtinget.

(2) Samevalgstyret skal føre protokoll i forbindelse med forberedelser og gjennomføring av valg.

(3) Opptellingsvalgstyret skal føre protokoll i forbindelse med opptelling og valgoppgjør.

- (4) Departementet fastsetter formularer etter første og annet ledd der administrative forhold, mottak og behandling av stemmegivninger og stemmesedler, opptelling, valgoppgjør og kontroll skal protokolleres.
- (5) Sametinget fastsetter formular etter tredje ledd.
- (6) Valgmyndighetene er forpliktet til å bruke fastsatte formularer.

Kapittel 11. Mandatfordelingen og kandidatkåringen

§ 68. Valgoppgjøret. Fordeling av mandatene

- (1) Opptellingsvalgstyret skal uten opphold foreta valgoppgjør for kretsen og fordele kretsens mandater mellom listene. Mandatfordelingen skjer i henhold til St. Laguës modifiserte metode.
- (2) St. Laguës modifiserte metode innebærer at hver listes stemmetall divideres med 1,4 – 3 – 5 og eventuelt 7, jf. § 71. Hvert stemmetall skal divideres så mange ganger som det er nødvendig for å finne det antall mandater listen skal ha. Det første mandatet tilfaller den listen som har den største kvotienten. Det andre mandatet tilfaller den listen som har den nest største kvotienten. Det tredje mandatet tilfaller den listen som har den tredje største kvotienten. Hvis flere lister har samme kvotient, tilfaller mandatet den listen som har størst stemmetall. Har de samme stemmetall, avgjøres det ved loddtrekning hvilken liste mandatet skal tilfalle.

§ 69. Kandidatkåringen

- (1) Når det er avgjort hvor mange mandater en valgliste skal ha, fordeler opptellingsvalgstyret disse til kandidatene på listen. Kandidater som ikke er valgbare settes ut av betraktning.
- (2) Kandidatkåringen foregår på følgende måte:
Skal listen ha en representant, kåres kandidat nr. 1 på listen. Skal listen ha to representanter, kåres kandidat nr. 1 på listen som representant nr. 1 og kandidat nr. 2 som representant nr. 2 for listen. Tilsvarende dersom listen får tre representanter.
- (3) Hver liste skal så vidt mulig tildeles så mange vararepresentanter som den får representanter, med tillegg av tre. Vararepresentantplassene fordeles på samme måte som representantene.

§ 70. Bokføring av valgresultatet. Innsending til Sametingets valgnemnd

- (1) Når opptellingen av stemmene og valgoppgjøret er avsluttet, skal lederen av opptellingsvalgstyret sørge for at følgende blir protokollert:
 - a) stemmetallene for hver valgliste,
 - b) opplysninger om hvordan stemmene for kretsen fordeles seg på forhåndsstemmer og stemmer avgitt på valginget,
 - c) beregning av det antall representanter som tilfaller hver liste, og
 - d) opplysning om hvem som er valgt til representanter og vararepresentanter.
- (2) Medlemmene av opptellingsvalgstyret underskriver boken.
- (3) Deretter skal en omgående sende til Sametingets valgnemnd:
 - a) bekreftet avskrift av det som er bokført i anledning valget, og
 - b) innkomne klager og anmerkninger til gjennomføringen av valget.

§ 71. Kåring av utjevningsrepresentantene

Sametingets valgnemnd foretar fordeling av utjevningsmandatene. Utjevningsmandatene fordeles til de listene som har den fjerde største kvotienten i de fire valgkretsene som har flest godkjente stemmer. Når det er avgjort hvilke lister som får utjevningsmandater, skal valgnemnda utpeke listenes utjevningsrepresentanter og samtlige vararepresentanter. Ved dette oppgjøret ser en bort fra de som allerede er valgt som representanter ved valgoppgjøret i vedkommende valgkrets, og kårer kandidatene i fortsatt rekkefølge i henhold til § 69.

§ 72. Fullmakt for de valgte representantene

- (1) Sametingets valgnemnd utferdiger fullmakt for samtlige valgte representanter og vararepresentanter. Representantene nevnes i den rekkefølge som fremgår av § 68 og § 69. For vararepresentantene angis hvilke representanter de i tilfelle skal erstatte, samtidig som det angis i hvilken rekkefølge de er valgt.
- (2) Fullmakten underskrives av medlemmene av valgnemnda og sendes til Sametinget. Sametingets valgnemnd underretter opptellingsvalgstyrene og de valgte representanter og vararepresentanter om valutfallet og opplyser samtidig om retten til å søke fritak fra valg.
- (3) Fullmaktene legges frem for Sametinget til godkjenning.

Kapittel 12. Flertallsvalg

§ 73. Vilkårene for flertallsvalg

- (1) Valget holdes som flertallsvalg dersom det i en valgkrets ikke foreligger mer enn ett godkjent listeforslag.
- (2) Sametingets valgnemnd kunngjør at valget holdes som flertallsvalg og informerer om hvilke regler som gjelder for valget.

§ 74. Fremgangsmåten ved flertallsvalg

- (1) Velgerne stemmer med samme stemmeseddel på representanter og vararepresentanter.

(2) Stemmesedlene kan inneholde høyst seks navn på personer som er innført i samemanntallet i valgkretsen (tre representanter og tre vararepresentanter).

§ 75. Valgoppgjør ved flertallsvalg

(1) Ved valgoppgjøret teller en først de stemmer som er avgitt på representanter. Er det på stemmeseddelen ikke skilt mellom representanter og vararepresentanter, anses de tre først oppførte som representanter, og de tre følgende som vararepresentanter. Inneholder stemmeseddelen flere enn tre navn som representanter eller vararepresentanter, settes de overskytende navnene som står sist i rekkefølgen ut av betraktning.

(2) Et navn kan bare føres opp én gang på hver stemmeseddel.

(3) De tre kandidatene som har fått flest stemmer som representanter er valgt som representanter i rekkefølge etter stemmetall. De tre som deretter har fått flest stemmer når en teller representantstemmer og vararepresentantstemmer under ett, er valgt til vararepresentanter i rekkefølge etter stemmetall.

(4) Hvis flere kandidater får like mange stemmer, avgjøres utfallet ved loddtrekning.

Kapittel 13. Prøving av valgets gyldighet. Klage

§ 76. Klage

(1) Alle som har stemmerett, kan klage over forhold i forbindelse med forberedelsen og gjennomføringen av valget i den valgkretsen der vedkommende er innført i samemanntallet. Gjelder klagen spørsmål om stemmerett eller om adgangen til å avgi stemme, har også den som ikke er blitt innført i samemanntallet, klagerett.

(2) Klage må fremmes innen sju dager etter valgdagen. Klage over opptellingsvalgstyrets valgoppgjør må fremmes innen sju dager etter at valgoppgjøret foreligger.

(3) Sametinget er klageinstans.

(4) Klagen skal være skriftlig og skal fremsettes for samevalgstyret i kommunen, opptellingsvalgstyret i kretsen eller Sametingets administrasjon.

§ 77. Kontroll av valget. Ugyldig valg – omvalg

(1) Det nyvalgte Sametinget treffer vedtak om valget er gyldig.

(2) Sametinget skal sørge for at feil blir rettet i den utstrekning det er mulig.

(3) Sametinget skal kjenne valget i en kommune eller i en valgkrets ugyldig hvis det er begått feil som antas å ha hatt innflytelse på utfallet av valget, og som det ikke er mulig å rette.

(4) Når valget i en kommune eller i en valgkrets er kjent ugyldig, påbyr Sametinget omvalg. Sametinget kan i særlige tilfelle påby omvalg i hele valgkretsen selv om feilen ikke gjelder alle kommunene i kretsen.

§ 78. Gjennomføring av omvalg

(1) Ved omvalg benyttes samemanntallet fra det opprinnelige valget. Samemanntallet skal oppdateres og feil rettes.

(2) Dersom det er nødvendig av hensyn til en hensiktsmessig gjennomføring av omvalget, kan departementet gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forskriften.

Kapittel 14. Nytt valgoppgjør i valgperioden

§ 79. Nytt valgoppgjør

(1) Opptellingsvalgstyret skal, etter pålegg fra Sametinget, foreta nytt valgoppgjør hvis en representantplass i Sametinget blir stående ubesatt.

(2) Opptellingsvalgstyret utferdiger fullmakt for den som er valgt til representant eller vararepresentant etter første ledd. I fullmakten angis hvilket nummer i rekkefølgen den valgte representanten skal ha. For vararepresentant angis hvilken eller hvilke representanter vedkommende skal erstatte, og nummeret i vararepresentantrekken. Fullmakten sendes til Sametinget. Samtidig underrettes den valgte representanten eller vararepresentanten om valget og om retten til å søke fritak fra valg.

Kapittel 15. Forskjellige bestemmelser

§ 80. Oppbevaring, avhending og tilintetgjøring av valgmateriell

Oppbevaring, avhending og tilintetgjøring av valgmateriell etter at valget er over, skal skje i henhold til arkivlovens bestemmelser og forskrift gitt i medhold av denne.

§ 81. Tilgang til samemanntallet og det øvrige materiellet – offentlighet

(1) Om ikke annet følger av bestemmelser i lov eller forskrift, kan adgang til eller avskrift av eksemplarer av samemanntallet – herunder det som er brukt til avkryssing – bare gis eller utleveres

a) til offentlig ansatte når det er nødvendig av hensyn til tjenesten eller

b) til andre når det foreligger samtykke fra Sametinget.

(2) Tilgang til det øvrige valgmateriellet kan bare gis til forskere i vitenskaplig øyemed når det foreligger samtykke fra vedkommende myndighet.

§ 82. Taushetsplikt

(1) Forvaltingslovens bestemmelser om taushetsplikt gjelder tilsvarende ved sametingsvalget.

(2) En person som assisterer en velger ved stemmegivningen og får kjennskap til hvordan vedkommende har stemt, har taushetsplikt om dette.

§ 83. Beregning av frister. Oppreisning for oversittet frist

(1) Hvis en dato som er utgangspunktet for en frist faller på en helligdag, begynner fristen å løpe nærmest påfølgende hverdag.

(2) Hvis en dato for avslutningen av en frist faller på en helligdag, løper fristen ut den nærmest påfølgende hverdag.

(3) Bestemmelsene i første og annet ledd gjelder tilsvarende i de tilfellene hvor en dato som er det tidligste eller seneste tidspunkt for noen handling etter denne forskriften, faller på en helligdag.

(4) Oppreisning for oversitting av frister etter denne forskriften kan bare gis hvis fristoversittingen skyldes forhold den som plikter å overholde fristen ikke hadde herredømme over, og heller ikke kunne forutse.

§ 84. Opplysningsplikt

Alle offentlig ansatte plikter så langt det er mulig å gi valgmyndighetene de opplysninger de måtte kreve til bruk ved forberedelse og gjennomføring av valget.

§ 85. Oppgaver til valgstatistikk

Opptellingsvalgstyrene og Sametingets valgnemnd plikter å gi de oppgaver departementet eller Statistisk Sentralbyrå finner er nødvendige for å publisere valgresultater eller utarbeide offisiell valgstatistikk.

§ 86. Utgiftene ved sametingsvalget

(1) Statskassen dekker utgiftene til opptellingsvalgstyrene med kr 25 per registrert i samemanntallene i valgkretsen.

(2) Statskassen dekker utgiftene til Sametingets valgnemnds virksomhet for så vidt gjelder gjøremål fastsatt i sameloven og denne forskriften. Departementet kan – i samråd med Sametinget – sette en ramme for de utgifter som skal dekkes i medhold av første punktum, og kan stille et tilsvarende beløp til disposisjon for Sametinget til dekning av utgiftene.

Kapittel 16. Ikrafttredelses- og overgangsregler

§ 87. Ikrafttredelse

(1) Denne forskriften trer i kraft straks, med unntak av § 43 tiende ledd, § 51 annet ledd, § 56 første ledd bokstav h, § 57 første ledd bokstav d og § 71, som trer i kraft fra det tidspunkt departementet bestemmer.

(2) Forskrift 16. februar 2001 nr. 165 om valg av Sameting oppheves.

§ 88. Overgangsregler

(1) § 20 tredje ledd bokstav d gjelder ikke for organisasjoner som var registrert hos Sametinget etter § 17 i forskrift 16. februar 2001 nr. 165, dersom disse søker om registrering innen 2. januar 2007. Organisasjoner som ikke har søkt om registrering innen denne fristen, mister eneretten til navnet etter dette tidspunkt.

(2) For å kunne stille listeforslag under det navn organisasjonen var registrert med etter § 17 i forskrift 16. februar 2001 nr. 165, må organisasjonen være registrert hos Sametinget etter § 19 i denne forskriften.

10. des. Nr. 1642 2004

Forskrift om endring i forskrift om bingo.

Fastsatt av Kultur- og kirkedepartementet 10. desember 2004 med hjemmel i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. § 3. Kunngjort 17. desember 2004.

I

I forskrift 30. november 2004 nr. 1528 om bingo gjøres følgende endring:

Kapittel 7 skal lyde:

Kap. 7 Avsluttende bestemmelser

§ 32. Tillatelse til oppstilling av bingoautomater kan bare gis dersom politiet finner at kontrollen med spillet kan ivaretas på en betryggende måte. Tillatelse kan ikke gis varighet utover 30. juni 2005.

§ 33. Ved brudd på reglene i denne forskrift gjelder de alminnelige sanksjonsbestemmelser i lotteriloven kap. 3.

§ 34. Lotteritilsynet kan dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift.

§ 35. Denne forskrift trer i kraft fra 1. januar 2005. Fra samme dato oppheves forskrift 24. oktober 1990 nr. 877 om bingo.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2005.

10. des. Nr. 1643 2004**Forskrift om tjenestegjøring i internasjonale operasjoner.**

Fastsatt ved kgl.res. 10. desember 2004 med hjemmel i lov 2. juli 2004 nr. 59 om personell i Forsvaret § 17. Fremmet av Forsvarsdepartementet. Kunngjort 17. desember 2004.

*Kapittel I. Innledende bestemmelser***§ 1. Forskriftens virkeområde**

Denne forskrift gjelder tjenestegjøring i internasjonale operasjoner som omfattes av lov 2. juli 2004 nr. 59 om personell i Forsvaret, kapittel III.

§ 2. Definisjoner

Med *loven* menes i denne forskrift lov 2. juli 2004 nr. 59 om personell i Forsvaret.

Med *nærmeste familie* menes i denne forskrift ektefelle, samboer, registrert partner, barn, foreldre, besteforeldre, svigerforeldre og søsken. Samboerskap må ha vart i over ni måneder, og skal være dokumentert med utskrift fra folkeregisteret. Kravet om ni måneders samboerskap gjelder ikke dersom den tjenestegjørende har felles barn med samboeren.

Med *hjemsendelse* menes i denne forskrift hjemsendelse fra tjeneste i utlandet i en internasjonal operasjon før den hjemsendte normalt skulle returnert til Norge, uten hensyn til om hjemsendelsen skjer med eller mot den hjemsendtes vilje, likevel ikke hjemsendelse som følge av søknad om fritak etter denne forskrift kapittel V.

Med *disponering* menes i denne forskriften disponering til internasjonale operasjoner ved skriftlig ordre om fremmøte til tjeneste, eller deployering av styrker som er klaggjort for slik tjeneste.

Med *forberedende tjeneste* menes i denne forskriften trening og øving direkte relatert til deltakelse i konkrete internasjonale operasjoner, i motsetning til annen generell trening og øving. Denne formen for trening og øving skal tidsavgrenses.

Med *tjenesteperiode* menes i denne forskrift en nærmere tidsavgrenset periode som omfatter tjenesten i en aktuell internasjonal operasjon.

*Kapittel II. Kvalifikasjonskrav for tjeneste***§ 3. Krav til militær utdanning**

Uttak/disponering av personell skal sikre styrkebidraget en tilfredsstillende operativ status i henhold til aktuelle nasjonale og multinasjonale standarder.

Utskrevne mannskaper bør normalt ha avtjent minst ni måneders militær førstegangstjeneste, eller fullført førstegangstjeneste for deretter å ha blitt overført til Heimevernet. For utskrevne mannskaper om bord på Sjøforsvarets fartøyer er det likevel tilstrekkelig at mannskapet har avtjent minst tre måneders førstegangstjeneste, forutsatt at fartøyet er generalmønstret.

Vernepliktig/utskrevet befal skal som minimum ha gjennomført grunnleggende befalsutdanning (utskrevet befalskurs/befalsskole) i en av forsvarsgrenene eller i Heimevernet. Befalskurs for vernepliktig/utskrevet befal i Heimevernet er alene ikke tilstrekkelig.

Personell som mangler tilfredsstillende militær grunnopplæring, plikter å gjennomgå særskilt militært kurs forut for tjenestegjøring i en internasjonal operasjon. Forsvarssjefen har ansvar for at dette personellet gis tilstrekkelig opplæring før tjenestegjøring i en internasjonal operasjon.

§ 4. Aldersmessige krav

Personellet skal ha oppnådd myndighetsalder ved tidspunktet for utsendelse.

§ 5. Helsemessige krav mv.

Personellet må tilfredsstillende krav til fysisk og psykisk skikkethet for tjenestegjøring i internasjonale operasjoner som forsvarssjefen fastsetter.

Ved uttak/disponering til tjeneste i en internasjonal operasjon skal det legges særlig vekt på personellets fysiske og psykiske skikkethet for slik tjeneste.

Personell som på grunn av helsemessig tilstand helt eller delvis er eller vil kunne bli fritatt fra militær tjeneste i Norge, skal normalt ikke uttas til tjeneste i en internasjonal operasjon.

Personellet plikter å fylle ut egenerklæring om helse og å undergå nødvendige medisinske undersøkelser, kontroller og tester (herunder HIV-/AIDS-testing og rutinemessige urin- og blodprøver) til bedømmelse av tjenestedyktighet og øvrige forutsetninger for tjenesten eller for å kontrollere forbud mot bruk av alkohol, narkotiske stoffer eller dopingmidler. Utgiftene til slike pålagte undersøkelser, kontroller og tester dekkes av Forsvaret.

Personellet plikter å la seg vaksinere eller underkaste andre forebyggende forholdsregler mot smittsom sykdom etter nærmere bestemmelser fastsatt av forsvarssjefen. Utgiftene til slike pålagte forholdsregler dekkes av Forsvaret.

§ 6. Språkkrav

Personellet bør beherske engelsk skriftlig og muntlig. Forsvarssjefen kan fastsette at det for deltakelse i en bestemt internasjonal operasjon eller for bestemte tjenestestillinger kreves at personellet først gjennomgår og består en eller flere språktester.

§ 7. Formelle kompetansebevis mv.

Personellet plikter å opplyse om status for sertifikater, lisenser, autorisasjoner eller andre kompetansebevis som er påkrevet for den aktuelle tjenestestilling, og om noen av disse varig eller midlertidig er eller kan bli trukket tilbake.

Den tjenestegjørende plikter uten opphold å gi melding tjenestevei dersom det fremstår som åpenbart at vedkommende er plassert i en tjenestestilling uten å oppfylle de formelle krav som er stillet for tjenestestillingen.

§ 8. Krav til sikkerhetsklarering og godandel

Tjenestegjøring i en internasjonal operasjon er betinget av gyldig sikkerhetsklarering i henhold til de til enhver tid gjeldende krav om dette for de aktuelle tjenestestillinger.

Tjenestegjøring i en internasjonal operasjon er betinget av god militær og sivilandel. Personellet må ikke være siktet, tiltalt eller straffedømt (herunder ilagt forelegg eller gitt påtaleunntatelse) for forhold som har en strafferamme på fengsel i to år eller mer. I unntakstilfeller kan forsvarssjefen fastsette andre vandelskrav.

Personellet plikter å opplyse om alle forhold av betydning for vandelen, herunder ilagte straffedommer, forelegg, påtaleunntatelser og refselsler. Personell med disponeringsplikt plikter å melde fra til oppsettende avdeling dersom de er under straffeforfølgning.

§ 9. Kvalifikasjonskrav for personell som ikke er norske statsborgere

Forsvarsdepartementet, eller den departementet bemyndiger, avgjør hvilke kvalifikasjonskrav som skal gjelde for personell som omfattes av loven § 14 annet ledd.

§ 10. Utfyllende bestemmelser

Forsvarssjefen gir utfyllende bestemmelser om uttakskriterier, søknadsprosedyrer og uttaksrutiner.

Kapittel III. Inngåelse av kontrakt om samtykke til tjenestegjøring**§ 11. Kontraktformular og kompetanse til å inngå kontrakt på Forsvarets vegne**

Forsvarsdepartementet fastsetter formular for kontrakt som nevnt i loven § 12.

Kontraktene skal inneholde skriftlig orientering om de prøvetidsbestemmelser som gjelder.

Forsvarssjefen eller den han bemyndiger kan inngå kontrakt på Forsvarets vegne i henhold til loven § 12.

Kapittel IV. Disponering til tjeneste og forberedende tjenestegjøring mv.**§ 12. Disponeringsmyndighet**

Forsvarssjefen gis myndighet til å disponere personell etter loven § 11 og § 12.

§ 13. Forsvarets informasjonsplikt

Før personell med lovfestet disponeringsplikt disponeres, skal Forsvaret ha gitt fyllestgjørende informasjon om de forpliktelser som den enkelte har og om andre generelle tjenestemessige forhold som er av betydning for deltakelse i internasjonale operasjoner. Tilsvarende informasjon skal gis personell som omfattes av loven § 12 før kontrakt inngås. Dersom det ikke medfører vesentlige økonomiske kostnader for Forsvaret, skal slik informasjon gis både skriftlig og muntlig, og i alle tilfeller dersom den frivillige krever det.

Forsvaret skal sørge for at personell som tegner kontrakt jf. loven § 12 får rimelig betenkningstid fra informasjonen gis til kontrakten underskrives.

Forsvarsdepartementet kan gi nærmere bestemmelser om informasjonsplikten.

§ 14. Disponeringsfrister

Underretning om disponering til tjenestegjøring i en internasjonal operasjon skal normalt være kommet frem til personellet minst fire uker før fremmøte skal finne sted i Norge. Skjer underretningen ved offentlig kunngjøring, begynner fristen å løpe fra den dag underretningen første gang ble kunngjort.

Forsvarssjefen kan fastsette andre disponeringsfrister og beredskapskrav, herunder at det ikke skal være krav om varslingsstid, for de som tjenestegjør i eller står til rådighet for norske land-, luft- eller sjøstridsavdelinger/-enheter som er innmeldt til internasjonale styrkeregistre, samt i andre særlige tilfeller.

§ 15. Møteplikt mv.

Den disponerte plikter å treffe slike foranstaltninger at fremmøte kan finne sted i henhold til disponeringen.

Dersom den disponerte av tvingende grunner ikke kan møte som forutsatt, plikter vedkommende straks å melde dette til innkallingsmyndigheten. Opplysninger som gis om årsaken til at fremmøte ikke kan finne sted, kan forlanges dokumentert, for eksempel ved legeerklæring. I de tilfeller der den disponerte ikke kan møte av medisinske årsaker, plikter vedkommende å la seg fremstille for militærlege, dersom vedkommende er transportdyktig.

§ 16. Forberedende tjeneste

Personell som disponeres til å tjenestegjøre i en internasjonal operasjon, plikter å gjennomføre nødvendig forberedende trening og øving i Norge eller i utlandet.

§ 17. Disponeringsperioder

Disponeringsperiodene skal tilpasses tjenestens art og innhold ut ifra helsemessige sider, situasjonen i operasjonsområdet og andre forhold som kan være av betydning.

Ved disponering av personell til internasjonale operasjoner skal det vektlegges at den kompetanse og belastning slik tjenestegjøring gir fordeles i Forsvaret. Det skal være en rimelig balanse mellom tjenestegjøring i internasjonale operasjoner og tjenestegjøring i Norge, slik at belastningen ikke blir urimelig for den enkelte.

Forsvaret skal tilstrebe å gi personellet forutsigbarhet med hensyn til tjenestegjøring i internasjonale operasjoner, både med tanke på utsendelse og varighet.

Perioden for sammenhengende tjenestegjøring i en internasjonal operasjon skal normalt ikke overstige seks måneder. For mindre krevende operasjoner og stabs- og observatørtjeneste, kan maksimalperioden settes til 12 måneders sammenhengende tjeneste.

Forberedende tjeneste skal normalt ikke overstige tre måneder.

Ved tjenesteperioder på over tre måneder skal det fra tidspunktet for hjemkomst etter tjenestegjøring, normalt gå en tidsperiode på minimum det dobbelte av den seneste disponeringsperioden før ny disponering kan finne sted. Ved hyppigere tjenestegjøring innenfor klart avgrensede perioder, gis personellet tilsvarende lenger periode før ny disponering kan finne sted.

Personell på kontrakt jf. loven § 12 kan fravike reglene i fjerde og sjette ledd, men slik at maksimal tjenesteperiode ved kontrakter på tre år eller mer, ikke utgjør mer enn 2/3 av kontraktperioden.

Forsvarssjefen kan bestemme at tjenesteperioden og den forberedende tjenesten skal være av lenger varighet og hyppigere i særlige tilfeller.

Tjenestegjørende personell hjemsendes dersom norske myndigheter beslutter å trekke hele eller deler av styrken hjem før forventet hjemsendestidspunkt og/eller det ikke lenger er behov for personellet.

§ 18. Status for sivilt personell

Sivilt personell som skal tjenestegjøre i tjenestestillinger som ville innebære at de ble ansett å ta direkte del i fiendtlighetene dersom Norge var å anse som part i væpnet konflikt, skal gis status som stridende, ikles uniform, gis militær grad og kan bevæpnes.

Forsvarssjefen har ansvaret for at det i forbindelse med operasjoner foretas en juridisk vurdering av hvilke tjenestestillinger som kan innehas av sivile, og hvilke sivile som eventuelt skal gis status som stridende.

Kapittel V. Fritaksordning

§ 19. Fritak på grunn av vektige helsemessige, velferdsmessige eller sosiale grunner

Fritak fra disponering skal innvilges dersom den som søker om fritak godtgjør

- a) at søkerens helsemessige tilstand er av en slik art at tjenestegjøring i en internasjonal operasjon vil innebære en uforholdsmessig belastning for vedkommende,
- b) at det på grunn av personlige forhold knyttet til søkeren selv eller vedkommendes nærmeste familie vil være urimelig å disponere vedkommende til tjeneste i en internasjonal operasjon,
- c) at det på grunn av tidligere disponeringer utenlands vil innebære en ekstraordinær byrde for vedkommende å motta disponering til en internasjonal operasjon, eller
- d) at det foreligger andre vektige forhold som tilsier fritak fra tjenesteplikten.

Fritak kan innvilges for et bestemt tidsrom. Innvilget fritak skal få umiddelbar virkning fra tidspunktet for vedtak.

§ 20. Fritak under tjenestegjøring

Dersom fritak gis mens vedkommende tjenestegjør i en internasjonal operasjon, skal vedkommende sendes hjem så snart dette er praktisk mulig og under hensynstagen til operative forhold og gjenværende personells sikkerhet.

§ 21. Søknadsbehandling mv.

Søknad om fritak fra disponeringsplikt sendes tjenestevei til disponeringsmyndigheten, som avgjør søknaden. For personell som tjenestegjør ved en avdeling klargjort for internasjonale operasjoner sendes søknad om fritak til sjef driftsenhet i Forsvaret, som avgjør søknaden.

Avgjørelsen kan påklages til forsvarssjefen. Forvaltningsloven kapittel IV til VI kommer til anvendelse.

§ 22. Utfyllende bestemmelser

Nærmere bestemmelser om fritaksgrunner og om behandling av søknader om fritak kan gis av forsvarssjefen.

Kapittel VI. Plikter knyttet til tjenestegjøring

§ 23. Norsk jurisdiksjon

Under tjenestegjøring i utlandet er alt norsk personell underlagt norsk straffe- og disiplinærjurisdiksjon, med mindre annet følger av folkeretten eller avtale med fremmed stat eller internasjonal organisasjon.

§ 24. Plikt til å overta annen tjenestestilling under tjenestegjøringen

Den tjenestegjørende kan midlertidig omdisponeres til annen tjenestestilling som vedkommende kan dekke eller utdannes for, når dette er begrunnet i operative og tjenestelige behov, uavhengig av hvilken forsvarsgren vedkommende tilhører eller hvilken tjenestestilling vedkommende har søkt eller er blitt forespeilet.

§ 25. Plikt til å undergå medisinske undersøkelser, melding om smittsom sykdom o.l.

§ 5 fjerde og femte ledd gjelder tilsvarende under tjenestegjøringen og umiddelbart etter hjemkomst fra tjenestegjøring i en internasjonal operasjon.

Forsvarets leger og helsepersonell har på samme måten som sivilt personell plikt til melding om smittsom sykdom etter forskrift 20. juni 2003 nr. 740 MSIS- og tuberkuloseregisterforskriften.

§ 26. Overholdelse av internasjonale forpliktelser

Norske militære styrker som er stilt under internasjonal eller utenlandsk kommando, har de samme forpliktelser som styrker under norsk kommando til å etterleve regler og prinsipper i folkeretten som Norge til enhver tid er bundet av.

§ 27. Særskilte plikter under tjeneste i utlandet

Under tjenestegjøring i internasjonale operasjoner gjelder følgende:

- a) At den tjenestegjørende plikter å unngå handlinger som kan oppfattes som uheldig for styrken eller Norge. Dersom den tjenestegjørende blir kjent med folkerettsstridige handlinger mv., plikter vedkommende å rapportere om dette til nasjonale overordnede.
- b) At den tjenestegjørende under og etter tjenesten ikke skal gi opplysninger til utenforstående om forhold vedkommende er blitt kjent med under tjenesten og som kan skade interessene til en internasjonal organisasjon, deltakende nasjon eller vertslandet.

Forsvarsdepartementet kan fastsette andre særlige plikter for norsk personell i utlandet, herunder at norske bestemmelser om forbud mot oppbevaring og bruk mv. av alkohol, narkotiske stoffer og dopingmidler, samt om innførsel og utførsel av varer, gis tilsvarende anvendelse for de tjenestegjørende i den utstrekning de norske bestemmelsene er strengere enn oppholdslandets lover og bestemmelser.

Kapittel VII. Sosiale forhold mv. under og etter tjenestegjøring

§ 28. Forsikringsordninger

Forsvaret plikter å ha klare og forutsigbare forsikringsordninger for personell som tjenestegjør i en internasjonal operasjon. Forsvaret skal gi personellet fyllestgjørende informasjon om innholdet i forsikringsordningene jf. § 13.

§ 29. Boligforhold

Forsvaret kan ikke si opp inngått tidsbegrenset leiekontrakt/boavtale eller pålegge leietakeren å fraflytte militær bolig eller kvarter mens leietakeren tjenestegjør i en internasjonal operasjon, selv om leiekontrakten/boavtalen utløper under tjenestegjøringsperioden. Unntak kan gjøres dersom dette ikke medfører særlig ulempe for personellet eller deres familie.

Dersom leieforholdet ikke forlenges, gis den tjenestegjørende tre måneders frist til å fraflytte boligen, regnet fra tidspunktet for hjemkomst til Norge etter endt tjenestegjøring i en internasjonal operasjon.

Ved disponering til tjeneste i en internasjonal operasjon skal vedkommende snarest ta kontakt med den instans som forvalter leiekontrakten/boavtalen.

§ 30. Kontaktledd og oppfølging av familie og pårørende

Under tjenestegjøringen plikter Forsvaret å opprette kontaktledd som den tjenestegjørendes nærmeste familie kan henvende seg til for støtte og informasjon.

Ved behov skal Forsvaret aktivisere ytterligere ressurser til understøttelse av kontaktleddet eller for informasjonsdekning eller tiltak utover kontaktleddets kompetanse eller kapasitet.

Nærmere bestemmelser om kontaktleddets organisering og oppgaver gis av forsvarssjefen.

Forsvaret skal lage rutiner for hjemmestøtteordninger, der personellet har behov for dette.

§ 31. Medisinsk oppfølging etter hjemkomst til Norge

Forsvaret har ansvar for at personell med fysiske eller psykiske skader som følge av tjenestegjøring i internasjonale operasjoner får den nødvendige oppfølging i det sivile helsevesen etter hjemkomst til Norge. Dette ansvaret inkluderer blant annet å vise personell til rette i det sivile helsevesen, og å bistå vedkommende person og det sivile helsevesen på områder hvor Forsvaret besitter spesiell kompetanse. Ansvaret for den medisinske oppfølgingen gjelder uavhengig av om personellet fortsatt har et tilsetningsforhold til Forsvaret.

§ 32. Arbeidsmiljø

Forsvaret plikter å organisere, utruste og bemanne styrkebidrag, enheter og avdelinger på en måte som ikke gjør belastningen på personellet uforholdsmessig stor, innenfor de rammer situasjonen i operasjonsområdet setter.

Kapittel VIII. Hjemsendelse

§ 33. Grunnlag for hjemsendelse

Den tjenestegjørende kan hjemsendes dersom

- a) vedkommende av helsemessige, disiplinære eller andre årsaker anses uskikket eller uverdigg for videre tjenestegjøring,
- b) sikkerhetsmessige hensyn tilsier at vedkommende ikke lenger bør oppholde seg i misjonsområdet.

§ 34. Avgjørelsesmyndighet

Avgjørelse om hjemsendelse etter § 33 treffes av sjefen for den norske styrken i en internasjonal operasjon. Denne bestemmelsen berører ikke adgangen sjef for en flernasjonalt styrke har til også å treffe avgjørelse om slik

hjemsendelse. I særskilte tilfeller kan forsvarssjefen treffe avgjørelser om hjemsendelse.

§ 35. Saksbehandlingsregler

Før hjemsendelse gjennomføres, skal den tjenestegjørende gjøres kjent med grunnlaget for hjemsendelsen i tilstrekkelig grad til å kunne påklage avgjørelsen og gis anledning til å uttale seg. Vedkommende har på alle trinn i saksbehandlingen rett til å la seg bistå av annen person etter eget valg i samsvar med forvaltningsloven § 12.

Sjef for den norske styrken skal påse at saken er så godt opplyst som mulig før hjemsendelse gjennomføres.

§ 36. Klage

Den som mener seg urettmessig hjemsendt, kan klage saken inn for den rådgivende klagenemnd i hjemsendelsessaker (hjemsendelsesnemnda), uavhengig av hvem som faktisk eller formelt har tatt initiativ til eller truffet avgjørelse om hjemsendelse.

Den hjemsendte skal før eller umiddelbart etter hjemkomst gjøres kjent med retten til å klage etter bestemmelsene i dette kapittel og om klagefristen, samt om muligheten for å bringe saken inn for Ombudsmannen for Forsvaret.

Klage fremsettes skriftlig til disponerende myndighet/kontraktsforvaltende enhet senest tre uker etter hjemkomst til Norge. Reglene om oversittelse av klagefrist i forvaltningsloven § 31 gjelder tilsvarende. Disponerende myndighet/kontraktsforvaltende enhet informerer Forsvarsdepartementet og forsvarssjefen umiddelbart etter at klage foreligger, og sender klagen med enhetens påtegninger snarest mulig til hjemsendelsesnemnda.

§ 37. Hjemsendelsesnemndas sammensetning og funksjon

Hjemsendelsesnemnda har ikke selvstendig avgjørelsesmyndighet, men gir råd om hva som bør bli resultatet av klager som forelegges nemnda.

Nemnda skal være sammensatt av tre personer som oppnevnes av Forsvarsdepartementet for to år ad gangen. Lederen skal være jurist uten tilknytning til Forsvaret eller Forsvarsdepartementet. De øvrige medlemmer skal representere henholdsvis arbeidsgiver (Forsvaret) og en representant nominert av arbeidstakerorganisasjonene.

Nemnda skal normalt tre i funksjon innen to uker etter at en klage er fremmet.

Nemnda har rett til å få innsyn i sakens dokumenter, og kan ellers innhente de opplysninger som anses nødvendige.

Dersom nemnda på generelt grunnlag finner at hjemsendelsespraksis bør tas opp med den internasjonale organisasjonen som er ansvarlig for gjennomføringen av en bestemt internasjonal operasjon, gir den råd om dette til Forsvarsdepartementet.

Ved utgangen av hvert år utarbeider nemnda en rapport om nemndas virksomhet i løpet av året. Årsrapporten sendes Forsvarsdepartementet og forsvarssjefen.

Forsvarsdepartementet kan gi nærmere bestemmelser om administrasjon av nemnda og om nemndas virksomhet.

§ 38. Klagebehandling

Klageren skal gis adgang til å forklare seg muntlig for nemnda.

Hjemsendelsesnemnda skal foreta en helhetsvurdering av hjemsendelsen. Det skal særlig legges vekt på regelverk og bestemmelser fastsatt av internasjonale organisasjoner for den aktuelle internasjonale operasjon, samt om den hjemsendte har overtrådt lover, bestemmelser, instruksjoner eller lignende fastsatt av norske myndigheter. Saksbehandlingen skal vurderes i lys av praksis og generelle regler om forsvarlig saksbehandling.

Nemnda skal utsette behandlingen av en klage dersom den hjemsendte er blitt ilagt disiplinær refselse og refselsen er påklaget, eller straffeforfølgning er innledet mot vedkommende, dersom denne avgjørelsen vil ha betydning for nemndas behandling av klagen.

Klagebehandling for nemnda er ikke til hinder for at Forsvaret innleder oppsigelses- eller avskjedssak mot den hjemsendte.

Nemnda gir råd til forsvarssjefen om klagen bør tas til følge eller ikke. Dersom nemnda finner at saken ikke er forsvarlig behandlet, gir den råd om hva som bør gjøres for å rette opp dette. Det kan blant annet gis råd om at den hjemsendte gis økonomisk kompensasjon, begrenset oppad til det vedkommende ville ha oppnådd i lønn med tillegg dersom hjemsendelse ikke hadde funnet sted, og/eller at den hjemsendte erklæres skikket til fremtidige internasjonale operasjoner.

Dersom forsvarssjefen helt eller delvis ikke finner å følge det eller de råd som hjemsendelsesnemnda gir, kan den hjemsendte påklage saken inn for Forsvarsdepartementet. Bestemmelsene i § 36 tredje ledd gjelder tilsvarende så langt de passer. Forsvarsdepartementets avgjørelse er endelig.

Reglene i forvaltningsloven § 36 kommer til anvendelse.

Kapittel IX. Administrative bestemmelser

§ 39. Forvaltning av kontrakter mv.

Forsvarssjefen fastsetter hvilke instanser i Forsvaret som skal forvalte inngåtte kontrakter jf. § 11, motta søknader om tjenestegjøring og holde oversikt over aktuelle tjenestegjørende.

§ 40. Tariffavtaler

Arbeidstakere som gjør tjeneste i utlandet vil i utgangspunktet ikke være omfattet av tariffavtalene i staten, fordi tariffavtalens anvendelsesområde er begrenset til Norge, med mindre annet er uttrykkelig fastsatt i den enkelte

tariffavtale. Det skal legges til grunn at det kan inngås egne kollektive særavtaler for denne type tjeneste.

Hovedtariffavtalens fellesbestemmelser § 13 til § 17 bygger på arbeidsmiljøloven kap. X, og vil i samsvar med loven § 13 ikke komme til anvendelse under tjenesten i utlandet.

Kapittel X. Ikrafttredelse og overgangsordninger

§ 41. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2005.

§ 42. Overgangsordninger

For personell som har inngått kontrakt om tjenestegjøring i internasjonale operasjoner før loven og denne forskrifts ikrafttredelse, gjelder vilkårene i de inngåtte kontrakter for tjenestegjøringen kun i den grad de gir bedre rettigheter eller beskyttelse enn gjeldende lov og forskrift. Kontrakten kan likevel ikke begrense adgangen til å disponere personell med hjemmel i loven.

14. des. Nr. 1644 2004

Forskrift om behandling av akvakulturkonesjoner ved konkurs.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 14. desember 2004 med hjemmel i lov 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. § 13, jf. § 1, § 3, § 4, § 6, § 7, § 8 og § 14 og lov 21. desember 2000 nr. 118 om havbeite § 18, jf. § 3, § 8 og § 9. Kunngjort 17. desember 2004.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder ved konkurs hos innehaver av konsesjon etter lov 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. og lov 21. desember 2000 nr. 118 om havbeite.

§ 2. Definisjoner

I denne forskrift menes med:

1. *Fiskeridirektoratet*: Fiskeridirektoratets regionkontorer.
2. *Akvakultur*: oppdrett og havbeite.
3. *Skyldneren*: det rettssubjekt hvis bo er tatt under konkursbobehandling.

§ 3. Bortfall av konsesjon ved konkurs

Konkursåpning medfører at skyldnerens rettigheter og plikter etter konsesjonen bortfaller.

Ved tilbakelevering av konkursboet til skyldneren med hjemmel i lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs (konkursloven) § 136, gjenoppstår skyldnerens rettigheter og plikter etter konsesjonen ved melding til Fiskeridirektoratet.

§ 4. Ansvar for drift inntil midlertidig konsesjon er innhentet

I perioden fra konkursåpning og frem til midlertidig konsesjon er innhentet, jf. § 5, er bostyret ansvarlig for drift av akvakulturvirksomheten. Dersom bostyret før midlertidig konsesjon er innhentet, velger å abandonere til skyldneren eller overføre virksomheten til panthaver, jf. konkursloven § 117 b) og § 117 c), overtar skyldner eller panthaver ansvaret for driften. Ansvar overtas fra det tidspunkt skriftlig erklæring om abandonering er kommet fram til skyldneren eller fra det tidspunkt avtale om overføring til panthaver er inngått.

§ 5. Midlertidig konsesjon

Det er et vilkår for senere retildeling at det innhentes midlertidig konsesjon. Midlertidig konsesjon gis av Fiskeridirektoratet og gir rett til drift av akvakulturvirksomhet for en nærmere bestemt tidsperiode. Bostyret eller den som er ansvarlig for virksomheten etter abandonering til skyldneren eller overføring til panthaver, jf. konkursloven § 117 b) og § 117 c), kan søke om midlertidig konsesjon.

Det må søkes om midlertidig konsesjon innen 30 virkedager etter konkursåpning. Dersom bostyret har besluttet abandonering til skyldneren etter konkursloven § 117 b), eller har overført pantsatte eiendeler til en panthaver som samtykker i dette, jf. konkursloven § 117 c), løper fristen for å innhente midlertidig konsesjon fra det tidspunkt skriftlig erklæring om abandonering er kommet fram til skyldneren eller fra det tidspunkt avtale om overføring til panthaver er inngått. Dersom fristen ikke overholdes opphører konsesjonen.

Midlertidig konsesjon kan gis såfremt søker kan dokumentere at driften skal skje i regi av faglig kompetent driftsansvarlig og krav fastsatt i eller i medhold av lov 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. eller lov 21. desember 2000 nr. 118 om havbeite er oppfylt. Fiskeridirektoratet kan fastsette ytterligere vilkår for tildeling av midlertidig konsesjon.

Midlertidig konsesjon kan gis for inntil ett år.

Fiskeridirektoratet plikter å behandle fullstendig søknad om midlertidig konsesjon uten ugrunnet opphold.

Midlertidig konsesjon kan ikke overføres.

§ 6. Retildeling av konsesjon etter konkurs

Fiskeridirektoratet skal etter søknad retildele konsesjonen til den innehaver av midlertidig konsesjon innstiller, såfremt denne oppfyller kravene fastsatt i eller i medhold av lov 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. eller lov 21. desember 2000 nr. 118 om havbeite, og retildelingen ikke er i strid med forutsetningene for den

opprinnelige tildelingen av konsesjonen.

Konsesjonen skal ikke rettildeles dersom vilkårene for å trekke tilbake konsesjonen foreligger.

Retildeling av konsesjon gitt i medhold av lov 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. kan kun skje sammen med overdragelse av det vesentligste pantsatte løsøre etter lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant § 3–9 som er knyttet til utnyttelse av konsesjonen. Fiskeridirektoratet kan fastsette ytterligere vilkår for retildeling.

Ved konkurs hos konsesjonsinnehaver med flere konsesjoner, kan det innstilles på ulike søkere. Innehaver av midlertidig konsesjon kan for hver konsesjon innstille maksimalt tre ganger på ny konsesjonsinnehaver. Dersom konsesjonen ikke er retildelt etter dette opphører den.

Retildeling må skje innen ett år regnet fra konkursåpningen.

§ 7. *Inntreden i søknad om konsesjon*

Bostyret eller panthaver kan ved melding til Fiskeridirektoratet tre inn i skyldnerens søknad om akvakulturkonsesjon. Fristen etter § 5 andre ledd gjelder tilsvarende.

§ 8. *Dispensasjon*

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra denne forskriften.

§ 9. *Gebyr*

For søknad om midlertidig konsesjon skal det ikke betales gebyr.

For søknad om retildeling av konsesjon etter konkurs skal det betales gebyr, jf. forskrift 21. desember 2001 nr. 1597 om innkrevning av gebyrer til statskassen for offentlige oppgaver i forbindelse med oppdretts- og havbeitevirksomhet.

§ 10. *Overgangsbestemmelse*

For akvakulturvirksomheter som på tidspunktet for forskriftens ikrafttredelse har gått konkurs, men som fortsatt er under konkursbehandling, gjelder fristen i § 5 andre ledd fra forskriftens ikrafttredelse.

§ 11. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. januar 2005. Fra samme dato oppheves forskrift 26. juni 2003 nr. 790 om behandling av oppdrettskonsesjoner ved konkurs.

Merknader til forskrift om behandling av akvakulturkonsesjoner ved konkurs

Til § 1 Virkeområde

Oppdretsloven benytter begrepet «tillatelse» om retten til å drive oppdrett. Tilsvarende brukes begrepet «løyve» i havbeiteoven. I denne forskrift benyttes konsekvent begrepet «konsesjon», ettersom dette begrepet er benyttet i den tidligere konkursforskriften. Begrepet er ikke ment å markere en innholdsmessig forskjell fra de førstnevnte begrepene. Forskriften gjelder for alle oppdretts- og havbeitekonsesjoner (akvakulturkonsesjoner).

Til § 2 Definisjoner

Vedrørende nr. 1: myndigheten til å treffe vedtak i første instans er lagt til Fiskeridirektoratets regionkontorer. Fiskeridirektoratet sentralt er klageinstans.

Til § 3 Bortfall av konsesjon ved konkurs

Til første ledd:

Dersom en innehaver av akvakulturkonsesjon går konkurs, medfører dette at skyldnerens rettigheter og plikter etter konsesjonen bortfaller. For oppdrettskonsesjoner fremgår denne rettsfølgen forutsetningsvis av oppdretsloven § 4 tredje ledd andre pkt., hvor det sies: «Ny tillatelse må innhentes dersom forhold som nevnt i første eller andre ledd endres. Som endrede forhold regnes også at den som har tillatelse etter § 3 går konkurs». For havbeitekonsesjoner fremgår dette forutsetningsvis av havbeiteovens § 9 første ledd. Det vises i denne sammenheng til Ot.prp.nr.63 (1999–2000) pkt. 8.5 hvor det bl.a. sies: «Tilsvarende må det innhentast nytt løyve ved konkurs».

Rettsstilstanden for panthavere: konsesjoner etter oppdretsloven kan ikke pantsettes, mens konsesjoner etter havbeiteoven kan pantsettes. Dette følger av det panterettslige legalitetsprinsipp, som innebærer at avtalepant kun kan stiftes rettsgyldig hvor dette har hjemmel i lov, jf. panteloven § 1–2 (2). Oppdretsloven har ingen hjemmel for pant, mens det for havbeitekonsesjoner følger av havbeiteoven § 8 andre ledd første punktum at disse kan pantsettes.

Adgang til å stifte pant i en havbeitekonsesjon forutsetter at panthavere kan få dekket sine pantekrav gjennom realisasjon av pantet. Det følger imidlertid av havbeiteoven § 8 tredje ledd at «For å sikre at gjeldende vilkår for tildeling og drift framleis blir oppfylt, kan departementet fastsette at endringer i eigertilhøva hos innehaver av løyve må godkjennast.» Konkursforskriften regulerer endringer i eierforholdene som følge av konkurs.

Med konkursåpning i denne forskrift menes tidspunktet for når kjennelse om konkursåpning er avsagt, jf. lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs (kkl.) § 72 første ledd.

Til andre ledd:

Hvis konkursboet tilbakeleveres skyldneren eksisterer det ikke lenger grunnlag for å inndra konsesjonen. Det vil i så fall enten være dekning for samtlige anmeldte og godkjente krav i boet, eller foreligge samtykke fra fordringshaverne til videre drift. Skyldnerens rettigheter og plikter overfor Fiskeridirektoratet vil i så fall gjenoppstå

med det innhold som var gjeldende før konkursåpningen.

Til § 4 Ansvar for drift inntil midlertidig konsesjon er innhentet

Med «akvakulturvirksomheten» siktes til det fysiske anlegget som benyttes, samt biomasse og annet løseøre som omfattes av panteloven § 3–9.

Til § 5 Midlertidig konsesjon

Til første ledd:

Konkurs hos innehaver av akvakulturkonsesjon medfører at konsesjonen bortfaller. Samtidig oppstiller både oppdretts- og havbeiteloven krav om konsesjon for å drive akvakulturvirksomhet, jf. begge lovers § 3. Å drive akvakulturvirksomhet uten konsesjon vil derfor være ulovlig. Videre drift av akvakulturvirksomheten etter konkurs forutsetter derfor at bostyret eller den som sitter med rådigheten over anlegget og konsesjon etter abandonering til skyldneren eller overføring til panthaver, jf. konkursloven § 117 b og § 117 c, innhenter midlertidig konsesjon fra Fiskeridirektoratet. I utgangspunktet kan kun disse rettssubjektene tildeles midlertidig konsesjon. Det vises for øvrig i denne sammenheng til at midlertidig konsesjon ikke kan overføres, jf. sjette ledd. Det presiseres at den midlertidige konsesjonen er en videreføring av den opprinnelige konsesjonen. Fiskeridirektoratet har likevel adgang til å endre eller sette nye vilkår for driften.

Der flere panthavere i fellesskap gis midlertidig konsesjon, skal det settes vilkår om at de er solidarisk ansvarlige for driften.

Det er adgang til å sette ut ny biomasse under den midlertidige driften. Det samme gjelder utplassering av anlegg, samt utsett av biomasse i tom lokalitet. Bakgrunnen for denne adgangen, er at den som driver anlegget med midlertidig konsesjon, selv skal kunne vurdere hvorvidt det skal settes ut ny biomasse i denne perioden, med den følge at virksomheten kan selges som et «going concern». Det presiseres at dette ikke innebærer plikt til å sette ut ny biomasse, men kun åpner for utsett der den som sitter med rådigheten over anlegget ønsker dette. Grensene for tillatt produksjon av akvakulturdyr som gjaldt ved den opprinnelige tildelingen vil imidlertid også gjelde i tidsperioden for midlertidig konsesjon.

Til andre ledd:

Formålet med fristen på 30 virkedager fra alternativt konkursåpningstidspunktet, abandoneringstidspunktet eller overføringstidspunktet, er å få en rask avklaring på hva som skal skje med akvakulturanlegget og tilhørende akvakulturdyr, ettersom rask avklaring er nødvendig for å hindre sykdomsfare, rømming, sikre god helse og velferd hos akvakulturdyrene m.m.

Dersom det ikke søkes om midlertidig konsesjon innen fristen, er videre drift av virksomhet knyttet til konsesjonen ulovlig. Regulær drift forutsettes i slike tilfeller avvirket. Avvikling av driften medfører opprydningsplikt.

Fiskeridirektoratet kan i denne forbindelse gi pålegg om opphør av virksomhet og fjerning av anlegg, herunder bl.a. ilegge tvangsmulkt dersom fristene overskrides, jf. forskrift 12. juli 1989 nr. 551 om tvangsmidler etter kapittel IV i lov om oppdrett av fisk, skalldyr m.v., § 1, § 2 og § 3 første ledd litra b).

Til tredje ledd:

Fiskeridirektoratet kan oppstille krav om flere kompetente driftsansvarlige dersom dette anses nødvendig. Kompetent driftsansvarlig må i alle tilfelle være en fysisk person.

Til § 6 Retildeling av konsesjon etter konkurs

Til første ledd:

Rett til å innstille ny konsesjonsinnehaver og dermed muligheten til å overdra anlegget med konsesjon er å anse som et tilbud til innehaver av midlertidig konsesjon. Det er kun innehaver av midlertidig konsesjon som har rett til å innstille ny erverver, og bestemmelsen må ses i sammenheng med oppdretts- og havbeiteloven – begges § 3, som krever tillatelse for hhv. oppdretts- og havbeitevirksomhet.

Der midlertidig konsesjon innehas av flere panthavere må disse i fellesskap fremsette innstilling på retildeling av konsesjon.

Den som innstilles som ny konsesjonsinnehaver må selv sende søknad om retildeling til Fiskeridirektoratet. Denne må sendes i tillegg til selve innstillingen fra innehaveren av midlertidig konsesjon.

Søknad om retildeling skal innvilges dersom søker oppfyller de krav som stilles til innehaver av konsesjon etter oppdrettsloven eller havbeiteloven. I dette ligger at søker har nødvendig faglig kompetanse og forvaltningen for øvrig finner det sannsynlig at driften ikke vil skje i strid med oppdrettsloven eller havbeiteloven eller forskrifter gitt i medhold av disse lovene. Som eksempel på avvsningsgrunner kan her vises til situasjoner der bruk av lokalitetene vil stride mot de ufravelige vilkårene som oppstilles i oppdrettslovens § 5 eller havbeiteloven § 3, eller at lokalitetene er lokalisert i et område som er underlagt særlige restriksjoner i medhold av oppdrettsloven § 19. Her vil for eksempel Stortingets vedtak om nasjonale laksefjorder og nasjonale laksevassdrag, gi føringer for forvaltningens adgang til retildeling.

Retildeling av konsesjon etter konkurs må videre ikke være i strid med forutsetningene for den opprinnelige tildelingen av konsesjonen. Som eksempel kan det her vises til konsesjoner tildelt med krav om godkjenning fra

Fiskeridirektoratet for frivillig overdragelse innenfor en 10 og 12 års periode. For å forhindre forsøk på omgåelse av disse reglene ved å slå innehaver av konsesjonen konkurs, gjelder derfor at det innenfor perioden med særlige omsetningsbegrensninger, skal legges til grunn en lik vurdering ved søknad om retildeling etter konkurs som for søknad om frivillig overdragelse av slike konsesjoner.

I forhold til konsesjoner gitt med hjemmel i forskrift 20. desember 1985 nr. 2240 (FoU-forskriften), fremheves at retildeling av disse ikke er like kurant som retildeling av kommersielle konsesjoner. Undervisningskonsesjoner gis kun til nærmere angitte rettssubjekter, se FoU-forskriftens § 7. Konsesjoner til forsøks- og forskningsformål gis etter en faglig vurdering av søknaden, se FoU-forskriftens § 9. Videre er det en forutsetning for retildeling, at den nye konsesjonsinnehaveren får godkjent forsøks-, forsknings- eller undervisningsprosjektet.

Det presiseres at det er innholdet av den opprinnelige konsesjon som kan retildeles. Fiskeridirektoratet har likevel adgang til å endre eller sette nye vilkår for driften.

Til andre ledd:

Avslag etter dette leddet kan for eksempel skje dersom produksjonen foreløpig har ligget på et lavt nivå i forhold til hva konsesjonen tillater, slik at vilkårene for å trekke tilbake konsesjonen foreligger.

Til tredje ledd:

Lov 21. desember 2000 nr. 118 om havbeite § 8 andre ledd gir hjemmel til å pantsette havbeitekonsesjoner. Bestemmelsens første ledd oppstiller imidlertid et forbud mot overdragelse av slike konsesjoner. I Ot.prp.nr.63 (1999–2000) pkt. 8.5 heter det: «Løyve til havbeite er ein personleg rett som ikkje kan overdragast. I forslaget er det bestemt at pantsetting er tillatt, men at det ved realisasjon av panteretten må skje ei godkjenning av ny innehavar av løyvet. Tilsvarande må det innhentast nytt løyve ved konkurs.»

Panthaver som ønsker å realisere sitt pant i havbeitekonsesjoner må etter dette innhente godkjenning fra Fiskeridirektoratet. Det samme gjelder panthaver som ønsker å overdra anlegg med konsesjon etter konkurs. Ved konkurs vil en innvilget søknad om retildeling innebære en slik godkjenning som forutsettes i de nevnte forarbeider.

Lov 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. har ikke en tilsvarende hjemmel til å etablere pant i oppdrettskonsesjoner. Ekstern finansiering av denne type virksomhet sikres derfor normalt gjennom pant i virksomhetens landbruksløsøre, jf. lov 8. februar 1980 nr. 2 § 3–9. Dersom oppdrettskonsesjon ved konkurs skal kunne overdras og retildeles uavhengig av det pantsatte landbruksløsøret, vil dette vesentlig kunne svekke verdien av slike pantekrav. Rett til retildeling av oppdrettskonsesjon etter forskriften forutsetter derfor at konsesjonen overdras sammen med det vesentligste pantsatte landbruksløsøreaktiva som er knyttet til konsesjonen. Med «*det vesentligste pantsatte*» menes i denne forskrift pantekrav på 75% eller mer av landbruksløsørets verdi på tidspunktet for konkursåpning. Det presiseres at bestemmelsen ikke oppstiller krav om at konsesjonen må overdras sammen med de øvrige pantsatte eiendeler konkursboet måtte ha. Panthaver i landbruksløsøre har ikke en særskilt rett til den verdi konsesjonen representerer. Ved en samlet realisasjon av anlegg og konsesjon vil denne verdien dermed tilfalle kreditorfellesskapet og fordeles på vanlig måte. Før overføring til panthaver, jf. konkursloven § 117 c), bør derfor konkursboet avklare med panthaver hvordan konsesjonsverdien skal fastsettes ved samlet realisasjon av konsesjonen og landbruksløsøret. Den søker som foruten å oppfylle de øvrige vilkår for retildeling, også tilbyr mest *samlet sett* for konsesjoner og landbruksløsøre, skal prioriteres ved retildeling.

Til fjerde ledd:

Dersom den konsesjonsinnehaver som går konkurs har flere konsesjoner, kan det innstilles på ulike søkere til konsesjonene. Muligheten til å «dele opp» virksomheten ved overdragelsen på denne måten, er begrunnet i muligheten for å få større vederlag gjennom å splitte opp virksomheten fremfor å måtte selge den eksisterende virksomheten under ett. Dette antas også å øke mulighetene for videre drift etter konkursen. Der Fiskeridirektoratet ikke finner å kunne retildele konsesjonen, kan konkursboet innstille en ny søker som skal underlegges den samme form for prøving. Det kan maksimalt innstilles ny konsesjonsinnehaver tre ganger per konsesjon. Dersom Fiskeridirektoratet ikke finner å kunne retildele konsesjonen til noen av disse, opphører konsesjonen å eksistere, dvs. at konsesjonen ikke lenger er mulig å retildele. Innehaver av midlertidig konsesjon mister i så fall retten til å innstille på retildeling av konsesjonen og dermed også verdien av konsesjonen.

Til femte ledd:

Retildeling må skje før den midlertidige konsesjonen utløper, dvs. innen ett år etter at midlertidig konsesjon ble gitt.

Til § 7 Inntreden i søknad om konsesjon

En søknad som skyldneren har sendt inn til Fiskeridirektoratet i forkant av konkursåpningen, kan representere en formuesverdi for konkursboet. Bostyret eller panthaver gis derfor mulighet til å tre inn i slik søknad innenfor fristen som følger av § 5 andre ledd.

Til § 8 Dispensasjon

Det skal ikke være kurant å få dispensasjon fra forskriften. Bestemmelsen er inntatt som en sikkerhetsventil for å motvirke urimelige resultater i enkelttilfeller. For eksempel vil det etter omstendighetene kunne være urimelig å ikke ta i betraktning en søknad om midlertidig konsesjon som innkommer fiskerimyndighetene etter at fristen på 30

virkedager har utløpt. Hvorvidt det skal gis dispensasjon beror på en konkret rimelighetsvurdering. For eksempel kan rimelighetsbetraktninger gi dispensasjon fra 30-dagersfristen i § 5 andre ledd, dersom konkursboet er stort og komplekst. Ved vurderingen av om det skal gis dispensasjon fra § 6 femte ledd, vil det være av betydning om innehaver av midlertidig konsesjon har gått aktivt til verks for å innstille ny konsesjonsinnehaver. Det avgjørende er en totalvurdering, hvor forhold på søkerens side og miljøhensyn er faktorer som vil veie tungt, men hvor også andre hensyn vil måtte vektlegges. En uttømmende oppregning av hensyn som kan være relevante anses ikke hensiktsmessig, fordi dispensasjonsvedtak i stor grad må bero på et konkret skjønn.

Til § 9 Gebyr

Til første ledd:

For søknad om midlertidig konsesjon vil det ikke bli tatt gebyr.

Til andre ledd:

For søknader om retildeling av konsesjon vil det i medhold av gebyrforskriften § 2 tredje ledd bli tatt et gebyr på kr 2000,- per konsesjon med tilhørende lokaliteter. Gebyret skal innbetales samtidig med at søknad sendes inn. Manglende dokumentasjon på innbetaling av gebyr vil innebære at søknaden ikke blir behandlet.

Til § 10 Overgangsbestemmelse

Konkursbobehandlingen er avsluttet når skifteretten har tatt boet opp til slutning, jf. lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs § 128.

17. des. Nr. 1645 2004

Forskrift om endring i forskrift om hvem som skal være vassdragsmyndighet etter vannressursloven.

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004 med hjemmel i lov 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann (vannressursloven) § 64. Fremmet av Olje- og energidepartementet. Kunngjort 17. desember 2004.

I

I forskrift 15. desember 2000 nr. 1270 om hvem som skal være vassdragsmyndighet etter vannressursloven gjøres følgende endring:

Under overskriften «I forhold til de enkelte bestemmelser gjelder følgende:» skal åttende strekpunkt lyde:

- Olje- og energidepartementet skal være vassdragsmyndighet i forhold til de øvrige bestemmelser og for saker om bygging av kraftverk med installert effekt inntil 10.000 kW og mindre reguleringer (inntil 500 nat.hk) etter § 8.

II

Endringen trer i kraft straks.

17. des. Nr. 1646 2004

Ikraftsettning av lov 17. desember 2004 nr. 96 om oppheving av lov 18. juni 1971 nr. 79 om Norsk språkråd.

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004 med hjemmel i lov 17. desember 2004 nr. 96 om oppheving av lov 18. juni 1971 nr. 79 om Norsk språkråd del II. Fremmet av Kultur- og kyrkjedepartementet. Kunngjort 17. desember 2004.

Lov 17. desember 2004 nr. 96 om oppheving av lov 18. juni 1971 nr. 79 om Norsk språkråd tek til å gjelda frå 1. januar 2005.

17. des. Nr. 1647 2004

Ikrafttredelse av lov 17. desember 2004 nr. 94 om endringer i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene.

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004 med hjemmel i lov 17. desember 2004 nr. 94 om endringer i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene del II. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 17. desember 2004.

Lov 17. desember 2004 nr. 94 om endringer i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene gjelder fra 1. januar 2005.

3. des. Nr. 1648 2004**Forskrift om endring i forskrift om skips navn, kjenningsignal, hjemsted, nasjonalitetsbevis mv.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 3. desember 2004 med hjemmel i lov 12. juni 1987 nr. 48 om norsk internasjonalt skipsregister § 3, jf. delegeringsvedtak 14. juni 2002 nr. 540, lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 5 fjerde ledd, § 7, § 8, § 9 og § 11 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 6. oktober 1972 nr. 3, samt Handels- og skipsfartsdepartementets bestemmelser av 6. november 1972 og 10. november 1972 og lov 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 41 og § 41a, jf. delegeringsvedtak 12. oktober 1962 nr. 5. Kunngjort 21. desember 2004.

I

I forskrift 27. juni 2002 nr. 754 om skips navn, kjenningsignal, hjemsted, nasjonalitetsbevis mv. gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om skips navn, kjenningsignal og hjemsted mv.

§ 5 annet ledd skal lyde:

Kjenningsignal skal også tildeles fiske- og fangstfartøy med største lengde på 10,67 meter og derover, ikke-målepliktige skip som skal innføres i skipsregisteret, samt ikke-målepliktige skip som skal ha offentlig sertifikat, eller av annen grunn er målt og har gyldig målebrev eller er kjenningsmålt for utstedelse av ID-bevis. For disse skip kan kjenningssignalet tildeles etter en kjenningsmåling som konstaterer skipets største lengde, bredde og dybde.

§ 6 annet ledd første og andre punktum skal lyde:

For nye skip formidles IMO identifikasjonsnummer av Sjøfartsdirektoratet samtidig med tildeling av kjenningsignal. Skip som innføres fra utlandet, og som av utenlandsk myndighet er gitt et IMO identifikasjonsnummer, beholder dette uendret.

§ 8, § 9, § 10 og § 11 oppheves.

Nåværende § 12, § 13, § 14, § 15, § 16, § 17 og § 18 blir nye § 8, § 9, § 10, § 11, § 12, § 13 og § 14.

§ 9 skal lyde:

§ 9. Merking

Kjenningsignal og IMO nummer skal merkes slik som bestemt i de til enhver tid gjeldende forskrifter om måling av fartøyer.

Skip som innføres i skipsregisteret skal ha navnet anbrakt forut og akter, og synlig fra begge sider av fartøyet. Akter skal også hjemstedets navn fremkomme. Bokstavene skal være lett leselige og minst 15 cm høye.

II

Endringene trer i kraft straks

10. des. Nr. 1649 2004**Vedtak om endring i delegering av myndighet til Norges vassdrags- og energidirektorat til å være vassdragsmyndighet og til å fatte vedtak etter vannressursloven.**

Fastsatt av Olje- og energidepartementet 10. desember 2004 med hjemmel i lov 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann (vannressursloven) § 64, jf. forskrift 15. desember 2000 nr. 1270 om hvem som skal være vassdragsmyndighet etter vannressursloven. Kunngjort 21. desember 2004.

I

I vedtak 19. desember 2000 nr. 1705 om delegering av myndighet til Norges vassdrags- og energidirektorat til å være vassdragsmyndighet og til å fatte vedtak etter vannressursloven gjøres følgende endring:

Delegeringsvedtaket skal lyde:

Den myndighet til å være vassdragsmyndighet etter lov 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann (vannressursloven) § 8 når det gis konsesjon for kraftutbygginger inntil 10 MW som kgl.res. 15. desember 2000 nr. 1270 legger til Olje- og energidepartementet delegeres herved til Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE).

Det forutsettes at NVE ikke skal delegerer denne myndigheten videre. Det forutsettes også at saker av prinsipiell betydning skal forelegges Olje- og energidepartementet til avgjørelse.

II

Endringen trer i kraft 17. desember 2004.

10. des. Nr. 1650 2004**Forskrift om taksering av formues-, inntekts- og fradragposter til bruk ved likningen for inntektsåret 2004.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 10. desember 2004 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 7-1 og delegeringsvedtak 22. januar 1982 nr. 1998. Kunngjort 21. desember 2004.

*Kapittel 1. Generell del (fast eiendom, lønnstakere, private forhold, mv.)**§ 1-1. Formuessatser*

Er ikke annet bestemt i den enkelte paragraf nedenfor eller i takseringsreglene for øvrig, skal formuesobjektene verdi settes til omsetningsverdien 1. januar i året etter inntektsåret, jf. skatteloven § 4-1.

§ 1-1-1. Bolig- og fritidseiendommer

For bolig- og fritidseiendommer (herunder i boligselskap) skal det ikke foretas noen generell økning av likningsverdiene per 1. januar 2005.

Har en bolig- eller fritidseiendom steget i verdi fra 1. januar 2004 pga. påkostninger mv., kan likningsverdien likevel heves. Det samme gjelder dersom påkostninger mv. er foretatt tidligere uten å være tatt hensyn til pga. manglende eller ufullstendige opplysninger til likningsmyndighetene.

Likningsverdien på eiendommer som ligger vesentlig over takstnivået for sammenlignbare eiendommer ellers i kommunen, kan settes ned.

Omsetning av en eiendom gir i seg selv ikke grunnlag for endring av likningsverdien. Bestemmelsene ovenfor gjelder selv om det er fastsatt endrede eiendomsskattetakster i kommunen.

Ved første gangs taksering av nybygde eiendommer, skal likningsverdien verken overstige 30 prosent av eiendommens kostpris inkludert grunn, eller 30 prosent av eiendommens markedsverdi.

Etablerte likningsverdier som overstiger 30 prosent av markedsverdien, skal settes ned når skattyter har dokumentert markedsverdien. Likningsverdien skal i slike tilfeller settes til maksimalt 30 prosent av dokumentert markedsverdi.

Fastsettelse av likningsverdi for tomter eid utenfor virksomhet, følger reglene i § 2-1-1.

§ 1-1-2. Private biler, private motorsykler og private snøscootere

Private biler/motorsykler/snøscootere verdsettes med utgangspunkt i hovedimportørs listepreis ved registrering som ny:

Registreringsår som ny

2004	75 prosent
2003	65 prosent
2002	55 prosent
2001	45 prosent
2000	40 prosent
1999	30 prosent
1998	20 prosent
1997 t.o.m. 1989	15 prosent
1988 t.o.m. 1975	1000 kr

Årsmodell 1974 eller eldre anses som veterankjøretøy og verdsettes til antatt salgsverdi.

Har kjøretøyet av spesielle grunner gått særskilt ned i verdi, kan verdien settes lavere enn hva som følger av skalaen ovenfor.

§ 1-1-3. Campingvogner

Campingvogner verdsettes med utgangspunkt i campingvognens listepreis som ny etter skalaen i § 1-1-2.

§ 1-1-4. Lystfartøy

Båt med antatt salgsverdi (medregnet motor og fast utstyr) på kr 50.000 eller høyere, regnes som lystfartøy. Salgsverdien kan i utgangspunktet settes til 75 prosent av forsikringssummen. Er båten ikke forsikret, settes verdien til antatt salgsverdi.

§ 1-1-5. Innbo og annet løsøre som ikke gir inntekt

Innbo og annet løsøre unntatt motorkjøretøy, campingvogn og lystfartøy, kan vanligvis verdsettes i forhold til forsikringssummen slik:

Av de første kr 1.000.000 settes likningsverdien til 10 prosent = kr 100.000

Av de neste kr 400.000 settes likningsverdien til 20 prosent = kr 80.000

Av det overskytende regnes 40 prosent.

Er forsikringssummen ikke kjent, for eksempel ved kollektiv hjemforsikring, eller når innbo og løsøre ikke er forsikret, kan antatt gjenanskaffelsesverdi tre i stedet for forsikringssummen ved beregningen ovenfor.

Båt, unntatt lystfartøy som nevnt i § 1–1–4, som ikke er forsikret, eller som er særskilt forsikret, dvs. ikke inngår i en ordinær innbo- eller løsrøreforsikring, holdes utenfor verdsettelsesberegningen ovenfor. Er båten særskilt forsikret, kan den vanligvis verdsettes til 75 prosent av forsikringssummen. Er båten ikke forsikret, settes verdien til antatt salgsverdi.

Formue som faller inn under § 1–1–5, er bare skattepliktig med den del av samlet verdi som overstiger kr 100.000.

§ 1–2. *Inntektssatser*

Skattepliktig overskudd på utgiftsgodtgjørelser til lønnstakere

§ 1–2–1. *Kostbesparelse*

Er arbeidstakerens kost dekket etter regning eller ved administrativ forpleining ved pendleropphold, verdsettes kostbesparelsen til kr 68 per døgn. Er arbeidstakerens kost dekket etter regning eller ved administrativ forpleining på tjenestereise, skal det ikke gjøres tillegg for kostbesparelsen. Der satsene under § 1–2–2 og § 1–2–3 anvendes, skal det ikke gjøres tillegg for kostbesparelse, da dette er tatt hensyn til i satsene.

§ 1–2–2. *Godtgjørelse til kost og losji ved tjenestereiser/opphold med overnatting – innenlands*

Når godtgjørelse for kost på tjenestereiser med overnatting eller opphold utenfor hjemmet er utbetalt med inntil:

- kr 460 per døgn for skattytere som har bodd på hotell mv., og skattyter i tillegg selv betaler frokosten
- kr 250 per døgn for skattytere som har bodd på pensjonat mv. hvor de ikke kan stille noe mat selv, heller ikke frokost og aftens eller
- kr 165 per døgn for andre skattytere som bor på hybel/brakke med kokemuligheter (privat overnatting),

kan det med de reservasjoner som følger nedenfor, legges til grunn at godtgjørelsen ikke har gitt noe overskudd. Forutsetningen er at skattyteren må dekke de reelle kostnader til kost selv, uten subsidiering mv. fra arbeidsgiver eller annen oppdragsgiver. Subsidiering omfatter ikke kontantgodtgjørelse (diettgodtgjørelse) utbetalt direkte til skattyter. Småutgifter og tillegg for kostbesparelse er inkludert i alle satsene ovenfor.

Godtgjørelse etter de to høyeste satsene anses bare medgått fullt ut når skattyter kan legitimere å ha bodd på hotell eller pensjonat. Ved manglende legitimasjon benyttes laveste sats.

Godtgjøres det at det ikke er forsvarlig og/eller hensiktsmessig – bl.a. sett i forhold til krav til hygiene mv. – å tilberede frokost eller aftens på oppholdsstedet, kan pensjonatsatsen benyttes.

Er godtgjørelsen utbetalt med høyere satser enn nevnt ovenfor, vil merutbetalingen være skattepliktig med mindre full kostnadsdokumentasjon framlegges.

Har arbeidstaker fri kost og losji (administrativ forpleining) på tjenestereiser med overnatting, og i tillegg får utbetalt godtgjørelse til dekning av småutgifter, anses inntil kr 40 per døgn av godtgjørelsen ikke å gi overskudd.

Nattillegg utbetalt for tjenestereiser i samsvar med satser og legitimasjonskrav i statlig særavtale, anses ikke å ha gitt skattepliktig overskudd.

Den framlagte legitimasjon må være i samsvar med Skattedirektoratets forskrift 22. november 1999 nr. 1160 § 6–13 om krav til legitimasjon vedrørende fradrag for merkostnader til kost og losji ved arbeidsopphold utenfor hjemmet.

§ 1–2–3. *Godtgjørelse til kost og losji ved tjenestereiser/opphold utenfor hjemmet med overnatting – utenlands*

Utbetalt kostgodtgjørelse på tjenestereise med overnatting eller ved opphold utenfor hjemmet kan godkjennes som medgått inntil satsene etter statens utenlandsregulativ for vedkommende land, når skattyteren gjennom reiseregning legitimerer at han har bodd på hotell.

Kan skattyteren ikke legitimere å ha bodd på hotell eller pensjonat, legges laveste sats under § 1–2–2 til grunn.

Nattillegg utbetalt i samsvar med satser og legitimasjonskrav i statlig regulativ (særavtale) for tjenestereiser anses ikke å ha gitt skattepliktig overskudd.

Satsene for nattillegg og kostgodtgjørelse reduseres med 25 prosent f.o.m. 29. døgn ved lengre sammenhengende opphold på ett sted.

Har arbeidstaker fri kost og losji (administrativ forpleining) på tjenestereiser med overnatting, og i tillegg får utbetalt godtgjørelse til dekning av småutgifter, anses inntil kr 60 per døgn av godtgjørelsen ikke å gi overskudd.

Se vedlegg 1 som viser satser for kostgodtgjørelse og nattillegg for statstjenestemenns tjenestereiser i utlandet.

§ 1–2–4. *Kost på tjenestereiser uten overnatting*

Når det ytes kostgodtgjørelse etter statens satser eller lavere satser på tjenestereiser som ikke medfører overnatting, anses dette ikke å gi skattepliktig overskudd. Kostgodtgjørelsen må være utbetalt i samsvar med de øvrige vilkår som framgår av særavtale for reiser innenlands for statens regning.

Overstiger godtgjørelsen statens satser, vil merutbetalingen utgjøre et skattepliktig overskudd med mindre full kostnadsdokumentasjon framlegges.

Se vedlegg 2 for vilkår og satser.

§ 1–2–5. *Langtransportsjåfører – kost ved kjøring i utlandet*

Er godtgjørelse til kost for langtransportsjåfører for kjøring i utlandet utbetalt med inntil kr 300 per døgn, kan det normalt legges til grunn at godtgjørelsen ikke har gitt overskudd. Satsen inkluderer småutgifter.

§ 1–2–6. Beskatning av overskudd på kilometergodtgjørelse utbetalt etter kilometersatser for bruk av privat bil mv.

Bilgodtgjørelse etter statens satser er skattefri, jf. forskrift 19. november 1999 nr. 1158 § 5–15–8.

Bilgodtgjørelse som overstiger statens satser vil gi et skattepliktig overskudd.

Ved overskuddsberegningen skal godtgjørelsen sammenholdes med følgende satser:

For de første 9.000 km i inntektsåret: kr 3,00 pr. km (kr 3,05 pr. km)

Over 9.000 km: 2,40 pr. km (kr 2,45 pr. km)

(Tallene i parentes gjelder ansatte med arbeidssted i Tromsø.)

Kravene til legitimasjon i forskrift 14. oktober 1976 nr. 9830 § 3 femte ledd, om fritak for forskuddstrekk, gis tilsvarende anvendelse her.

Har skattyter fått tillegg etter statens satser for passasjerer, økes satsene ovenfor med kr 0,50 per km per passasjer. Når skattyter har fått særskilt tillegg for kjøring på skogs- og anleggsvei, økes fradragssatsen med kr 0,70 per km. Mottas godtgjørelse for å ta med seg utstyr og materiell som på grunn av vekt og/eller beskaffenhet for øvrig ikke er naturlig å plassere i bagasjerom eller på takgrind, økes fradragssatsene med kr 0,50 per km (f.eks. tilhenger).

For ansatte i landpost- og lokalomdelingstjenesten økes fradragssatsen med kr 0,60 per km. Det samme gjelder lensmenn og lensmannsbetjenter.

En skattyter som kjører minst 6.000 km i tjenesten årlig, kan kreve å bli lignet etter regnskap. Samme likningsmåte må da fastholdes for en og samme bil, bl.a. av hensyn til avskrivninger og den skattemessige behandling ved salg mv., med mindre det gjennomføres uttaksbeskatning.

Underskudd på godtgjørelse for bruk av bil kan godkjennes til fradrag for yrkesbil som lignes etter regnskap. Ved bruk av privatbil i yrket (under 6.000 km), vil differanse som oppstår når godtgjørelsen utgjør et mindre beløp enn et fradrag beregnet etter en sats på kr 3,00 per km i yrket (arbeidssted i Tromsø kr 3,05), også komme til fradrag.

Når det blir utbetalt godtgjørelse for yrkeskjøring med motorbåt under 50 HK, vil det ved overskuddsberegningen i alminnelighet kunne nyttes en fradragssats på kr 3,10 per km. Ved bruk av motorbåt med motor fra og med 50 HK, kan nyttes en fradragssats på kr 6,00 per km. Ved bruk av snøscooter, kan nyttes en fradragssats på kr 6,10 per km. Ved bruk av moped eller lett motorsykkel kan nyttes en fradragssats på kr 1,35 per km. Ved bruk av tung motorsykkel, kan nyttes en fradragssats på kr 2,45 per km.

Se vedlegg 2 for satser ved bruk av egen bil fastsatt etter statens særavtale.

§ 1–2–7. Godtgjørelse ved bruk av egen sykkel i yrket

Godtgjørelsen anses ikke å gi skattemessig overskudd når betalingen ligger innenfor satsene i statens særavtale. Satsen er kr 1,00 per km.

§ 1–2–8. Smusstillegg – skattefri del

Ved ligningen regnes 1/3 av smusstillegget som skattefritt, men i alminnelighet ikke over kr 1.350.

§ 1–2–9. Utstyrsgodtgjørelse til idrettsdommere

Utstyrsgodtgjørelse til idrettsdommere innen lagidretter hvor det er nødvendig med spesielt utstyr, som f.eks. sko, drakt, beskyttelse mv., godkjennes som skattefri godtgjørelse ved likningen med inntil kr 200 per oppdrag. Samlet skattefri utstyrsgodtgjørelse som utbetales til idrettsdommeren fra samme oppdragsgiver, kan ikke overstige kr 2.000 per år. Utstyrsgodtgjørelsen kan utbetales i tillegg til beløp som kan utbetales skattefritt etter sktl. § 5–15 (1) bokstav i, jf. forskrift 30. desember 1983 nr. 1974 om begrensning av lønnsoppgaveplikt § 1. Det er en forutsetning at dommeren faktisk har kostnader til slikt utstyr, og at slike kostnader ikke blir dekket på annen måte.

§ 1–2–10. Redskaps- og verktøyhold mv.

Ved likningen kan det legges til grunn at godtgjørelse på 18 prosent av inntekt av hogst uten feriepenger, som skogsarbeidere mottar til dekning av kostnader ved hold av motorsag og annen redskap (avskrivning, vedlikehold og driftskostnader), normalt tilsvarer skogsarbeidernes kostnader.

Verdsettelse av naturalytelser

§ 1–2–15. Fordel ved privat bruk av arbeidsgivers bil

Med hjemmel i forskrift 21. juni 1993 nr. 546 om forskuddstrekk i naturalytelser og om verdsettelse av naturalytelser ved forskuddstrekket § 2–2, jf. forskrift 19. november 1999 nr. 1158 § 5–13–1 flg., har Skattedirektoratet fastsatt satser for fordel ved bruk av arbeidsgivers bil. De samme satsene fastsettes for likningen.

Skattedirektoratet fastsetter i henhold til forskrift 19. november 1999 nr. 1158 § 5–13–4 (1) kilometersatser gradert etter prisklasser hvor hovedimportørs opprinnelig listepris som ny legges til grunn:

<i>Prisklasser</i>	<i>Per km</i>
Til og med kr 75.000	kr 2,85
75.001 – 100.000	kr 3,45
100.001 – 150.000	kr 4,05
150.001 – 200.000	kr 4,70
200.001 – 250.000	kr 5,55
250.001 – 300.000	kr 6,40
Over kr 300.000	kr 7,00

Når skattyterens kjøring mellom hjem og fast arbeidssted (arbeidsreise) overstiger 4.000 km i året, beregnes fordel ved kjøring mellom hjem og arbeid for overskytende antall km etter en sats på kr 1,40 per km.

Dersom bilens listepriis som ny overstiger kr 450.000, skattlegges den private bruk med kr 7,00 per km tillagt 10 pst. av bilens listepriis over kr 450.000. Er bilen bare stilt til privat disposisjon en del av året, skal 10 pst.-tillegget utover kr 450.000 reduseres forholdsmessig.

Når yrkeskjøringen er mer enn 40.000 km per år, er grensen for 10 pst.-tillegget kr 500.000.

§ 1-2-16. *Fordel ved erverv av brukt datautstyr i arbeidsforhold*

Fordel ved erverv av datautstyr i arbeidsforhold, settes til differansen mellom markedsverdi og det vederlag den ansatte har betalt for datautstyret. Kan ikke annen verdi spesifikt påvises, legges følgende markedsverdi til grunn:

Utstyr som er mindre enn 1 år gammelt:	100 prosent av opprinnelig kostpris
Utstyr som er mellom 1 og 2 år gammelt:	60 prosent av opprinnelig kostpris
Utstyr som er mellom 2 og 3 år gammelt:	30 prosent av opprinnelig kostpris
Utstyr som er 3 år eller eldre:	kr 1.000 (inklusive merverdiavgift)

Med opprinnelig kostpris menes arbeidsgivers faktiske anskaffelseskostnader inklusive merverdiavgift og fratrukket eventuelle rabatter.

§ 1-2-17. *Fordel ved kost og losji når fordelene ikke er fastsatt etter tariff*

Etter skatteloven § 5-12 tredje ledd settes fordelene til den verdien som er fastsatt for beregning av forskuddstrekk etter skattebetalingsloven § 6 nr. 2.

Med hjemmel i skattebetalingsloven § 6 nr. 2, jf. § 2-1 i forskrift 21. juni 1993 nr. 546, har Skattedirektoratet i melding 1/2004 fastsatt følgende satser for kost og losji:

Fritt opphold (kost og losji)	kr 93 per dag
Fri kost (alle måltider)	kr 68 per dag
Fri kost (to måltider)	kr 53 per dag
Fri kost (ett måltid)	kr 35 per dag
Fritt losji (eget eller delt rom)	kr 25 per dag

Det skal bare regnes med det antall dager som arbeidstakeren faktisk mottar slike ytelser.

Verdsettelse av særskilte ytelser

§ 1-2-20. *Tariffestet brenselstilskudd til prester*

Presteboliger nord for polarsirkelen:

Overstiger utgiftene til lys og brensel kr 12.915 per år, betaler staten 75% av de overskytende utgifter. Slikt brenselstilskudd unntas fra beskatning.

Presteboliger sør for polarsirkelen:

Overstiger utgiftene til lys og brensel kr 24.168 per år, betaler staten 75% av de overskytende utgifter. Slikt brenselstilskudd unntas fra beskatning.

§ 1-2-21. *Drikkepenger*

Når drikkepenger til serveringspersonale (bortsett fra prosentlønnen serveringspersonale), drosjesjåfører mv. ikke er oppgitt i selvangivelsen, settes beløpet skjønnsmessig til 3 prosent av innberettet lønn.

Avkastning av kapital

§ 1-2-30. *Egen bruk av direktelignet bolig – og garasje*

Verdien av egen bruk av bolig som ikke prosentlignes, fastsettes etter prinsippene som fremgår av § 3-2-4 (Brutto leieverdi av bolig på gårdsbruk).

For egen bruk av garasje som ligger på samme tomt som direktelignet bolig, jf. skatteloven § 7-1 bokstav b, settes bruttoinntekten til kr 160 per md. (kr 1.920 per år) per garasjeplass.

§ 1-2-31. *Fordringer*

Avkastning av fordringer fastsettes på bakgrunn av fordringens art, men likevel ikke under 3 prosent når det mangler oppgaver fra skattyter.

§ 1-3. *Fradragssatser*

Fradrag for merkostnader ved fravær fra hjemmet

§ 1-3-1. *Fradrag for losji ved opphold i brakke/campingvogn*

Bor skattyter under arbeidsopphold utenfor hjemmet i egen brakke/campingvogn, som ikke anses som driftsmiddel, fastsettes fradraget til kr 45 per døgn.

§ 1-3-2. Fradrag for kost ved opphold på hybel/brakke/campingvogn

Satsen settes fra første døgn til:
– kr 165 per døgn.

§ 1-3-3. Merkostnader til kost ved pensjonatopphold o.l.

Skattytere som har bodd på pensjonat/internat o.l., hvor de ikke har mulighet til å tilberede frokost eller aftens, gis fradrag for merkostnader til kost med kr 250 per døgn regnet fra og med første døgn.

§ 1-3-4. Merkostnader til kost på tjenestereiser/opphold utenfor hjemmet som varer ett døgn eller mer – hotellopphold

Fradragssats for familieforsørgere og enslige settes til kr 460 per døgn. Når kostnader til frokost er inkludert i romprisen eller disse kostnadene blir refundert etter regning, settes fradragssatsen til kr 385.

Ved tjenestereiser i utlandet innrømmes fradrag for kost etter satser som tilsvarer den godtgjørelse som utbetales for vedkommende land etter statens særavtale for reiser i utlandet.

Kan ikke skattyteren godtgjøre å ha bodd på hotell, innrømmes fradrag etter pensjonatsatsen i § 1-3-3 eller hybel-/brakkesatsen i § 1-3-2.

§ 1-3-5. Fradrag for kost på besøksreiser for skattyter som har fri kost på arbeidsstedet

Merkostnader til kost når reisen mellom sted for arbeidsopphold og hjem ikke medfører overnatting, men varer i 6 timer eller mer, og kostnadene ikke er dekket av arbeidsgiver, settes til kr 75. Det kan kreves fradrag for høyere kostnader dersom disse dokumenteres.

§ 1-3-6. Merkostnader til ett måltid for skattytere som daglig reiser mellom hjem og arbeidssted

For skattytere som reiser daglig mellom hjem og arbeidssted, men som har så langt fravær at de må spise ett måltid ekstra om dagen utenfor hjemmet, settes fradraget til kr 75 per dag. Slikt fradrag skal i alminnelighet bare innrømmes skattytere som faktisk kjøper mat og har et sammenhengende fravær fra hjemmet på 12 timer eller mer. Fradraget inngår i minstefradraget.

§ 1-3-7. Fradrag for småutgifter

Skattytere som av hensyn til arbeidet må bo utenfor hjemmet, og som krever fradrag for faktiske kostnader til kost, gis i tillegg fradrag for «småutgifter» (kostnad til telefon, avis o.l.) med kr 40 per døgn. Det samme gjelder sjøfolk som anses å bo utenfor hjemmet av hensyn til arbeidet, og som har helt eller delvis fri kost eller hyretillegg.

§ 1-3-8. Langtransportsjåfører – fradrag for merkostnader til kost i utlandet

For langtransportsjåfører på turer i utlandet settes merkostnadene til kr 300 per døgn. Satsen inkluderer småutgifter.

§ 1-3-9. Beregning av antall fraværsdøgn

Fradragene ovenfor beregnes på grunnlag av følgende fraværsdøgn:

Uten lørdagsfri	280 dager
Fri annenhver lørdag	255 dager
Fri hver lørdag	240 dager

Det er forutsatt hjemreise hver uke. Hvis dette ikke er tilfelle, må antall fraværsdøgn forhøyes.

Reiser mellom hjem og fast arbeidssted**§ 1-3-10. Fradrag for daglig reise mellom hjem og fast arbeidssted (arbeidsreise) og pendleres besøksreiser til hjemmet**

For samlet reiselengde i året opp til 35.000 km, settes fradraget til kr 1,40 per km.

For samlet reiselengde over 35.000 km settes fradraget til kr 0,70 per km.

Forskjellige arbeidskostnader mv.

Nedenfor følger fradragssatser til bruk for arbeidstakere som har kostnader som overstiger minstefradraget. Dersom kostnadene ikke overstiger minstefradraget, skal minstefradraget benyttes.

§ 1-3-20. Fradragssatser for privatbil og andre framkomstmidler som brukes noe i virksomhet/yrke

For bil som ikke lignes som yrkesbil, gis fradrag for bruk i yrket med kr 3,00 per km (arbeidssted i Tromsø kr 3,05).

For andre framkomstmidler gis fradrag etter satsene i § 1-2-6, nest siste avsnitt.

§ 1-3-21. Fradragssats for redskaps- og verktøyhold for bygningsarbeidere

Når bygningsarbeidere selv må holde verktøy i sitt arbeid uten særskilt godtgjørelse, settes fradraget for håndverktøy til kr 2.000 per år.

§ 1-3-22. Fradrag for uniformskostnader for drosjesjåfører

Fradrag for uniform for drosjesjåfører godkjennes ved likningen med kr 2.000 per år.

§ 1–3–23. Fradrag for faglitteratur

Når vilkårene for fradrag er oppfylt, gis fradrag for faglitteratur med inntil kr 1.350 per år uten nærmere spesifisering.

§ 1–3–24. Spesielle fradragssatser for journalister mv.

Kostnader til bøker, tidsskrifter, aviser mv. for journalister mv. godtas uten spesifisering til fradrag med inntil kr 1.350 i inntektsåret. Kostnader til internasjonalt pressekort godkjennes med kr 250. Når kostnadene til reise i yrket ikke kan sannsynliggjøres, gis fradrag etter skjønn med kr 2.000 per år samlet for reiser med egen bil og offentlig kommunikasjonsmiddel.

§ 1–3–25. Fradragssats ved bruk av eget hjem til møte-/kursvirksomhet

Ved avholdelse av møte/kurs i hjemmet som ledd i inntektsgivende arbeid, gis det fradrag med kr 6 per deltaker per møte til dekning av kostnadene til strøm, fyring, rengjøring, slitasje o.l.

§ 1–3–26. Skjønnsmessig fradrag for bruk av hjemmekontor

I de tilfelle fradrag for hjemmekontor kan godtas, og opplysninger om fordeling av leieverdi eller areal ikke foreligger, settes fradraget til kr 1.350.

*Andre kostnader***§ 1–3–30. Fradrag for kostnader til doktormiddag**

Dersom høyere beløp ikke kan dokumenteres, gis det fradrag for kostnader til middag for opponenter, veiledere mv. inntil kr 17.600, begrenset til kr 880 per kuvert. Fradrag gis ikke for bespisning av familie og venner.

§ 1–3–40. Fradragssats for barnepassere

Den som passer andres barn i eget hjem, herunder driver familiebarnehage som næringsvirksomhet i eget hjem, kan istedenfor fradrag for faktiske kostnader, kreve standardfradrag. Standardfradraget skal utgjøre 50 prosent av vederlaget for barnepass eller høyst kr 850 per måned for hvert barn til dekning av kostnader til kosthold, ekstra kostnader til vask, oppvarming mv. Har skattyter valgt standardfradrag, er valget bindende for de neste 5 inntektsår såfremt forholdene ikke endres vesentlig.

*Kapittel 2. Innenfor virksomhet***§ 2–1. Formuessatser**

Er ikke annet bestemt nedenfor eller i takseringsreglene for øvrig, skal formuesobjektene verdi settes til omsetningsverdien 1. januar i året etter inntektsåret, jf. skatteloven § 4–1.

§ 2–1–1. Faste eiendommer

Her inngår forretningseiendommer, jordbrukseiendommer, hotell-, losji- og bevertningsbygg, industri-, kontor- og lagerbygg, tomtearealer mv.

For slike eiendommer skal det ikke foretas noen generell endring av likningsverdiene per 1. januar 2005. Enkeltstående eiendommer som har vesentlig lavere likningsverdi enn sammenlignbare eiendommer, kan likevel økes. Har en eiendom steget i verdi fra 1. januar 2004 pga. vesentlige påkostninger mv., kan likningsverdien alltid økes. Det samme gjelder for påkostninger mv. foretatt tidligere år, men som pga. manglende eller ufullstendige opplysninger først er blitt kjent for likningsmyndighetene på et senere tidspunkt.

Likningsverdien på eiendommer som ligger vesentlig over takstnivået for sammenlignbare eiendommer ellers i kommunen, kan settes ned.

Omsetning av en eiendom gir i seg selv ikke grunnlag for endring av likningsverdien. Retningslinjene ovenfor gjelder selv om det er fastsatt endrede eiendomsskattetakster i kommunen.

§ 2–1–2. Driftsløssøre

Formuesverdien for driftsløssøre settes til den likningsmessig nedskrevne verdien ved utgangen av inntektsåret. Er saldoen negativ, settes formuesverdien til kr 0. Positiv saldoverdi reduseres dersom skattyter påviser at den samlede faktiske verdien av driftsmidlene er lavere enn nedskrevet verdi.

Fast teknisk utstyr skal formueslignes sammen med bygningen (driftsmidlet). Dette gjelder også den delen av det faste utstyret som inngår i saldogruppe d. Vanligvis skal likevel ikke verdien på saldogruppe d reduseres ved formuesberegningen. Slik reduksjon skal bare foretas dersom det kan dokumenteres at samlet salgsværdi på driftsmidlene i saldogruppe d, ikke medregnet det faste tekniske utstyret, er lavere enn gruppens saldoverdi.

§ 2–1–3. Innkjøpt varelager

Innkjøpt varelager verdsettes til anskaffelsesverdien, jf. skatteloven § 14–5 annet ledd, bokstav a.

§ 2–1–4. Verdsetting av skip, fiskefartøyer, borefartøyer mv.**a) Skip – med kjent kostpris**

Verdsettingsreglene gjelder alle typer skip, borefartøyer, boligrigger, fiskefartøyer, taubåter mv. (jf. Ot.prp.nr.1 (1997–1998) punkt 6.4).

Nybygde skip skal i leveringsåret (år 1) verdsettes til 85 prosent av kostpris uansett når i året de leveres.

Fra år 2 til og med år 15 skal gjenværende formuesverdi årlig reduseres med 15 prosent. Avrundet uten desimaler vil formuesverdien utgjøre i prosent av kostpris som ny:

Leveringsår:

År 1	85 prosent av kostpris
År 2	72 prosent av kostpris
År 3	61 prosent av kostpris
År 4	52 prosent av kostpris
År 5	44 prosent av kostpris
År 6	37 prosent av kostpris
År 7	31 prosent av kostpris
År 8	26 prosent av kostpris
År 9	22 prosent av kostpris
År 10	19 prosent av kostpris
År 11	16 prosent av kostpris
År 12	14 prosent av kostpris
År 13	12 prosent av kostpris
År 14	10 prosent av kostpris
År 15	10 prosent av kostpris

Skip levert i 1989 eller tidligere, verdsettes til 10 prosent av kostpris. Dersom det på grunn av spesielle markedsforhold mv. godtgjøres at salgsværdien for et skip vil være lavere enn den beregnede formuesverdi, kan salgsværdien legges til grunn, jf. skatteloven § 4–1 første ledd. Med «salgsværdien» menes her verdien uten justering opp eller ned for påhvillende certepartier/konsesjoner.

Selv om et skip skifter eier, skal skipets kostpris som nytt legges til grunn for beregningen.

b) *Skip – med ukjent kostpris*

Ved kjøp av skip hvor det ikke er mulig å fastslå byggeprisen, kan det tas utgangspunkt i 85 prosent av kjøpers kostpris. Det gis videre 15 prosent årlig reduksjon av gjenværende formuesverdi inntil skipet har nådd en alder på 15 år fra det var ferdigbygd. Restverdien blir stående videre som formuesverdi.

Dersom det på grunn av spesielle markedsforhold mv. godtgjøres at salgsværdien for et skip vil være lavere enn den beregnede formuesverdien, kan salgsværdien legges til grunn, jf. skatteloven § 4–1 første ledd. Med «salgsværdien» menes her verdien uten justering opp eller ned for påhvillende certepartier/konsesjoner.

c) *Påkostninger*

Betydelige påkostninger skal vurderes for seg og verdsettes særskilt. Påkostninger over 20 prosent av skipets kostpris som nytt eller brukt anses som betydelige. Slike påkostninger skal verdsettes til 85 prosent i år 1 med en årlig reduksjon på 15 prosent av gjenværende verdi i 15 år. Verdien kan ikke settes lavere enn 10 prosent av påkostningens kostpris. En betydelig påkostning vil etter dette behandles tilsvarende anskaffelsen av et nytt skip, jf. § 2–1–4 a.

Formuesverdien av det «opprinnelige» skipet må reduseres med eventuell forholdsmessig verdi av utstyr som tas ut i forbindelse med en ombygging.

Påkostninger på under 20 prosent av skipets kostpris vil ikke bli gjenstand for særskilt verdsettelse. Slike mindre påkostninger vil dermed ikke ha innvirkning på formuesfastsettelsen. Påkostninger fordelt over flere år vil kunne ses i sammenheng ved anvendelse av 20-prosentgrensen.

d) *Kontrakter*

Nybyggingskontrakter for skip skal verdsettes til 85 prosent av kontraktsprisen.

§ 2–1–5. Samordning mellom kapitalavkastningsgrunnlaget (ved beregning av personinntekt) og de likningsmessige formuesverdier

a. I foretak hvor det fastsettes personinntekt etter skattelovens kapittel 12, skal det for beregningsåret foretas en samordning av verdiene på eiendelene ved formueslikningen og eiendelenes utgående verdi i kapitalavkastningsgrunnlaget, dersom de utgående verdier er fastsatt til:

- regnskapsmessig verdi, eller til
- andel av forsikringsverdi per 31. desember 1990, eller
- etter takst eller avtale som erstatter takst,

og den fastsatte verdi overstiger den formuesverdi som ellers ville ha blitt lagt til grunn per 1. januar 2005. Dersom verdiene som er lagt til grunn ved beregning av kapitalavkastningsgrunnlaget, overstiger den verdi som ellers ville ha blitt lagt til grunn per 1. januar 2005, legges denne høyere verdi til grunn ved formueslikningen dersom skattyter ikke kan påvise en lavere faktisk verdi. Verdien ved formueslikningen settes ikke høyere enn høyeste lovlige verdi etter skatteloven kapittel 4.

- b. Formuesverdien av skog kan ikke settes høyere enn takstverdi utarbeidet etter retningslinjene i skatteloven § 4-11 (2).
- c. For varelager skal det ikke skje noen form for oppskrivning, da formuesverdien følger verdien i skatteloven § 14-5 annet ledd.
- d. Formuesverdien for oppdrettsfisk i oppdrettsnæringen settes til 65 prosent av tilvirkningsverdien, jf. § 3-1-3 g. Nyttens imidlertid en høyere verdi som kapitalavkastningsgrunnlag, vil samme beløp måtte legges til grunn som formuesverdi. Verdien kan imidlertid ikke settes høyere enn hva som følger av skatteloven § 4-17, jf. § 14-5 annet ledd, dvs. full tilvirkningsverdi.
- e. Det gjelder særskilte regler for samordning av kapitalavkastningsgrunnlaget og likningsmessig formuesverdi ved beregning av formuesverdier av ikke-børsnoterte aksjer. Etter Finansdepartementets forskrift til skatteloven § 4-12-2 (5) om formuesverdi av ikke-børsnoterte aksjer, skal kapitalavkastningsgrunnlaget og likningsmessig formuesverdi samordnes uansett hvilken verdsettelsesmetode som er benyttet ved beregning av kapitalavkastningsgrunnlaget. Ved beregning av formuesverdien av ikke-børsnoterte aksjer skal verdiene som er benyttet ved beregning av kapitalavkastningsgrunnlaget, regnes som formuesverdi dersom denne er høyere enn likningsverdien. Verdien ved formueslikningen settes likevel ikke høyere enn omsetningsverdi.

§ 2-2. *Inntektssatser*

§ 2-2-1. *Boligbyggelag – avkastningsprosent*

Boligbyggelag skal ilignes skatt på avkastningen av lagets formue, jf. skatteloven § 10-51. Avkastningsprosenten som skal nyttes, er satt til 3,5 prosent. Formuesavkastningen kan ikke settes høyere enn det faktiske overskuddet, beregnet etter skattelovens ordinære regler.

§ 2-3. *Fradragssatser*

Regnskapspliktige skattytere gis fradrag etter faktiske kostnader, dokumentert ved bilag, med mindre annet er bestemt nedenfor.

§ 2-3-1. *Fradrag for småutgifter ved yrkesopphold utenfor hjemmet*

I tillegg til dokumenterte kostnader til kost, kan det kreves fradrag for småutgifter som skattyter har ved opphold utenfor hjemmet pga. yrkesreise, med kr 40 per døgn.

§ 2-3-2. *Kostnader til losji og kost til ansatte (når disse ikke er fastsatt etter tariff)*

Satsene er oppført under § 1-2-17 «Fordel ved kost og losji når fordelen ikke er fastsatt etter tariff».

§ 2-3-3. *Lønn til hjemmeværende barn som samtidig går på skole*

Normalsatser for arbeid utført av barn:

Alder	1.1. – 31.3.2004	1.4. – 31.12.2004
	Timesats	Timesats
17 år	kr 81	kr 83
16 år	kr 78	kr 80
15 år	kr 68	kr 70
14 år	kr 60	kr 61
13 år	kr 54	kr 55

Det kan bare unntaksvis bli tale om å fradragsføre lønn til egne barn under 13 år.

For barn mellom 13 og 16 år er timesatsene redusert skjønnsmessig i forhold til satsene for barn i alderen 16–18 år. Eventuell overgang til høyere sats gjelder fra og med den måneden vedkommende fyller år.

Satsene bør normalt legges til grunn uansett til hvilke tider arbeidet er utført. Kost til forsørgede barn kan ikke ses på som betaling for arbeid.

I tillegg til vanlig lønns- og trekkoppgave skal skjemaet «Særskilt oppgave over lønn og annen godtgjørelse til ektefelle og barn» (RF-1160) fylles ut, og leveres sammen med selvangivelsen.

§ 2-3-4. *Eierens private campingvogn brukt av ansatte i virksomheten*

For campingvogn, som er anskaffet til privat bruk, som også brukes til spisebrakke/overnattingsbrakke for ansatte i eierens virksomhet, kan det bare innrømmes fradrag for den ekstra verdiforingelse som skyldes bruken i virksomheten. Slik ekstra verdiforingelse settes skjønnsmessig til kr 90 per døgn. Det årlige fradrag begrenses oppad til 10 prosent av vognens kostpris som ny dersom skattyteren eier den, eller til den årlige leie dersom campingvognen leies

§ 2-3-5. *Diverse satser vedrørende bruk av private formuesobjekter i virksomhet*

Der skattyter benytter egne private formuesobjekter i virksomhet, gis fradrag etter samme satser som for lønnstakere, se kapittel 1.

a) *Bruk av privat bil/båt i virksomheten*

Satsene er oppført under § 1-3-20, ev. § 1-2-6, nest siste avsnitt.

b) *Campingvogn brukt av eieren til overnatting – i egen virksomhet*

Satsen er oppført under § 1-3-1.

c) *Bruk av eget hjem til møte- og kursvirksomhet*

Satsen er oppført under § 1-3-25.

d) *Bruk av hjemmekontor*

Satsen er oppført under § 1-3-26.

§ 2-3-6. Avgrensning av representasjonskostnader – kostnader til bevertning

Fradrag for kostnader til servering utenfor virksomhetens lokaler kan ikke overstige kr 300 per person.

§ 2-3-7. Kostnader til sjøhyre for ikke-regnskapspliktige fiskere

Foreligger ikke dokumentasjon, kan fradrag for kostnad til sjøhyre godtas med inntil kr 2.000 for helårsfiskere og kr 1.350 for sesongfiskere. Fradraget inngår i et ev. minstefradrag.

Kapittel 3. Spesielle verdsettingsregler og -satser for primærnæringene

§ 3-1. Formuessatser

Er ikke annet bestemt nedenfor eller foran i denne forskrift, skal formuesobjektene verdi settes til omsetningsverdien 1. januar i året etter inntektsåret, jf. skatteloven § 4-1.

§ 3-1-1. Skogbrukseiendommer

Formuesverdien på skog skal settes til avkastningsverdien, jf. skatteloven § 4-11, annet ledd.

Fastsettelsen av formuesverdiene på skog er hjemlet i likningsloven § 7-1, nr. 3 og i forskrift gitt av Skattedirektoratet 14. november 1989 nr. 1211 etter delegeringsvedtak 22. januar 1982 nr. 1998. I punkt 9.4 i forskriften er det uttrykt at revisjon av formuesverdiene skal skje når Skattedirektoratet bestemmer.

For inntektsåret 2004 skal skogverdiene beholdes uendret på samme nivå som for 2003.

§ 3-1-2. Jordbrukseiendommer

Jordbrukseiendommer skal verdsettes under ett med bygninger og rettigheter som hører til eiendommen, jf. skatteloven § 4-11 første ledd. Om fastsettelsen av formuesverdien, se kapittel 2, § 2-1-1 «Faste eiendommer».

For driftsløsøre vises til § 2-1-2.

§ 3-1-3. Varelager, buskap og oppdrettsfisk

Varebeholdning settes til anskaffelsesverdi, eller tilvirkningsverdi for egentilvirkede varer, jf. skatteloven § 14-5 annet ledd, bokstav a. Som tilvirkningsverdi regnes kostpris for råstoff, halvfabrikata, hjelpestoffer og produksjonslønn.

a. Buskap

Reglene om verdsetting av buskap er gitt i § 4 i forskrift til ligningsloven «Regnskapsforskrifter for skattepliktige som driver jordbruk, gartneri eller skogbruk» fastsatt av Skattedirektoratet 5. mars 1984 nr. 1256.

1) Storfe

	<i>Ordinære satser</i>	<i>Satser for Jersey-rasen</i>	<i>I prosent av voksne dyr</i>
Kyr tilført i året (har kalvet)	kr 4.000	kr 3.000	
Kviger over 12 måneder (ikke kalvet)	kr 2.800	kr 2.100	70
Kviger under 12 måneder	kr 1.200	kr 900	30
Okser over 12 måneder	kr 2.800	kr 2.100	70
Okser under 12 måneder	kr 1.200	kr 900	30

2) Griser

Avlsgriser tilført i året (over 6 måneder)	kr 1.400	
Slakteferdige griser	kr 900	100
Slaktegriser ca. 4 måneder	kr 700	80
Slaktegriser ca. 3 måneder	kr 550	60
Smågriser ca. 2 måneder	kr 360	40
Smågriser under 2 måneder	kr 180	20

3) Småfe

Sauer tilført i året (over 12 måneder)	kr 350	
Sauer under 12 måneder	kr 210	60

Geiter tilført i året (over 9 måneder)	kr	200	
Geiter under 9 måneder	kr	60	30

4) *Fjørfe*

Etter Finansdepartementets forskrift til skatteloven § 14–5–3 skal verpehøner og kyllinger verdsettes til slakteverdi. Slakteverdien settes til:

Verpehøner	per stk.	kr 4
Kyllinger	per stk.	kr 4

Satsene for verdsetting av avlsdyr av gjess, kalkuner og ender av eget oppal, og/eller innkjøpte, fastsettes til tilvirkningsverdien. Tilvirkningsverdien settes til:

Gjess, kalkuner	per stk.	kr 80
Ender	per stk.	kr 50

Innkjøpte dyr (kyllinger) til oppføring skal settes til innkjøpsprisen med tillegg av medgåtte fôrkostnader mv. fram til årsskiftet.

5) *Pelsdyr*

Satsene nedenfor skal nyttes ved fastsettelsen av formuesverdier på levende dyr og usolgte skinn. Disse satsene har ingen betydning for inntektslikningen av enmannsforetak og deltakerlignet selskap, jf. skatteloven § 8–1 første ledd, bokstav a. For aksjeselskaper skal satsene også nyttes ved inntektslikningen.

Sølvrev	kr	220
Blårev og annen rev	kr	190
Mink	kr	90
Ilder	kr	50

6) *Hester**Hester som nyttes eller skal nyttes i trav- og galoppssport*

Hester som nyttes eller skal nyttes i trav- og galoppssport, føres opp med antatt salgsverdi. Hester av eget oppal under 1 år bør normalt settes til minst kr 15.000. Denne verdi økes for hvert år inntil 3 år. Hester som har nådd denne alder i 2004, vil måtte verdsettes til minst kr 35.000. Er hesten forsikret og 15 prosent av forsikringssummen overstiger satsene foran, legges 15 prosent av forsikringssummen til grunn. Verdien for slike hester eid utenfor næringsvirksomhet, kan ikke settes ned før det er sannsynlig at vedkommende hest har en lavere salgsverdi.

Andre hester

Hester av eget oppal, fastsettes til tilvirkningsverdien ved eget oppal.

Satser for eget oppal:

	<i>Fjording</i>	<i>Dølahest</i>
Hester inntil 1 år	kr 1.000	kr 1.400
Hester inntil 2 år	kr 2.500	kr 3.500
Hester inntil 3 år	kr 4.000	kr 5.600
Hester over 3 år	kr 5.000	kr 7.000

7) *Andre dyr*

Formuessatsene for rein er fastsatt etter bestemmelsene i skatteloven § 4–11, tredje ledd. Satsene har ingen betydning for inntektsansettelsen, jf. skatteloven § 8–1, første ledd, bokstav a.

Rein over 1 år	kr	550
Rein under 1 år (fjorårskalver)	kr	275
Bifolk (uten kube)	kr	220
Kaniner	kr	30

b. *Korn*

*Tilvirkningsverdi i kr per
kg*

Mathvete	kr	1,00
Fôrhvete	kr	1,00
Matrug	kr	0,90
Fôrrug	kr	0,90

Rughvete	kr	0,90
Bygg	kr	0,85
Havre	kr	0,75
Oljefrø	kr	2,00
Erter	kr	1,20

*c. Poteter**Tilvirkningsverdi i kr per kg*

Matpoteter	kr	0,80
Fabrikkpoteter	kr	0,50

*d. Avlingslager til oppføring på egen buskap**Tilvirkningsverdi per kg*

Høy	kr	0,60
Halm, ubehandlet	kr	0,25
Halm, ammoniakkbehandlet	kr	0,45
Kålrot	kr	0,10
Grassilo	kr	0,15
Byggrøpp	kr	1,00
Havregrøpp	kr	1,00

Tilvirkningsverdien på andre fôrmidler settes til kr 1,- per fôrenhet.

e. Lager av skogsvirke (som ikke er levert)

Tilvirkningsverdien settes til kostnadene ved hogst, kjøring mv. Verdien av eget arbeid skal ikke tas med.

f. Annet varelager for salg

Salgsprodukter verdsettes til ca. 40 prosent av netto salgsverdi.

Planter på friland i planteskoler verdsettes til 20 prosent av netto salgsverdi ved engrossalg.

g. Oppdrettsfisk, skjell mv.

På grunn av risikoen for sykdom, skade, svinn etc. settes verdien på oppdrettsfisk og skjell til 65 prosent av tilvirkningsverdien. I tilvirkningsverdien inngår kostnader til innkjøp av yngel/smolt/settefisk, til fôr og til leid arbeid.

Beholdning av blåskjell og lignende stående i sjøen, verdsettes ikke.

§ 3-2. Inntektssatser**§ 3-2-1. Veiledende produksjonsmengder når pålitelige oppgaver ikke foreligger, jf. ligningsloven § 8-1**

a) Melk per årsgait	300 kg
b) Ull per voksen sau	3,5 kg
c) Ull per lam	1,5 kg
d) Egg per høne	14 kg
e) Honning per kube	30 kg

§ 3-2-2. Priser per kilo/liter på produkter uttatt til husholdning og føderåd

a) Poteter	kr	2
b) Melk	kr	3
c) Okse	kr	31
d) Kvige	kr	28
e) Ku	kr	27
f) Kalv	kr	32
g) Lam	kr	34
h) Sau	kr	13
i) Geit/Kje		
Kje	kr	14
Geit	kr	10
j) Svin		
Gris	kr	21
Purker	kr	17
k) Rein	kr	54

l) Fjørfe		
Høner, pris per stk.	kr	4
Kalkun, per kg	kr	15
And, per kg	kr	25
Kylling, per kg	kr	13
m) Ull	kr	40
n) Honning	kr	40
o) Egg	kr	11

§ 3–2–3. Normer for verdsetting av uttatte naturalier til eget bruk

- Verdien av uttatt melk per husstandsmedlem: kr 480 per år.
For personer over 70 år reduseres satsen for melk til det halve.
- Verdien av uttatte poteter per husstandsmedlem: kr 140 per år.
For barn under 10 år og for personer over 70 år reduseres satsen for poteter til det halve.
- Ikke regnskapspliktige lottakeres uttak av fisk per husstandsmedlem: Kr 600 per år.
For barn under 10 år reduseres satsen med 50 prosent.

§ 3–2–4. Brutto leieverdi av bolig på gårdsbruk

Bruttoverdien av bolig på gårdsbruk (herunder føderåd) skal normalt ikke økes fra 2003 til 2004.

Finansdepartementet har i brev av 17. desember 1997 gitt instruks om at det ikke skal foretas særskilte økninger i antatt leieverdi for våningshus på gårdsbruk fra og med inntektsåret 1997, med mindre det skjer som ledd i en oppjustering av takstgrunnet for fast eiendom generelt.

Bruttoverdien av bolig på gårdsbruk (herunder føderåd) skal settes til hva det vil koste å leie tilsvarende bolig i vedkommende distrikt. Hvis det ikke er noe reelt leiemarked i distriktet, må utleieverdien fastsettes ved skjønn. Dersom bolig på gårdsbruk er påkostet i løpet av inntektsåret, skal bruttoverdien økes, dersom dette er nødvendig for å komme opp til et passende nivå. Det samme gjelder for påkostninger mv. foretatt tidligere år, men som pga. manglende eller ufullstendige opplysninger først er kommet til likningsmyndighetenes kunnskap senere.

§ 3–2–5. Fordel ved nettolikning av egen utnyttet jaktrett

Når den som disponerer en jaktrett selv har utnyttet denne, skal nettofordelen pr. felte dyr ved likningen settes lik satsene som er gjengitt nedenfor:

Elgku	kr	3.500
Elgokse	kr	4.500
Elgkalv	kr	1.700
Reinsdyr (voksen)	kr	1.000
Hjort (voksen)	kr	1.700

§ 3–2–6. Verdi av eget brensel

Skattedirektoratet fastsetter ikke landsdekkende normer for verdi av eget brensel i 2004, da det må foretas en totalvurdering i hvert enkelt tilfelle, der strømforbruk til privat bruk og eventuelt bruk av annet brensel må trekkes inn.

§ 3–2–7. Verdien av stallplass og uttatt fôr til hester som nyttes utenom jord- og skogbruksnæringen

Verdien av stallplass og uttatt fôr til hester som nyttes i travsport eller på annen måte utenom jord- og skogbruksnæringen, settes til kr 11.000 for voksne trav- og galopphester. For hobbyhester utenom trav- og galoppport, settes uttaket til kr 7.800 og for ponnyer til kr 5.000. Satsene reduseres skjønnsmessig for fyll og unghester.

§ 3–2–8. Definisjon av «tre normalårsverk» i Finansdepartementets forskrift til skatteloven § 12–20–1 (2) bokstav c og d

Personinntekt kan beregnes under ett for jord-/skogbruk og bestemte virksomheter nevnt i forskriften, når samlet årlig virksomhet ikke overstiger tre normalårsverk – dvs. 750 dagsverk eller 5625 arbeidstimer.

§ 3–3. Fradragssatser

§ 3–3–1. Kostnader til kost i forbindelse med gårdsturisme

Drives gårdsturisme, der turister deltar i familiens måltider, kan det gis fradrag for kost tilsvarende satsene i § 1–2–17 med et tillegg på 30 prosent. Det kan i stedet kreves fradrag for dokumenterte kostnader.

§ 3–3–2. Kostnader til kost mv. for ikke-regnskapspliktige lottfiskere

Ikke regnskapspliktige lottakere som ikke tar del i felles kosthold om bord, gis fradrag for dokumenterte kostnader til kost og (i tillegg) for «småutgifter» (kostnader til telefon, avis o.l.) med kr 40 per døgn.

For hjemmefiskere (overnatting hjemme) som ikke kan dokumentere kostutgifter, må fradraget fastsettes ved skjønn. Som veiledning for skjønnet kan nyttes en sats på kr 75 per dag.

§ 3–3–3. *Kostnader ved bruttolikning av egen utnyttet jaktrett*

Kostnader til gevær, ammunisjon, mv., kan bare føres til fradrag med inntil kr 2.000.

Vedlegg 1. Regulativ for reiser i utlandet for statens regning/Satser for nattillegg og kostgodtgjørelse med virkning for inntektsåret 2004

<i>Verdensdel/land</i>	<i>Nattillegg</i>	<i>Nattillegg</i>	<i>Kostgodtgj.</i>	<i>Kostgodtgj.</i>
		<i>Endret sats i</i>		<i>Endret sats i</i>
		<i>året</i>		<i>året</i>
<i>Afrika:</i>				
Algerie	1130		520	
Angola	1000		850	
Benin	1100		620	
Botswana	780		380	
Egypt	1000		460	
Elfenbenskysten	1490		630	
Etiopia	880		420	
Gabon	1160		700	
Gambia	800		250	
Ghana	940		240	
Guinea	740		320	
Kamerun	1120		450	
Kenya	1400		370	
Lesotho	780		420	
Liberia	800		390	
Libya	400		390	
Madagaskar	700		370	
Malawi	800		280	
Mali	510		260	
Marokko	1500		600	
Mauritius	1190		410	
Mocambique	700		500	
Namibia	650		310	
Nigeria	1250		440	
Senegal	1040		480	
Seychellene	1280		500	
Sudan	740		360	
Swaziland	850		280	
Sør-Afrikarepublikken	1100		500	
Cape Town	1420		600	
Tanzania	1070		240	
Togo	730		400	
Tunisia	1080		400	
Uganda	960		290	
Zambia	800		310	
Zimbabwe	1140		700	
Øvrige områder	850		520	
<i>Amerika:</i>				
Antigua og Barbuda	1210		900	
Argentina	1400		280	
Bahamas	1220		540	
Barbados	1350		900	
Bermuda (Br)	1430		600	
Bolivia	670		190	
Brasil	1010		350	
São Paulo	1130		400	
Canada	1450		500	
Chile	1000		540	
Colombia	930		270	
Costa Rica	980		470	
Cuba	710		570	

<i>Verdensdel/land</i>	<i>Nattillegg</i>	<i>Nattillegg</i>	<i>Kostgodtgj.</i>	<i>Kostgodtgj.</i>
		<i>Endret sats i</i>		<i>Endret sats i</i>
		<i>året</i>		<i>året</i>
Den dominikanske rep.	950		470	
Dominica	800		420	
Equador	650		400	
Grenada	1200		400	
Guatemala	950		450	
Guyana	760		400	
Haiti	810		330	
Jamaica	1110		400	
Mexico	1220		880	
Nederlandske Antiller	950		550	
Nicaragua	820		410	
Panama	680		360	
Paraguay	730		300	
Peru	870		870	
Puerto Rico	1090		600	
St. Kitts-Nevis	1390		580	
St. Lucia	1650		860	
St. Vincent	1100		750	
Surinam	600		170	
Trinidad og Tobago	990		530	
Uruguay	640		200	
USA	1420		650	
New York	1900		800	
Washington D.C.	1550		880	
Venezuela	1230		540	
Øvrige områder	850		480	
<i>Asia:</i>				
Afghanistan	600		330	
Armenia	1270		600	
Aserbajdsjan	1530		500	
Bahrain	1100		450	
Bangladesh	1200		400	
Brunei	770		350	
Burma (Myanmar)	1250		620	
Filippinene	1900		500	
Forente Arabiske Emirater	1250		480	
Georgia	1140		440	
India	1060		380	
Indonesia	1580		700	
Irak	420		650	
Iran	990		400	
Israel	1270		890	
Japan	1850		950	
Osaka	1850		1250	
Tokyo	1950		1100	
Jordan	930		730	
Kambodia	1370		570	
Kina	1190		580	
Hongkong	1620		830	
Macau	1400		650	
Kasakhstan	1700		780	
Kuwait	1300		550	
Kypros	1730		600	
Laos	550		210	
Libanon	1400		940	
Malaysia	1490		530	
Maldivene	1170		770	

<i>Verdensdel/land</i>	<i>Nattillegg</i>	<i>Nattillegg</i>	<i>Kostgodtgj.</i>	<i>Kostgodtgj.</i>
		<i>Endret sats i</i>		<i>Endret sats i</i>
		<i>året</i>		<i>året</i>
Nepal	500	1000 Endret fra 1. mai	240	250 Endret fra 1. mai
Oman	1200		480	
Pakistan	1270		410	
Qatar	1060		470	
Saudi-Arabia	1040		600	
Singapore	1160		750	
Sri Lanka	650		270	
Syria	1350		600	
Sør-Korea	1280		730	
Seoul	1370		810	
Taiwan	1000		500	
Thailand	1520		730	
Tyrkia	1250		310	
Istanbul	1580		650	
Vietnam	1090		280	
Yemen	1220		370	
Øst-Timor	1070		590	
Øvrige områder	800		500	
<i>Australia/Oceania:</i>				
Australia	1630		700	
Fiji	1790		430	
New Zealand	1680		530	
Papua-New Guinea	1460		320	
Øvrige områder	800		470	
<i>Europa:</i>				
Albania	1050		330	
Belgia	1080		760	
Brussel	1290		780	
Bosnia-Hercegovina	800		440	
Bulgaria	1200		370	
Danmark	1270		680	
Estland	1110		500	
Finland	1160		530	
Frankrike	980		620	
Paris	1440		720	
Hellas	1230		680	
Athen	1.1. – 31.3: Som Hellas	1900 Egen sats fra 1.4	1.1. – 31.3: Som Hellas	700 Egen sats fra 1.4
Hviterussland	560		580	
Irland	1420		700	
Island	1260		690	
Italia	1100		660	
Milano	1250		870	
Roma	1250		720	
Kroatia	1100		900	
Latvia	900		440	
Liechtenstein	960		910	
Litauen	1080		380	
Luxembourg	1490		730	
Makedonia	900		290	
Malta	1020		570	
Moldova	850		260	
Monaco	750		530	
Nederland	1100		640	
Amsterdam	1340		660	
den Haag	1300		660	

<i>Verdensdel/land</i>	<i>Nattillegg</i>	<i>Nattillegg</i> <i>Endret sats i</i> <i>året</i>	<i>Kostgodtgj.</i>	<i>Kostgodtgj.</i> <i>Endret sats i</i> <i>året</i>
Polen	1030		490	
Portugal	1150		500	
Romania	1310		390	
Russland	650		450	
Moskva	1250		930	
St.Petersburg	1320		630	
Serbia-Montenegro	1030		340	
Slovakia	950		300	
Slovenia	880		840	
Spania	750		660	
Barcelona	1300		870	
Madrid	1280		850	
Storbritannia	1300		670	
London	1350		1020	
Sveits	1080		640	
Genève	1300		640	
Zürich	1300		690	
Sverige	1440		600	
Tsjekkiske republikk	1460		450	
Tyskland	1040		640	
Berlin	1140		710	
Düsseldorf	1040		680	
Ukraina	1200		590	
Ungarn	1200		650	
Østerrike	1100		600	

For følgende områder/land i Europa fastsettes administrativt disse satser

Andorra:	som for Spania
Færøyene:	som for Danmark
Gibraltar:	som for Storbritannia
Grønland:	som for Danmark
Guernsey (inkl. Alderney og Sark):	som for Storbritannia
Jersey:	som for Storbritannia
Kanariøyene:	som for Spania
Madeira:	som for Portugal
Man:	som for Storbritannia
Nord-Irland:	som for Storbritannia
San Marino:	som for Italia
Vatikanstaten:	som for Roma
Åland:	som for Finland

I følgende byer kan nattillegget overskrides med inntil 75 prosent av gjeldende sats uten å innhente forhåndstillatelse:

Afrika:

Cape Town, Nairobi

Amerika:

Mexico by, New York by, São Paulo, Santiago de Chile, Washington D.C.

Asia:

Hongkong, Osaka, Tokyo

Europa:

Amsterdam, Athen, Barcelona, Berlin, Brussel, Düsseldorf, Genève, den Haag, Helsingfors, København, Madrid, Moskva, München, Paris, Praha, Salzburg, Stockholm, Valencia, Wien og Zürich
Kostnadene må legitimeres.

*Vedlegg 2 – Div. satser**Statens særavtale for kostgodtgjørelse (innenlandsreiser), gjeldende for 2004:**Kostgodtgjørelse for dagsreiser på mer enn 15 km:*

For reiser inntil 5 timer:	kr 140,- (legitimert)
For reiser fra og med 5 timer inntil 9 timer:	kr 140,-.
For reiser fra og med 9 timer inntil 12 timer:	kr 200,-.
For reiser over 12 timer:	kr 320,-.

Kostgodtgjørelse ved overnatting på reiser på mer enn 15 km:

For reiser fra og med 8 timer og inntil 12 timer:	kr 250,-.
For reiser fra og med 12 timer:	kr 460,-.

Satser for bruk av egen bil etter statens særavtale, gjeldende for 2004:

For inntil 9000 km i kalenderåret:	kr 3,00 per km.
Over 9000 km i kalenderåret:	kr 2,40 per km.
For arbeidstakere med arbeidssted i Tromsø:	kr 0,05 per km i tillegg til satsene over.

For kjøring på skogs- og anleggsveier gis det i tillegg til kilometergodtgjørelsen et tillegg på kr 0,70 per km.

Når det er nødvendig med tilhenger for å bringe med utstyr og materiell som på grunn av sin vekt og beskaffenhet ikke er naturlig å plassere i bagasjerom eller på takgrind, gis det i tillegg til kilometergodtgjørelsen et tillegg på kr 0,50 per km.

Når det i bilen tas med arbeidstakere på oppdrag, gis det i tillegg til kilometergodtgjørelsen et tillegg på kr 0,50 per km per arbeidstaker.

Satser for kilometergodtgjørelse ved bruk av andre egne framkomstmidler etter statens særavtale, gjeldende for 2004:

Motorsykkel over 125 ccm:	kr 2,45 per km.
Moped og motorsykkel opp til og med 125 ccm:	kr 1,35 per km.
Snøscooter:	kr 6,10 per km.
Båt med motor fra og med 50 HK:	kr 6,00 per km.
Båt med motor inntil 50 HK:	kr 3,10 per km.
Andre framkomstmidler:	kr 1,00 per km.

10. des. Nr. 1651 2004**Forskrift om endring i forskrift om flytelefoniprosedyrer (BSL G 5-1).**

Fastsatt av Luftfartstilsynet 10. desember 2004 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 9-1 og § 15-4, jf. delegeringsvedtak 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 21. desember 2004.

I

I forskrift 10. desember 2002 nr. 1782 om flytelefoniprosedyrer (BSL G 5-1) gjøres følgende endringer:

Vedlegg 1 nye pkt. 1.3 og 1.4 skal lyde:

- 1.3 Ved flyging i eller vertikalt gjennom luftrom med redusert minste vertikale atskillelse (RVSM) med luftfartøy som ikke er godkjent for å operere i slikt luftrom, skal flygeren melde status som ikke-godkjent ved første oppkall på enhver kanal i RVSM-luftrom. I tillegg kan flygekontrolltjenesten pålegge flygeren å melde status som ikke-godkjent ved alle forespørsler om høydeendringer og ved all tilbakelesing av høydeklareringer.
- 1.4 Flygeledere skal uttrykkelig bekrefte mottak av meldinger fra luftfartøy som melder status som ikke-godkjent for RVSM.

Vedlegg 1 nåværende pkt. 1.3, 1.4 og 1.5 blir pkt. 1.5, 1.6 og 1.7.

Vedlegg 1 pkt. 2.1.3.1 og 2.1.3.2 skal lyde:

2.1.3.1 8,33 kHz kanalseparasjon

a) BEKREFT ÅTTE KOMMA TRE TRE	CONFIRM EIGHT POINT THREE THREE
b) *JA ÅTTE KOMMA TRE TRE	AFFIRM EIGHT POINT THREE THREE
c) *NEGATIV ÅTTE KOMMA TRE TRE	NEGATIVE EIGHT POINT THREE THREE
d) BEKREFT UHF	CONFIRM UHF
e) *JA UHF	AFFIRM UHF
f) *NEGATIV UHF	NEGATIVE UHF
g) BEKREFT UNNTATT FRA ÅTTE KOMMA TRE TRE	CONFIRM EIGHT POINT THREE THREE EXEMPTED
h) * JA UNNTATT FRA ÅTTE KOMMA TRE TRE	AFFIRM EIGHT POINT THREE THREE EXEMPTED
i) * NEGATIV UNNTATT FRA ÅTTE KOMMA TRE TRE	NEGATIVE EIGHT POINT THREE THREE EXEMPTED
j) PÅ GRUNN AV ÅTTE KOMMA TRE TRE KRAV	DUE EIGHT POINT THREE THREE REQUIREMENT

2.1.3.2 RVSM-luftrom

a) BEKREFT RVSM-GODKJENT	CONFIRM RVSM APPROVED
b) * JA RVSM	AFFIRM RVSM
c) * NEGATIV RVSM [(tilleggsopplysninger, f.eks. statlig luftfartøy)]	NEGATIVE RVSM [(tilleggsopplysninger, f.eks. State Aircraft)]
d) KAN IKKE GI KLARERING INN I RVSM-LUFTROM, HOLD [eller GÅ NED TIL, eller STIG TIL] (høyde)	UNABLE ISSUE CLEARANCE INTO RVSM AIRSPACE, MAINTAIN [eller DESCEND TO, eller CLIMB TO] (høyde)
e) *TURBULENS UMULIGGJØR RVSM	UNABLE RVSM DUE TURBULENCE
f) *INSTRUMENTFEIL UMULIGGJØR RVSM	UNABLE RVSM DUE EQUIPMENT
g) RAPPORTER NÅR DU ER I STAND TIL Å GJENOPPTA RVSM	REPORT WHEN ABLE TO RESUME RVSM
h) BEKREFT AT DU ER I STAND TIL Å GJENOPPTA RVSM	CONFIRM ABLE TO RESUME RVSM
i) *KLAR TIL Å GJENOPPTA RVSM	READY TO RESUME RVSM

Vedlegg 1 pkt. 2.1.8 b) skal lyde:

b) RAPPORTER (avstand) FRA (navn på DME-stasjon) DME (eller spesielt punkt)	REPORT (avstand) FROM (navn på DME-stasjon) DME (eller spesielt punkt)
---	--

Vedlegg 1 pkt. 2.1.10 c) skal lyde:

c) GBAS/SBAS/MLS/ILS KATEGORI (kategori) (status på brukbarhet)	GBAS/SBAS/MLS/ILS KATEGORI (kategori) (status på brukbarhet)
---	--

Vedlegg 1 nye pkt. 2.1.11 og 2.1.12 skal lyde:

2.1.11 Status på GNSS-tjeneste

a) GNSS RAPPORTERT UPÅLITELIG (eller GNSS KAN VÆRE UTILGJENGELIG [GRUNNET INTERFERENS])	b) GNSS REPORTED UNRELIABLE (eller GNSS MAY NOT BE AVAILABLE [DUE TO INTERFERENCE])
i) I NÆRHETEN AV (sted) (radius) [MELLOM (høyder)], eller	i) IN THE VICINITY OF (sted) (radius) [BETWEEN (høyder)], eller
ii) I OMRÅDET (beskrivelse) (eller I (navn) FIR/AOR) [MELLOM (høyder)]	ii) IN THE AREA OF (beskrivelse) (eller IN (navn) FIR/AOR) [BETWEEN (høyder)]
b) GRUNNLEGGENDE GNSS (eller SBAS, eller GBAS) UTILGJENGELIG FOR (angi operasjon) [FRA (tid) TIL (tid) (eller INNTIL NÆRMERE BESKJED GIS)]	BASIC GNSS (eller SBAS, eller GBAS) UNAVAILABLE FOR (angi operasjon) [FROM (tid) TO (tid) (eller UNTIL FURTHER NOTICE)]
c) * GRUNNLEGGENDE GNSS UTILGJENGELIG [GRUNNET (årsak, f.eks. TAP AV RAIM eller RAIM VARSEL)]	BASIC GNSS UNAVAILABLE [DUE TO (årsak, f.eks. LOSS OF RAIM eller RAIM ALERT)]
d) * GBAS (eller SBAS) UTILGJENGELIG	GBAS (eller SBAS) UNAVAILABLE

2.1.12 Forringelse av luftfartøyets navigasjonsnøyaktighet

a) RNP (angi type) (eller RNAV) IKKE MULIG [PÅ GRUNN AV (grunn, f.eks. TAP AV RAIM eller RAIM VARSEL)]	UNABLE RNP (angi type) (eller RNAV) [DUE TO (grunn, f.eks. LOSS OF RAIM eller RAIM ALERT)]
--	--

Vedlegg 1 pkt. 2.2.4 d) skal lyde:

d) KRYSS (avstand) DME [(retning)] AV (navn på DME-stasjon) (eller (avstand) [(retning)] AV (spesielt punkt)) I (eller OVER eller LAVERE ENN) (høyde)	CROSS (avstand) DME [(retning)] OF (navn på DME-stasjon) (eller (avstand) [(retning)] OF (spesielt punkt)) AT (eller ABOVE eller BELOW) (høyde)
---	---

Vedlegg 1 nytt pkt. 2.3.2.1 skal lyde:

2.3.2.1 Innflyginger basert på P-RNAV

For luftfartøy som ikke er P-RNAV sertifisert, men som skal lande på en flyplass som har implementert P-RNAV prosedyrer, skal følgende fraseologi benyttes:

a) UTSTYR UMULIGGJØR PRECISION-RNAV	UNABLE PRECISION RNAV DUE EQUIPMENT
-------------------------------------	-------------------------------------

Vedlegg 1 pkt. 2.4.3 d) skal lyde:

d) RULLEBANE (nummer), VIND (retning og hastighet), QNH (eller QFE) (tall) [HEKTOPASCAL], TEMPERATUR [MINUS] (tall), [SIKT (avstand) (eller RULLEBANESIKT) (eller RVR) (avstand)] [KORREKT TID (klokkeslett)]	RUNWAY (nummer), WIND (retning og hastighet), QNH (eller QFE) (tall) [HECTOPASCALS], TEMPERATURE [MINUS] (tall), [VISIBILITY (avstand) (eller RUNWAY VISUAL RANGE) (eller RVR) (avstand)] [TIME (klokkeslett)]
---	--

Vedlegg 1 pkt. 2.9.6 k) skal lyde:

k) INGEN HASTIGHETSBEGRENSNINGER [FRA FLYGEKONTROLLEN]	NO [ATC] SPEED RESTRICTIONS
--	-----------------------------

Vedlegg 1 pkt. 2.10.2 d) og e) skal lyde:

d) KLARERT (type innflyging) INNFLYGING RULLEBANE (nummer)	CLEARED FOR (type innflyging) APPROACH RUNWAY (nummer)
e) RAPPORTER ETABLERT PÅ [ILS] RETNINGSSTRÅLE (eller PÅ GBAS/SBAS/MLS INNFLYGINGSKURS)	REPORT ESTABLISHED ON [ILS] LOCALIZER (eller ON GBAS/SBAS/MLS APPROACH COURSE)

Vedlegg 1 pkt. 2.10.3 a) og b) skal lyde:

a) KLARERT (type innflyging) INNFLYGING RULLEBANE (nummer) VENSTRE (eller HØYRE)	CLEARED FOR (type innflyging) APPROACH RUNWAY (nummer) LEFT (eller RIGHT)
b) DU HAR KRYSET RETNINGSSTRÅLEN (eller GBAS/SBAS/MLS SLUTTINNLEGGSKURS). SVING VENSTRE (eller HØYRE) ØYEBLIKKEG OG GÅ TILBAKE TIL RETNINGSSTRÅLEN (eller GBAS/SBAS/MLS SLUTTINNLEGGSKURS)	YOU HAVE CROSSED THE LOCALIZER (eller GBAS/SBAS/MLS FINAL APPROACH COURSE). TURN LEFT (eller RIGHT) IMMEDIATELY AND RETURN TO THE LOCALIZER (eller GBAS/SBAS/MLS FINAL APPROACH COURSE)

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

10. des. Nr. 1652 2004

Forskrift om avgifter vedrørende statens luftfartsanlegg og -tjenester (takstregulativet).

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 10. desember 2004 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–26, jf. § 15–4. Kunngjort 21. desember 2004.

Kapittel I. Alminnelige bestemmelser

§ 1-1. For flyginger på statens landingsplasser samt Oslo lufthavn Gardermoen, og i luftrommet som utgjøres av norske flygeinformasjonsregioner (FIR) skal eier eller bruker av luftfartøy betale avgift for de anlegg og tjenester som stilles til rådighet i henhold til de etterfølgende bestemmelser. Bestemmelsene gjelder også for militære landingsplasser når de nyttes av luftfartøy med sivile registreringsmerker. Bestemmelsene kan videre også gjøres gjeldende for landingsplasser som drives av andre enn staten og som er til allmenn bruk. Samferdselsdepartementet kan for slike plasser fastsette andre avgiftssatser og regler enn de som er fastsatt i denne forskrift.

Avgiftene er:

Startavgift
Terminalavgift
Sikkerhetsavgift
Underveisavgift
Avisingsavgift.

Ved beregning av avgift avrundes beløpet til nærmeste hele krone.

Med anlegg og lignende tilhørende staten er å forstå anlegg eid av eller tjenester utført av Avinor AS eller staten.

§ 1-2. Plikten til å svare avgift påhviler luftfartøyets eier. Er fartøyet overlatt til en lisensiert operatør eller operatør med driftstillatelse til bruk for egen regning, er brukeren ansvarlig for avgiften. Likeså blir enhver bruker ansvarlig for avgiften når fartøy som ikke benyttes i ervervsmessig luftfart overlates denne til bruk for egen regning. Ved betaling før luftfartøy forlater startplass, er fartøysjef ansvarlig for avgiftsbetaling.

§ 1-3. Når særlige grunner tilsier det, kan Avinor AS etter søknad, helt eller delvis frafalle avgifter som er fastsatt i denne forskrift.

Avinor AS kan videre gi slike reduksjoner i luftfartsavgiftene som Avinor AS anser godtgjort vil bidra til økt proveny samt stimulere til bedre utnyttelse av luftfartøyene og luftfartsanleggenes kapasitet.

§ 1-4. Det svares ikke avgifter for flyginger:

1. utført av luftfartøy med militære registreringsmerker. Det svares videre ikke avgifter for sivile luftfartøy når disse brukes av Forsvaret slik som definert i «Rammeavtale mellom Forsvarsdepartementet og Samferdselsdepartementet om fordeling av ansvar og utgifter ved statens flyplasser m.v.» datert 17. og 29. september 1999 samt «Vedlegg I» til «Samarbeidsavtale mellom Forsvaret og Luftfartsverket om fordeling av ansvar og utgifter ved statens flyplasser», datert 21. juni 2001.
2. utført utelukkende i samband med offisielle reiser foretatt av den regjerende monark og hans/hennes familie, statsoverhode, regjeringssjef og ministre. Når flygingen er i forbindelse med slik offisiell reise, må dette anføres som egen merknad i fartøyets reiseplan.
3. på Svalbard og Jan Mayen for luftfartøy som brukes av den norske stat til ikke-ervervsmessige formål eller for fartøy som brukes i utenlandsk diplomatisk tjeneste.
4. i forbindelse med kalibrering.
5. hvor ettersøknings- og redningstjeneste (SAR) foretas.
6. utført med glide- eller seilfly. Slike fly som har motor som kan brukes til take-off, er imidlertid ikke fritatt for avgift.

Kapittel II. Startavgift

A. Generelt

§ 2-1. Startavgift betales for start(er) av flyging(er).

B. Avgift for enkeltflyginger

§ 2-2. Startavgift i kroner for luftfartøy med høyeste tillatte startvekt overstigende 8.000 kg pr. påbegynt 1.000 kg i følge nasjonalt luftfartøyregister eller annet tilsvarende offisielt dokument:

kr 103,17 for den del av flyvekten som ikke overstiger 100.000 kg

kr 51,59 for den del av flyvekten som overstiger 100.000 kg.

Ovennevnte satser gjelder også for luftfartøy i regelbundet passasjertrafikk (inkludert seriemessig charter) selv om fartøyet har høyeste tillatt startvekt 8.000 kg eller lavere. Jf. § 3-1, 1. og 2. ledd.

Startavgift for luftfartøy med høyeste tillatte startvekt 2.000 kg eller mindre ifølge nasjonalt luftfartøyregister eller annet tilsvarende offisielt dokument:

Høyeste tillatte startvekt (kg)	Kr
0 – 1.000	176
1.001 – 1.500	215
1.501 – 2.000	294

Startavgift for luftfartøy med høyeste tillatte startvekt mellom 2.001 kg og 8.000 kg ifølge nasjonalt luftfartøyregister eller annet tilsvarende offisielt dokument:

2.001 – 2.500	196
2.501 – 3.000	228
3.001 – 4.000	337
4.001 – 5.000	426
5.001 – 6.000	513
6.001 – 7.000	858
7.001 – 8.000	1.204

Minimumsavgift kr 176. Rabatt gis ikke på minimumsavgift.

For statens landingsplasser i Oppland; Sogn og Fjordane; Møre og Romsdal; Sør-Trøndelag; Nord-Trøndelag med unntak av Trondheim lufthavn, Værnes; Nordland med unntak av Bodø lufthavn; Troms og Finnmark betales inntil videre 70% av gjeldende takster.

Når neste landing vil være på en utenlandsk landingsplass kan Avinor AS gi inntil 90% reduksjon i de satsene som framgår av denne paragrafen for flygninger fra Haugesund lufthavn Karmøy, Kristiansund lufthavn Kvernberget, Molde lufthavn Årø, Røros lufthavn, Harstad-Narvik lufthavn Evenes og Lakselv lufthavn Banak. Avinor AS kan også utvide ordningen til å gjelde andre lufthavner omfattet av denne forskriften, fastsette nødvendige vilkår for avgiftsreduksjon eller fastsette andre utfyllende gjennomføringsbestemmelser.

Ingen avgift i denne paragraf skal underskrive minimumsavgiften, kr 176,–.

§ 2–3. For kontinentalsokkelflyging med start på Stavanger lufthavn Sola, Bergen lufthavn Flesland og Kristiansund lufthavn Kvernberget, betales avgift med kr 10.456,– for luftfartøy over 15.000 kg maksimal tillatt startvekt og kr 7.627,– for luftfartøy under denne vekt.

For øvrige landingsplasser settes startavgiften ved flyging til kontinentalsokkelen til kr 4.508,– uansett startvekt.

Med kontinentalsokkelflyging menes også flyginger mellom landbaserte landingsplasser dersom disse er ledd i de direkte flyginger til/fra kontinentalsokkelen.

§ 2–4. Ved bruk av flysikringstjeneste ved start på landingsplass utenom de som er omfattet av dette regulativ, men med bruk av flysikringstjeneste som befinner seg på en nærliggende landingsplass omfattet av dette regulativ, skal det betales pr. start:

Høyeste tillatt startvekt (kg)	Kr
8.000 – 10.000	270
10.001 – 25.000	1.191
25.001 –	1.650

§ 2–5. Ved «touch-and-go»-flyginger betales kun en startavgift pr. gjennomført serie. Med en serie menes at «touch-and-go»-flygingene foregår tett på hverandre uten at stopp/inn-utlasting foregår på landingsplassen. Når dette avvikes, anses serien som avsluttet og eventuell ny serie påbegynnes. En serie «touch-and-go» påbegynnes og avsluttes på samme landingsplass. Dersom siste start i en slik serie er avreise til en annen landingsplass, regnes denne start som avgiftspliktig enkeltflyging.

C. Årsavgift – årskort

§ 2–6. Årskort kan løses for luftfartøy som ikke benyttes til lisensiert ervervsmessig luftransport og som ikke overstiger 2.000 kg høyeste tillatte startvekt. For amatørbygde fly og fly som Avinor AS etter søknad finner å akseptere som «veteranfly», og som etter forskrift om klassifisering av luftfartøy, BSL B 1–2, bilag 1 og 2, blir henført til klasse «Eksperiment» og bruksområde «Privat», settes vektgrensen til 5.700 kg høyeste tillatte startvekt.

Årskort kan løses for skolefly under 1.500 kg høyeste tillatte startvekt som eies eller brukes av operatør i lisensiert ervervsmessig luftransport.

Årskortet gjelder fra og med 1. januar ev. en senere betalingsdato, til og med 31. desember i samme kalenderår, for ett bestemt luftfartøy. Som legitimasjon for betalt årsavgift gjelder årskort med kvittert giroblankett, årskort med gyldig kvittering fra nettbanktjeneste sammen med bekreftede kontoutdrag fra bank, årskort med gyldig kvittering fra kredittkortselskap sammen med bekreftede kontoutdrag fra bank eller årskort med kontantkvittering fra Avinor AS, jf. § 7–5 og § 7–6.

§ 2–7.

Årsavgiften beregnes etter følgende satser:

Høyeste tillatt startvekt (kg)	Kr
0 – 500	3.435
501 – 1.000	5.075
1.001 – 1.100	7.217

1.101 – 1.200	8.349
1.201 – 1.300	9.608
1.301 – 1.400	10.744
1.401 – 1.500	11.878
1.501 – 1.600	20.069
1.601 – 1.700	21.431
1.701 – 1.800	22.794
1.801 – 1.900	24.137
1.901 – 2.000	25.383

For amatørbygde fly og «veteranfly», i vektgruppen 1.101 – 5.700 kg høyeste tillatte startvekt, settes årskortavgiften til kr 7.217.

§ 2–8. Det gis ingen refusjon eller tilbakebetaling som følge av avkortet brukstid eller redusert sesong.

Kan ikke gyldig årskort m/tilleggsdokumentasjon framvises, må det betales startavgift for hver start.

§ 2–9. Årskortet kan ikke brukes på Oslo lufthavn Gardermoen, Rygge og Ørland.

Avinor AS kan bestemme at årskortet ikke kan brukes på de lufthavnene og på de tidene av døgnet hvor trafikkbelastningen er størst (Peak hours).

D. Ukekort (Weekly Season Card)

§ 2–10. For utenlandsk registrert luftfartøy, hvis høyeste tillatte startvekt ikke overstiger 2.000 kg, kan det løses ukekort til dekning av startavgifter under forutsetning av at flygingene ikke skjer i ervervsøyemed.

§ 2–11. Ukekortet gjelder i sju dager fra og med første påførte gyldighetsdag og dekker startavgifter på alle startplasser som omfattes av dette regulativ, med unntak av Oslo lufthavn Gardermoen, Rygge og Ørland.

§ 2–12. Avgiften for ukekortet er kr 725,- for luftfartøy i vektgruppen 0 – 1.500 kg, og kr 1.910,- for luftfartøy i vektgruppen 1.501 – 2.000 kg.

Kortet kan utstedes for flere sju-dagers-perioder i strekk.

Kortet kan gis gyldighet fra en senere dato enn innkjøpsdagen, men kan under ingen omstendigheter gis gyldighet fra en dato forut for innkjøpsdagen.

Ukekortet kan kjøpes på alle statens landingsplasser med unntak av Oslo lufthavn Gardermoen, Rygge og Ørland.

§ 2–13. Bestemmelsen om årskort i § 7–5 gjelder tilsvarende for ukekort.

§ 2–14. Erlagt avgift tilbakebetales ikke.

E. Fritak av startavgift

§ 2–15. Avgift svares ikke for fartøy som på grunn av tekniske feil eller værhindringer returnerer til samme landingsplass som det gikk fra, og uten at det er foretatt mellomlanding på annen landingsplass.

F. Tillegg til startavgiften

§ 2–16. For flyginger med start fra Bodø lufthavn betales det følgende tillegg til den startavgift som fremkommer av § 2–2 til § 2–4:

a) For ikke-støysertifiserte jetdrevne luftfartøy, kr 4.115,- pr. start.

b) For jetdrevne luftfartøy sertifisert etter ICAO-konvensjonens Annex 16, kapittel 2, kr 2.057,- pr. start.

Tillegget økes med 50% for trafikk mellom kl. 2000–0800 norsk tid.

Bestemmelsen om reduksjon etter § 2–15 kommer ikke til anvendelse.

§ 2–17. For flyginger i perioden kl. 2400–0559 (lokal tid) innkreves det i tillegg til startavgiften, avgift for hver start og for hver landing. Satsen pr. start settes til 50% av satsene som er anvendt i § 2–2 til § 2–5 samt § 2–16. Satsen pr. landing settes lik satsen pr. start. Svalbard lufthavn Longyear er unntatt fra dette tillegget.

Bestemmelsen om reduksjon etter § 2–15 kommer ikke til anvendelse på Oslo lufthavn Gardermoen.

Kapittel III. Terminalavgift

§ 3–1. Terminalavgiften betales for hver start for luftfartøy som overstiger 8.000 kg høyeste tillatte startvekt etter reglene i de etterfølgende paragrafer under kapittel III. Dette gjelder også for luftfartøy i regelbundet trafikk (inkludert seriemessig charter) selv om fartøyet har høyeste tillatte startvekt 8.000 kg eller lavere.

Definisjon: Med regelbundet trafikk menes en serie flyginger som gjennomføres mot vederlag med luftfartøy beregnet på transport av passasjerer på individuell basis i henhold til offentliggjort tidtabell.

§ 3-2. Ved kontinentalsokkelflyging, jf. § 2-3, skal det ikke betales avgift på flyginger på Stavanger lufthavn Sola, Bergen lufthavn Flesland og Kristiansund lufthavn Kvernberget.

§ 3-3. Avgift betales for hver avreisende passasjer og hver transferpassasjer, også ikke-betalende passasjerer, etter følgende satser:

- a) Der neste landing er på en norsk landingsplass, betales kr 37,48 pr. avreist passasjer.
- b) Der neste landing er på en utenlandsk landingsplass, betales kr 70,91 pr. avreist passasjer.
- c) Der neste landing er på en norsk landingsplass, betales kr 37,48 pr. transferpassasjer.
- d) Der neste landing er på en utenlandsk landingsplass, betales kr 70,91 pr. transferpassasjer.

Avgift svares ikke for:

- Reiser som et flyselskaps ansatte foretar i tjenesteøyemed med selskapets egne fly.
- Luftfartøy som på grunn av tekniske værhindringer returnerer til samme landingsplass som det avgikk fra, og uten at det er foretatt mellomlanding på annen landingsplass.
- Passasjerer under 2 år.
- Transittpassasjerer.

§ 3-4. Definisjoner

Med *transfer* menes passasjerer som bytter fra et rutenummer til et annet underveis på en sammenhengende flyreise med avgiftspliktig luftfartøy. Dette gjelder både reise innenlands – innenlands, utenlands – utenlands og innenlands – utenlands v.v.

Med *transitt* menes passasjerer som benytter samme rutenummer inn og ut fra landingsplassen. Dette gjelder både reise innenlands – innenlands, utenlands – utenlands, innenlands – utenlands v.v.

§ 3-5. For at transfer/transitt skal godkjennes som kriterier i denne sammenheng, må reisen foretas sammenhengende og fortløpende, dvs. såkalt «next connection» må benyttes. Videre må ikke passasjerer forlate lufthavnen.

§ 3-6. For beregning av avgifter etter dette kapittel, skal operatøren før avgang oppgi grunnlaget for beregningen. Dersom dette ikke foreligger, vil avgift bli utferdiget i henhold til det normale antall seter som flytypen har. Ved ettertidsdeklarerung av avgiften, jf. § 7-2, gjelder det tilsvarende med hensyn til Avinor AS/Oslo Lufthavn AS' rett til å utfakturere etter antall seter. Det vil ikke på et senere tidspunkt enn avgangstidspunktet for kontantinnkreving eller det av Avinor AS fastsatte tidspunkt for fakturering av flygingen, bli foretatt refusjoner av utferdiget avgift basert på antall seter i henhold til denne paragraf, selv om riktig passasjerdeklarasjon da skulle bli framlagt.

For stikkprøvekontroll av avgiften skal operatøren, ved den enkelte avgang og i ettertid, kunne forevise ovennevnte grunnlag. Dersom Avinor AS eller Oslo Lufthavn AS ber om det, skal også luftfartøyets lasteskjema (load sheet) forevises. Avinor AS har også rett til innsyn i de systemene for «datafangst» som generer datagrunnlaget for avgiften. Se for øvrig bestemmelsene i § 7-2, 2. ledd.

Enhver overensstemmelse mellom flyoperatør og denne operatørens handlingsagent om manglende rapportering og overholdelse av frister er en sak mellom disse partene og er således Avinor AS uvedkommende. Avinor AS vil i denne sammenheng alltid forholde seg til flyoperatøren som debitor.

Flyoperatøren må forholde seg til de deklarasjonsskjemaene og tillempingsbestemmelsene som Avinor AS utarbeider i overensstemmelse med ovennevnte regler.

Kapittel IV. Sikkerhetsavgift

§ 4-1. Avgift kr 40,- betales for hver avreisende passasjer, også ikke-betalende passasjerer. Det er lik avgiftssats uavhengig om neste landing er på en norsk eller utenlandsk landingsplass.

Det skal ikke svares avgift for transferpassasjerer.

Det svares ikke avgift for ambulansflyginger.

For øvrig gjelder tilsvarende alle presiseringer og unntak som for terminalavgiften, jf. kapittel III.

Kapittel V. Underveisavgift

A. Generelt

§ 5-1. For luftfartøy skal det for hver flyging innenfor luftrommet som utgjøres av norske flygeinformasjonsregioner (FIR) betales avgift for de luftfartsanlegg og/eller -tjenester som stilles til rådighet for eier eller bruker av luftfartøy i henhold til bestemmelsene i dette kapittel.

B. Flyginger hvor avgift innkreves av EUROCONTROL

1. Sats, morarente mv.

§ 5-2. Underveisavgift oppkreves av EUROCONTROL på vegne av Norge etter de til enhver tid gjeldende vilkår for anvendelse av ordningen for underveisavgifter og betalingsvilkår innen EUROCONTROL, jf. § 5-3 til § 5-20. Avgiften pr. tjenesteenhet er NOK 496,05 fra 1. januar 2005. I tillegg innkrever EUROCONTROL et administrasjonsgebyr på EUR 0,18 pr. tjenesteenhet fra 1. januar 2005. Den grunnleggende valutakurs er 1 EUR = NOK 8,35664. Avgiftssatsen vil bli kursjustert hver måned ved å anvende gjennomsnittlig kurs mellom EUR og nasjonal valuta for måneden før den måned da flygingen finner sted. Med hensyn til beregningsformel og øvrige regler for øvrig vises til de nevnte vilkår.

2. Vilkår for anvendelse av ordningen for underveisavgifter innen EUROCONTROL

§ 5-3. I samsvar med de prosedyrer som er fastsatt i henhold til Den Internasjonale Sivile Luftfartsorganisasjonens (ICAOs) standarder og anbefalte praksis, ilegges det en avgift for hver flyging i luftrom omfattet av de flygeinformasjonsregioner (FIR) som hører inn under avtalestatenes myndighetsområde.

Avgiften skal være en godtgjørelse for avtalestatens kostnader i forbindelse med flysikringsanlegg og -tjenester for underveistraffikk og i forbindelse med ordningens gjennomføring, samt for de kostnader EUROCONTROL har ved sin gjennomføring av ordningen.

Den som var luftfartøyets operatør på det tidspunkt flygingen fant sted, er ansvarlig for å betale avgiften. Dersom operatørens identitet er ukjent, skal luftfartøyets eier betraktes som operatør, med mindre eieren kan godtgjøre hvem som var operatør.

§ 5-4. For flyging i luftrom som hører inn under flere avtalestaters myndighetsområde, skal det innkreves kun én avgift (R). Denne skal tilsvare summen av de avgifter som påløper i luftrom som hører inn under de enkelte berørte staters myndighetsområde.

$$R = \sum_{i} r_i$$

Den individuelle avgiften (r_i) for flyging i luftrom som hører inn under en avtalestats myndighetsområde, skal beregnes i samsvar med bestemmelsene i § 5-5.

§ 5-5. Avgiften for en flyging i luftrom som hører inn under en avtalestats (i) myndighetsområde, skal beregnes etter følgende formel:

$$r_i = t_i \times N_i$$

der r_i er avgiften, t_i er avgiftssatsen for tjenesten og N_i det antall tjenesteenheter som tilsvarer en slik flyging.

§ 5-6. For en bestemt flyging framkommer antall tjenesteenheter (N_i) som nevnt i foregående artikkel ved anvendelse av følgende formel:

$$N_i = d_i \times p$$

der d_i er faktoren for distansen fløyet i luftrom som hører inn under avtalestatens myndighetsområde, og p er faktoren for luftfartøyets vekt.

§ 5-7. Distansefaktoren (d_i) framkommer ved å dividere med hundre antall kilometer i storsirkeldistansen mellom: avgangsplassen innenfor, eller punkter for innflyging til, luftrommet til flygeinformasjonsregioner som kommer inn under en kontraherende stats kompetanse

og

første destinasjon innenfor, eller punkter for utflyging fra, dette luftrommet.

Ovennevnte inn- og utflygingspunkter skal være de punkter hvor en flyrute, beskrevet i reiseplanen, krysser et luftroms laterale grenser. Denne reiseplanen innbefatter eventuelle endringer som operatøren har gjort i forhold til den opprinnelige reiseplanen. Reiseplanen innbefatter også eventuelle endringer som operatøren har godkjent som resultat av tilpasning foretatt ved trafikkflytkontroll (ATFM).

Avstanden som skal tas i betraktning skal reduseres med tjue (20) kilometer for hver avgang fra og hver landing i en kontraherende stats territorium.

§ 5-8. Vektfaktoren skal være kvadratroten av den kvotient som framkommer ved å dividere med femti (50) antall metertonn i luftfartøyets høyeste tillatte startvekt som angitt i luftdyktighetsbevis, flygehåndbok eller annet tilsvarende offisielt dokument, på følgende måte:

$$P = \sqrt{\frac{\text{høyeste tillatte startvekt}}{50}}$$

Når luftfartøyets høyeste tillatte startvekt ikke er kjent for den som skal innkreve avgiften, skal vektfaktoren beregnes ut fra vekten av det tyngste luftfartøy som finnes av den aktuelle type.

Når en operatør har gitt den som har ansvar for å innkreve avgiften, opplysninger om at han har to eller flere luftfartøy som er forskjellige versjoner av samme flytype, skal det ved beregningen av vektfaktor benyttes gjennomsnittlig høyeste startvekt for samtlige luftfartøyer han har av denne typen. Beregningen av vektfaktor etter flytype og operatør skal foretas minst hvert år.

Ved beregning av avgiften skal vektfaktoren uttrykkes i et tall med to desimaler.

§ 5-9. Dersom en konvensjonsstat ikke bestemmer annet, skal avgiftssatsen beregnes på nytt hver måned ved å anvende gjennomsnittlig kurs for veksling mellom EUR og nasjonal valuta for måneden før den måned da flygingen finner sted.

Gjeldende valutakurs skal være månedens gjennomsnittlige sluttkurskurs beregnet av Reuters på grunnlag av den daglige kjøpskursen.

§ 5-10. Fritatt for underveisavgifter etter B. Flyginger hvor avgift innkreves av EUROCONTROL er:

- a) Flyginger som avsluttes på den landingsplass der luftfartøyet startet, og uten at det er foretatt mellomlanding på annen landingsplass;
- b) Flyginger med luftfartøy der høyeste tillatte startvekt er under to metertonn;
- c) Flyginger innen Svalbard og Jan Mayen.

§ 5-11. Avgiften skal innbetales til EUROCONTROL i samsvar med betalingsvilkårene i § 5-14 til § 4-20. Avregningen skal finne sted i EUR.

§ 5-12. Avtalestatene skal offentliggjøre vilkårene for anvendelse samt avgiftssatser og tariffer.

§ 5-13. Vedlegget Flight Informations Regions regnes som en del av forskriften.

3. Betalingsvilkår innen EUROCONTROL

§ 5-14. Beløpene som angis på regningene, skal innbetales til EUROCONTROL i Brussel.

EUROCONTROL vil likevel anse at betaleren har oppfylt sin forpliktelse dersom vedkommende foretar innbetalingen til en bankkonto åpnet i EUROCONTROLS navn i en avtalestat eller i en annen stat. Vedkommende bank skal være utpekt av kompetente organer i forbindelse med ordningen for underveisavgifter.

Avgiftsbeløpet påløper samme dag en flyging gjennomføres. Siste betalingsdag da EUROCONTROL skal ha mottatt beløpet, skal angis på fakturaen og skal være 30 dager etter fakturadato.

§ 5-15. Avgiftsbeløpet innbetales i EUR.

En bruker som er borger i en avtalestat, kan, når han foretar innbetaling til en utpekt bankinstitusjon i staten der han er borger, likevel innfri gjelden i vedkommende stats konvertible valuta.

Når en bruker benytter seg av muligheten omhandlet i 2. ledd, skal omregningen av beløpet i EUR til nasjonal valuta skje på grunnlag av gjeldende valutakursnotering for handelstransaksjoner på den dato og på det sted betalingen skjer.

§ 5-16. Betaling skal betraktes som mottatt av EUROCONTROL på den valuteringsdato da skyldig beløp blir kreditert EUROCONTROLS angitte bankkonto. Valuteringsdato skal være den dato da beløpet er disponibelt for EUROCONTROL.

§ 5-17. Med innbetalingen skal det følge en oversikt med referanser, datoer og beløp i EUR for betalte regninger og fratrukne tilgodehavender. Kravet om å vise regningsbeløpene i EUR gjelder også for brukere som benytter seg av muligheten til å foreta innbetalingen i nasjonal valuta.

Når en innbetaling ikke er vedlagt opplysningene angitt i 1. ledd i denne paragraf, slik at det framgår at innbetalingen gjelder en eller flere bestemte regninger, vil EUROCONTROL anvende betalingen først til dekning av påløpte renter, og deretter til dekning av den eldste ubetalte regning.

§ 5-18. Klager som gjelder fakturaer må framsettes skriftlig til EUROCONTROL eller elektronisk til EUROCONTROL på slik måte som EUROCONTROL på forhånd måtte ha godkjent. EUROCONTROL skal ha mottatt klagen innen den frist som er angitt på fakturaen, og som skal være 60 dager etter fakturadato.

Klagen anses som framlagt den dato EUROCONTROL mottar klagen.

Klagen må være begrunnet, og bør være vedlagt relevant underlagsmateriale.

Innlevering av klage gir ikke klageren rett til å gjøre fradrag i den aktuelle regning, med mindre EUROCONTROL har gitt ham tillatelse til å gjøre dette.

Når EUROCONTROL og en bruker begge er debitor og kreditor i sitt mellomværende, skal det ikke foretas motregning uten at EUROCONTROL på forhånd har sagt seg enig.

§ 5–19. Enhver avgift som ikke er betalt innen siste betalingsdag skal forøkes av en sats fastsatt av vedkommende organer og offentliggjort av konvensjonsstatene i samsvar med § 5–12 i anvendelsesvilkårene. Renten, såkalt forsinkelsesrente, skal være en enkelt rente, beregnet dag for dag av ubetalt, forfalt beløp.

Renten beregnes og innkreves i EUR og satsen er for tiden satt til 7,13% p.a.

§ 5–20. Når en debitor ikke har betalt det skyldige beløp, kan det treffes tiltak med sikte på å fullbyrde inndrivelsen.

C. Flyginger til/fra kontinentalsokkelen

§ 5–21. For flyginger til/fra kontinentalsokkelen oppkrever Avinor AS avgiften og følgende satser betales:

For luftfartøy inntil 8.000 kg, NOK 257,38 pr. flyging.

For luftfartøy i vektintervallet 8.001 kg til og med 15.000 kg, NOK 372,79 pr. flyging.

For luftfartøy over 15.001 kg, NOK 572,96 pr. flyging. Alle vekter etter høyeste tillatte startvekt.

§ 5–22. Flyginger som avsluttes på den landingsplass hvor den startet, og uten at det er foretatt mellomlanding på annen landingsplass, er fritatt for underveisavgift.

Kapittel VI. Avgift til lufthavneier for håndtering av brukt flyavisingsvæske (avisingssavgift)

§ 6–1. Formålet med dette kapittel er å fastsette bestemmelser for en avgift som skal gi lufthavneier kostnadsdekning for håndtering av brukt flyavisingsvæske.

§ 6–2. Med håndtering menes i dette kapittel transport, mellomlagring, behandling, destruksjon eller annen slutt disponering av brukt flyavisingsvæske etter at denne er samlet opp av lufthavneier. Som slutt disponering regnes rensing av oppsamlet flyavisingsvæske i renseanlegg, gjenvinning til ny flyavisingsvæske eller til ren glykol, destruksjon ved forbrenning og lignende.

§ 6–3. Kapitlet gjelder for statens landingsplasser og Oslo lufthavn Gardermoen.

§ 6–4. For lufthavner hvor avgift skal betales etter dette kapittel skal lufthavneier ha utarbeidet et beregningsgrunnlag for avgiften. Den som etter forskriftens § 1–2 plikter å betale avgift skal gjøres kjent med lufthavneiers beregningsgrunnlag før avgift kreves ved den enkelte lufthavn.

I beregningsgrunnlaget skal de faktiske driftskostnader og kapitalkostnader som gjelder for den enkelte lufthavn i direkte tilknytning til håndtering av brukt flyavisingsvæske inngå.

Avgiften skal beregnes slik at den gir kostnadsdekning for den tjenesten lufthavneier yter ved håndtering av brukt flyavisingsvæske.

§ 6–5. Avgiftssatsen etter dette kapittel skal være kroner pr. kg brukt glykol, fastsatt på grunnlag av de faktiske driftskostnader og kapitalkostnader ved den enkelte lufthavn.

Lufthavneier skal snarest mulig og senest innen 31. desember hvert år gi den som skal betale avgift etter dette kapittel en stipulert avgiftssats i henhold til budsjett for inneværende avisingssesong, som regnes fra 1. juli til 30. juni etterfølgende år.

Den som skal betale avgiften skal ha innsynsrett i de regnskapene som ligger til grunn for lufthavneiers beregning av avgift etter dette kapittel. Regnskapene skal være transparente og ikke uten særlig grunn endres mellom avisingssesongene.

§ 6–6. Avgiften som skal betales etter dette kapittel skal avregnes av lufthavneier etter hver avisingssesong.

Lufthavneier kan foreta a konto avregning gjennom avisingssesongen basert på stipulert eller beregnede driftskostnader og kapitalkostnader.

Kapittel VII. Bestemmelser om avgiftsbetaling, tilbakebetaling m.m.

A. Kontantbetaling, kreditt mv.

§ 7–1. Start-, terminal- og underveisavgift omfattet av denne forskrift samt andre avgifter eller godtgjørelser hjemlet i dette regulativ, skal betales før luftfartøyet forlater landingsplassen.

Når særlige grunner tilsier det, kan Avinor AS fastsette annen ordning for avgiftsbetalingen.

Forutsetter slik ordning kreditt, kan Avinor AS kreve bankgaranti (satt i forhold til operatørens trafikkvolum basert på en trafikkperiode som Avinor AS finner det relevant å anvende) eller annen sikkerhetsstillelse for rettidig avgiftsbetaling.

§ 7–2. Kreditt er betinget av at operatøren gir opplysninger om og betaler for alle luftfartøy som benytter operatørens kallsignal.

Eier eller bruker av luftfartøy plikter før og etter hver flyging å gi slike opplysninger som Avinor AS og Oslo

Lufthavn AS trenger for å utføre avgiftsberegning, jf. luftfartslovens § 13–4.

Opplysninger om flybevegelser for selskaper med rutetrafikk skal rapporteres elektronisk på et DTS-format innenfor tidsfrister bestemt av Avinor AS. DTS (Daily Traffic Survey) er et fil-format definert av Avinor AS for rapportering av daglige flybevegelser og annen informasjon nødvendig for riktig beregning av avgifter.

Endringer i format formidles senest 30 dager før neste leveringsfrist.

Endringer i leveringstidspunkt og hyppighet formidles senest 60 dager før ikrafttreden.

Avinor AS kan for selskap med lite trafikkvolum dispensere fra kravet om rapportering elektronisk på DTS-format.

§ 7–3. Ovennevnte regler vedrørende kontantbetaling, kreditt mv. som gjelder trafikken på Oslo lufthavn Gardermoen, administreres selvstendig av Oslo Lufthavn AS.

§ 7–4. For å opprette en kredittordning, som nevnt i § 7–1, 2. ledd, for avgifter vedrørende Oslo lufthavn Gardermoen, kan Oslo Lufthavn AS kreve en egen bankgaranti av operatøren utover det som Avinor AS eventuelt har krevd til dekning for avgifter på statens landingsplasser.

B. Betaling av årsavgifter

§ 7–5. For betaling av årsavgifter i denne forskrift legger Avinor AS til grunn årskortets første gyldighetsdag som avgjørende for hvilken avgiftssats som skal anvendes.

§ 7–6. Årsavgift kan betales kontant ved alle statlige lufthavner (ekskl. Ørland og Rygge), via kredittkortselskap med samarbeidsavtale eller til Avinor AS' sentrale bankkonto.

Ved anmodning om utstedelse/fornyelse av årskort for startavgift, må det gis følgende opplysninger:

Hva avgiften gjelder.

Luftfartøyets nasjonalitets- og registreringsmerke samt høyeste tillatte startvekt.

Eierens og/eller brukerens navn og adresse.

C. Reaksjonsmidler ved manglende eller for sen betaling

§ 7–7. Dersom avgifter som påløper i forbindelse med luftfartøyets landing, opphold på, eller avgang fra plassen ikke blir betalt til fastsatt tid eller tilstrekkelig sikkerhet stilt, kan fartøyet i samsvar med luftfartslovens bestemmelser hindres i å forlate plassen før betaling har funnet sted eller tilstrekkelig sikkerhet er stilt, jf. lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart, § 13–2.

Avgifter som fastsettes etter luftfartsloven er tvangsgrunnlag for utlegg.

Er avgift ikke betalt rettidig, kan eier eller bruker av luftfartøyet nektes fortsatt bruk av norsk territorium og/eller norske lufthavner.

§ 7–8. Ved for sen innbetaling av avgift etter denne forskriften, svares forsinkelsesrente etter lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m., og lik denne renten til enhver tid. Dette gjelder imidlertid ikke for underveisavgiften som innkreves av EUROCONTROL, som har egen regel for forsinkelsesrenter, jf. § 5–19.

D. Adgang til å frafalle påløpte avgifter

§ 7–9. Avinor AS kan ved slettelse i Norges Luftfartøyregister, og etter søknad, helt eller delvis frafalle/tilbakebetale årsavgift. Beløp under kr 20.000,- refunderes ikke.

Fastsettes bestemmelser som innskrenker et luftfartøys bruk av en landingsplass, gir dette ikke grunnlag for tilbakebetaling av årsavgift.

Kapittel VIII. Ikrafttredelse

§ 8–1. Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2005.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 1. mars 2004 nr. 534 om avgifter vedrørende statens luftfartsanlegg og -tjenester (takstregulativet).

14. des. Nr. 1653 2004

Forskrift om vern av sårbare habitater i internasjonalt farvann.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 14. desember 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4. Kunngjort 21. desember 2004.

§ 1. Formål

Formålet med denne forskrift er å beskytte sårbare habitater mot ødeleggelser som følge av fiskeriaktivitet, og dermed bidra til en forsvarlig ressursforvaltning blant annet ved å sikre reproduksjons- og oppvekstområder for mange fiskeslag.

§ 2. Forbud mot fiske

Det er forbudt å drive fiske med bunntål (trål som slepes under fiske og i den forbindelse kan berøre bunnen), garn og line i områdene innenfor følgende koordinater:

Område 1. Hekate

a:	52° 21.2866 N	og	31° 09.2688 V
b:	52° 20.8167 N	og	30° 51.5258 V
c:	52° 12.0777 N	og	30° 54.3824 V
d:	52° 12.4144 N	og	31° 14.8168 V

Herfra til posisjon a.

Område 2. Faraday

a:	50° 01.7968 N	og	29° 37.8077 V
b:	49° 59.1490 N	og	29° 29.4580 V
c:	49° 52.6429 N	og	29° 30.2820 V
d:	49° 44.3831 N	og	29° 02.8711 V
e:	49° 44.4186 N	og	28° 52.4340 V
f:	49° 36.4557 N	og	28° 39.4703 V
g:	49° 29.9701 N	og	28° 45.0183 V
h:	49° 49.4197 N	og	29° 42.0923 V

Herfra til posisjon a.

Område 3. Reykjanes Ridge

a:	55° 04.5327 N	og	36° 49.0135 V
b:	55° 05.4804 N	og	35° 58.9784 V
c:	54° 58.9914 N	og	34° 41.3634 V
d:	54° 41.1841 N	og	34° 00.0514 V
e:	54° 00.0000 N	og	34° 00.0000 V
f:	53° 54.6406 N	og	34° 49.9842 V
g:	53° 58.9668 N	og	36° 39.1260 V

Herfra til posisjon a.

Område 4. Altair

a:	44° 50.4953 N	og	34° 26.9128 V
b:	44° 47.2611 N	og	33° 48.5158 V
c:	44° 31.2006 N	og	33° 50.1636 V
d:	44° 38.0481 N	og	34° 11.9715 V
e:	44° 38.9470 N	og	34° 27.6819 V

Herfra til posisjon a.

Område 5. Antialtair

a:	43° 43.1307 N	og	22° 44.1174 V
b:	43° 39.5557 N	og	22° 19.2335 V
c:	43° 31.2802 N	og	22° 08.7964 V
d:	43° 27.7335 N	og	22° 14.6192 V
e:	43° 30.9616 N	og	22° 32.0325 V
f:	43° 40.6286 N	og	22° 47.0288 V

Herfra til posisjon a.

§ 3. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelsene i denne forskrift straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53.

§ 4. Inndragning

Ved overtredelse av bestemmelsene i denne forskrift, kan det foretas inndragning i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 54.

§ 5. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2005 og gjelder til og med 31. desember 2007.

14. des. Nr. 1654 2004**Forskrift om endring i forskrift om innkreving av gebyrer til statskassen for offentlige oppgaver i forbindelse med oppdretts- og havbeitevirksomhet.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 14. desember 2004 med hjemmel i lov 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. § 14 og lov 21. desember 2000 nr. 118 om havbeite § 17. Kunngjort 21. desember 2004.

I

I forskrift 21. desember 2001 nr. 1597 om innkreving av gebyrer til statskassen for offentlige oppgaver i forbindelse med oppdretts- og havbeitevirksomhet gjøres følgende endringer:

§ 2 tredje ledd skal lyde:

For søknad som gjelder retildeling av konsesjon i medhold av forskrift 14. desember 2004 nr. 1644 om behandling av akvakulturkonsesjoner ved konkurs § 6 skal det betales et gebyr på kroner 2.000,- per konsesjon med tilhørende lokaliteter.

§ 2 fjerde ledd oppheves.

§ 2 nåværende femte ledd blir fjerde ledd.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

14. des. Nr. 1655 2004**Forskrift om endring i forskrift om tildeling og drift ved havbeiteverksemd (havbeiteforskrifta).**

Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 14. desember 2004 med heimel i lov 21. desember 2000 nr. 118 om havbeite § 18. Kunngjort 21. desember 2004.

I

I forskrift 28. august 2003 nr. 1110 om tildeling og drift ved havbeiteverksemd (havbeiteforskrifta) blir det gjort følgjande endringar:

§ 13 overskriften skal lyde:

§ 13. Overføring og pant

§ 13 andre, tredje og fjerde ledd opphevast.

II

Endringane trer i kraft 1. januar 2005.

15. des. Nr. 1656 2004**Forskrift om endring i forskrift om forskningsavgift på landbruksprodukter.**

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 15. desember 2004 med hjemmel i lov 26. juni 1970 nr. 74 om forskningsavgift på landbruksprodukter § 2, § 4 og § 5. Kunngjort 21. desember 2004.

I

I forskrift 6. april 2001 nr. 410 om forskningsavgift på landbruksprodukter gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd skal lyde:

Formålet med denne forskriften er å sikre økonomisk grunnlag for forskning knyttet til landbruksprodukter som nyttes til ervervsmessig bearbeiding eller framstilling av nærings- og nytelsesmidler og fôrkorn til husdyr.

§ 2 skal lyde:

§ 2. Definisjoner

Med landbruksprodukt menes i denne forskrift enhver råvare, halvfabrikata eller ferdigvare av animalsk eller vegetabilsk opprinnelse, herunder kjøtt, egg, melk, korn, grønnsaker, urter, røtter, poteter, frukt, bær, bønner, frø og nøtter. Av råvarer til fôr til husdyr anses for denne forskriftens formål kun fôrkorn som landbruksprodukt. Fisk og

andre akvatiske organismer anses ikke som et landbruksprodukt.

Med ervervsmessig bearbeiding eller framstilling av nærings- og nytelsesmidler menes i denne forskrift avansegivende virksomhet på området fra lagring, klassifisering, sortering, oppdeling, pakking av ubehandlede produkter via framstilling av halvfabrikata til produksjon av konserver og ferdigretter.

§ 3 første ledd skal lyde:

Avgiftsmidlene skal tilfalle et fond, Fondet for forskningsavgift på landbruksprodukter. Styret for dette fondet, Fondsstyret, har ansvaret for innkreving og forvaltning av fondsmidlene.

§ 4 og § 5 skal lyde:

§ 4. Landbruksprodukter som er avgiftspliktige

Det skal betales forskningsavgift for ethvert norskprodusert og importert landbruksprodukt som nyttes til ervervsmessig bearbeiding eller framstilling av nærings- og nytelsesmidler. Importerte ferdigvarer og halvfabrikata framstilt av slike produkter er omfattet av avgiftsplikten.

Avgiftsplikten omfatter også førkorn til husdyr.

Fondsstyret avgjør i tvilstilfeller om et produkt omfattes av bestemmelsen i første ledd.

§ 5. Plikt til å betale avgift

Enhver som bruker norskproduserte og importerte landbruksprodukter til ervervsmessig bearbeiding eller framstilling av nærings- og nytelsesmidler og førkorn til husdyr, plikter å betale forskningsavgift i henhold til andre ledd. Importør av ferdigvare og halvfabrikata framstilt av slike produkter plikter også å betale forskningsavgift.

Ved omsetning av avgiftspliktig vare svares avgiften av den som første gang mottar varene fra produsent. Ved direktesalg fra produsent til forbruker eller detaljist svares avgiften av produsent. Ved import svares avgiften av importør.

§ 7 første ledd skal lyde:

Forskningsavgiften utgjør 0,35% av avgiftsgrunnlaget. På importerte halvfabrikata og ferdigvarer utgjør avgiften 0,25% av avgiftsgrunnlaget. Fondsstyret kan omregne avgiften til en øresats.

§ 7 siste ledd skal lyde:

Dersom produsenten eller importøren godtgjør at den anvendte avgiftssats på et konkret produkt innebærer en høyere avgiftssats på produktets råvarer enn 0,35% av tollverdien på råvaren, skal avgiftssatsen settes ned til 0,35% av denne verdien.

§ 8 første ledd skal lyde:

Avgiftspliktige skal inngi oppgaver over avgiftsgrunnlaget til Fondsstyret.

§ 8 tredje ledd skal lyde:

Fondsstyret kan fastsette nærmere bestemmelser om de oppgaver de avgiftspliktige skal inngi.

§ 8 sjette og syvende ledd skal lyde:

Fondsstyret kan fastsette andre betalingsordninger dersom dette anses praktisk.

Er oppgave ikke kommet i rett tid, kan Fondsstyret fastsette avgiftsgrunnlaget ved skjønn eller lage retningslinjer for beregning av dette.

§ 9 andre ledd skal lyde:

Mattilsynet krever inn avgiften på norskproduserte vegetabilier.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

16. des. Nr. 1657 2004

Forskrift om norsk farmakopé.

Fastsatt av Statens legemiddelverk 16. desember 2004 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 5, forskrift 20. juli 1995 nr. 698 om legemidlers kvalitet, standarder m.m., jf. delegeringsvedtak 8. juni 1995 nr. 521 og delegeringsvedtak 16. desember 1994. Kunngjort 21. desember 2004.

Statens legemiddelverk godkjenner følgende som del av norsk farmakopé fra 1. januar 2005:

– Norske legemiddelstandarder 2004, Addendum 2005.

Addendum 2005 opptar endringer til Ph. Eur. som følge av vedtak i Den europeiske farmakopékommisjon ved Helsekomiteens resolusjoner AP-CSP (03) 3–4 og (04) 1–2, 4.

De viktigste endringene fremgår av forordet i Addendum 2005.

Fra 1. januar 2005 består gyldig norsk farmakopé av:

– European Pharmacopoeia 5th Edition 2005

– Norske legemiddelstandarder 2004 med Addendum 2005.
European Pharmacopoeia 5th Edition, Supplement 5.1 trer i kraft 1. april 2005.
European Pharmacopoeia 5th Edition, Supplement 5.2 trer i kraft 1. juli 2005.
Addendum 2005 vil foreligge i januar 2005.

Boken kan bestilles direkte fra ABC Fagbokhandel, St. Hanshaugen Postboks 2728 0131 Oslo, ordreteltelefon 22994840, ordrefaks 22208971 eller e-post post@abcfagbokhandel.no

Addendum 2005 koster 95 kr. + frakt.

ISBN 82-05-34184-2

Forskrift 16. desember 2004 nr. 1657 om Norsk farmakopé opphever Norsk farmakopé av 16. desember 2003 nr. 1578.

16. des. Nr. 1658 2004

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter blåkkeite nord for 62° N i 2005.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 16. desember 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 og § 5 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 21. desember 2004.

I

I forskrift 13. desember 2004 nr. 1621 om regulering av fisket etter blåkkeite nord for 62° N i 2005 gjøres følgende endringer:

§ 8 første ledd skal lyde:

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote.

§ 9 tredje ledd skal lyde:

Bifangst av blåkkeite på årsbasis for den enkelte tråler er likevel begrenset til 4% av summen av fartøykvotene for torsk, hyse og sei, dog ikke mer enn maksimalt 40 tonn pr. fartøy.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

16. des. Nr. 1659 2004

Forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2005.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 16. desember 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 9 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 21. desember 2004.

Kapittel 1. Fiskeforbud og kvoter

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande sei sør for 62° N i 2005.

§ 2. Totalkvote

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske og lande inntil 72.400 tonn sei sør for 62° N i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone og i EU-sonen i ICES statistikkområdene IV og IIIa.

§ 3. Gruppekvoter

1. Notfartøy kan fiske og lande inntil 5.500 tonn rund vekt.
2. Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske og lande inntil 8.000 tonn rund vekt.
3. Trålfartøy kan fiske og lande inntil 58.900 tonn rund vekt.
 - a) Fartøy med torsketråltillatelse kan fiske og lande inntil 39.347 tonn rund vekt.
 - b) Fartøy med industritråltillatelse, nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil 9.312 tonn rund vekt. Av dette kvantumet avsettes 4.000 tonn til dekning av bifangst av sei som går til oppmaling i industritrålfisket.
 - c) Fartøy med seitråltillatelse kan fiske og lande inntil 10.241 tonn rund vekt.

Kapittel 2. Vilkår for deltakelse

§ 4. Vilkår for deltakelse med not

For å få fiske etter sei med not må fartøy ha adgang til å delta i fisket etter sei med not sør for 62° N for fartøy under 27,50 meter største lengde i 2005.

§ 5. Vilkår for deltakelse med konvensjonelle redskap

For å kunne delta i fisket etter sei med konvensjonelle redskap må følgende vilkår være oppfylt:

- a) fartøyet må være registrert i merkeregisteret og
- b) eier av fartøyet og høvedsmann må være registrert i fiskermanntallet.

Kapittel 3. Kvoter til deltakende fartøy**§ 6. Maksimalkvotene for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap**

Fartøy som driver fiske etter sei med konvensjonelle redskap kan maksimalt fiske og lande inntil 500 tonn rund vekt.

§ 7. Maksimalkvotene og bifangst for fartøy som fisker med trål

1. Fartøy med torsketråltillatelse og som er registrert som fabrikktrålere kan maksimalt fiske og lande inntil 1.400 tonn rund vekt.

Fartøy med torsketråltillatelse som er registrert som ferskfisk- og rundfrystrålere eller småtrålere kan maksimalt fiske og lande inntil 1.000 tonn rund vekt.

Når fisket er stoppet, kan det ved konsumfiske etter andre fiskeslag tas inntil 10% bifangst av sei rund vekt i de enkelte fangster og av landet fangst.

2. Fartøy med industritråltillatelse og nordsjøtråltillatelse kan maksimalt fiske og lande inntil 400 tonn rund vekt. Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse kan maksimalt fiske og lande inntil 30 tonn rund vekt. Maksimalkvotene skal også dekke bifangst av sei i fartøyenes industritrålfiske.

Fartøy med industritråltillatelse, nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 30 tonn selv om gruppekvoten er oppfisket eller fisket er stoppet. Denne adgangen gjelder ikke under fiskestoppen i perioden fra og med 27. juni til og med 7. august.

3. Fartøy med seitråltillatelse kan maksimalt fiske og lande en inntil 1.200 tonn rund vekt.

Ved utskiftning eller forlengelse av fartøy med seitråltillatelse til større fartøy etter 31. desember 2001 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

Kapittel 4. Felles bestemmelser**§ 8. Stopp i trålfisket**

Det er forbudt å fiske og lande sei med trål fra og med 27. juni til og med 7. august.

§ 9. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten, gruppekvotene eller periodekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket for konvensjonelle fartøy over 28 meter største lengde når det gjenstår 1.400 tonn av gruppekvoten.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 5. Straff og ikrafttredelse**§ 10. Straff**

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 11. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2005 og gjelder til og med 31. desember 2005.

17. des. Nr. 1660 2004**Forskrift om tildeling av kvote og utstedelse av eksportsertifikater for eksport av mineralvann til EU innenfor avtale under protokoll 2 til frihandelsavtalen mellom Kongeriket Norge og Det europeiske økonomiske fellesskap (mineralvannforskriften).**

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 17. desember 2004 med hjemmel i lov 6. juni 1997 nr. 32 om innførsle- og utførslerregulering § 3 jf. § 1. Kunngjort 21. desember 2004.

§ 1. Virkeområde

Forskriften regulerer tildeling av kvoteandel og utstedelse av eksportsertifikater for eksport av mineralvann innenfor tollfri kvote i henhold til avtalen mellom Det europeiske økonomiske fellesskap og Kongeriket Norge (mineralvannavtalen). Avtalen ble inngått 13. desember 2004 i form av bilateral brevveksling tilknyttet protokoll 2 til frihandelsavtalen mellom Kongeriket Norge og Det europeiske økonomiske fellesskap.

Forskriften gjelder kun eksport til EU av sukkerholdig mineralvann med norsk preferanseopprinnelse omfattet av tollvarenummer 2202 10 00 00 og 2202 90 10 10 i EUs felles tolltariff (Taric).

§ 2. Forvaltningsmyndighet

Statens landbruksforvaltning tildeler kvoteandel og utsteder eksportsertifikater etter bestemmelsene i denne forskriften.

Statens landbruksforvaltning kan fastsette krav til søknadens innhold og form.

§ 3. Søknad om kvoteandel

Søknad om tildeling av kvoteandel sendes Statens landbruksforvaltning sammen med dokumentasjon av virksomhetens eksportandel i perioden 2001 til og med 2003. Med eksportandel menes virksomhetens andel av Norges totale eksport av varenumrene spesifisert i § 1 annet ledd.

Kvoteandel fordeles etter aktørens eksportandel i perioden 2001 til og med 2003.

For å bli vurdert må søknaden være innkommet til Statens landbruksforvaltning 20. desember året før tildeling skjer.

Tildeling av kvoteandel skjer per 1. januar hvert år, og kvoteandelen er gyldig ut kalenderåret.

Statens landbruksforvaltning kan beslutte at en del av kvoten forbeholdes nye eksportører.

§ 4. Søknad om uttak av tildelt kvoteandel

Søknad om uttak av tildelt kvoteandel sendes Statens landbruksforvaltning. Påkrevd dokumentasjon skal vedlegges søknaden.

Søknaden må være Statens landbruksforvaltning i hende 10 dager før eksport skal skje. Eksportsertifikat for uttak av kvoteandel utstedes løpende etter søknad og er gyldig ut kalenderåret. Ubenyttede eksportsertifikater skal returneres til Statens landbruksforvaltning.

§ 5. Opplysningsplikt

Statens landbruksforvaltning kan kreve å få forelagt de opplysninger som er nødvendige for å behandle søknader, utøve kontroll og for å kunne forvalte ordningen på en tilfredsstillende måte.

§ 6. Kontroll

Statens landbruksforvaltning kan utføre fysisk kontroll av varer for å kunne bekrefte at forsendelsen er i samsvar med de utstedte sertifikatene. Videre kan Statens landbruksforvaltning utføre kontroll av forretningspapirer og annet som kan ha betydning for utstedelse av eksportsertifikater. Virksomheten plikter å utøve bistand ved slik kontroll.

§ 7. Sanksjoner

Ved brudd på bestemmelsene i forskriften eller vilkår satt med hjemmel i denne kan utstedte sertifikater trekkes tilbake og søknad ved påfølgende års fordeling av eksportkvoter kan bli avslått.

§ 8. Klage

Enkeltvedtak fattet i medhold av denne forskriften kan påklages til Landbruks- og matdepartementet etter lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) kapittel VI.

§ 9. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 17. desember 2004.

§ 10. Opphør

Forskriften opphører automatisk 1. januar 2007.

17. des. Nr. 1661 2004**Forskrift om prøveordning med lokaler for injeksjon av narkotika (sprøyteromsordning).**

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004 med hjemmel i midlertidig lov 2. juli 2004 nr. 64 om prøveordning med lokaler for injeksjon av narkotika (sprøyteromsloven) § 6. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2004.

Kapittel 1. Formål**§ 1. Formål**

Prøveordningen skal legge til rette for å vurdere effekten av straffrihet for besittelse og bruk av narkotika på et nærmere avgrenset område.

Prøveordningen med sprøyterom skal bidra til økt verdighet for tungt belastede narkotikamisbrukere, gi økt mulighet for kontakt og samtaler mellom rusmiddelmissbrukerne og hjelpeapparatet, bidra til å forebygge infeksjoner og smitte og redusere antallet overdoser og overdosedødsfall.

Kapittel 2. Adgangsregulering**§ 2. Adgang til sprøyteromsordningen**

En person har lovlig adgang til sprøyteromsordningens tjenester når han eller hun er registrert som bruker av sprøyterommet. Registrering kan bare skje etter samtykke fra vedkommende.

For å bli registrert som bruker av sprøyterommet, må en person

- a. være tungt belastet heroinmisbruker og
- b. ha fylt 18 år.

§ 3. *Håndheving av adgangskriteriene og krav til dokumentasjon*

Personalet i sprøyteromsordningen avgjør om kriteriene for registrering etter § 2 annet ledd er oppfylt. Lederen av sprøyteromsordningen avgjør om en person skal nektes registrering.

Hvis det er tvil om en person har fylt 18 år, kan det kreves legitimasjon/aldersbevis.

§ 4. *Regler for opptreden i sprøyteromslokalene*

Kommunen skal gi regler for brukerens opptreden i sprøyteromslokalene. Reglene skal forelegges departementet i forbindelse med søknad om etablering av sprøyteromsordning.

Ved opptreden som er i strid med gjeldende lovgivning, eller ved brudd på regler gitt av kommunen, kan en person bortvises fra sprøyteromsordningen for den tid lederen bestemmer. En avgjørelse om bortvisning fra sprøyteromsordningen er ikke enkeltvedtak etter forvaltningsloven.

Kapittel 3. Narkotisk stoff til bruk i sprøyterommet

§ 5. *Type og mengde narkotisk stoff*

Straffriheten i sprøyteromsordningen omfatter bare heroin.

En bruker av sprøyteromsordningen kan straffritt kun ta med seg og bruke én brukerdose heroin i sprøyterommet.

Heroin til bruk i sprøyterommet skal fremvises for personalet.

Kapittel 4. Krav til kommunen og personalet

§ 6. *Sprøyteromsordningens innhold og tjenester*

Sprøyteromsordningen skal inneholde et separat rom for injisering, et venterom og et samtalerom/rådgivningsrom. Tjenesten skal ha tilgang til et behandlingsrom.

Tjenesten skal omfatte:

- a. tilbud til brukerne om generelle råd om injeksjonspraksis, hygiene og egenomsorg for å forebygge smitte og for å redusere risikoen for skade,
- b. rent utstyr for injisering til hver bruker,
- c. observasjon av brukerne under og etter injiseringen,
- d. tilbud om individuell og konkret rådgivning til hver bruker i forbindelse med injiseringen,
- e. tilbud om enkel individuell helsehjelp, som for eksempel sårstell,
- f. tilbud om rådgivning og informasjon om helsetjenester og sosiale tjenester og
- g. formidling av kontakt med helsetjenesten og/eller sosialtjenesten dersom brukeren ønsker det.

Sprøyteromsordningen skal være samlokalisert med lavterskel helsetjeneste.

Ved lokaliseringen av sprøyteromsordningen, skal det tas hensyn til avstanden til og fremkommeligheten for ambulansetjenesten.

Ved fastsettelsen av åpningstider og utformingen av sprøyteromsordningens lokaler, skal det tas hensyn til brukernes behov.

§ 7. *Personalet*

Sprøyteromsordningen skal bemannes både med personer med helsefaglig utdanning og personer med sosialfaglig utdanning. Leder av sprøyteromsordningen skal ha helsefaglig utdanning som minst tilsvarer høgscolenivå.

Alle ansatte skal regelmessig gjennomgå opplæring i førstehjelp til bruk ved overdoser.

Kommunen må sørge for at de ansatte gis adekvat veiledning.

Sprøyteromsordningen skal være tilstrekkelig bemannet til samtidig å kunne foreta adgangskontroll, observere under injisering, gi individuell og konkret rådgivning i forbindelse med injiseringen, gi individuell helsehjelp og kontrollere forholdene i venterommet.

§ 8. *Plikt til å føre journal i sprøyteromsordningen*

Den som yter helsehjelp i sprøyteromsordningen plikter å føre journal etter reglene som er gitt i eller i medhold av helsepersonelloven § 39 og § 40 med mindre noe annet følger av reglene i annet ledd.

Det er ikke plikt til å føre journal for helsehjelp som nevnt i § 6 annet ledd bokstav a–d, f og g.

§ 9. *Opplysninger til statistiske formål*

Kommunen plikter etter anmodning å avgi helseopplysninger og andre opplysninger til departementet til bruk for statistiske formål og for evaluering av prøveordningen.

Kapittel 5. Brukerens personvern

§ 10. *Helseopplysninger som kan behandles*

Kommunen kan behandle helseopplysninger som er nødvendig for å oppfylle regler gitt i sprøyteromsloven eller forskriften her. Kommunen kan ikke registrere andre helseopplysninger enn brukerens navn, eventuelt kombinert med bilde, alder, kjønn og tidspunkt for bruk av sprøyterommet. Registrering kan bare skje etter samtykke fra

vedkommende, jf. § 2 første ledd.

§ 11. Formål med behandlingen av helseopplysningene

Formålet med behandlingen av helseopplysningene er å evaluere prøveordningen.

Dersom personalet er i tvil om en person er registrert bruker av sprøyterommet, kan personalet innhente opplysning om dette fra registeret.

§ 12. Sletting av helseopplysninger

Kommunen kan ikke lagre helseopplysninger lenger enn det som er nødvendig for å gjennomføre formålet med behandlingen av helseopplysningene, jf. helseregisterloven § 27 første ledd.

§ 13. Tilsyn med helseregisteret

Datatilsynet fører tilsyn med helseregistre som føres i sprøyteromsordningen, jf. helseregisterloven § 31.

Kapittel 6. Forholdet til politi- og påtalemyndighet

§ 14. Politiets kontrolladgang og håndheving av den offentlige ro og orden mv.

Politiet kan ved mistanke om straffbar besittelse eller bruk av narkotika i sprøyteromslokalene og på begjæring få opplysning om hvorvidt en identifisert person er registrert bruker av sprøyterommet eller ikke.

Politiet kan gripe inn for å sikre den offentlige ro og orden mv. i samsvar med politiloven § 7.

Kapittel 7. Godkjenning av prøvekommune m.m.

§ 15. Godkjenning

Departementet bestemmer om en kommune kan etablere prøveordning med sprøyterom.

§ 16. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 17. desember 2004.

17. des. Nr. 1662 2004

Ikrafttredelse av midlertidig lov 2. juli 2004 nr. 64 om prøveordning med lokaler for injeksjon av narkotika (sprøyteromsordning).

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004 med hjemmel i midlertidig lov 2. juli 2004 nr. 64 om prøveordning med lokaler for injeksjon av narkotika (sprøyteromsordning) § 7. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2004.

Midlertidig lov 2. juli 2004 nr. 64 om prøveordning med lokaler for injeksjon av narkotika (sprøyteromsordning) skal gjelde fra 17. desember 2004.

17. des. Nr. 1663 2004

Forskrift om lisensjakt på ulv.

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004 med hjemmel i lov 29. mai 1981 nr. 38 om viltet § 9, § 12, § 26 nr. 3, 4 og 6, § 35 og § 50. Fremmet av Miljøverndepartementet. Kunngjort 21. desember 2004.

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å sikre at de skader ulv kan forårsake på sau, geit, storfe, hest og tamrein blir minst mulig innenfor rammen av en helhetlig og bærekraftig forvaltning av ulv. Forvaltningen skal være differensiert slik at hensynet til vern av ulv og hensynet til beitebruk vektlegges forskjellig i ulike områder.

§ 2. Bestandsmål og forvaltningsområde

Det skal være 3 årlige ynglinger av ulv innenfor forvaltningsområdet for ynglende ulv, der familiegruppens revir i sin helhet ligger i Norge.

Forvaltningsområde for ynglende ulv består av fylkene Østfold, Oslo, Akershus med unntak av kommunene Hurdal, Eidsvoll, Nannestad, Gjerdrum og Nittedal øst for Nitelva, Hedmark med unntak av kommunene Nord-Odal, Stange, Hamar, Løten, Ringsaker, Stor-Elvdal, Rendalen, Engerdal, Folldal, Alvdal, Tynset, Tolga og Os, samt de deler som ligger vest for Glomma av kommunene Åsnes, Våler, Elverum og Åmot.

Dersom hoveddelen av reviret ligger utenfor forvaltningsområdet for ynglende ulv, skal reviret regnes som utenfor forvaltningsområdet. Når en del av reviret ligger i Sverige skal familiegruppen ikke regnes med i målet på 3 årlige ynglinger.

§ 3. Vedtak om fellingskvote og fellingsområde

Direktoratet for naturforvaltning fatter vedtak om fellingskvote på ulv og avgrensning av lisensjaktområdet. Vedtak om fellingskvote må ikke true bestandens overlevelse.

Det skal tilstrebes at kvote tildeles de regioner og kommuner hvor behovet for å forhindre skader på sau, geit, storfe, hest eller tamrein er størst. Kvotes størrelse og fordeling fastsettes på bakgrunn av kunnskap om

bestandsstørrelse og skadebildet. Kvoten skal være spesifisert til antall ulv som kan felles. Kvoten skal fordeles på ulike områder, og kan spesifiseres på kjønn og alder.

All avgang av ulv som skjer etter kvotevedtaket skal belastes lisenskvoten.

Direktoratet for naturforvaltning kan til en hver tid stanse lisensjakten, endre fastsatt kvote dersom nye bestandsopplysninger eller opplysninger om irregulær avgang tilsier det.

§ 4. *Administrasjon av lisensjakt*

Fylkesmannen administrerer lisensjakt på ulv, og utsteder jaktlisenser.

Dersom et fastsatt lisensjaktområde omfatter arealer i flere fylker, jf. § 3 første ledd, administreres jakten av den fylkesmann som har størst areal innenfor jaktområdet. I tvilstilfeller avgjøres spørsmålet av Direktoratet for naturforvaltning.

Fastsatt kvote og avgrensning av område for lisensjakt, samt vilkår for å delta i jakten, skal kunngjøres offentlig på den måte som er vanlig i vedkommende distrikt.

§ 5. *Vilkår for å delta i lisensjakt*

For å kunne få tildelt lisens må en jeger oppfylle følgende kriterier:

- Ha betalt jegeravgift for vedkommende jaktår
- Ha bestått skyteprøve for storviltjakt for vedkommende jaktår
- Ha overholdt rapporteringsplikten i henhold til § 7.

Fylkesmannen kan fastsette ytterligere vilkår for godkjenning av lisensjeger, herunder særlige rutiner for kommunikasjon, antall lisensjegere innenfor ett eller flere lisensjaktområder eller lokal tilknytning for lisensjeger.

Alle som deltar i lisensjakt plikter å holde seg oppdatert om kvotens størrelse, gjenværende kvote og eventuelle andre begrensninger for jaktutøvelsen. Original personlig lisens skal medbringes under jakt.

§ 6. *Lisensjaktperiode og adgang til jakt*

Lisensjaktperiodens lengde fastsettes fra og med 1. oktober til og med 15. februar, med unntak av de fredningsperioder som viltloven § 10 fastsetter. I perioden 1. januar til og med 15. februar kan lisensjakt på ulv utøves uavhengig av grunneierretten, jf. viltloven § 35.

§ 7. *Rapportering, meldeplikt og undersøkelse av felte dyr*

Felling eller forsøk på felling av ulv skal umiddelbart meldes til fylkesmannen og andre på slik måte som det bestemmes i vedtak om utstedelse av lisens. Jeger skal fremvise felt dyr for Statens naturoppsyn for umiddelbar kontroll, merking og prøvetaking av biologisk materiale, og jeger skal kunne påvise fellingssted etter anmodning fra Statens naturoppsyn, politiet eller fylkesmannen.

Den som feller ulv, plikter vederlagsfritt å innlevere skrotten til vitenskapelige formål på slik måte som det bestemmes i vedtak om skadefelling eller kvotejakt, eller ved utstedelse av lisens. Jeger eller preparant plikter å innlevere skrotten innen 1. juli. Dersom felt rovvilt først leveres til preparant, skal dette gjøres innen 1. juni. Dersom innleveringsplikten ikke overholdes tilfaller individet i sin helhet Viltfondet, jf. viltloven § 48 og § 50.

§ 8. *Ettersøk av skadet rovvilt*

Den som skadeskyter ulv med hjemmel i denne forskrift plikter å gjøre det vedkommende kan for å avlive dyret snarest mulig. Vedkommende plikter å forvise seg om påskutt dyr er truffet eller ikke. Det skal ikke gjøres forsøk på felling av nye dyr mens ettersøk pågår.

Den som skadeskyter ulv skal straks underrette fylkesmannen og nærmeste politimyndighet. Fylkesmannen avgjør videre gjennomføring og avslutning av ettersøk. De som har deltatt i forsøket på felling skal uten godtgjørelse bistå forvaltningsmyndighet eller politimyndighet i det videre ettersøk.

§ 9. *Klageadgang*

Direktoratet for naturforvaltnings vedtak om kvote for lisensjakt, jf. § 3, kan påklages til Miljøverndepartementet i samsvar med forvaltningslovens regler.

§ 10. *Myndighet til å endre forskriften*

Miljøverndepartementet kan vedta endringer i denne forskrift.

§ 11. *Straff*

Overtredelse av bestemmelsene i denne forskrift er straffbart, jf. viltloven § 56.

§ 12. *Ikrafttreden*

Denne forskrift trer i kraft straks.

17. des. Nr. 1664 2004

Forskrift om endring i forskrift om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål.

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12. Fremmet av Fiskeri- og kystdepartementet. Kunngjort 21. desember 2004.

I

I forskrift 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål gjøres følgende endring:

§ 5–1 første ledd skal lyde:

Industri-tråltillatelse omfatter rett til å drive trålfiske etter nordsjøsil, øyepål, tobis mv. sør for 64° N, etter torsk, hyse, hvitting og sei mv. sør for 62° N og øst for 4° V og etter kolmule.

II

Endringen trer i kraft straks.

17. des. Nr. 1665 2004**Delvis ikrafttredelse av lov 23. april 2004 nr. 18 om endringer i lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs og i enkelte andre lover.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004 med hjemmel i lov 23. april 2004 nr. 18 om endringer i lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs og i enkelte andre lover del VI nr. 1. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. desember 2004.

1. Følgende bestemmelser i lov 23. april 2004 nr. 18 om endringer i lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs og i enkelte andre lover trer i kraft 1. januar 2005: § 3–6, § 3–8 annet ledd første punktum, § 3–9 tredje ledd og § 3–10 annet ledd i avsnitt I om endringer i panteloven, § 117 annet ledd og § 138 første ledd i avsnitt II om endringer i konkursloven, § 3–7 tredje ledd og § 7–10 fjerde ledd i avsnitt III om endringer i dekningsloven og § 16–1 fjerde ledd i avsnitt V om endring i forsikringsavtaleloven.
2. Følgende bestemmelser i lov 23. april 2004 nr. 18 om endringer i lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs og i enkelte andre lover trer i kraft 1. juli 2005: § 6–4 i avsnitt I om endringer i panteloven, § 135 første ledd første punktum i avsnitt II om endringer i konkursloven, og § 8–15 annet ledd annet punktum i avsnitt III om endringer i dekningsloven.

17. des. Nr. 1666 2004**Ikrafttredelse av lov 5. mars 2004 nr. 13 om endringer i straffeprosessloven (ny organisering av et eget etterforskningsorgan for politiet og påtalemyndigheten).**

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004 med hjemmel i lov 5. mars 2004 nr. 13 om endringer i straffeprosessloven (ny organisering av et eget etterforskningsorgan for politiet og påtalemyndigheten) del II nr. 1. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. desember 2004.

Lov 5. mars 2004 nr. 13 om endringer i straffeprosessloven (ny organisering av et eget etterforskningsorgan for politiet og påtalemyndigheten) trer i kraft fra 1. januar 2005.

17. des. Nr. 1667 2004**Forskrift om endring i forskrift om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruksen).**

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004 med hjemmel i lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 59a og § 67 og lov 4. august 1995 nr. 53 om politiet (politiloven) § 20. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. desember 2004.

I

I forskrift 28. juni 1985 nr. 1679 om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruksen) gjøres følgende endringer:

§ 7–2 femte ledd skal lyde:

Ved anmeldelse eller mistanke om straffbar handling begått i tjenesten av en ansatt i politiet eller påtalemyndigheten skal det gis melding etter reglene i § 34–5 første og andre ledd.

Kapittel 34 skal lyde:

*Kap. 34. Saker som etterforskes av Spesialenheten for politisaker***§ 34–1. Spesialenheten for politisaker**

I saker som gjelder spørsmålet om en ansatt i politiet eller påtalemyndigheten har begått en straffbar handling i tjenesten, skal etterforskningen foretas og ledes av et eget sentralt organ, Spesialenheten for politisaker. Det samme gjelder saker uten mistanke om straffbar handling i tilfeller som nevnt i § 34–6 andre ledd. Enheten trer ikke i virksomhet i saker som avgjøres med forenklet forelegg, eller som behandles av Politiets sikkerhetstjeneste, jf. overvåkingsinstruksen gitt ved kongelig resolusjon av 19. august 1994 nr. 1302.

Spesialenheten er riksdekkende etterforsknings- og påtalemyndighet for saker etter § 34–1 første ledd. Enheten

ledes av Sjefen for Spesialenheten for politisaker. Etterforskningen utføres av en etterforskningsavdeling, ledet av en etterforskningsleder. Etterforskningslederen skal avgi innstilling til Sjefen for Spesialenheten om hvordan påtalespørsmålet bør avgjøres. Enheten kan knytte til seg personer i form av verv eller ansettelser. For dem som tildeles verv gjelder en karantenetid på to år fra eventuell tidligere ansettelse i politiet eller påtalemyndigheten. For ansettelser i enheten gjelder ikke bestemmelsen om karantenetid. Personer ansatt eller i verv i enheten kan ikke samtidig ha ansettelsesforhold i politiet eller påtalemyndigheten.

Justis- og politidepartementet har det overordnede administrative ansvaret for Spesialenheten.

Med politi menes i dette kapittel også politihøgskolestudenter under praksis og innkalte mannskaper fra politireserven.

§ 34-2. *Forholdet til påtaleinstruksens øvrige regler*

Reglene i straffeprosessloven og i påtaleinstruksen kap. 1 til 30 og kap. 33 får tilsvarende anvendelse i saker der etterforskningen ledes av enheten, så langt de passer eller ikke annet følger av reglene i dette kapitlet.

§ 34-3. *Påtalekompetanse*

Sjefen for Spesialenheten avgjør påtalespørsmålet unntatt når påtalespørsmålet hører under Kongen i statsråd eller riksadvokaten, jf. straffeprosessloven § 67 sjette ledd. Leder av etterforskningsavdeling har påtalekompetanse tilsvarende politimester på etterforskningsstadiet. Sjefen for Spesialenheten og leder av etterforskningsavdeling skal ha juridisk embetseksamen.

Sjefen for Spesialenheten kan delegere sin myndighet til en annen i enheten med juridisk embetseksamen. Tilsvarende kan leder av etterforskningsavdeling delegere sin myndighet til en annen i avdelingen med juridisk embetseksamen.

I saker der enheten tar ut tiltale, utføres aktoratet av Sjefen eller en annen i enheten med juridisk embetseksamen som han eller hun gir fullmakt.

§ 34-4. *Politimyndighet*

Spesialenhetens sjef og personer ansatt eller i verv i enheten kan tildeles politimyndighet, jf. politiloven § 20 andre ledd.

§ 34-5. *Anmeldelse og mistanke*

Anmeldelse av en straffbar handling begått i tjenesten av en ansatt i politiet eller påtalemyndigheten skjer til Spesialenheten, eller til politiet eller påtalemyndigheten. Spesialenheten skal straks varsles om anmeldelsen, når det ikke er de selv som har mottatt den. Spesialenheten bør gi underretning til berørt politimester, sjef for vedkommende særorgan eller annen rett instans, når anmeldelse er inngitt til Spesialenheten selv og saken ikke vil bli avvist etter tredje ledd.

Får en embets- eller tjenestemann i politiet eller påtalemyndigheten mistanke om at en annen ansatt har begått en straffbar handling i tjenesten, skal Spesialenheten straks varsles, med mindre forholdet er eller kan ventes å bli avgjort ved forenklet forelegg, eller skal behandles av Politiets sikkerhetstjeneste.

Sjefen for Spesialenheten skal avvise saker som faller utenfor enhetens saklige kompetanseområde, for eksempel fordi det anmeldte forhold ikke er straffbar eller er ikke gjenstand for offentlig påtale.

I andre saker hvor det ikke påvises rimelig grunn til å iverksette etterforskning, for eksempel fordi anmeldelsen er åpenbart grunnløs, kan Sjefen for Spesialenheten henlegge anmeldelsen uten at enheten foretar noen nærmere prøving av realiteten.

§ 34-6. *Generelt om etterforskningen*

Sjefen for Spesialenheten treffer beslutning om iverksettelse av etterforskning når det som følge av anmeldelse eller andre omstendigheter er rimelig grunn til å undersøke om en ansatt i politiet eller påtalemyndigheten har begått en straffbar handling i tjenesten. Sjefen for Spesialenheten fordeler sakene til de enkelte etterforskningsavdelinger som foretar og leder etterforskningen. Etterforskningsavdelingen kan selv foreta de etterforskningsskritt den mener er nødvendige. Etterforskning skal som regel iverksettes når det begjæres av en ansatt som det er framsatt mistanke mot.

Selv om det ikke er grunn til mistanke om en straffbar handling, skal etterforskning settes i verk dersom noen dør eller blir alvorlig skadet som følge av politiets eller påtalemyndighetens tjenesteutøvelse, eller noen dør eller blir alvorlig skadet mens de er tatt hånd om av politiet eller påtalemyndigheten.

Leder av etterforskningsavdeling kan beslutte å innhente etterforskningsbistand fra politiet, herunder gi politiet pålegg om iverksetting og gjennomføring av etterforskningsskritt. I sak mot en ansatt i politiet bør slik bistand så vidt mulig innhentes fra et annet politidistrikt enn der mistenkte er ansatt, eller fra politiets særorganer.

Politiet kan på egen hånd foreta etterforskningsskritt når opphold vil kunne skade etterforskningen. Så snart som mulig etter at slike skritt er foretatt, skal Spesialenheten varsles om dette.

§ 34-7. *Innstilling om og avgjørelse av påtalespørsmålet. Underretning. Oppbevaring av dokumenter*

Når saken er tilstrekkelig klarlagt, skal etterforskningslederen eller den etterforskningslederen gir fullmakt avgi innstilling til Sjefen for Spesialenheten eller den han eller hun gir fullmakt til å avgjøre påtalespørsmålet. Sakens dokumenter skal følge med innstillingen.

Sjefen for Spesialenheten skal sende saken til berørt politimester, sjef for vedkommende særorgan eller annen rett instans dersom det gjennom anmeldelse eller ved enhetens etterforskning, er kommet frem forhold som tilsier at saken

bør vurderes administrativt.

Det skal gis underretning om avgjørelsen av påtalespørsmålet i samsvar med reglene i § 17–2.

Dokumenter i saker innenfor enhetens saklige kompetanseområde skal oppbevares ved Spesialenheten. Begjæring om utskrift, utlån eller gjennomsyn av slike dokumenter avgjøres av Sjefen for Spesialenheten eller den han eller hun gir fullmakt.

§ 34–8. *Klage til riksadvokaten*

Spesialenhetens beslutninger kan påklages til riksadvokaten i samsvar med reglene i straffeprosessloven § 59a.

§ 34–9. *Riksadvokatens instruksjonsmyndighet m.m.*

Beslutter enheten å iverksette etterforskning, skal den straks varsle riksadvokaten om dette.

Riksadvokaten kan gi Spesialenheten pålegg om iverksetting, gjennomføring og stansing av etterforskning.

I saker med to eller flere mistenkte der ikke alle er ansatt i politiet eller påtalemyndigheten, avgjør riksadvokaten om enheten skal lede etterforskningen av hele saken, eller om ledelsen av etterforskningen skal deles. I saker hvor det er mistanke om at en ansatt i politiet og påtalemyndigheten har begått straffbare handlinger både i og utenfor tjenesten, avgjør riksadvokaten om enheten skal lede etterforskningen av hele saken, eller om ledelsen av etterforskningen og avgjørelsen av påtalespørsmålet skal deles.

§ 34–10. *Årlig melding*

Spesialenheten skal etter nærmere retningslinjer avgi melding til Justisdepartementet og riksadvokaten om sin virksomhet det foregående år.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

III

Overgangsregler

Saker som innkommer etter 1. januar 2005 skal behandles av Spesialenheten for politisaker. Videre skal alle saker som de særskilte etterforskningsorganene (SEFO) på dette tidspunkt har til behandling overføres til Spesialenheten for videre behandling. Saker hvor de særskilte etterforskningsorganene (SEFO) før årsskiftet har oversendt innstilling i påtalespørsmålet til statsadvokaten, skal påtaleavgjøres av statsadvokaten. I saker som overføres Spesialenheten ved årsskiftet, skal avgjørelse av påtalespørsmålet foretas av Sjefen for Spesialenheten eller annen i enheten som denne gir fullmakt.

17. des. Nr. 1668 2004

Delegering av myndighet til Justis- og politidepartementet etter straffeprosessloven § 67 syvende ledd.

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004 med hjemmel i lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 67 syvende ledd. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. desember 2004.

I

Kongens myndighet etter lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 67 syvende ledd delegeres til Justis- og politidepartementet.

II

Delegeringen trer i kraft fra 1. januar 2005.

17. des. Nr. 1669 2004

Delegering av myndighet til Miljøverndepartementet etter klimakvoteloven § 2, § 3, § 11, § 12, § 14, § 15, § 16, § 17 og § 21 og forurensningsloven § 11 annet ledd.

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004 med hjemmel i lov 17. desember 2004 nr. 99 om kvoteplikt og handel med kvoter for utslipp av klimagasser (klimakvoteloven) § 2, § 3, § 11, § 12, § 14, § 15, § 16, § 17 og § 21. Fremmet av Miljøverndepartementet. Kunngjort 21. desember 2004.

Kongens myndighet etter lov 17. desember 2004 nr. 99 om kvoteplikt og handel med kvoter for utslipp av klimagasser (klimakvoteloven) § 2, § 3, § 11, § 12, § 14, § 15, § 16, § 17 og § 21 og lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensning og om avfall (Forurensningsloven) § 11 annet ledd delegeres til Miljøverndepartementet.

17. des. Nr. 1670 2004**Forskrift om endring i forskrift til åndsverkloven (lov av 12. mai 1961 nr. 2 om opphavsrett til åndsverk m.v.).**

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004 med hjemmel i lov 12. mai 1961 nr. 2 om opphavsrett til åndsverk m.v. (åndsverkloven) § 35 første og andre ledd og § 53 fjerde ledd. Fremmet av Kultur- og kirkedepartementet. Kunngjort 21. desember 2004.

I

I forskrift 21. desember 2001 nr. 1563 til åndsverkloven (lov av 12. mai 1961 nr. 2 om opphavsrett til åndsverk m.v.) gjøres følgende endringer:

§ 4–10 nytt andre ledd skal lyde:

Nemnda kan innkalle partene til personlig avhøring og oppfordre vitner eller sakkyndige til å møte frivillig for den og avgi forklaring. Voldgiftsloven § 30 første ledd gjelder så langt den passer.

§ 4–10 nåværende andre ledd blir nytt tredje ledd og skal lyde:

For saksbehandlingen gjelder for øvrig forvaltningslovens regler, likevel slik at tvistemålsloven § 155 – § 158 og § 160 gjelder så langt de passer.

§ 4–10 nåværende tredje og fjerde ledd blir nye fjerde og femte ledd.

§ 5–6 fjerde ledd skal lyde:

Ellers gjelder reglene i voldgiftsloven.

§ 5–6 femte ledd oppheves.

II

Endringene gjelder fra 1. januar 2005.

17. des. Nr. 1671 2004**Ikrafttredelse av lov 17. desember 2004 nr. 91 om endringer i midlertidig lov 2. juli 2004 nr. 64 om prøveordning med lokaler for injeksjon av narkotika (sprøyteromsordning) m.m.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004 med hjemmel i lov 17. desember 2004 nr. 91 om endringer i midlertidig lov 2. juli 2004 nr. 64 om prøveordning med lokaler for injeksjon av narkotika (sprøyteromsordning) m.m. del III. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2004.

Lov 17. desember 2004 nr. 91 om endringer i midlertidig lov 2. juli 2004 nr. 64 om prøveordning med lokaler for injeksjon av narkotika (sprøyteromsordning) m.m. skal gjelde fra 17. desember 2004.

17. des. Nr. 1672 2004**Delvis ikraftsetjing av lov 17. desember 2004 nr. 97 om endringer i lov 13. juni 1997 nr. 53 om tilsyn med erverv i dagspresse og kringkasting.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004 med heimel i lov 17. desember 2004 nr. 97 om endringer i lov 13. juni 1997 nr. 53 om tilsyn med erverv i dagspresse og kringkasting del II. Fremja av Kultur- og kyrkjedepartementet. Kunngjort 21. desember 2004.

Lov 17. desember 2004 nr. 97 om endringer i lov 13. juni 1997 nr. 53 om tilsyn med erverv i dagspresse og kringkasting, med unntak av ny § 11, trer i kraft frå 1. januar 2005.

17. des. Nr. 1673 2004**Ikraftsetjing av lov 17. desember 2004 nr. 92 om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 35 om fri rettshjelp.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004 med heimel i lov 17. desember 2004 nr. 92 om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 35 om fri rettshjelp del II. Fremja av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. desember 2004.

Lov 17. desember 2004 nr. 92 om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 35 om fri rettshjelp gjeld frå 1. januar 2005.

17. des. Nr. 1674 2004**Forskrift om endring i forskrift om forsøksordning med rettsmekling.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004 med hjemmel i lov 13. august 1915 nr. 6 om rettergangsmåten for tvistemål (tvistemålsloven) § 99a. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. desember 2004.

I

I forskrift 13. desember 1996 nr. 1144 om forsøksordning med rettsmekling gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

Forsøksordningen om rettsmekling i medhold av tvistemålsloven § 99a omfatter følgende domstoler: Agder lagmannsrett, Asker og Bærum tingrett, Nordmøre tingrett, Oslo skifterett og byskriverembete, Salten tingrett, og Tønsberg tingrett i saker innkommet etter 1. januar 1997. Oslo tingrett og Trondenes tingrett i saker innkommet etter 1. januar 1999. Trondheim tingrett og Indre Follo tingrett i saker innkommet etter 1. januar 2000. Eiker, Modum og Sigdal tingrett, Nedre Romerike tingrett, Skien og Porsgrunn tingrett og Stavanger tingrett i saker innkommet etter 1. januar 2002. Bergen tingrett, Hedemarken tingrett, Kristiansand tingrett, Midhordland tingrett, Sarpsborg tingrett og Sunnmøre tingrett i saker innkommet etter 1. januar 2003. Gulating lagmannsrett, Drammen tingrett, Fosen tingrett, Fredrikstad tingrett, Halden tingrett, Holmestrand tingrett, Horten tingrett, Larvik tingrett, Lofoten tingrett, Moss tingrett, Nordhordland tingrett, Nord-Troms tingrett, Ofoten tingrett, Rana tingrett, Sandefjord tingrett, Sør-Trøndelag tingrett, Ytre Follo tingrett og Vesterålen tingrett i saker innkommet etter 1. januar 2004. Alstahaug tingrett, Alta tingrett, Aust-Agder tingrett, Brønnøy tingrett, Dalane tingrett, Hammerfest tingrett, Haugesund tingrett, Indre Finnmark tingrett, Jæren tingrett, Karmøysund tingrett, Romsdal tingrett, Senja tingrett, Søre Sunnmøre tingrett og Øst-Finnmark tingrett i saker innkommet etter 1. januar 2005. Frostating lagmannsrett og Hålogaland lagmannsrett i saker innkommet etter 1. april 2005.

For de utpekte domstolene omfatter forsøksordningen alle saker som er brakt inn for domstolen hvor partene helt eller delvis kan inngå rettsforlik om tvistegenstanden og som faller inn under virkeområdet til tvistemålsloven § 99a.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2005.

17. des. Nr. 1675 2004**Ikrafttredelse av lov 17. desember 2004 nr. 101 om europeisk meldeplikt for tekniske regler (EØS-høringsloven).**

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004 med hjemmel i lov 17. desember 2004 nr. 101 om europeisk meldeplikt for tekniske regler (EØS-høringsloven) § 16. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2004.

Lov 17. desember 2004 nr. 101 om europeisk meldeplikt for tekniske regler (EØS-høringsloven) trer i kraft 1. januar 2005.

17. des. Nr. 1676 2004**Forskrift om endring i forskrift om lotteritilsynet og lotteriregisteret m.m.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004 med hjemmel i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. § 3. Fremmet av Kultur- og kirkedepartementet. Kunngjort 21. desember 2004.

I

I forskrift 21. desember 2000 nr. 1366 om lotteritilsynet og lotteriregisteret m.m. gjøres følgende endringer:

§ 5-1 og ny § 5-2 skal lyde:

§ 5-1. Forhånds- og etterhåndstrukne lotterier med omsetning inntil kr 150.000

Organisasjoner som i sin virksomhet ivaretar formål som nevnt i lotteriloven § 5 første ledd, kan uten tillatelse avholde forhånds- og etterhåndstrukne lotteri med omsetning inntil 150.000 per kalenderår. Gjennomføring av lotteriet kan ikke overlates til medhjelper mot betaling.

Første ledd gjelder også for lokale og regionale ideelle og frivillige organisasjoner, der lotteriets inntekter ikke skal benyttes til kommersielt basert virksomhet eller til ivaretagelse av offentlige oppgaver.

Melding om lotteri som nevnt i første ledd skal sendes lokalt politi senest 14 dager før loddsalget begynner. Melding skal sendes på fastsatt skjema og registreres i sentralt register. Etter avslutning av lotteriet skal det sendes ny melding til lokalt politi på fastsatt skjema innen 1 måned. Organisasjonene kan ikke avholde nytt lotteri før det er sendt melding om avslutning.

Krav om melding etter tredje ledd gjelder ikke lotteri som nevnt i lotteriloven § 5 annet ledd.

§ 5-2. Basar

Basar kan avholdes uten tillatelse, såfremt

- a) Verdien av den enkelte gevinst beregnet etter vanlig utsalgspris ikke overstiger kroner 8.000, – og
- b) Innskuddet for hvert enkelt lodd er begrenset til kroner 5,–.

Samlet gevinstverdi for hver avholdte basar må ikke utgjøre mer enn kroner 40.000,–. Gevinstene må trekkes samlet og i nærvær av loddkjøper.

Gjennomføring av lotteri kan ikke overlates til medhjelper mot betaling.

II

Endringene i § 5–1 og ny § 5–2 gjelder fra 1. januar 2005.

17. des. Nr. 1677 2004

Forskrift om opphevelse av forskrift om regulering av deltakelsen i fisket med not etter brisling.

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 28. Fremmet av Fiskeri- og kystdepartementet. Kunngjort 21. desember 2004.

I

Forskrift 1. juni 1990 nr. 388 om regulering av deltakelsen i fisket med not etter brisling oppheves.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

17. des. Nr. 1678 2004

Delegering av myndighet til Fiskeri- og kystdepartementet etter lov om saltvannsfiske m.v. § 8 annet og tredje ledd.

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 8 annet og tredje ledd. Fremmet av Fiskeri- og kystdepartementet. Kunngjort 21. desember 2004.

Kongens myndighet etter lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 8 annet og tredje ledd delegeres til Fiskeri- og kystdepartementet.

17. des. Nr. 1679 2004

Forskrift om endring i forskrift om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruksen).

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004 med hjemmel i lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 62. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. desember 2004.

I

I forskrift 28. juni 1985 nr. 1679 om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruksen) gjøres følgende endringer:

§ 4–1 første ledd første punktum skal lyde:

Fornærmede og den som hadde foreldreansvar eller var verge for fornærmede i saker som nevnt i straffeprosessloven § 107a annet ledd første og annet punktum, kan kreve utskrift av rettsbøker og andre dokumenter i en avsluttet straffesak.

§ 8–8 skal lyde:

§ 8–8. Særregler om avhør av fornærmede og pårørende – saker om voldtekt, vold, mv.

I saker om overtredelse av straffeloven § 192 – § 197, § 199, § 200 tredje ledd, § 222 annet ledd og § 342 første ledd bokstav c, jf. straffeprosessloven § 222a, skal fornærmede før forklaring gis, gjøres kjent med sin rett til å få bistand av advokat på det offentliges bekostning, jf. straffeprosessloven kap. 9a. Når en sak om besøksforbud i eget hjem, jf. straffeprosessloven § 222a annet ledd annet punktum, skal bringes inn for retten, skal den som forbudet skal beskytte, gjøres kjent med sin rett til bistand fra advokat, jf. straffeprosessloven § 107. I andre saker hvor det er grunn til å tro at fornærmede som følge av handlingen får betydelig skade på legeme eller helbred, skal fornærmede gjøres kjent med at retten på begjæring kan oppnevne bistandsadvokat etter vilkårene i straffeprosessloven § 107a. Fornærmede skal også gjøres kjent med sin rett til å vente med å forklare seg til advokaten er til stede.

I saker hvor noen under 18 år er død som følge av en straffbar handling, skal den som hadde foreldreansvar eller var verge for fornærmede, gjøres kjent med sin rett til å få bistand av advokat på det offentliges bekostning, jf. straffeprosessloven kap. 9a. Det samme gjelder dersom fornærmede hadde fylt 18 år på handlingstidspunktet og særlige forhold foreligger. I andre tilfeller hvor fornærmede er død eller av andre grunner ikke er i stand til å begjære advokat oppnevnt, skal pårørende gjøres kjent med at retten i særlige tilfelle kan oppnevne advokat til å vareta hensynet til fornærmede og fornærmedes nærmeste.

Politiet skal spørre om en bestemt advokat ønskes oppnevnt i saken. Dersom den ønskede advokaten har kontor utenfor rettskretsen, skal politiet opplyse at merutgiftene ved dette kan kreves av den advokaten oppnevnes for.

Dersom det må antas at fornærmede vil komme inn under ordningen med fri rettshjelp i saker om

kvinnemishandling, skal fornærmede gjøres kjent med dette og hva ordningen går ut på.

Det skal gå fram av rapporten om det er gitt slik informasjon som nevnt i foregående ledd.

§ 16–4 overskriften skal lyde:

§ 16–4. *Fornærmedes og enkelte pårørendes rett til kopi av saksdokumentene*

§ 16–4 første ledd annet punktum skal lyde:

Det samme gjelder andre enn fornærmede som har fremmet borgerlig krav i saken eller den som hadde foreldreansvar eller var verge for fornærmede i saker som nevnt i straffeprosessloven § 107a annet ledd første og annet punktum.

§ 16–4 annet ledd skal lyde:

I saker hvor det i medhold av straffeprosessloven § 107a er oppnevnt advokat for fornærmede eller den som hadde foreldreansvar eller var verge for fornærmede i saker som nevnt i straffeprosessloven § 107a annet ledd første og annet punktum, skal kopi av forklaringen til den som advokaten er oppnevnt for, sendes advokaten. Fornærmede eller den som hadde foreldreansvar eller var verge for fornærmede i saker som nevnt i straffeprosessloven § 107a annet ledd første og annet punktum, må ikke uten politiets samtykke selv gis kopi av egen forklaring i saken.

§ 17–2 første ledd skal lyde:

Innstilles en påbegynt strafforfølgning helt eller delvis, skal det straks gis skriftlig underretning om dette til:

- a) den som forfølgningen har vært rettet mot,
- b) fornærmede som har inngitt anmeldelse,
- c) den som hadde foreldreansvar eller var verge for fornærmede i saker som nevnt i straffeprosessloven § 107a annet ledd første og annet punktum,
- d) andre som har inngitt anmeldelse og som antas å ha rettslig klageinteresse,
- e) vedkommende forvaltningsorgan når saken direkte gjelder dets sakområde,
- f) advokat som er oppnevnt for fornærmede etter straffeprosessloven § 107a,
- g) advokat som er oppnevnt for den som hadde foreldreansvar eller var verge for fornærmede i saker som nevnt i straffeprosessloven § 107a annet ledd første og annet punktum.

§ 18–5 første ledd skal lyde:

Når saken er avgjort ved påtaleunntatelse skal det straks gis skriftlig underretning til:

- a) fornærmede som har inngitt anmeldelse,
- b) den som hadde foreldreansvar eller var verge for fornærmede i saker som nevnt i straffeprosessloven § 107a annet ledd første og annet punktum,
- c) andre som har inngitt anmeldelse og som antas å ha rettslig klageinteresse,
- d) vedkommende forvaltningsorgan når saken direkte gjelder dets sakområde,
- e) advokat som er oppnevnt for fornærmede etter straffeprosessloven § 107a,
- f) advokat som er oppnevnt for den som hadde foreldreansvar eller var verge for fornærmede i saker som nevnt i straffeprosessloven § 107a annet ledd første og annet punktum.

§ 25–7 overskriften skal lyde:

§ 25–7. *Oversendelse av sakens dokumenter til advokat for den fornærmede mv.*

§ 25–7 første ledd første punktum skal lyde:

I saker hvor det i medhold av straffeprosessloven § 107a er oppnevnt advokat for fornærmede eller for den som hadde foreldreansvar eller var verge for fornærmede i saker som nevnt i straffeprosessloven § 107a annet ledd første og annet punktum, skal kopi av tiltalebeslutningen, av bevisoppgaven og så vidt mulig av sakens dokumenter sendes til advokaten når tiltalebeslutningen sendes til forkynning for tiltalte.

§ 25–7 annet ledd skal lyde:

Fornærmede eller den som hadde foreldreansvar eller var verge for fornærmede i saker som nevnt i straffeprosessloven § 107a annet ledd første og annet punktum må ikke uten påtalemyndighetens samtykke gis kopi av egen eller andres forklaring i saken.

§ 25–8 overskriften skal lyde:

§ 25–8. *Underretning om tiltale og dokumentinnsyn til fornærmede mv.*

§ 25–8 nytt tredje ledd skal lyde:

Reglene i paragrafen her gjelder tilsvarende for den som hadde foreldreansvar eller var verge for fornærmede i saker som nevnt i straffeprosessloven § 107a annet ledd første og annet punktum.

§ 25–9 skal lyde:

§ 25–9. *Hvordan dokumentene skal gjøres tilgjengelige for fornærmede mv.*

Dokumenter i saken som fornærmede eller andre har rett til å gjøre seg kjent med etter straffeprosessloven § 264a, leses opp for ham eller han gis anledning til selv å lese dem i politiets eller forsvarerens nærvær. Han kan få kopi av sakens dokumenter i den grad det er nødvendig for at han skal kunne ivareta sine interesser i saken og det for øvrig anses ubetenkelig.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

17. des. Nr. 1680 2004

Vedtak om opprettelse av forvaltningsorganet Gassnova.

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004. Fremmet av Olje- og energidepartementet. Kunngjort 21. desember 2004.

Gassnova opprettes som et forvaltningsorgan med særskilte fullmakter med virkning fra 1. januar 2005. Gassnova hører under Olje- og energidepartementet.

17. des. Nr. 1681 2004

Vedtekter for Gassnova.

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004. Fremmet av Olje- og energidepartementet. Kunngjort 21. desember 2004.

1. Formål

Gassnova har som formål å fremme utvikling av fremtidsrettet, miljøvennlig og kostnadseffektiv gassteknologi og beslektede satsingsområder etter Olje- og energidepartementets bestemmelse.

2. Oppgaver

Gassnova skal forvalte bevilgninger og andre oppgaver etter retningslinjer fra Olje- og energidepartementet. Virksomheten skal arbeide markedsnært med sikte på å stimulere berørte aktører og myndighetsorganer til et effektivt samarbeid om å oppnå virksomhetens formål. Gassnova skal være rådgiver for Olje- og energidepartementet innenfor sitt virkeområde.

3. Styring av virksomhetsområdet

Rammene for virksomheten fastlegges ved årlige tildelingsbrev fra Olje- og energidepartementet og gjennom vedtektene for virksomheten.

4. Status og fullmakter

Gassnova er et forvaltningsorgan underlagt Olje- og energidepartementet. Prinsipielle spørsmål som måtte oppstå i forvaltningsorganets arbeid skal legges fram for Olje- og energidepartementet.

Gassnova har følgende fullmakter:

Unntak fra bevilgningsreglementets § 4 om bruttobudsjettering jf. St.prp.nr.1 (2004–2005). Organet disponerer selv sine inntekter og omfattes følgelig ikke av bruttoprinsippet for budsjettering i statlig virksomhet. Budsjett og regnskap skal følge budsjettåret for statsregnskapet. Regnskapet skal revideres av Riksrevisjonen. Regnskap og årsrapport skal sendes Olje- og energidepartementet. Økonomiforvaltningen skal følge gjeldende regelverk for økonomistyring i staten og økonomiinstruks for forvaltningsorganet fastsatt av Olje- og energidepartementet.

For avgjørelser knyttet til tilskuddsvirksomheten gjelder ikke forvaltningslovens bestemmelser om begrunnelsesplikt. Slike avgjørelser kan ikke påklages hva gjelder skjønnsutøvelsen.

5. Direktøren

Gassnova ledes av en direktør som ansettes av Olje- og energidepartementet. Direktøren har ansvar for at virksomheten drives i samsvar med vedtektene, tildelingsbrev og retningslinjer fra Olje- og energidepartementet og gjeldende regler for statlig virksomhet.

6. Vedtekter

Vedtekter for Gassnova fastsettes av Olje- og energidepartementet. Gassnova kan fremme forslag til endringer av vedtektene.

7. Ikrafttredelse

Disse vedtekter trer i kraft fra 1. januar 2005.

17. des. Nr. 1682 2004**Forskrift om endring i forskrift om unntak fra plikten til å grunngi enkeltvedtak og forskrift om unntak fra og særregler om retten til å påklage enkeltvedtak.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004 med hjemmel i lov 10. februar 1967 om behandlingssåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 24 fjerde ledd og § 28 tredje ledd. Fremmet av Olje- og energidepartementet etter samtykke fra Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. desember 2004.

I

I forskrift 16. desember 1977 nr. 14 om unntak fra plikten til å grunngi enkeltvedtak gjøres følgende endring:

§ 4 første ledd ny bokstav f skal lyde:

- f) vedtak fattet av Gassnova om tildeling av økonomisk støtte.

II

I forskrift 16. desember 1977 nr. 15 om unntak fra og særregler om retten til å påklage enkeltvedtak gjøres følgende endring:

§ 9 nytt annet ledd skal lyde:

Det skal ikke være klagerett over vedtak fattet av Gassnova i saker om tildeling av økonomisk støtte for så vidt gjelder skjønnsutøvelsen.

III

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

17. des. Nr. 1683 2004**Ikrafttredelse av lov 17. desember 2004 nr. 100 om endringer i EØS-konkurranseloven og konkurranseloven.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004 med hjemmel i lov 17. desember 2004 nr. 100 om endringer i EØS-konkurranseloven og konkurranseloven del III. Fremmet av Moderniseringsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2004.

Lov 17. desember 2004 nr. 100 om endringer i EØS-konkurranseloven og konkurranseloven trer i kraft 1. januar 2005.

20. des. Nr. 1684 2004**Vedtak om endring i ikrafttredelse og overgangsregler til lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven).**

Fastsatt av Finansdepartementet 20. desember 2004 med hjemmel i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven) § 17, jf. delegeringsvedtak 19. november 2004 nr. 1498. Kunngjort 21. desember 2004.

I

I vedtak 1. desember 2004 nr. 1531 om ikrafttredelse og overgangsregler til lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven) gjøres følgende endring:

§ 1 nytt tredje ledd skal lyde:

For bokføringspliktige som følger bokføringsloven med tilhørende forskrifter i 2005, gjelder likevel bokføringsloven § 18 nr. 1 fra 1. januar 2005.

II

Endringen trer i kraft straks.

21. des. Nr. 1685 2004**Delvis ikrafttredelse av lov 10. desember 2004 nr. 80 om endringer i forsikringsvirksomhetsloven m.m. (livsforsikringsvirksomhet).**

Fastsatt av Finansdepartementet 21. desember 2004 med hjemmel i lov 10. desember 2004 nr. 80 om endringer i forsikringsvirksomhetsloven m.m. (livsforsikringsvirksomhet) del IV, jf. delegeringsvedtak 10. desember 2004 nr. 1611. Kunngjort 21. desember 2004.

Finansdepartementet har i dag besluttet at § 2–1 nytt annet ledd i lov 10. desember 2004 nr. 80 om endringer i forsikringsvirksomhetsloven m.m. (livsforsikringsvirksomhet), jf. lovvedtakets del I og kgl.res. 10. desember 2004

nr. 1611, samt lovvedtakets del II og III, trer i kraft 1. januar 2005.

11. nov. Nr. 1696 2004

Delegering av myndighet til Rikstrygdeverket etter barnelova § 85 andre ledd.

Fastsatt av Barne- og familiedepartementet 11. november 2004 med hjemmel i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) § 85 andre ledd, jf. delegeringsvedtak 12. april 1985 nr. 842. Kunngjort 23. desember 2004.

Barne- og familiedepartementets myndighet etter lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) § 85 andre ledd, jf. kgl.res. 12. april 1985 nr. 842, til å anerkjenne utenlandske farskapsavgjørelser i enkelttilfeller delegeres til Rikstrygdeverket fra 1. januar 2005. Barne- og familiedepartementet er fra samme tidspunkt klageinstans.

1. des. Nr. 1697 2004

Forskrift om kompensasjon ved utsatt innsettidspunkt for verpehøner.

Fastsatt av Omsetningsrådets arbeidsutvalg 1. desember 2004 med hjemmel i lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvarer § 11, jf. forskrift 30. november 1993 nr. 1440 om markedsregulering av norskprodusert egg og fjørfekjøtt § 4. Kunngjort 23. desember 2004.

§ 1. Formål

Formålet med ordningen «kompensasjon ved utsatt innsettidspunkt for verpehøner» er å redusere tilførslene av egg i 2005 og 2006.

§ 2. Tidsperiode

Ordningen med utsatt innsettidspunkt gjelder fra 1. januar 2005 – 31. juli 2006. Effekt av ordningen vil først kunne komme 1. mai 2005.

Tidspunktet for innsettet kan utsettes fra 1–4 uker.

Markedsregulator kan fastsette eventuelle begrensninger i perioden det kan være utsatt innsett og om det i perioder skal være færre enn 4 uker utsatt innsett. Det kan også bli begrensninger i hvor mange høner ordningen med utsatt innsett skal omfatte i enkelte perioder.

§ 3. Informasjon

Prior Norge utformer et felles informasjonsopplegg for hele bransjen slik at alle får tilstrekkelig kunnskap om ordningen.

§ 4. Kompensasjon og økonomisk ramme

Produsentene kompenseres med en sats på kr 1,40 pr. høne pr. uke innsettet utsettes.

Tiltaket gjennomføres innenfor en økonomisk ramme på 5 mill. kroner i 2005 og 5 mill. kroner i 2006.

§ 5. Gjennomføring av tiltaket

For at markedsregulator skal kunne ha løpende oversikt over planlagt utsatt innsettidspunkt skal eggpakkeriene rapportere navn på deltakende produsenter inkl. produsentnummer og tilhørende antall høner og antall uker som innsettet er utsatt med.

Markedsregulator informerer løpende eggpakkeriene om eventuelle begrensninger i tiltaket.

Eggprodusentene melder seg på som deltakere i ordningen til det eggpakkeri de leverer egg til.

§ 6. Søknad, dokumentasjon og kontroll

Eggpakkeriene søker Prior Norge om midler for deltakelse i ordningen på vegne av de produsentene som har gjennomført utsatt innsettidspunkt. Søknaden må inneholde dokumentasjon av tidspunkt for normal slaktealder på 76 uker for foregående innsett og tidspunkt for når neste innsett er 20 uker. Etter kontroll og godkjenning av søknadene utbetaler Prior Norge kompensasjon til eggpakkeriene, som videre utbetaler kompensasjon til eggprodusentene.

Statens landbruksforvaltning foretar nødvendig kontroll med at bestemmelsene i denne forskriften blir overholdt, og kan også foreta stedlig kontroll hos de som mottar kompensasjon. Dersom det avdekkes feil ved gjennomføring av kontroller, kan utbetalingen umiddelbart korrigeres. Hvis utbetalingen er foretatt, kan hele eller deler av kompensasjonsbeløpet kreves tilbakebetalt.

På grunnlag av innsendte opplysninger fra markedsregulator legger Statens landbruksforvaltning fram for Omsetningsrådets arbeidsutvalg oppgaver over antall høner og antall uker hvor tidspunkt for innsett er utsatt. Oppgaven skal vise effekt av tiltaket i form av beregning av redusert kvantum egg i forhold til normal produksjon. Fordeling på eggpakkeriene skal framgå. Det legges fram en oppgave for 2005 og en oppgave for 2006.

§ 7. Klageadgang

Statens landbruksforvaltning er klageinstans for vedtak som gjelder denne ordningen.

1. des. Nr. 1698 2004**Forskrift om endring i forskrift om markedsregulering av norskproduisert korn og oljefrø.**

Fastsatt av Omsetningsrådet 1. desember 2004 med hjemmel i lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror § 11. Kunngjort 23. desember 2004.

I

I forskrift 21. juni 2002 nr. 772 om markedsregulering av norskproduisert korn og oljefrø gjøres følgende endringer:

Ny § 6a skal lyde:

§ 6a. Informasjonsplikt

Markedsregulators informasjonsplikt skal sikre alle markedsaktører lik tilgang på informasjon om aktiviteter markedsregulator utfører i kraft av reguleringsansvaret, herunder produksjons- og forbruksprognoser, prisnoteringer og reguleringsaktiviteter. Informasjon skal gjøres tilgjengelig umiddelbart etter vedtak om endring/tiltak er foretatt.

Omsetningsrådets arbeidsutvalg kan utarbeide retningslinjer vedrørende praktisering av informasjonsplikten.

§ 8 første ledd skal lyde:

Markedsregulator skal løpende utarbeide pris- og markedsprognoser, vurdere markedsbalansen og foreta prisnoteringer som ved forespørsel skal legges fram for Omsetningsrådet.

§ 9 andre ledd skal lyde:

Ved salg av reguleringsvare i regi av markedsregulator skal varen tilbys alle aktører gjennom anbudskonkurranse. Dersom et reguleringstiltak er iverksatt etter anbudskonkurranse, er det ikke nødvendig å gjennomføre ny anbudskonkurranse ved salg av reguleringsvaren.

II

Endringene trer i kraft straks.

6. des. Nr. 1699 2004**Forskrift om endring i forskrift om havneavgifter, beregning og beregningsgrunnlag, oppbygging, oppkreving, kostnadsregistrering m.v.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 6. desember 2004 med hjemmel i lov 8. juni 1984 nr. 51 om havner og farvann m.v. § 24, jf. forskrift 2. desember 1994 nr. 1077 om havneavgifter, beregning og beregningsgrunnlag, oppbygging, oppkreving, kostnadsregistrering m.v. § 6. Kunngjort 23. desember 2004.

I

I forskrift 2. desember 1994 nr. 1077 om havneavgifter, beregning og beregningsgrunnlag, oppbygging, oppkreving, kostnadsregistrering m.v. gjøres følgende endring:

§ 6 skal lyde:

Beregningsgrunnlaget for en vare er dens vekt i metrisk form. Volumgods, med ukjent vekt, regnes om til vektenhet, 1 m³ ikke mindre enn 1/3 tonn. For containere og andre lastebærere kan det nyttes enhetspriser pr. container eller lastebærer. Det samme gjelder for gods hvor det ikke er praktisk å benytte vekt eller volum som beregningsgrunnlag. Trafikkavgiften oppkreves etter samme regulativ som i 1985 med de omregninger som er foretatt i samsvar med § 6 i Fiskeridepartementets tidligere forskrift 18. oktober 1985 nr. 1880. Trafikkavgift kan likevel ikke oppkreves av varer med opprinnelse i et land i EØS-området.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2006 kl. 00.00.

10. des. Nr. 1700 2004**Forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos tannlege for sykdom.**

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 10. desember 2004 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–6 tredje ledd og § 22–2 andre ledd. Kunngjort 23. desember 2004.

Kapittel I. Regler

§ 1. Trygden yter stønad til dekning av utgifter til følgende former for undersøkelse og behandling som utføres av tannlege ved tannsykdommer, munnsykdommer og kjevesykdommer:

1. Operative inngrep

2. Behandling av sykdommer i munnens og kjevens bløtdeler
3. Periodontittbehandling
4. Taking av prøver til laboratorieundersøkelser (mikrobiologi, patologi, biokjemi, hematologi)
5. Røntgenundersøkelser
6. Undersøkelse og behandling av temporomandibulær dysfunksjon ved hjelp av bittskinne
7. Nødvendig tannbehandling hos medlem med sjelden medisinsk tilstand
8. Kjeveortopedisk behandling
9. Behandling som følge av ganespalte
10. Behandling av traumatisk tannskader hos medlem som lider av epilepsi, cerebral parese og andre lignende tilstander
11. Omfattende behandling hos medlem med sjelden medisinsk tilstand
12. Behandling i forbindelse med kreft i munnhulen
13. Infeksjonsforebyggende behandling
14. Rehabilitering av tannsett med protetisk behandling som følge av tap av tenner på grunn av marginal periodontitt.

§ 2. Trygdekontorets tilsagn om stønad til behandling som nevnt i § 1 nr. 8–14 må innhentes før behandlingen igangsettes. Selv om forhåndstilsagn ikke er innhentet, kan det likevel gis stønad dersom det er klart at tilsagn vil bli gitt.

§ 3. Det ytes bare stønad hvis undersøkelsen eller behandlingen er utført av tannlege som har rett til å utøve tannlegevirksomhet i medhold av lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v.

Utgifter til kjeveortopedisk behandling dekkes bare hvis behandlingen er utført av tannlege som er spesialist i kjeveortopedi, eller av annen tannlege under veiledning av slik spesialist. Det må foreligge henvisning fra tannlege eller tannpleier. Dersom oppgaver delegeres annet personell, jf. helsepersonelloven § 4 og § 5, forutsettes det at arbeidsoppgaver utføres under kjeveortopedens ansvar og overoppsyn. Det forutsetter kjeveortopedens tilstedeværelse og fulle oppmerksomhet.

Utgifter til implantatforankret tannprotetisk behandling dekkes bare hvis den kirurgiske innsettingen av odontologiske implantater er utført av spesialist i oral kirurgi og oral medisin eller spesialist i kjevekirurgi og munnhulesykdommer. Den protetiske behandlingen må være utført av tannlege med spesialutdanning i protetikk eller likeverdig utdanning. Tannlege ansatt i vitenskapelig stilling ved klinikk for protetikk ved de odontologiske læresteder, og som ikke har godkjent spesialutdanning i protetikk, anses å ha likeverdig utdanning.

Utgifter til kjeve- og ansiktsradiologiske undersøkelser ved bruk av CT/MR dekkes bare hvis undersøkelsene er utført av tannlege med spesialutdanning i kjeve- og ansiktsradiologi.

§ 4. Utgifter til undersøkelse og behandling som nevnt i § 1 nr. 1–7 dekkes etter Kapittel II.1. Takster for ubetinget pliktmessige ytelser.

Utgifter til undersøkelse og behandling som nevnt i § 1 nr. 8–14 dekkes etter Kapittel II.2. Takster for betinget pliktmessige ytelser (jf. takstene 1101–1107).

Utgifter til undersøkelse av kjeveortoped som har til hensikt å vurdere behov for kjeveortopedisk behandling, dekkes etter Kap. II.1.

Rikstrygdeverket gir nærmere retningslinjer om hvilke sjeldne medisinske tilstander som omfattes av ordningen under § 1 nr. 7 og nr. 11 og om hvilke diagnoser som omfattes av ordningen under § 1 nr. 12.

Trygden yter stønad til full dekning av utgifter til tannlegehjelp for yrkesskade (sykdom) som omfattes av folketrygdloven kapittel 13.

Utgifter ut over de honorartakster som er fastsatt av departementet dekkes ikke.

§ 5. Ved krav om stønad til tannlegehjelp skal medlemmet legge fram spesifisert og kvittert regning fra tannlegen. Regningen må foruten diagnose, takstnummer og dato for de utførte behandlingene, inneholde alle opplysninger som er nødvendige for å avgjøre stønadskravet. Tannlegen skal utstede regning som nevnt i første ledd på blankett fastsatt av Rikstrygdeverket.

§ 6. Med Rikstrygdeverkets samtykke kan regional oppgjørsenhet inngå avtale med tannlege om direkte oppgjør med trygden. Stønad utbetales da direkte til tannlegen, som ikke kan kreve av medlemmet den delen av honoraret som trygden dekker.

§ 7. Hvis et medlem ikke kan møte fram på behandlingsstedet på grunn av sin helsetilstand, dekker kommunen reiseutgiftene for tannlegen etter lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene (kommunehelsetjenesteloven) § 5–1 tredje og fjerde ledd.

Det ytes reisetillegg etter reglene og takstene i Kapittel II.1. F. Reisetillegg

Reisetillegg og skyssgodtgjørelse for tannlegen, utbetales direkte til tannlegen mot innsending av spesifisert regning.

Kapittel II. Takster

Det ytes stønad til behandling som faller inn under § 1 nr. 1–7 etter takstene i pkt. 1 Takster for ubetinget pliktmessige ytelser bokstav A–F i denne forskriften.

Det ytes stønad til behandling som faller inn under § 1 nr. 8–13 etter Generelle regler og takster for offentlig stønad til tannbehandling, fastsatt av departementet, jf. takstene 1101–1106 i pkt. 2 Takster for betinget pliktmessige ytelser i denne forskriften.

Det ytes stønad til behandling som faller inn under § 1 pkt. 14 etter takst 1107 i denne forskriften (betinget pliktmessig ytelse).

1. Takster for ubetinget pliktmessige ytelser

Takst	Tekst	Honorar	Refusjon	Egenandel
<i>A. Generelle tjenester</i>				
1	Undersøkelse hos allmennpraktiserende tannlege	268,-	165,-	103,-
2	Undersøkelse hos godkjent spesialist og tannlege med godkjent spesialutdanning	445,-	270,-	175,-
3	Etterkontroll etter kirurgiske inngrep og periodontal behandling	160,-	98,-	62,-
4	Lokal og regional anestesi	88,-	57,-	31,-
5	Omfattende undersøkelse	825,-	825,-	0,-
6	Rapportering til Bivirkningsgruppen for odontologiske biomaterialer	300,-	300,-	0,-

Merknad til avsnitt A:

Det ytes stønad til undersøkelse etter takstene 1 eller 2 når undersøkelsen har sammenheng med behandling som refunderes etter takstene 603–704 og 1107. Stønad ytes kun en gang i forbindelse med en behandlingsserie. Takstene omfatter også planlegging av behandling. Det ytes også stønad til undersøkelse av spesialist/tannlege med spesialutdanning etter takst 2 når undersøkelsen har til hensikt å vurdere behov for behandling som refunderes etter takstene i denne forskriften uavhengig om behandlingen iverksettes eller ikke.

Det ytes stønad etter takst 5 slik som forundersøkelser ved kjeveortopedisk behandling under takst 1101 a, i tilfeller det skal planlegges og gjennomføres omfattende behandlinger og hvor det søkes trygden om stønad til behandling som omfatter implantatforankret protetisk behandling. Takst 5 kan også benyttes av tannlegespesialist eller tannlege med spesialutdanning som får henvist pasient for utredning, diagnostikk og rådgivning om behandlingsplan for behandling som det vil kunne ytes stønad til. Taksten kan utløses selv om det ikke igangsettes behandling. Takst 5 kan ikke kombineres med takst 2.

Takstene 1–4 dekkes fullt ut (honorartakst) for medlem som omfattes av § 1 pkt. 8 takst 1101 a og som er henvist til kjeveortopedisk behandling og/eller henvist til undersøkelse og utredning for ortognatisk kirurgi.

Det ytes stønad til inntil to nødvendige etterkontroller etter takst 3 når etterkontrollen har sammenheng med behandling som refunderes etter takstene 603–704 og 1107 (for eksempel ved kontroll av tilheling og fjerning av sutur mv.).

Det ytes stønad til lokal og regional anestesi i forbindelse med behandling som refunderes etter takstene 603–704 og 1107.

Utgifter til anestesi ved pensling, inndrypping eller frysing dekkes ikke.

Det ytes stønad etter takst 6 ved utfylling og innsending av skjema «Rapportering av uønskede reaksjoner/bivirkninger hos pasienter i forbindelse med odontologiske materialer», utarbeidet av Bivirkningsgruppen for odontologiske materialer.

Når undersøkelse i forbindelse med akutte situasjoner finner sted mellom klokken 1800 og klokken 0800 eller når reisen begynner før klokken 0700, og likeså når undersøkelsen finner sted i tiden fra klokken 1400 dager før søn- og helligdager til klokken 0800 følgende arbeidsdag, samt på offisielle høytidsdager, kan stønad etter takstene 1, 2 og 4 gis med 75 prosent tillegg. Takstene uten tillegg skal likevel brukes når tannlegen forlenger eller henlegger den vanlige kontorpraksis til etter klokken 1800, eller undersøkelsen finner sted i tannlegens kontortid på søn- og helligdager.

Takst	Tekst	Honorar	Refusjon	Egenandel
<i>B. Kirurgisk behandling</i>				
603	Biopsi	530,-	320,-	210,-
604	Incisjon av absess	530,-	320,-	210,-
605	Fjerning av retinert tann/dyptliggende rot	1.060,-	640,-	420,-
606a	Apicectomi av en rot	1.060,-	640,-	420,-
606b	Tillegg for rotfylling ved apicectomi av en rot	320,-	195,-	125,-
607	Cystostomi	1.060,-	640,-	420,-
608	Plastisk operasjon av leppebånd/tungebånd	1.060,-	640,-	420,-
609	Operativ fjerning av spyttstein	1.060,-	640,-	420,-
610a	Apicectomi av flere røtter på samme tann	1.595,-	960,-	635,-

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Honorar</i>	<i>Refusjon</i>	<i>Egenandel</i>
<i>B. Kirurgisk behandling</i>				
610b	Tillegg for rotfylling, pr. rot ved apicectomi av tann med flere røtter	320,-	195,-	125,-
611	Plastisk operasjon for lukking av åpning til antrum	1.595,-	960,-	635,-
612	Operative inngrep med bred åpning til antrum	1.595,-	960,-	635,-
613	Cystectomi	1.595,-	960,-	635,-
614	Blottleggelse av retinert tann med/uten feste	1.595,-	960,-	635,-
615	Autotransplantasjon av tann	1.595,-	960,-	635,-
616	Rekonstruksjon med benvolumsøkning av kjevekam	2.600,-	1.560,-	1.040,-
617	Behandling av kjevebrudd	2.600,-	1.560,-	1.040,-

Merknad til avsnitt B:

Takstene omfatter eventuell bruk av prefabrikata.

Til takst 611: Skjer lukkingen ved bruk av sutur uten plastisk operasjon, dekkes utgiftene etter takst 604.

Dersom det i samme seanse gjøres flere inngrep etter takstene 603–616 eller i forskjellige operasjonsfelt (i motsatt kjeve og/eller i motsatt kjevehalvdel), dekkes utgiftene etter refusjons-/honorartakst for det største inngrepet og med 50 prosent av refusjons-/honorartakstene for de øvrige inngrepene.

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Honorar</i>	<i>Refusjon</i>	<i>Egenandel</i>
<i>C. Periodontal behandling</i>				
701a	Periodontittbehandling uten kirurgisk inngrep – enkel seanse	850,-	510,-	340,-
701b	Periodontittbehandling uten kirurgisk inngrep – dobbel seanse	1.700,-	1.020,-	680,-
702	Mukogingival kirurgi, inkludert gingivectomi	850,-	510,-	340,-
703	Lappoperasjon over mindre område enn 4 tenner	1.060,-	640,-	420,-
704	Lappoperasjon over område på 4 tenner eller flere	1.595,-	960,-	635,-

Merknad til avsnitt C:

Takstene 701a og 701b benyttes ved systematisk behandling rettet mot årsaken til periodontitt, dvs. subgingival depurasjon for å fjerne bakterielt plakk og tannstein, samt opplæring til egenomsorg og eventuelle tiltak for røykeavvenning når denne utføres i forbindelse med subgingival depurasjon. Bruk av takst 701a forutsetter derfor en tidsbruk på minimum ca. 40 minutter for full refusjon/honorar. Det ytes stønad for inntil 4 behandlinger etter takst 701a eller for inntil 2 behandlinger etter 701b innen en behandlingsserie. Unntak kan gjøres for medlem som lider av diabetes, epilepsi, cerebral parese og lignende. Takstene omfatter arbeid utført av tannpleier i samarbeid med tannlege.

Takst 702 benyttes for mukogingivale kirurgiske inngrep i forbindelse med behandling av periodontitt.

Dersom det i samme seanse gjøres flere inngrep etter takstene 702–704 eller i forskjellige operasjonsfelt (i motsatt kjeve og/eller i motsatt kjevehalvdel), dekkes utgiftene etter refusjons-/honorartakst for det største inngrepet og med 50 prosent av refusjons-/honorartakstene for de øvrige inngrepene.

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Honorar</i>	<i>Refusjon</i>	<i>Egenandel</i>
<i>D. Øvrige behandlinger</i>				
901a	Avtrykk per kjeve	170,-	102,-	68,-
901b	Modell per kjeve	340,-	205,-	135,-
901c	Soklet modell/studiemodell, per sett	950,-	570,-	380,-
903	Pasientfoto, per bilde	31,-	19,-	12,-
911	Forebyggende tannhelsetiltak, ukomplisert behandling av tankkjøtt sykdom, tannråte og lignende hos medlem med sjelden medisinsk tilstand. Utgiftene dekkes fullt ut etter Generelle regler og takster for offentlig stønad til tannbehandling.			
912	Undersøkelse, behandling og etterkontroll av temporomandibulær dysfunksjon ved hjelp av bittskinne dekkes samlet med inntil 1.270 kroner. I tillegg dekkes den tanntekniske fremstillingen av bittskinne med inntil 720 kroner.			
913	Omfattende oralmedisinsk undersøkelse hos spesialist ved smerteutredning og oral medisinsk diagnostikk. Utgiftene dekkes med inntil 1.240 kroner.			

Merknad til avsnitt D:

Takstene 901a, 901b og 903 kan benyttes i tilknytning til undersøkelser/planlegging av behandling som faller inn under takst 1107.

Takst 901c og takst 903 benyttes i tilknytning til undersøkelse som har til hensikt å vurdere behov for kjeveortopedisk behandling som faller inn under § 1 pkt. 8 (jf. takst 1101).

Utgiftene til behandling etter takst 911 dekkes etter Generelle regler og takster for offentlig stønad til tannbehandling, fastsatt av departementet.

Takst 912 kan ikke brukes i kombinasjon med takster for undersøkelse og etterkontroll (Takstene A1–A3).

Ved bruk av takst 912 og takst 913 gis det i tillegg stønad til nødvendig røntgenundersøkelser etter takstgruppe E Laboratorieprøver og røntgenundersøkelser.

Takst	Tekst	Honorar	Refusjon	Egenandel
<i>E. Laboratorieprøver og røntgenundersøkelser</i>				
1001	Taking av prøver til laboratorieundersøkelser (mikrobiologi, patologi, biokjemi, hematologi)	129,-	77,-	52,-
1002	Tannrøntgen, per bilde	52,-	31,-	21,-
1003	Okklusalrøntgen, per bilde	104,-	62,-	42,-
1004	Panoramarøntgen (ortopantomografi)	390,-	230,-	160,-
1005	Håndrøntgen for kjeveortopedisk vekstanalyse	217,-	134,-	83,-
1006	Skallerøntgen profil, eventuelt flere plan	460,-	280,-	180,-
1007	Røntgen ansiktsben/kjeveledd	280,-	165,-	115,-
1008	Sialografi	740,-	530,-	210,-
1009a	CT/MR kjeve/ansiktsskjelett (med bløtvev)	850,-	640,-	210,-
1009b	Tilleggsserie	640,-	530,-	110,-

Merknad til avsnitt E:

Utgifter til prøvetaking og røntgenundersøkelse hos tannlege dekkes hvis prøvetaking og røntgen har sammenheng med behandling som faller inn under nr. 1–6, 14 samt ved bruk av takst 913. Dette gjelder også når tannlegen har faglig grunn til å anta at slik behandling kan bli nødvendig. Ved undersøkelse som har til hensikt å vurdere kjeveortopedisk behandling som faller inn under § 1 nr. 8, jf. takst A5 og takst 1101a, dekkes utgifter til prøvetaking og røntgenundersøkelse uavhengig av om behandlingen iverksettes eller ikke.

Utgifter til prøvetaking og røntgenundersøkelse hos tannlege dekkes også hvis undersøkelsen foretas etter henvisning fra lege i forbindelse med behandling for (annen) sykdom som trygden er stønadspiktig for.

Takst	Tekst	Refusjon
<i>F. Reisetillegg</i>		
<i>I forbindelse med sykebesøk og ved utrykning fra hjemmet til kontoret for øyeblikkelig hjelp ytes det reisetillegg etter følgende satser:</i>		
2001	Reise pr. kilometer med bil, motorsykel eller tog	5,-
2002	Reise med annet transportmiddel, herunder til fots, for første halve time	106,-
2003	Senere for hver påbegynt halvtime	106,-

Merknad til avsnitt F:

Beregningsgrunnlaget for reisetillegget er antall tilbakelagte kilometer. Ved beregning av veilengden avrundes samlet antall kilometer ved fram- og tilbakereisen til nærmeste antall kilometer. Ved sykebesøk i en avstand (tur) av mindre enn 1 kilometer fra tannlegens kontor (bolig) ytes det ikke reisetillegg selv om befordringsmiddel er benyttet. I tillegg ytes skyssgodtgjørelse (reiseutgifter) etter forskrift om dekning av utgifter til transport av helsepersonell m.m. i forbindelse med reise for å foreta undersøkelse eller behandling, gitt med hjemmel i kommunehelsetjenesteloven § 5–1 og spesialisthelsetjenesteloven § 2–1a fjerde ledd. Reisetillegget utbetales av trygden. Skyssgodtgjørelsen utbetales av kommunen.

2. Takster for betinget pliktmessige ytelser

Takstene 1101–1106 ytes etter Generelle regler og takster for offentlig stønad til tannbehandling, fastsatt av departementet.

Takst 1107 fremgår av denne forskriften.

*1101 Kjeveortopedisk behandling av**a. Leppe-kjeve-ganespalte.*

Medfødt og ervervet craniofacial lidelse.

Bittavvik som er så alvorlig at medlemmet må ha ortognatisk-kirurgisk behandling.

Utgiftene dekkes fullt ut.

b. Horisontalt overbitt som er 9 mm eller mer.

Underbitt som omfatter alle fire incisiver med eller uten tvangsføring.

Dypt bitt med bukkal eller palatinal påbiting av slimhinnen med to tenner eller flere.

Enkeltstående kryss- eller saksebitt som omfatter tre eller flere tannpar og medfører tvangsføring og/eller asymmetrier.

Dobbeltstående saksebitt som omfatter to eller flere tannpar på hver side.

Åpent bitt hvor det kun er okklusjonskontakt på molarene.

Agenesi eller tanntap i fronten.

Agenesi av to eller flere tenner i samme sidesegment, 3. molarer (visdomstenner) unntatt.

Retinerte front- og hjørnetenner hvor det er nødvendig med aktiv fremføring.

Utgiftene dekkes med 75%.

c. Horisontalt overbitt fra 6–9 mm.

Dypt bitt uten tannkontakt, eller med påbiting av den gingivale 1/4 av overkjevens lingualflater.

Inverteringer.

Åpent bitt som omfatter tre eller flere tannpar.

Agenesi av enkelttenner i sidesegmentene.

Stor plassmangel i fronten (angis i mm og med beskrivelse av enkelttenners stilling).

Diastema mediale som er 3 mm eller større eller markert generelt plassoverskudd i fronten (angis i mm).

Okklusjonsavvik kombinert med sterke subjektive dysfunksjonssymptomer.

Utgiftene dekkes med 40% av behandlingens kostende.

Ved tilstander som er nevnt under bokstavene b og c må behandlingen være påbegynt senest det året medlemmet fyller 18 år.

I familier med to eller flere søsken med behov for kjeveortopedisk behandling av bittavvik under takst 1101b eller c, økes refusjonen i kategori b fra 75% til 90% og i kategori c fra 40% til 60% fra og med det andre barnet.

Utgifter til kjeveortopedisk behandling dekkes ikke når behandlingsbehovet er en følge av karies i permanente tenner eller periodontitt, juvenil periodontitt unntatt.

1102 Behandling som følge av ganespalte

Utgiftene dekkes fullt ut.

1103 Behandling av traumatiske tannskader hos medlem som lider av epilepsi, cerebral parese og andre lignende tilstander

Utgiftene dekkes fullt ut.

1104 Omfattende behandling som fast og avtakbar protetisk behandling, rotbehandling, komplisert tannkjøttbehandling og lignende hos medlem med sjelden medisinsk tilstand

Utgiftene dekkes fullt ut.

1105 Behandling i forbindelse med kreft i munnhulen

Det ytes stønad til tannbehandling, herunder forebyggende tannhelsetiltak, ved kreftsykdom i munnhulen og tilgrensede vev, hvor sykdommen, eller behandlingen av denne, har ført til, eller mest sannsynlig vil føre til, vesentlig nedsatt tannhelse.

Det ytes også stønad i de tilfeller kreftsykdommen har sin opprinnelse annet sted på kroppen, men hvor sykdommen har spredt seg til munnhulen og/eller kjevene, samt andre, sjeldne krefttilstander som direkte påvirker munnhulen/kjevene.

Utgiftene dekkes fullt ut.

1106 Infeksjonsforebyggende behandling

Det ytes stønad til infeksjonsforebyggende behandling ved forberedelse til hjerteoperasjon, forberedelse til eller i forbindelse med dialysebehandling og større organtransplantasjoner som for eksempel hjerte-, lunge- og hjerte-/lungetransplantasjon, levertransplantasjon og nyretransplantasjon og ved immunsuppressiv behandling etter større organtransplantasjon (behandling som hemmer kroppens naturlige forsvar), så lenge denne varer (ofte livet ut) samt ved HIV/AIDS.

Dersom tenner må fjernes som ledd i den infeksjonsforebyggende behandlingen, dekkes også utgifter til nødvendig protetisk behandling som følge av slike tannuttrekninger, inklusive eventuelle implantater.

Utgiftene dekkes fullt ut.

1107 Rehabilitering av tannsettet med protetisk behandling ved tap av tenner som følge av marginal periodontitt

Det ytes stønad når marginal periodontitt er hovedårsaken til tanntap.

Stønad gis etter følgende takster:

		<i>Refusjon</i>
a.	Delprotese	3.500,-
b.	Helprotese	3.000,-

	<i>Refusjon</i>
c. Dekkprotese	7.500,-
d. Fast protetikkk – per tann som er tapt/trukket	4.000,-
e. Kirurgisk innsetting av implantat – første innsatte implantat	4.800,-
f. Kirurgisk innsetting av implantat – per implantat i tillegg	2.400,-
g. Tillegg for permanent distanse ved implantatforankret protetikkk	600,-

Det ytes stønad til nødvendig undersøkelse, etterkontroll, anestesi og røntgenundersøkelse etter takster under A Generelle tjenester, E Laboratorieprøver og røntgenundersøkelser samt D Øvrige behandlinger (takstene 901a og 901b) i denne forskriften når disse utføres i sammenheng med takstene 1107 a–g.

Takstene 1107e og 1107f kan benyttes i kombinasjon med takstene 1107c og d.

Kirurgisk innsetting av implantat omfatter innsetting av fikstur og tilhelingsdistanse.

Takst 1107g kan benyttes i forbindelse med fremstilling/innsetting av implantatforankret protetikkk.

Hvis fast protetikkk utføres i kombinasjon med delprotese for å gi feste til delprotese, men uten at den faste protetikken erstatter tapte tenner, gis refusjon etter takst 1107d og ikke for delprotese etter takst 1107a. I slike tilfeller kan ikke takstene 1107a og 1107d kombineres. Hvis tapte tenner i ett område av kjevene erstattes med delprotese festet på gjenværende tenner og tapte tenner i et annet område erstattes med fast protetikkk, skal hhv. takst 1107a benyttes for førstnevnte behandling, og takst 1107d benyttes for de tenner som erstattes med fast protetikkk.

Takstene 1107a og 1107b kan kombineres med takstene 1107d og 1107g i de situasjoner det er aktuelt med en midlertidig protese før endelig protetisk løsning settes inn.

Som hovedregel refunderes ikke utgifter til rehabilitering for tapte tenner bakenfor premolar (eller femte tann i tannrekken). Nødvendig unntak må begrunnes og dokumenteres.

Det ytes stønad til kun én rehabilitering per tapt tann forårsaket av marginal periodontitt. Hvis den protetiske erstatning (bro eller protese) og/eller implantat må fjernes/gjøres om, ytes ikke stønad til ny behandling.

Hvis protetisk erstatning og/eller implantat må fjernes/gjøres om som følge av at flere tenner må trekkes på grunn av marginal periodontitt, vil refusjon gis etter takst 1107a – b hvis den nye behandlingen er protese. Hvis de tapte tenner skal erstattes med fast protetikkk, ytes stønad for de tapte tenner som det tidligere ikke er gitt stønad for.

Stønad ytes i de tilfeller hvor tennene er tapt etter 1. mai 2002 som følge av marginal periodontitt. Dette må dokumenteres med bl.a. kopi av journal og nødvendige røntgenbilder.

Det er et ufravikelig krav at rehabilitering av tannsettet må være påbegynt etter 1. oktober 2003. For et medlem med rett til refusjon etter bestemmelser i denne forskrift og som har fått utført implantatbehandling av spesialist i oral kirurgi og oral medisin eller av spesialist i kjevekirurgi og munnhulesykdommer før 1. oktober 2003, vil trygden yte refusjon til protetisk behandling som utføres etter 1. oktober 2003.

Utgifter til kirurgisk innsetting av implantater og til protetisk behandling dekkes ikke etter takstgruppe 1107 når tap av tann/tenner skyldes andre forhold enn marginal periodontitt.

Kapittel III. Tilskott til fellesformål for tannleger

Til Sykehjelpsordningen for tannleger og til Den norske tannlegeforenings fond til videre- og etterutdanning av tannleger yter trygden tilskott svarende til henholdsvis 1,36 prosent og 0,14 prosent av de utgifter trygden har til tannlegehjelp etter denne forskriften.

Tilskottene innbetales av Rikstrygdeverket til Den norske tannlegeforening med et passende beløp hver måned og med endelig avregning ved årets utgang.

Kapittel IV. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft den 1. januar 2005. Samtidig oppheves forskrift 15. desember 2003 nr. 1746 om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos tannlege for sykdom.

10. des. Nr. 1701 2004

Forskrift om endring i forskrift om dekning av utgifter ved reise for undersøkelse eller behandling.

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 10. desember 2004 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter (pasientrettighetsloven) § 2–6 femte ledd og lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 5–5 nr. 4. Kunngjort 23. desember 2004.

I

I forskrift 19. desember 2003 nr. 1756 om dekning av utgifter ved reise for undersøkelse eller behandling gjøres følgende endringer:

§ 4 skal lyde:

Ved fravær som varer over 12 timer er kostgodtgjørelsen 160 kroner per døgn. Varer fraværet mer enn ett døgn skal overskytende fraværstid utover seks timer regnes som et helt døgn.

§ 5 første ledd skal lyde:

Utgifter til overnatting dekkes mot kvittering med inntil 275 kroner per døgn dersom overnatting har funnet sted i hotell, pensjonat, gjestgiveri o.l. Unntaksvis kan slik dekning også gis selv om overnatting ikke har funnet sted, hvis særlige grunner taler for det.

§ 6 første ledd skal lyde:

Ved hver enkeltreise skal pasienten betale en egenandel på 115,- kroner (230,- kroner tur/retur).

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

13. des. Nr. 1702 2004

Forskrift om preferensielle opprinnelsesregler.

Fastsatt av Finansdepartementet 13. desember 2004 med hjemmel i tolltariffens innledende bestemmelser § 2 nr. 3 og lov 10. juni 1966 nr. 5 om toll (tolloven) § 15. Kunngjort 23. desember 2004.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser og definisjoner

§ 1-1. Virkeområde

Denne forskriften omhandler opprinnelsesreglene i opprinnelsesprotokollene til Norges gjeldende frihandelsavtaler.¹ Forskriften angir hvilke betingelser som må være oppfylt for at en vare kan gis status som opprinnelsesprodukt, gir vilkår for utstedelse av opprinnelsesbevis, gir regler for innvilgelse av preferansebehandling og anviser metoder for administrativt samarbeid mellom avtalepartenes tollmyndigheter.

Opprinnelsesprotokollene gjelder for alle avtaleparter omfattet av den enkelte frihandelsavtale. Forskriften vil dermed ha gyldighet både ved innførsel og utførsel av opprinnelsesprodukter til/fra Norge.

1 Jf. Tolltariffens innledende bestemmelser § 2 nr. 3 og Overenskomster med fremmede stater, utgitt av Utenriksdepartementet.

§ 1-2. Definisjoner

I denne forskriften forstås med:

- a) *avtalepart*: de land eller områder som er part i den aktuelle frihandelsavtale,
- b) *Det europeiske fellesskap*: alle landene tilsluttet Det europeiske fellesskap (EF) som i kraft av sin tollunion anses som ett landområde i denne forskriften,
- c) *EFTA-stat*: Island, Liechtenstein, Norge og Sveits,
- d) *EØS*: alle land tilknyttet EF samt Island, Liechtenstein og Norge,
- e) *fakturaerklæring*: opprinnelsesbevis i form av en erklæring med den ordlyd som til enhver tid er bestemt og kunngjort av Toll- og avgiftsdirektoratet,
- f) *fremstilling*: all slags bearbeiding eller foredling, herunder sammensetting og montering eller spesielle prosesser,
- g) *full kumulasjon*: mulighet til å legge sammen all bearbeiding el. foredling foretatt i EØS slik at det endelige produktet blir et opprinnelsesprodukt,
- h) *ikke-opprinnelsesmateriale*: materiale som ikke kvalifiserer til å ha opprinnelse etter denne forskriften,
- i) *kumulasjon*: anvendelse av et opprinnelsesprodukt fra en annen avtalepart i en ny produksjonsprosess uten at dette produktet på nytt trenger å oppfylle opprinnelsesreglenes krav til tilstrekkelig bearbeiding eller foredling. Bilateral kumulasjon gjelder i bilateral samhandel. Diagonal kumulasjon kan benyttes på tvers av frihandelsavtaler forutsatt at de aktuelle avtalene er knyttet sammen ved harmoniserte regler,
- j) *materiale*: enhver bestanddel, råmateriale, komponent, del o.l. som er brukt i fremstillingen av produktet,
- k) *merverdi*: pris fra fabrikk fratrukket tollverdien av hvert av de inkorporerte materialer med opprinnelse i de andre landene nevnt i § 2- 2 første ledd og § 2-3 første ledd, eller dersom tollverdien ikke er kjent eller ikke kan påvises, den første påviselige pris som er betalt for produktene i en avtalepart,
- l) *opprinnelsesmateriale*: et materiale som oppfyller betingelsene fastsatt i denne forskriften og som benyttes i en annen produksjonsprosess,
- m) *opprinnelsesprodukt*: et produkt som oppfyller betingelsene fastsatt i denne forskriften,
- n) *preferansebehandling*: avtalefestede fordeler ved innførsel eller utførsel av et opprinnelsesprodukt i forhold til den tollsats og andre reguleringer som gjelder for vedkommende vare,
- o) *pris fra fabrikk*: prisen som betales for produktet fritt fabrikk til produsenten i en avtalepart i det foretak der den siste bearbeiding eller foredling er utført, forutsatt at prisen innbefatter verdien av alle anvendte materialer, fratrukket eventuelle interne avgifter som er eller kan bli tilbakebetalt når det fremstilte produktet eksporteres,
- p) *produkt*: det produktet som blir fremstilt, selv om det er bestemt for senere bruk i en annen produksjonsprosess,
- q) *sending*: produkter som enten er sendt samtidig fra en eksportør til en mottaker eller produkter omfattet av ett enkelt transportdokument omfattende forsendelsen fra eksportør til mottaker, eller i mangel av slikt transportdokument, av en enkelt faktura,

- r) *tollverdi*: verdien fastsatt i samsvar med tolltariffens innledende bestemmelser § 8,
- s) *varer*: både materialer og produkter,
- t) *varesertifikat EUR.1*: opprinnelsesbevis i form av et sertifikat, i den form og med det innhold som til enhver tid er bestemt og kunngjort av Toll- og avgiftsdirektoratet,
- u) *verdien av materialer*: tollverdien på innførselstidspunktet av anvendte ikke-opprinnelsesmaterialer, eller dersom denne ikke er kjent og ikke kan påvises, den første påviselige pris som er betalt for materialene i en avtalepart,
- v) *verdien av opprinnelsesmaterialer*: verdien av slike materialer som definert i denne paragraf bokstav u, anvendt med nødvendige tillempninger.

Kapittel 2. Generelle opprinnelsesregler

Produkter med opprinnelse i en avtalepart – opprinnelsesprodukter¹

§ 2-1. Opprinneskriterier

- (1) Følgende produkter anses å ha opprinnelse i et EFTA-land:
 - a) produkter fremstilt i sin helhet i et EFTA-land i henhold til § 2-4,
 - b) produkter fremstilt i et EFTA-land inneholdende materialer som ikke har blitt fremstilt i sin helhet der, forutsatt at slike materialer har vært gjenstand for tilstrekkelig bearbeiding eller foredling i et EFTA-land i henhold til § 2-5,
 - c) produkter med opprinnelse i Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS) i henhold til § 3-1.
 - (2) Følgende produkter anses å ha opprinnelse i en annen avtalepart:
 - a) produkter fremstilt i sin helhet i en annen avtalepart i henhold til § 2-4,
 - b) produkter fremstilt i en annen avtalepart inneholdende materialer som ikke har blitt fremstilt i sin helhet der, forutsatt at slike materialer har vært gjenstand for tilstrekkelig bearbeiding eller foredling i en annen avtalepart i henhold til § 2-5.
- ¹ Se § 1-2.

§ 2-2. Diagonal kumulasjon¹ med opprinnelsesmaterialer i et EFTA-land

- (1) Produkter anses å ha opprinnelse i en EFTA-stat ved kumulasjon der med materialer som har opprinnelse i Island, Norge, Sveits (herunder Liechtenstein), Bulgaria, Romania, Tyrkia eller Det europeiske fellesskap i samsvar med bestemmelsene i protokollen om opprinnelsesregler vedlagt avtalene mellom EFTA-statene og hvert av de andre landene nevnt ovenfor, forutsatt at den bearbeiding eller foredling foretatt på disse materialene i den berørte EFTA-stat går utover det som er nevnt i § 2-6. Det er ikke nødvendig at slike materialer har gjennomgått tilstrekkelig bearbeiding eller foredling i henhold til § 2-5.
- (2) Når bearbeiding eller foredling foretatt i en EFTA-stat ikke går utover de behandlinger som nevnt i § 2-6, skal det fremstilte produktet bare anses å ha opprinnelse i den berørte EFTA-stat dersom den merverdi¹ som er tilført der er høyere enn verdien av materialer med opprinnelse som er benyttet i et av de andre landene/områdene nevnt i nr. 1 som det er kumulert med. Hvis dette ikke er tilfelle, skal produktet anses å ha opprinnelse i det land/område som svarer for den høyeste verdien av de opprinnelsesmaterialer som er benyttet ved bearbeiding eller foredling i den berørte EFTA-stat.
- (3) Produkter med opprinnelse i et av de andre landene/områdene nevnt i første ledd som ikke har gjennomgått noen bearbeiding eller foredling i den berørte EFTA-stat, skal beholde sin status som opprinnelsesprodukter hvis de blir eksportert til et av disse landene/områdene.
- (4) Kumulasjon i henhold til denne paragrafen kan bare foretas når de inkorporerte materialene eller produktene har oppnådd opprinnelsesstatus gjennom bruk av opprinnelsesregler som er identiske med de som er inntatt i dette kapittel.

¹ Se § 1-2.

§ 2-3. Diagonal kumulasjon¹ med opprinnelsesmaterialer i en annen avtalepart

- (1) Produkter skal anses å ha opprinnelse i en annen avtalepart ved kumulasjon med materialer som har opprinnelse i Island, Norge, Sveits (herunder Liechtenstein), Bulgaria, Romania, Tyrkia eller Det europeiske fellesskap i samsvar med bestemmelsene i protokollen om opprinnelsesregler vedlagt avtalene mellom EFTA-statene og hvert av de andre landene nevnt ovenfor, forutsatt at den bearbeiding eller foredling foretatt på disse materialene i en annen avtalepart går utover det som er nevnt i § 2-6. Det er ikke nødvendig at slike materialer har gjennomgått tilstrekkelig bearbeiding eller foredling i henhold til § 2-5.
- (2) Når bearbeiding eller foredling foretatt i en annen avtalepart ikke går utover de behandlinger som nevnt i § 2-6, skal det fremstilte produktet bare anses å ha opprinnelse i en annen avtalepart dersom den merverdi¹ som er tilført der er høyere enn verdien av materialer med opprinnelse som er benyttet i et av de andre landene/områdene nevnt i nr. 1. Hvis dette ikke er tilfelle, skal produktet anses å ha opprinnelse i det land/område som svarer for den høyeste verdien av de opprinnelsesmaterialer som er benyttet ved bearbeiding eller foredling i en annen avtalepart.
- (3) Produkter med opprinnelse i enten Det europeiske fellesskap eller i et av de andre landene/områdene nevnt i første ledd som ikke har gjennomgått noen bearbeiding eller foredling i en annen avtalepart, skal beholde sin status

som opprinnelsesprodukter hvis de blir eksportert til enten Det europeiske fellesskap eller et av disse landene/områdene.

(4) Kumulasjon i henhold til denne paragrafen kan bare foretas når de inkorporerte materialene eller produktene har oppnådd opprinnelsesstatus gjennom bruk av opprinnelsesregler som er identiske med de som er inntatt i dette kapittel.

¹ Se § 1–2.

§ 2–4. Produkter fremstilt i sin helhet

(1) Ved anvendelse av § 2–1 første ledd bokstav a og andre ledd bokstav a, skal følgende anses som produkter fremstilt i sin helhet i en avtalepart:

- a) mineralske produkter utvunnet av avtalepartens jord eller havbunn,
- b) vegetabiliske produkter høstet i avtaleparten,
- c) levende dyr født og alet i avtaleparten,
- d) produkter av levende dyr alet i avtaleparten,
- e) produkter fra jakt og fiske drevet i avtaleparten,
- f) produkter fra sjøfiske og andre produkter tatt opp av havet utenfor avtalepartens sjøterritorium ved hjelp av avtalepartens fartøyer,
- g) produkter fremstilt på avtalepartens fabrikkskip utelukkende av produkter som er nevnt under bokstav f,
- h) brukte varer innsamlet i avtaleparten som bare egner seg til gjenvinning av råstoffer, inkludert brukte dekk som bare egner seg til regummiering eller til bruk som avfall,
- i) avfall og skrap fra fabrikkvirksomhet som har funnet sted i avtaleparten,
- j) produkter utvunnet fra havbunnen eller havundergrunnen utenfor avtalepartens sjøterritorium forutsatt at avtaleparten har enerett til å utnytte denne havbunn eller havundergrunn,
- k) varer som er fremstilt utelukkende av produkter angitt under bokstav a til j i avtaleparten.

(2) Betegnelse «avtalepartens fartøyer» og «avtalepartens fabrikkskip» i første ledd bokstav f og g gjelder kun fartøyer og fabrikkskip:

- a) som er registrert eller anmeldt i en avtalepart,
- b) som fører flagg tilhørende en avtalepart,
- c) som med en andel av minst 50% eies av statsborgere i en avtalepart, eller av et selskap med hovedsete i en avtalepart, hvor administrerende direktør eller direktører, styrets eller representantskapets formann og flertallet av medlemmene i disse organer er statsborgere i en avtalepart, og videre når det gjelder ansvarlige selskaper eller selskaper med begrenset ansvar, hvorav minst halvparten av kapitalen tilhører den berørte avtalepart eller offentlige sammenslutninger eller statsborgere i denne avtaleparten,
- d) hvor skipsføreren og skipets offiserer er statsborgere i en avtalepart og
- e) hvor minst 75% av mannskapet er statsborgere i en avtalepart.

§ 2–5. Produkter tilstrekkelig bearbeidet eller foredlet – prosessliste

(1) Ved anvendelse av § 2–1 første ledd bokstav b og andre ledd bokstav b, skal produkter anses som tilstrekkelig bearbeidet eller foredlet i en avtalepart når de angitte vilkårene i den aktuelle prosesslisten er oppfylt.

(2) Med prosessliste nevnt i første ledd forstås en liste over den bearbeiding eller foredling som kreves utført på ikke-opprinnelsesmaterialer for at det fremstilte produktet skal oppnå opprinnelsesstatus. Den til enhver tid gjeldende prosessliste knyttet til den enkelte frihandelsavtales opprinnelsesprotokoll, kunngjøres av Toll- og avgiftsdirektoratet. Når et opprinnelsesprodukt anvendes som materiale i fremstillingen av et nytt produkt skal det ved vurderingen av vilkårene som er fastsatt i prosesslisten for det nye produktet, ikke tas hensyn til de ikke-opprinnelsesmaterialer som er anvendt ved fremstillingen av det førstnevnte produktet.

(3) Selv om vilkårene i første ledd ikke er oppfylt kan ikke-opprinnelsesmaterialer likevel anvendes forutsatt at:

- a) deres totale verdi ikke overstiger 10% av prisen fra fabrikk på produktet og
- b) enhver prosentsats fastsatt i prosesslisten som maksimal verdi av ikke-opprinnelsesmaterialer, ikke overskrides gjennom anvendelsen av dette ledd.

Dette ledd gjelder ikke for produkter som hører under kapitlene 50 – 63 i Det harmoniserte system.¹

(4) Første og tredje ledd får anvendelse med de unntak som er fastsatt i § 2–6.

¹ Jf. den norske tolltariffen.

§ 2–6. Utilstrekkelig bearbeiding eller foredling

(1) Følgende behandlinger er utilstrekkelige til å gi produktet status som opprinnelsesprodukt, uansett om vilkårene i § 2–5 er oppfylt:

- a) behandling som har til hensikt å holde produktene i sin opprinnelige tilstand under transport eller lagring,
- b) deling og sammenstilling av kolli,
- c) vasking, rensing, fjerning av støv, oksydering, olje, maling eller andre belegg,
- d) stryking eller pressing av tekstiler,
- e) enkel maling og polering,
- f) avskalling, hel eller delvis bleking, polering og glasering av korn og ris,
- g) farging av sukker eller fremstilling av sukkerbiter,
- h) skrelling, fjerning av steiner og skall av frukt, nøtter og grønnsaker,

- i) skjerpning, enkel sliping eller enkel oppskjæring,
 - j) sikting, utskilling, sammenstilling, sortering, klassifisering, gradering, tilpassing (innbefattet sammenstilling av varer til sortiment eller sett),
 - k) enkel fylling i flasker, bokser, flakonger, sekker, etuier, esker, befestigelse til plater eller planker, og all annen enkel emballering,
 - l) anbringelse eller trykking av merker, etiketter, logoer eller andre liknende kjennemerker på produkter eller deres emballasje,
 - m) enkel blanding av produkter, også av forskjellige slag,
 - n) enkel montering av deler av artikler til en komplett artikkel eller demontering av produkter til deler,
 - o) slakting av dyr,
 - p) kombinasjon av to eller flere av de behandlinger som er angitt under bokstav a til o.
- (2) Alle behandlinger utført i en eller flere avtaleparter på et gitt produkt skal vurderes samlet ved bestemmelse av hvorvidt den bearbeiding eller foredling som produktet har gjennomgått skal anses som utilstrekkelig i henhold til første ledd.

§ 2-7. *Kvalifiserende enheter*

(1) Ved anvendelse av bestemmelsene i forskriften skal den bestemte produktenhet som legges til grunn ved klassifiseringen av en vare i henhold til Det harmoniserte system,¹ anses som den kvalifiserende enhet. Den kvalifiserende enhet skal være utgangspunktet for fastsettelsen av de opprinnelsesvilkår som kommer til anvendelse ved vurderingen av produktets opprinnelsesstatus.

I samsvar med dette følger at:

- a) når et produkt bestående av en gruppe eller samling av artikler er klassifisert iht. Det harmoniserte system¹ i én posisjon, utgjør alt den kvalifiserende enhet;
 - b) når en sending består av et antall like produkter som klassifiseres under samme posisjon i Det harmoniserte system,¹ må hvert enkelt produkt vurderes hver for seg ved anvendelse av bestemmelsene i forskriften.
- (2) Når emballasje klassifiseres sammen med produktet i samsvar med alminnelig fortolkningsregel 5 i Det harmoniserte system, skal den også tas med ved bestemmelse av opprinnelse.

¹ Jf. den norske tolltariffen.

§ 2-8. *Tilbehør, reservedeler og verktøy*

Tilbehør, reservedeler og verktøy sendt sammen med en utrustning, en maskin, et apparat eller et kjøretøy, som er standardutstyr og innbefattet i prisen eller som ikke er særskilt fakturert, skal anses som en enhet sammen med den aktuelle utrustning, maskin, apparat eller kjøretøy.

§ 2-9. *Sett*

Sett, som definert iht. alminnelig fortolkningsregel 3 i Det harmoniserte system,¹ skal anses som opprinnelsesprodukt dersom alle komponenter i settet er opprinnelsesprodukter. Når et sett består av opprinnelsesprodukter og ikke-opprinnelsesprodukter, skal likevel settet i sin helhet anses som opprinnelsesprodukt, forutsatt at verdien av ikke-opprinnelsesproduktene ikke overstiger 15% av settets pris fra fabrikk.

¹ Jf. den norske tolltariffen.

§ 2-10. *Nøytrale elementer*

For å bestemme om et produkt har opprinnelse i en avtalepart, er det ikke nødvendig å fastslå opprinnelsen på følgende som eventuelt måtte bli brukt ved fremstillingen av produktet:

- a) energi og drivstoff,
- b) anlegg og utstyr,
- c) maskiner og verktøy,
- d) varer som ikke inngår og som ikke er forutsatt å inngå i den endelige sammensetning av produktet.

§ 2-11. *Fysisk atskillelse av materialer*

(1) Identiske opprinnelses- og ikke-opprinnelsesmaterialer som kan benyttes om hverandre i fremstillingen av et produkt skal lagres fysisk atskilt i samsvar med deres opprinnelse. Fysisk atskillelse kan gjennomføres ved atskilte lagre, fysisk deling av varelageret, ved merking av selve varen eller gjennom et lagersystem som ved merking, adressering eller andre fysiske innretninger tydelig viser atskilt lagring av materialer av ulik opprinnelse.

(2) Ved anvendelse av bestemmelsene i første ledd skal med uttrykket «identiske opprinnelses- og ikke-opprinnelsesmaterialer» forstås materialer som er av samme slag og handelskvalitet, som innehar samme tekniske karakter og fysiske egenskaper, og som, når de er inkorporert i det ferdige produktet, ikke kan skilles fra hverandre for opprinnelsesformål i kraft av merking, etc.

(3) De prinsipper som fremkommer av første og andre ledd skal også legges til grunn ved lagring av identiske ferdigprodukter hhv. med og uten opprinnelsesstatus.

§ 2-12. *Bokføringsmessig atskillelse*

(1) Når det medfører store kostnader eller praktiske ulemper å lagre materialer som omtalt i § 2-11 fysisk atskilt, kan tollmyndighetene etter skriftlig søknad fra produsenten gi tillatelse til et system med bokføringsmessig atskillelse som kan benyttes for å håndtere slik lagring.

(2) Dette systemet må sikre at mengden av tilvirkede opprinnelsesprodukter, innen en nærmere spesifisert

referanseperiode, er den samme som ville blitt tilvirket dersom lagrene hadde vært fysisk atskilt.

(3) Tollmyndighetene kan gi slik tillatelse på grunnlag av de vilkår som anses nødvendige.

(4) Systemet fastsettes og anvendes på grunnlag av de generelle regnskapsprinsipper som gjelder i det landet hvor produktet ble fremstilt.

(5) Den som nyter godt av denne forenklingen kan utferdige eller søke om utstedelse av opprinnelsesbevis for den mengden av produkter som kan anses å ha opprinnelsesstatus. På anmodning fra tollmyndighetene, skal innehaveren legge frem en erklæring med dokumentasjon som viser hvordan mengdene har blitt fastsatt.

(6) Tollmyndighetene skal overvåke bruken av tillatelsen, og kan til enhver tid trekke den tilbake dersom innehaveren på en eller annen måte misbruker tillatelsen eller ikke kan oppfylle de øvrige vilkårene fastsatt i forskriften.

Territoriale krav

§ 2–13. Territorialprinsippet¹

(1) Med unntak for bestemmelsene i § 2–1 første ledd bokstav c, § 2–2, § 2–3 og tredje ledd i denne paragrafen, må vilkårene som ellers er fastsatt i § 2–1 til § 2–12 angående ervervelse av opprinnelsesstatus være oppfylt uten avbrudd i en avtalepart.

(2) Med unntak for bestemmelsene i § 2–2 og § 2–3, når opprinnelsesvarer som er utført fra en avtalepart til et annet land gjeninnføres, må de anses som ikke-opprinnelsesvarer med mindre det kan godtgjøres på tilfredsstillende måte overfor tollmyndighetene at:

- a) de gjeninnførte varer er de samme varer som de som ble utført og
- b) de ikke har gjennomgått noen bearbeiding utover det som har vært nødvendig for å bevare dem i opprinnelig tilstand mens de har vært i det landet eller mens de har vært utført.

(3) Ervervelse av opprinnelsesstatus i henhold til de vilkår som er fastsatt i § 2–1 til § 2–12, skal ikke påvirkes av bearbeiding eller foredling foretatt utenfor en avtalepart på materialer utført fra en avtalepart og senere gjeninnført dit, forutsatt at:

- a) de nevnte materialer er fremstilt i sin helhet i en avtalepart eller der har vært gjenstand for bearbeiding eller foredling utover de utilstrekkelige behandlinger nevnt i § 2–6 forut for deres utførsel og
- b) det på tilfredsstillende måte overfor tollmyndighetene kan godtgjøres at:
 - 1. de gjeninnførte varer har blitt fremstilt ved bearbeiding eller foredling foretatt på de utførte materialer og
 - 2. den totale merverdi som er tilført varen utenfor den berørte avtalepart ved anvendelse av dette ledd ikke overstiger 10% av prisen fra fabrikk på det sluttproduktet som det kreves opprinnelsesstatus for.

(4) Ved anvendelse av tredje ledd skal vilkårene om ervervelse av opprinnelsesstatus fastsatt i § 2–1 til § 2–12 ikke gjelde for bearbeiding eller foredling foretatt utenfor en avtalepart. Dersom det benyttes en regel i prosesslisten til den enkelte opprinnelsesprotokoll som fastsetter maksimumsverdien for alle anvendte ikke-opprinnelsesmaterialer for å fastslå opprinnelsesstatus på sluttprodukt, skal den totale verdien av ikke-opprinnelsesmaterialer som er anvendt i territoriet til den berørte avtalepart og den totale merverdi tilført utenfor den berørte avtalepart ved anvendelse av denne paragrafen, til sammen ikke overstige den fastsatte prosentatsats i prosesslisten.

(5) Ved anvendelse av bestemmelsene i tredje og fjerde ledd skal med uttrykket «totale merverdi» forstås alle kostnader oppstått utenfor den berørte avtalepart, inkludert verdien av de materialer som er tilført der.

(6) Bestemmelsene i tredje og fjerde ledd skal ikke gjelde for produkter som ikke oppfyller vilkårene fastsatt i prosesslisten til den enkelte opprinnelsesprotokoll, og som bare kan anses tilstrekkelig bearbeidet eller foredlet hvis den generelle toleranse i § 2–5 tredje ledd er anvendt.

(7) Bestemmelsene i tredje og fjerde ledd skal ikke gjelde for produkter som hører under kapitlene 50 – 63 i Det harmoniserte system.²

(8) Enhver bearbeiding eller foredling dekket av bestemmelsene i denne paragrafen som er utført utenfor en avtalepart, skal gjennomføres ved anvendelse av ordninger for utenlands bearbeiding eller liknende ordninger. Nærmere prosedyrer kan fastsettes av Toll- og avgiftsdirektoratet.³

¹ Bestemmelsen i tredje til åttende ledd gjelder ikke for frihandelsavtaler med hhv. Mexico, Israel og Marokko.

² Jf. den norske tolltariffen.

³ I enkelte avtaler kan det være avvikende regler, som vil gå fram av kapittel 3.

§ 2–14. Direkte transport

(1) Preferansebehandling gjelder bare for produkter som oppfyller vilkårene i forskriften og som er transportert direkte mellom avtalepartene eller gjennom territoriene til de andre landene som er nevnt i § 2–2 og § 2–3. Produkter som utgjør en enkel sending, kan imidlertid transporteres gjennom andre territorier, eventuelt med omlasting eller midlertidig lagring på slike territorier, forutsatt at de forblir under tollvesenets kontroll i transitt- eller lagringslandet, og at de ikke gjennomgår annen behandling enn lossing og lasting eller annen behandling med sikte på å bevare dem i god tilstand. Opprinnelsesprodukter kan transporteres i rør gjennom andre territorier enn de som tilhører avtalepartene.

(2) Bevis for at vilkårene fastsatt i første ledd er oppfylt, skal gis tollmyndighetene i importlandet ved fremleggelse av:

- a) et enkelt transportdokument som dekker forsendelsen fra eksportlandet gjennom transittlandet eller
- b) et sertifikat utstedt av tollmyndighetene i transittlandet, som:

1. gir en nøyaktig beskrivelse av produktene,
 2. angir datoene for lossing og lasting av produktene og, når det er aktuelt, navn på fartøyer, eller andre transportmidler som er benyttet og
 3. bekrefter de forhold produktene har vært oppbevart under i transittlandet eller
- c) i mangel av forannevnte, andre fyllestgjørende dokumentasjoner.

§ 2–15. Utstillinger

(1) Opprinnelsesprodukter som er sendt for utstilling i andre land enn de landene eller Det europeiske fellesskap som er nevnt i § 2–2 og § 2–3, og som etter utstillingen blir solgt for å bli innført til en avtalepart, skal ved innførselen nyte godt av bestemmelsene i avtalen under forutsetning av at det på tilfredsstillende måte overfor tollmyndighetene blir godtgjort at:

- a) en eksportør har sendt disse produktene fra en avtalepart til det land hvor utstillingen er holdt og har utstilt dem der,
- b) denne eksportøren har solgt eller på annen måte overdratt produktene til en person i en avtalepart,
- c) produktene er blitt sendt under utstillingen eller umiddelbart etterpå, i samme stand som da de ble sendt til utstillingen og produktene fra det øyeblikk de ble sendt til utstillingen, ikke har vært brukt til andre formål enn demonstrasjon på utstillingen.

(2) Et opprinnelsesbevis må utferdiges eller utstedes i samsvar med bestemmelsene i § 2–17 til § 2–31 og fremlegges for tollmyndighetene i importlandet på vanlig måte. Utstillingens navn og adresse skal være påført opprinnelsesbeviset. Om nødvendig kan det kreves lagt frem ytterligere dokumentasjon om under hvilke vilkår produktene ble stilt ut.

(3) Første ledd skal gjelde for alle handels-, industri-, landbruks- eller håndverksutstillinger samt varemesser eller offentlige utstillinger av liknende art, hvor produktene forblir under tollvesenets kontroll, unntatt slike utstillinger som organiseres til private formål i butikker og forretningslokaler med sikte på salg av utenlandske produkter.

Tilbakebetaling av toll eller fritak for toll¹

§ 2–16. Forbud mot tilbakebetaling av eller fritak for toll

(1) Ikke-opprinnelsesmaterialer som er brukt i fremstillingen av produkter med opprinnelse i en avtalepart, og som det er utstedt opprinnelsesbevis for i samsvar med bestemmelsene i § 2–17 til § 2–31, skal ikke være gjenstand for tilbakebetaling av eller fritak for toll av noe slag i en avtalepart.

(2) Forbudet i første ledd skal gjelde enhver form for tollrefusjon² i betydningen hel eller delvis tilbakebetaling, ettergivelse eller midlertidig fritak for toll eller avgifter med tilsvarende virkning, som gjelder i en avtalepart for materialer brukt i fremstillingen. Det er en forutsetning at bestemmelsene uttrykkelig eller i praksis gir adgang til slik tilbakebetaling, ettergivelse eller midlertidig fritak når produktene fremstilt av de nevnte materialer blir eksportert. Forbudet gjelder ikke når nevnte materialer blir beholdt til innenlands bruk i en avtalepart.

(3) Eksportøren av produkter omfattet av et opprinnelsesbevis må til enhver tid på tollvesenets forlangende være forberedt på å legge frem alle relevante dokumenter som beviser at ingen tilbakebetaling av toll er mottatt eller fritak for toll er gitt for ikke-opprinnelsesmaterialer brukt i fremstillingen av vedkommende produkter, samt at all toll og alle avgifter med tilsvarende virkning som er pålagt slike materialer, faktisk har blitt betalt.

(4) Bestemmelsene i første ledd til tredje ledd skal også gjelde for emballasje omhandlet i § 2–7 andre ledd, tilbehør, reservedeler og verktøy omhandlet i § 2–8 og produkter i sett omhandlet i § 2–9 når slike artikler ikke har opprinnelsesstatus.

(5) Bestemmelsene i første til fjerde ledd skal bare gjelde for materialer som er av det slag som den aktuelle avtalen gjelder for. Videre skal bestemmelsene i denne paragrafen ikke være til hinder for anvendelse av et system med eksportrestitusjon for jordbruksprodukter som anvendes ved utførselen i samsvar med bestemmelsene i den enkelte avtale.

¹ I enkelte avtaler kan det være gitt overgangsordninger for anvendelsen av første til femte ledd. Regler som avviker vil gå fram av kapittel 3.

² Se Tolltariffens innledende bestemmelser kapittel V. Tollrefusjon.

Opprinnelsesbevis

§ 2–17. Generelle vilkår

(1) Opprinnelsesprodukter fra en avtalepart skal ved innførsel til en annen avtalepart nyte godt av avtalen ved fremleggelse av opprinnelsesbevis i form av enten:

- a) et varesertifikat EUR.1¹ eller
- b) i tilfellene nevnt i § 2–22 første ledd, en erklæring påført av eksportøren på en faktura, en følgeseddel eller på ethvert annet handelsdokument som beskriver de aktuelle produktene tilstrekkelig detaljert til å kunne identifisere dem (heretter kalt «fakturaerklæring»¹).

(2) Som unntak fra første ledd skal opprinnelsesprodukter i samsvar med forskriften, i de tilfeller som er nevnt i § 2–27, nyte godt av avtalen uten at det er nødvendig å fremlegge noen av de ovennevnte dokumenter.

¹ Se § 1–2.

§ 2–18. Fremgangsmåte for utstedelse av varesertifikat EUR.1¹

(1) Et varesertifikat EUR.1 skal utstedes av tollmyndighetene i eksportlandet etter skriftlig søknad fra eksportøren eller dennes bemyndigede representant under eksportørens ansvar.

(2) For dette formål skal eksportøren eller hans bemyndigede representant fylle ut både varesertifikatet EUR.1 og det tilhørende søknadsskjemaet. Disse skjemaene skal fylles ut på ett av de offisielle språk i en avtalepart, eller på engelsk, og i samsvar med bestemmelsene i eksportlandets nasjonale lovgivning. Dersom de fylles ut for hånd, skal dette gjøres med blekk og med «trykte» bokstaver. Varebeskrivelsen må anføres i rubrikken beregnet for dette formål uten at det etterlates linjer som ikke er fylt ut. Dersom rubrikken ikke fylles helt ut, skal en horisontal strek trekkes umiddelbart under siste linje med varebeskrivelse og det ledige felt krysses over.

(3) Den eksportør som søker om utstedelse av et varesertifikat EUR.1, må til enhver tid være forberedt på å fremlegge, på forlangende av tollmyndighetene i eksportlandet hvor varesertifikatet er utstedt, alle nødvendige dokumenter som beviser vedkommende produkters opprinnelsesstatus samt at de øvrige vilkår i forskriften er oppfylt.

(4) Et varesertifikat EUR.1 skal utstedes av tollmyndighetene i en avtalepart dersom vedkommende produkter kan anses som opprinnelsesprodukter i en avtalepart og oppfyller de øvrige vilkårene i forskriften.

(5) De utstedende tollmyndigheter skal ta alle nødvendige skritt for å fastslå varenes opprinnelsesstatus og oppfyllelsen av de øvrige vilkårene i forskriften. I denne forbindelse har de rett til å forlange alle bevismaterialer og til å utøve enhver kontroll av eksportørens regnskaper eller enhver annen kontroll som anses nødvendig. De utstedende tollmyndigheter skal også påse at skjemaene nevnt i andre ledd er korrekt utfylt. De skal særlig påse at rubrikken for beskrivelse av vareslag er utfylt slik at enhver mulighet for ulovlige tilføyelser er utelukket.

(6) Dato for utstedelse av varesertifikatet EUR.1 skal påføres i sertifikatets rubrikk 11.

(7) Et varesertifikat EUR.1 skal utstedes av tollmyndighetene og stilles til eksportørens rådighet så snart den reelle eksport har funnet sted eller er sikret.

¹ Se § 1–2.

§ 2–19. Varesertifikater EUR.1¹ utstedt senere

(1) Som unntak fra § 2–18 syvende ledd, kan et varesertifikat EUR.1 unntaksvis utstedes etter at varene det refererer seg til er eksportert, dersom:

det ikke ble utstedt på utførselstidspunktet på grunn av feil, utilsiktede forsømmelser eller på grunn av spesielle forhold eller

det på tilfredsstillende måte overfor tollmyndighetene kan godtgjøres at et utstedt varesertifikat EUR.1 ikke ble akseptert ved innførselen på grunn av tekniske årsaker.

(2) Ved anvendelse av første ledd må eksportøren i søknadsskjemaet påføre sted og dato for utførselen av de produktene som varesertifikatet EUR.1 refererer seg til, og oppgi årsakene til søknaden.

(3) Tollmyndighetene kan bare utstede et varesertifikat EUR.1 med tilbakevirkende kraft etter å ha kontrollert at de opplysninger som er gitt i eksportørens søknad stemmer overens med de tilsvarende opplysninger i eksportdokumentene.

(4) Varesertifikater EUR.1 som er utstedt med tilbakevirkende kraft gis påtegningen «UTSTEDT SENERE». Påtegningen kan være avgitt på ethvert av avtalepartenes offisielle språk som kunngjort av Toll- og avgiftsdirektoratet, eventuelt på engelsk (engelsk: «ISSUED RETROSPECTIVELY»).

(5) Den påtegning som er nevnt i fjerde ledd, skal påføres i rubrikken for «merknader» i varesertifikatet EUR.1.

¹ Se § 1–2.

§ 2–20. Utstedelse av et duplikat varesertifikat EUR.1¹

(1) I tilfelle av tyveri, tap eller ødeleggelse av et varesertifikat EUR.1, kan eksportøren søke vedkommende tollmyndighet som utstedte sertifikatet, om at det på grunnlag av de eksportdokumenter som er i deres besittelse, blir utstedt et duplikat.

(2) Varesertifikat som utstedes på denne måten gis påtegning: «DUPLIKAT». Dette uttrykket kan være avgitt på ethvert av avtalepartenes offisielle språk som kunngjort av Toll- og avgiftsdirektoratet, eventuelt på engelsk (engelsk: «DUPLICATE»).

(3) Den påtegning som er nevnt i andre ledd skal påføres rubrikken for «merknader» i duplikat- varesertifikatet EUR.1.

(4) Duplikatet, som skal påføres utstedelsesdatoen for det originale varesertifikat EUR.1, skal ha gyldighet fra samme dato.

¹ Se § 1–2.

§ 2–21. Utstedelse av varesertifikater EUR.1¹ på grunnlag av et opprinnelsesbevis utstedt eller utferdiget tidligere

Når opprinnelsesprodukter er oppbevart under tollmyndighetenes kontroll i en avtalepart, skal det være mulig å erstatte det originale opprinnelsesbeviset med ett eller flere varesertifikater EUR.1 for det formål at alle eller noen av disse produktene skal sendes et annet sted innen en avtalepart. Erstatningssertifikat(er) EUR.1 skal utstedes av det tollsted hvor produktene beror under tollvesenets kontroll.

¹ Se § 1–2.

§ 2–22. Vilkår for utferdigelse av en fakturaerklæring¹

(1) En fakturaerklæring som nevnt i § 2–17 første ledd bokstav b kan utferdiges:

- a) av en godkjent eksportør i henhold til § 2–23 eller
 - b) av enhver eksportør for sendinger bestående av en eller flere kolli inneholdende opprinnelsesprodukter hvis totale verdi ikke overstiger EUR 6000.
- (2) For anvendelse av første ledd bokstav b, skal den enkelte avtalepart selv årlig fastsette det aktuelle beløp i avtalepartens nasjonale valuta.²
- (3) En fakturaerklæring kan utferdiges dersom vedkommende produkter kan anses som opprinnelsesprodukter i en avtalepart og oppfyller de øvrige vilkårene i forskriften.
- (4) Den eksportør som utferdiger en fakturaerklæring, må til enhver tid være forberedt på å fremlegge, på forlangende av tollmyndighetene i eksportlandet, alle nødvendige dokumenter som beviser vedkommende produkters opprinnelsesstatus samt at de øvrige vilkårene i forskriften er oppfylt.
- (5) En fakturaerklæring skal utferdiges av eksportøren ved bruk av skrivemaskin, ved stempeling eller ved trykking på fakturaen, følgeseddelen eller annet handelsdokument. Erklæringen skal utferdiges ved bruk av en godkjent språkversjon som kunngjort av Toll- og avgiftsdirektoratet og i samsvar med bestemmelsene i eksportlandets nasjonale lovgivning. Dersom erklæringen er håndskrevet, skal den være skrevet med blekk og med «trykte» bokstaver.
- (6) Fakturaerklæringer skal ha original underskrift påført av eksportøren for hånd. En godkjent eksportør i henhold til § 2–23 kan imidlertid unntas fra kravet om å undertegne slike erklæringer forutsatt at han gir tollmyndighetene i eksportlandet en skriftlig garanti for at han påtar seg det fulle ansvar for enhver fakturaerklæring som identifiserer ham som om den var underskrevet av ham for hånd.
- (7) En fakturaerklæring kan utferdiges av eksportøren i forbindelse med utførselen av de produkter den refererer seg til, eller etter utførselen forutsatt at den fremlegges i importlandet ikke senere enn to år etter innførselen av de produkter den refererer seg til.

¹ Se § 1–2.

² Beløpene fastsatt i nasjonal valuta av avtalepartene kunngjøres av Toll- og avgiftsdirektoratet.

§ 2–23. Godkjent eksportør

- (1) Tollmyndighetene i eksportlandet kan autorisere enhver eksportør, heretter kalt «godkjent eksportør», som hyppig foretar eksporter av produkter i medhold av en gjeldende frihandelsavtale, til å kunne utferdige fakturaerklæringer uansett verdien av de berørte produktene. En eksportør som anmoder om en slik autorisasjon, må på tilfredsstillende måte overfor tollmyndighetene kunne tilby alle nødvendige garantier for å bekrefte produktenes opprinnelsesstatus og likeledes oppfyllelsen av de øvrige vilkårene i forskriften.¹
- (2) Tollmyndighetene kan innvilge status som «godkjent eksportør» på de vilkår som anses nødvendig.
- (3) Tollmyndighetene skal gi den godkjente eksportøren et tollautorisasjonsnummer som skal fremkomme i fakturaerklæringen.
- (4) Tollmyndighetene skal overvåke den godkjente eksportørs bruk av autorisasjonen.
- (5) Tollmyndighetene kan når som helst trekke autorisasjonen tilbake. Dette skal gjøres når den godkjente eksportør ikke lenger tilbyr de garantier som er nevnt i første ledd, ikke lenger oppfyller vilkårene nevnt i andre ledd eller på annen måte gjør feilaktig bruk av autorisasjonen.

¹ Toll- og avgiftsdirektoratet har delegert myndigheten til å autorisere «Godkjent eksportør» i Norge til den enkelte tollregion hvor eksportøren er hjemmehørende. Søknadsskjema kan rekvireres fra lokal tollmyndighet, eller på <http://www.toll.no>.

§ 2–24. Gyldighet for opprinnelsesbevis

- (1) Et opprinnelsesbevis har en gyldighetstid på 4 måneder regnet fra utstedelsesdatoen i eksportlandet, og må fremlegges for tollmyndighetene i importlandet innenfor nevnte periode.
- (2) Opprinnelsesbevis som er fremlagt for tollmyndighetene i importlandet etter sluttdatoen for gyldighetstiden angitt i første ledd, kan godkjennes for innrømmelse av preferansebehandling i tilfeller der dokumentene ikke ble fremlagt i rett tid på grunn av ekstraordinære omstendigheter.
- (3) I andre tilfeller av for sen fremleggelse, kan tollmyndighetene i importlandet godkjenne opprinnelsesbevisene dersom produktene har blitt fremlagt før nevnte sluttdato.
- (4) Ved innførsel til Norge kan Toll- og avgiftsdirektoratet dispensere fra gyldighetstiden angitt i første ledd også i andre tilfeller enn nevnt i andre ledd og tredje ledd, såfremt tollvesenet ikke har grunnlag for å tvile på produktenes opprinnelsesstatus.

§ 2–25. Fremleggelse av opprinnelsesbevis

Opprinnelsesbevis skal fremlegges for tollmyndighetene i importlandet i samsvar med de prosedyrer som er fastsatt i dette landet. De nevnte myndigheter kan forlange en oversettelse av et opprinnelsesbevis, og de kan også kreve at innførselsdeklarasjonen ledsages av en erklæring fra importøren om at produktene oppfyller de vilkår som kreves for anvendelse av avtalen.

§ 2–26. Innførsel i delsendinger

Når demonterte eller usammensatte produkter som nevnt i alminnelig fortolkningsregel 2 punktum a i Det harmoniserte system¹ og som hører under avsnitt XVI og XVII eller posisjon 73.08 og 94.06 i Det harmoniserte system, etter anmodning av importøren og på vilkår fastsatt av tollmyndighetene i importlandet, innføres i delsendinger, skal et enkelt opprinnelsesbevis for slike produkter fremlegges for tollmyndighetene ved innførselen av den første delsendingen.

1 Jf. den norske tolltariffen.

§ 2–27. *Fritak for opprinnelsesbevis*

(1) Produkter sendt som småsendinger fra privatperson til privatperson eller som medbringes av reisende som personlig bagasje, skal anses som opprinnelsesprodukter uten at det kreves fremlagt opprinnelsesbevis, forutsatt at importen av slike produkter ikke har handelsmessig karakter og at de har blitt erklært å oppfylle vilkårene i den aktuelle frihandelsavtale og det ikke er tvil om påliteligheten av en slik erklæring. I tilfeller hvor produktene er sendt pr. post, kan denne erklæringen gis på tolldeklarasjon CN22/CN23 eller på et ark vedheftet dette dokumentet.

(2) Importen anses ikke å ha handelsmessig karakter når varene bare blir tilfeldig importert og utelukkende er til personlig bruk for mottakeren eller den reisende eller deres familier og det tydelig fremgår av varenes art og mengde at de ikke er bestemt for handelsformål.

(3) Videre skal den samlede verdi av disse produktene ikke overstige EUR 500 når det gjelder småsendinger eller EUR 1200 når det gjelder produkter som utgjør del av reisendes personlige bagasje.

(4) For anvendelse av tredje ledd skal den enkelte avtalepart selv årlig fastsette det aktuelle beløp i avtalepartens nasjonale valuta.¹

1 Beløpene fastsatt i nasjonal valuta av avtalepartene kunngjøres av Toll- og avgiftsdirektoratet.

§ 2–28. *Nasjonal leverandørerklæring*

(1) En norsk eksportør som utferdiger varesertifikat EUR.¹ eller fakturaerklæring¹ for et produkt som eksporteres i uendret stand etter levering fra annen norsk bedrift, eller som eksporteres etter fremstilling ved bruk av opprinnelsesmaterialer levert av andre norske bedrifter, må i samsvar med § 2–18 tredje ledd og § 2–22 fjerde ledd kunne dokumentere at de leverte varer har opprinnelsesstatus.

(2) En eksportørs dokumentasjon av opprinnelsesstatus for varer som nevnt i første ledd kan være en nasjonal leverandørerklæring.² Leverandørerklæringen skal tjene som bevis for at de aktuelle varene tilfredsstillt kravene til å kunne anses som opprinnelsesprodukter i samsvar med forskriften og prosesslisten til den enkelte opprinnelsesprotokoll.

(3) Leverandørerklæringen skal utferdiges av leverandøren for den enkelte vareleveranse og kan avgis på fakturaen (eventuelt proformafaktura), på følgeseddelen eller på et annet dokument der de aktuelle varene er beskrevet tilstrekkelig detaljert til å kunne identifisere dem.

(4) Den leverandør som utferdiger en nasjonal leverandørerklæring som nevnt i andre ledd, må til enhver tid, på tollvesenets forlangende, være forberedt på å godta enhver form for kontroll og å fremlegge alle nødvendige dokumenter som beviser at opplysningene gitt i erklæringen er korrekte, jf. bestemmelsene i § 2–29, § 2–30 og § 2–32.

1 Se § 1–2.

2 I samsvar med gjeldende ordlyd som kunngjort av Toll- og avgiftsdirektoratet.

§ 2–29. *Grunnlagsdokumenter*

Dokumenter nevnt i § 2–18 tredje ledd, § 2–22 fjerde ledd og § 2–28 fjerde ledd brukt som bevis for at produkter omfattet av et varesertifikat EUR.¹ eller en fakturaerklæring¹ kan anses som opprinnelsesprodukter i en avtalepart og oppfyller de øvrige vilkårene i forskriften, kan bl.a. bestå av følgende:

- a) konkrete bevis om de prosesser som er utført av eksportøren eller leverandøren for å fremstille de aktuelle varer, som fremkommer for eksempel av hans regnskaper eller intern bokføring,
- b) dokumenter som beviser opprinnelsesstatus på anvendte materialer, utstedt eller utferdiget i en avtalepart hvor disse dokumenter er anvendt i samsvar med nasjonal lovgivning,
- c) dokumenter som beviser bearbeiding eller foredling av materialer i en avtalepart, utstedt eller utferdiget i en avtalepart hvor disse dokumenter er anvendt i samsvar med nasjonal lovgivning,
- d) varesertifikater EUR.1 eller fakturaerklæringer som beviser opprinnelsesstatus på anvendte materialer, utstedt eller utferdiget i et avtaleland i samsvar med opprinnelsesregler som er identiske med bestemmelsene i dette kapittel,
- e) aktuelle bevis for bearbeiding eller fordeling utført utenfor en avtalepart ved anvendelse av § 2–13 som beviser at vilkårene i nevnte paragraf er oppfylt.

1 Se § 1–2.

§ 2–30. *Oppbevaring av opprinnelsesbevis, nasjonal leverandørerklæring og grunnlagsdokumenter*

(1) Den eksportør som søker om utstedelse av et varesertifikat EUR.1 skal oppbevare dokumenter nevnt i § 2–18 tredje ledd i minst 10 år.

(2) Den eksportør som utferdiger en fakturaerklæring skal oppbevare en kopi av fakturaerklæringen samt dokumenter nevnt i § 2–22 fjerde ledd i minst 10 år.

(3) Den leverandør som avgir en nasjonal leverandørerklæring som nevnt i § 2–28 skal oppbevare en kopi av alle avgitte leverandørerklæringer i sitt regnskap sammen med nødvendige grunnlagsdokumenter som beviser de aktuelle varenes opprinnelsesstatus i minst 10 år.

§ 2–31. *Uoverensstemmelser og formelle feil*

(1) Oppdagelsen av mindre uoverensstemmelser mellom opplysninger gitt i opprinnelsesbeviset og opplysninger gitt i de dokumenter som er fremlagt for tollvesenet med sikte på tollbehandling av produkter ved innførsel, skal ikke i seg selv medføre at opprinnelsesbeviset blir kjent ugyldig, såfremt det blir behørig godtgjort at

dette dokumentet stemmer overens med de fremlagte produkter.

(2) Åpenbare formelle feil slik som skrivefeil på et opprinnelsesbevis bør ikke medføre at dokumentet blir avvist, med mindre disse feilene er egnet til å skape tvil om riktigheten av de opplysninger som er gitt i dokumentet.

Metoder for administrativt samarbeid

§ 2–32. Verifisering av opprinnelsesbevis

(1) For å sikre en korrekt anvendelse av bestemmelsene i de aktuelle frihandelsavtalene skal avtalepartene bistå hverandre gjennom de kompetente tollmyndigheter, med å kontrollere ektheten til varesertifikater EUR.1 eller fakturaerklæringer, samt riktigheten av de opplysninger som er gitt i disse dokumentene.

(2) Etterskuddsvise verifiseringer av opprinnelsesbevis skal utføres på stikkprøvebasis eller når importlandets tollmyndigheter har rimelig grunn til å betvile slike dokumenters ekthet, de omhandlede produkters opprinnelsesstatus eller hvorvidt de øvrige vilkårene i forskriften er oppfylt.

(3) Ved anvendelse av bestemmelsene i første ledd skal importlandets tollmyndigheter returnere varesertifikatet EUR.1 og fakturaen, dersom denne har blitt fremlagt, eller fakturaerklæringen, eller en kopi av disse dokumentene, til eksportlandets tollmyndigheter, eventuelt med opplysninger om årsakene til forespørselen. Alle opplysninger og dokumenter som er skaffet til veie, og som tyder på at opplysningene gitt i opprinnelsesbeviset er uriktige, skal formidles til støtte for anmodningen om verifisering.

(4) Verifiseringen skal utføres av eksportlandets tollmyndigheter. For dette formål skal de ha rett til å kreve ethvert bevis og til å utføre enhver undersøkelse av eksportørens regnskaper eller enhver annen undersøkelse som de anser hensiktsmessig.

(5) Dersom importlandets tollmyndigheter beslutter å utsette innrømmelse av preferansebehandling for vedkommende produkter i påvente av resultatene fra verifiseringen, skal de med forbehold for de forholdsregler som måtte anses nødvendig, tilby å stille varene til fri rådighet for importøren.

(6) De tollmyndigheter som anmoder om verifisering skal så snart som mulig meddeles resultatene av undersøkelsen. Disse resultatene må klart indikere om dokumentene er ekte, og om de berørte produkter kan anses som produkter med opprinnelse i en avtalepart og oppfyller de øvrige vilkårene i forskriften.

(7) I tilfeller hvor det er rimelig grunn til tvil og det ikke er mottatt svar innen 10 måneder etter datoen for anmodningen om verifisering, eller dersom svaret ikke inneholder tilstrekkelig informasjon til å kunne fastslå dokumentets ekthet eller produktens opprinnelse, skal de anmodende tollmyndigheter, med unntak for i særlige tilfeller, nekte berettigelse til preferanse.

§ 2–33. Tvisteløsning

(1) Når det i forbindelse med verifiseringsprosedyrene i § 2–32 oppstår tvister som ikke kan avgjøres mellom de tollmyndigheter som anmoder om verifisering og de tollmyndigheter som er ansvarlige for å utføre verifiseringen, eller når de reiser spørsmål med hensyn til fortolkningen av den aktuelle frihandelsavtalen, skal slike saker fremlegges for Den blandede komité.¹

(2) I alle tilfeller skal tvisteløsninger mellom importøren og importlandets tollmyndigheter være underlagt lovgivningen i det aktuelle landet.

¹ Se § 1–2.

§ 2–34. Straffetiltak

Det skal anvendes straffetiltak mot enhver person som utferdiger eller medvirker til utferdigelse av et dokument som inneholder uriktige opplysninger i den hensikt å oppnå preferansebehandling for produkter.¹

¹ Jf. tolloven § 64.

§ 2–35. Frisoner

Avtalepartene skal ta alle nødvendige skritt for å sikre at opprinnelsesprodukter som under transporten legges inn i en frison innenfor deres territorium, ikke blir erstattet av andre varer og at de ikke gjennomgår annen behandling enn behandling som normalt skal hindre varene i å bli forringet.

Kapittel 3. Spesielle opprinnelsesregler

EØS-avtalen

§ 3–1. Opprinneskriterier

(1) Et produkt skal anses å ha opprinnelse i EØS i henhold til forskriften dersom det er enten fremstilt i sin helhet der i henhold til § 2–4 eller er tilstrekkelig bearbeidet eller foredlet i EØS i henhold til § 2–5. For dette formål skal avtalepartenes territorier som denne EØS-avtalen gjelder for, anses som ett område.

(2) Som unntak fra første ledd skal Fyrstedømmet Liechtensteins territorium inntil 1. januar 2005 være unntatt fra EØS med hensyn til fastsettelse av opprinnelsen for produkter oppført i tabell I og II til protokoll 3 i EØS-avtalen, og slike produkter skal anses å ha opprinnelse i EØS bare dersom de enten er fremstilt i sin helhet eller er tilstrekkelig bearbeidet eller foredlet på de andre avtaleparters territorier.

§ 3–2. Leverandørerklæring til anvendelse innen EØS-området¹

(1) Når et varesertifikat EUR.1 er utstedt eller en fakturaerklæring er utferdiget for opprinnelsesprodukter i en

av avtalepartene, hvor det ved fremstillingen er anvendt varer fra andre avtaleparter som har gjennomgått bearbeiding eller foredling i EØS uten å ha oppnådd preferanseopprinnelsesstatus, skal det tas hensyn til leverandørerklæringer avgitt for disse varer i samsvar med denne paragrafen.

(2) Leverandørerklæringer nevnt i første ledd skal tjene som bevis for den bearbeiding eller foredling vedkommende vare har gjennomgått i EØS, for å avgjøre om de produkter som disse varene er anvendt til fremstilling av, kan anses som opprinnelsesprodukter i EØS og oppfyller de øvrige vilkårene i forskriften.

(3) En særskilt leverandørerklæring skal, med unntak av tilfeller nevnt i fjerde ledd, utferdiges av leverandøren for hver enkelt vareforsendelse på et papirark vedlagt fakturaen, følgeseddelen eller andre handelsdokumenter hvor de aktuelle varene beskrives tilstrekkelig detaljert til å kunne identifisere dem.

(4) Leverandøren kan utstede en enkelt leverandørerklæring som også dekker etterfølgende sendinger av de samme varene når han regelmessig forsyner en bestemt kunde med varer som er undergitt samme bearbeiding eller foredling i EØS. Slik erklæring kalles «langtids leverandørerklæringer». En langtids leverandørerklæring gis med en gyldighetsperiode på inntil 1 år regnet fra utstedelsesdatoen. Tollmyndighetene i det landet hvor erklæringen utstedes, kan fastsette nærmere vilkår for å innvilge en lengre gyldighetsperiode. De aktuelle varene skal beskrives tilstrekkelig detaljert i langtids leverandørerklæringen til å kunne identifisere dem. Erklæringen skal fremlegges for den aktuelle kunden før leveransen av den første varesendingen som dekkes av denne erklæringen eller sammen med hans første sending. Leverandøren skal straks informere kunden dersom langtids leverandørerklæringen ikke lenger er gyldig for de varer som leveres.

(5) Leverandørerklæringen nevnt i tredje og fjerde ledd skal maskinskrives eller trykkes på et av de språk som avtalen er utarbeidet på, i samsvar med bestemmelsene i den nasjonale lovgivning i det landet hvor den utstedes, og den skal ha original underskrift av leverandøren. Erklæringen kan også skrives for hånd, men må da være skrevet med blekk og med «trykte» bokstaver. Den leverandør som utsteder en leverandørerklæring som nevnt i tredje og fjerde ledd, må til enhver tid, på forlangende av tollmyndighetene i det land hvor erklæringen er utstedt, være forberedt på å godta enhver form for kontroll og å fremlegge alle nødvendige dokumenter som beviser at opplysningene gitt på erklæringen er korrekte, jf. bestemmelsene i § 2-29, § 2-30 og § 2-32.

¹ I samsvar med mønster og innhold kunngjort av Toll- og avgiftsdirektoratet.

§ 3-3. Grunnlagsdokumenter

Dokumenter nevnt i § 2-18 tredje ledd, § 2-22 fjerde ledd, § 2-28 fjerde ledd og § 3-2 femte ledd brukt som bevis for at produkter omfattet av et varesertifikat EUR.1 eller en fakturaerklæring kan anses som opprinnelsesprodukter i EØS og oppfyller de øvrige vilkår i EØS-avtalen og denne forskrift samt at opplysninger gitt i en leverandørerklæring er korrekte, kan bl.a. bestå av følgende:

- konkrete bevis om de prosesser som er utført av eksportøren eller leverandøren for å fremstille de aktuelle varer, som fremkommer for eksempel av hans regnskaper eller intern bokføring,
- dokumenter som beviser opprinnelsesstatus på anvendte materialer, utstedt eller utferdiget i avtaleparten hvor disse dokumenter er anvendt i samsvar med nasjonal lovgivning,
- dokumenter som beviser bearbeiding eller foredling av materialer i EØS, utstedt eller utferdiget i avtaleparten hvor disse dokumenter er anvendt i samsvar med nasjonal lovgivning,
- varesertifikater EUR.1 eller fakturaerklæringer som beviser opprinnelsesstatus på anvendte materialer, utstedt eller utferdiget i et avtaleland i samsvar med bestemmelsene i kapittel 2,
- leverandørerklæringer som beviser den bearbeiding eller foredling som er utført i EØS på anvendte materialer, utstedt i andre avtaleparter i samsvar med bestemmelsene i § 3-2,
- aktuelle bevis for bearbeiding eller foredling utført utenfor EØS ved anvendelse av § 2-13, som beviser at vilkårene i nevnte paragraf er oppfylt.

§ 3-4. Verifisering av leverandørerklæringer

(1) Etterskuddsvis verifiseringer av leverandørerklæringer eller langtids leverandørerklæringer kan utføres på stikkprøvebasis eller når tollmyndighetene i det land hvor det er tatt hensyn til slike erklæringer ved utstedelse av et varesertifikat EUR.1 eller ved utferdigelsen av en fakturaerklæring har rimelig grunn til å betvile dokumentets ekthet eller riktigheten av de opplysninger som er gitt i dette dokumentet.

(2) Ved anvendelse av bestemmelsene i nr. 1 skal tollmyndighetene i det ovennevnte land returnere leverandørerklæringen og fakturaen(e), følgeseddelen(e) eller andre handelsdokumenter som gjelder varer omfattet av denne erklæringen, til tollmyndighetene i det land hvor erklæringen ble utferdiget, eventuelt med opplysninger om årsakene til forespørselen. De skal til støtte for den etterskuddsvis anmodningen om verifisering formidle alle opplysninger og dokumenter som er skaffet til veie, og som tyder på at opplysningene gitt i leverandørerklæringen er uriktige.

(3) Verifiseringen skal utføres av tollmyndighetene i det landet hvor leverandørerklæringen ble utstedt. For dette formål skal de ha rett til å kreve ethvert bevis og til å utføre enhver undersøkelse av leverandørens regnskaper eller enhver annen undersøkelse som de anser hensiktsmessig.

(4) De tollmyndigheter som anmoder om verifisering, skal så snart som mulig meddeles resultatene av undersøkelsen. Disse resultatene må klart indikere om opplysningene gitt i leverandørerklæringen er riktige og gjøre det mulig for dem å avgjøre om og i hvilken grad denne leverandørerklæringen kan bli tatt i betraktning for utstedelse av et varesertifikat EUR.1 eller for utferdigelse av en fakturaerklæring.

*Frihandelsavtalen mellom EFTA-statene og Israel***§ 3-5. Opprinnelseskriterier**

- (1) Følgende produkter skal anses å ha opprinnelse i en avtalepart:
- produkter fremstilt i sin helhet der eller
 - produkter fremstilt der som inneholder materialer som ikke har blitt fremstilt i sin helhet der, forutsatt at:
 - materialene har vært gjenstand for tilstrekkelig bearbeiding eller foredling i den berørte avtalepart eller at
 - materialene har opprinnelse i en av de andre avtalepartene i henhold til denne paragrafen.
- (2) Uten hensyn til bestemmelsene i første ledd bokstav b nr. 2, skal produkter som anses å ha opprinnelse i en avtalepart i henhold til første ledd, og som eksporteres fra en avtalepart til en annen i uendret stand uten å ha gjennomgått noen bearbeiding eller foredling i den eksporterende avtalepart utover det som er nevnt i § 3-8, beholde sin opprinnelse.
- (3) Ved anvendelse av andre ledd, der det er anvendt produkter med opprinnelse i to eller flere avtaleparter, og disse produktene ikke har gjennomgått noen bearbeiding eller foredling i den eksporterende avtalepart utover det som er nevnt i § 3-8, skal opprinnelsen bestemmes av produktet med høyeste tollverdi. Hvis høyeste tollverdi ikke er kjent og ikke kan påvises, anvendes den høyeste først påviselige pris som ble betalt for produktene i den eksporterende avtalepart.

§ 3-6. Produkter fremstilt i sin helhet

For anvendelse av § 3-5 første ledd bokstav a, skal følgende anses som fremstilt i sin helhet i en avtalepart:

- mineralske produkter utvunnet av avtalepartens jord eller havbunn,
- vegetabiliske produkter som er høstet i avtaleparten,
- levende dyr som er født og alet i avtaleparten,
- produkter av levende dyr som er alet i avtaleparten,
- produkter fra jakt og fiske som er drevet i avtaleparten,
- produkter fra sjøfiske og andre produkter utvunnet av sjøen ved hjelp av avtalepartens fartøyer,¹
- produkter fremstilt på avtalepartens fabrikkskip¹ utelukkende av produkter som er nevnt under bokstav f,
- brukte varer innsamlet i avtaleparten som bare kan nyttes til gjenvinning av råstoffer, inkludert brukte dekk bare egnet til regummiering eller til bruk som avfall,
- avfall og skrap fra fabrikkasjonsvirksomhet som har funnet sted i avtaleparten,
- varer som er fremstilt i avtaleparten og utelukkende stammer fra produkter som er nevnt under bokstav a til i.

¹ Se § 2-4 annet ledd.

§ 3-7. Produkter tilstrekkelig bearbeidet eller foredlet – prosessliste¹

(1) For anvendelse av § 3-5 første ledd bokstav b nr. 1, skal ikke-opprinnelsesprodukter anses å være tilstrekkelig bearbeidet eller foredlet når den fremstilte vare klassifiseres under en annen posisjon enn den som hvert av de benyttede ikke-opprinnelsesproduktene tariffes under, med forbehold for bestemmelsene i andre ledd og § 3-8.

(2) For en vare nevnt i kolonnene 1 og 2 i prosesslisten, må betingelsene fastsatt i kolonne 3 for den samme varen være oppfylt. For varer under kapittel 84 til og med 91 kan eksportøren som et alternativ til betingelsene fastsatt i kolonne 3, i stedet velge å anvende betingelsene fastsatt i kolonne 4 i prosesslisten.

² Se § 2-5 annet ledd.

§ 3-8. Utilstrekkelig bearbeiding eller foredling

For anvendelse av § 3-5 første ledd bokstav b nr. 1 skal følgende bearbeiding eller foredling alltid anses som utilstrekkelig for å gi varene karakter av opprinnelsesprodukter, uansett om de medfører en endring av tollposisjonen:

- behandling som har til hensikt å bevare produktene i sin opprinnelige tilstand under transport eller lagring (lufting, opphenging, tørking, kjøling, nedleggelse i saltlake, svovelsyring eller andre vandige oppløsninger, fjerning av beskadigede deler og liknende behandling),
- enkle operasjoner som avstøvning, sikting, utskilling, sammenstilling, sortering (innbefattet sammenstilling av varer til sortiment), vasking, maling, oppklipping,
- skifting av emballasje, deling og sammenstilling av kolli,
- enkel fylling i flasker, flakonger, sekker, etuier, esker, festing til plater osv., og alle andre enkle behandlinger for salgsklargjøring,
- anbringelse av merker, etiketter eller andre liknende kjennemerker på selve varen eller emballasjen,
- enkel blanding av varer, også av forskjellige slag, når en eller flere bestanddeler i blandingen ikke oppfyller vilkårene i § 3-5 som ville gjort dem til opprinnelsesprodukter,
- enkel sammensetning av en artikkels deler med henblikk på å fremstille en komplett artikkel,
- kombinasjon av to eller flere av de behandlinger som er angitt under bokstav a til g,
- slakting av dyr.

*Frihandelsavtalen mellom EFTA-statene og Singapore***§ 3–9. Utenlands bearbeiding**

(1) For produkter nevnt i tabellen under Tillegg 3 til Vedlegg I kan totalverdi tilført utenfor en avtalepart med tillegg av verdien av eventuelle ikke-opprinnelsesmaterialer tilført innenfor en avtalepart utgjøre inntil 50% av prisen fra fabrikk på sluttproduktet som det kreves opprinnelsesstatus for.

(2) For produkter nevnt i Tillegg 2 til Vedlegg I hvor det er fastsatt en maksimalverdi for alle anvendte ikke-opprinnelsesmaterialer skal totalverdien av den tilførte ikke-opprinnelsesandelen etter første ledd ikke overstige den fastsatte prosentsats.

*Frihandelsavtalen mellom EFTA-statene og Marokko***§ 3–10. Opprinneskriterier**

Følgende produkter skal anses å ha opprinnelse i en avtalepart:

- a) produkter fremstilt i sin helhet i en avtalepart eller
- b) produkter fremstilt i en avtalepart som inneholder materialer som ikke har blitt fremstilt i sin helhet der, forutsatt at slike materialer har vært gjenstand for tilstrekkelig bearbeiding eller foredling i avtaleparten.

§ 3–11. Bilateral kumulasjon¹

(1) Uten hensyn til § 3–10 bokstav b, skal materialer med opprinnelse i en avtalepart i samsvar med bestemmelsene i § 3–10 anses som materialer med opprinnelse i en annen avtalepart og det skal ikke være nødvendig at slike materialer har gjennomgått tilstrekkelig bearbeiding eller foredling der, forutsatt at de har gjennomgått bearbeiding eller foredling utover det som er nevnt i § 3–14.

(2) Uten hensyn til bestemmelsene i § 3–10, skal produkter som har opprinnelse i en avtalepart i samsvar med § 3–10 og som er eksportert fra en avtalepart til en annen i uforandret stand eller som ikke har gjennomgått bearbeiding eller foredling i den eksporterende avtalepart utover det som er nevnt i § 3–14, beholde sin opprinnelse.

(3) For anvendelse av andre ledd, når produkter med opprinnelse i to eller flere avtaleparter er anvendt og disse produktene ikke har gjennomgått bearbeiding eller foredling i den eksporterende avtalepart utover det som er nevnt i § 3–14, fastsettes opprinnelsen etter produktet med den høyeste tollverdien eller hvis denne ikke er kjent og ikke kan påvises, den høyeste påviselige pris betalt for produktene i denne avtaleparten.

¹ Se § 1–2.

§ 3–12. Produkter fremstilt i sin helhet

(1) For anvendelse av § 3–10 bokstav a, skal følgende anses som fremstilt i sin helhet i en avtalepart:

- a) mineralske produkter utvunnet av avtalepartens jord eller havbunn,
- b) vegetabiliske produkter høstet i avtaleparten,
- c) levende dyr født og alet i avtaleparten,
- d) produkter av levende dyr alet i avtaleparten,
- e) produkter fra jakt og fiske drevet i avtaleparten,
- f) produkter fra sjøfiske og andre produkter tatt opp av havet av avtalepartens fartøyer,¹
- g) produkter fremstilt på avtalepartens fabrikkskip¹ utelukkende av produkter som er nevnt under bokstav f,
- h) brukte varer innsamlet i avtaleparten som bare egner seg til gjenvinning av råstoffer, inkludert brukte dekk bare egnet til regummiering eller til bruk som avfall,
- i) avfall og skrap fra fabrikkasjonsvirksomhet som har funnet sted i avtaleparten,
- j) produkter utvunnet fra havbunnen eller havundergrunnen utenfor avtalepartenes sjøterritorium forutsatt at de har enerett til å utnytte denne havbunn eller havundergrunn,
- k) varer som er fremstilt utelukkende av produkter angitt under bokstav a til j i avtaleparten.

(2) En avtalepart omfatter også de territorialfarvann som omgir avtalepartene.

(3) Fartøyer som opererer på det åpne hav, herunder fabrikkskip hvor fangsten blir bearbeidet eller foredlet om bord, skal anses som del av territoriet til en avtalepart, forutsatt at de oppfyller betingelsene i § 2–4 andre ledd.

¹ Se § 2–4 annet ledd.

§ 3–13. Produkter tilstrekkelig bearbeidet eller foredlet – prosessliste¹

(1) For anvendelse av § 3–10 bokstav b skal ikke-opprinnelsesmaterialer anses å være tilstrekkelig bearbeidet eller foredlet når det fremstilte produktet tariffes under en annen posisjon enn den som hvert av de benyttede ikke-opprinnelsesmaterialer tariffes under.

(2) For et produkt nevnt i kolonne 1 og 2 i den aktuelle prosessliste, må vilkårene i kolonne 3 for det samme produktet være oppfylt. For produkter i kapitlene 84 til 91 kan eksportøren som et alternativ til vilkårene fastsatt i kolonne 3, i stedet velge å anvende vilkårene fastsatt i kolonne 4 i den aktuelle prosessliste. Hvis det i den aktuelle prosessliste er gitt en prosentregel for bestemmelse av opprinnelsesstatus på et produkt fremstilt i en avtalepart, skal verdien tilført gjennom bearbeiding eller foredling tilsvare prisen fra fabrikk på det fremstilte produktet, fratrukket verdien av tredjelandsmaterialer som er importert til avtaleparten.

(3) For alle produkter som er omfattet av avtalen angir første og andre ledd den bearbeiding eller foredling som må utføres på de ikke-opprinnelsesmaterialer som er brukt i fremstillingen av disse produktene, og gjelder bare i forhold til slike materialer. I samsvar med dette følger at hvis et produkt som har oppnådd opprinnelsesstatus ved å

oppfylle betingelsene fastsatt i prosesslisten for dette produktet, blir brukt i fremstillingen av et annet produkt, skal de vilkår som gjelder for dette produktet som det førstnevnte produktet inkorporeres i ikke gjelde for det, og det skal ikke tas hensyn til de ikke-opprinnelsesmaterialer som måtte ha blitt brukt til fremstillingen av det.

1 Se § 2–5 andre ledd.

§ 3–14. Utilstrekkelig bearbeiding eller foredling

For anvendelse av § 3–10 bokstav b, skal følgende anses som utilstrekkelig bearbeiding eller foredling til å gi status som opprinnelsesprodukter, uansett om det finner sted et posisjonsskifte:

- a) behandlinger som har til hensikt å bevare produktene i sin opprinnelige tilstand under transport eller lagring (lufting, utspredning, tørking, kjøling, nedleggelse i saltlake, svovelsyring eller andre vandige oppløsninger, fjerning av beskadigede deler, og liknende behandlinger),
- b) enkle behandlinger som avstøvning, sikting eller utskilling, sortering, klassifisering, sammenstilling, (innbefattet samling av varer til sortiment eller sett), vasking, maling, oppskjæring,
- c) skifting av emballasje samt oppdeling og sammensetning av emballasje (koli),
- d) enkel fylling i flasker, flakonger, sekker, etuier, esker, festing til plater osv., og all annen enkel emballering,
- d) anbringelse av merker, etiketter eller andre liknende kjennemerker på produkter eller deres emballasje,
- e) enkel blanding av produkter, også av forskjellige slag, når en eller flere bestanddeler i blandingen ikke oppfyller vilkårene fastsatt i § 3–10 for å kunne anses å ha opprinnelse i en avtalepart,
- f) enkel sammensetning av deler for å fremstille et komplett produkt,
- g) kombinasjon av to eller flere av de behandlinger som er angitt under bokstav a til f,
- h) slakting av dyr.

EFTA-landenes frihandelsavtaler med Singapore og Marokko

§ 3–15. Tilbakebetaling av eller fritak for toll

Avtalepartene kan anvende ordninger for tilbakebetaling av eller fritak for toll eller avgifter med tilsvarende virkning, for materialer som benyttes i fremstillingen av opprinnelsesprodukter.

Kapittel 4. Avsluttende bestemmelser

§ 4–1. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2005.

15. des. Nr. 1703 2004

Forskrift om gebyr for luftfartens offentlige forretninger (Gebyrregulativet).

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 15. desember 2004 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 13–8, jf. § 3–1. Kunngjort 23. desember 2004.

§ 1. Generelt

(1) Gebyr etter denne forskrift oppkreves av og innbetales til Luftfartstilsynet dersom ikke annet er bestemt i forskriften.

(2) Alle beløpsangivelsene i denne forskrift er i norske kroner (NOK) hvor ikke annet er fastsatt.

(3) Gebyr etter denne forskrift betales etter de satser og de regler som gjelder på tidspunktet gebyret kan kreves innbetalt etter forskriften.

(4) Gebyr skal betales av den som anmoder om tjenesten eller av vedkommendes fullmaktsgeber. Den som anmoder om en tjeneste på vegne av andre, innestår selv for at han har den nødvendige fullmakt.

(5) Alle vektgrenser i denne forskrift er MTOW (Maximum Take-off Weight/maksimal tillatt startvekt) i kilo.

(6) Dersom en gitt godkjenning/tillatelse blir tilbakekalt av Luftfartstilsynet, må det ved en eventuell ny godkjenning/tillatelse betales fullt gebyr som for første gangs utstedelse. Det samme gjelder når gitt godkjenning/tillatelse utløper eller faller bort uten å bli fornyet, jf. likevel § 3 tredje ledd for luftdyktighetsbevis.

(7) Fast gebyr, gebyr etter regning og grunngebyr

a) Fast gebyr er fastsatt totalpris for visse forretninger etter denne forskrift. Fast gebyr betales når ikke annet fremgår.

Fast gebyr skal innbetales til Luftfartstilsynet sammen med søknaden.

b) Gebyr etter regning:

Gebyr etter regning betales for de forretninger forskriften bestemmer.

Gebyr etter regning fastsettes på grunnlag av faktisk timeforbruk og direkte utgifter til reise, opphold, diett, materialer mv. som har vært nødvendig for utførelsen av forretningen. Ved avregningen av endelig fastsatt gebyr fratrekkes tidligere innbetalt grunngebyr og eventuell annen forskuddsinnbetaling. Endelig avregning skjer etter at forretningen er avsluttet.

c) Grunngebyr er et minimumsgebyr for de forretninger etter denne forskrift som kan gebyrlegges etter regning.

d) Grunngebyr skal innbetales til Luftfartstilsynet sammen med søknaden.

I de tilfeller fastsatt gebyr etter regning ikke overstiger grunngebyret, betales grunngebyret.

- e) For forretninger som utføres utenfor Norge, vises til § 1 niende ledd.
- f) Ved fastsettelse av gebyr etter regning benyttes for arbeidstid en timesats på kr 730 og for reisetid en timesats på kr 300.

I tillegg kommer utgifter til reise, opphold, diett, materialer mv.

- g) Luftfartstilsynet kan bestemme at et forskudd skal innbetales før arbeidet igangsettes eller videreføres. Forskudd kan fastsettes opp til det gebyr som antas å påløpe for forretningen, utover eventuelt tidligere innbetalt forskudd/grunnbeløp.
 - h) Dersom arbeidet med forretningen strekker seg ut over én måned, kan Luftfartstilsynet ved utgangen av hver måned kreve a konto innbetalinger for medgåtte timer og faktiske kostnader som ikke er dekket av innbetalt grunngebyr og eventuelt forskudd.
 - i) Luftfartstilsynet kan i det enkelte tilfellet bestemme at det ikke skal innkreves gebyr ut over grunngebyr og eventuelt innbetalt forskudd.
- (8) Årsgebyr:
- a) Årsgebyret skal dekke Luftfartstilsynets løpende virksomhetstilsyn.
 - b) Årsgebyret skal i sin helhet betales til Luftfartstilsynet innen betalingsfristen hvert kalenderår etter de betingelser som er fastsatt i denne forskrift, jf. § 1 tiende ledd. Årsgebyret dekker en periode på 12 måneder fra kalenderårets begynnelse med mindre annet er bestemt i forskriften.
 - c) Årsgebyret betales etter de rettigheter som er registrert i Luftfartstilsynet på det tidspunkt faktura for årsgebyr skrives ut. Mottar Luftfartstilsynet melding om reduksjon i grunnlaget for årsgebyret etter at faktura er skrevet ut, kan det søkes om refusjon av for meget betalt gebyr. Det skal uansett betales årsgebyr ut det kvartal rettigheten endres i. Eventuell økning i gebyrgrunnlaget etter fakturering av årsgebyr blir tilleggsfakturert.
 - d) Årsgebyret skal første gang betales ved utstedelse av godkjenning/tillatelse.

Ved første gangs betaling av årsgebyr skal følgende tabell gjelde

<i>Tidspunkt for utstedt tillatelse</i>	<i>Første årsgebyr som skal betales</i>
1. kvartal	4/4 av årsgebyret
2. kvartal	3/4 av årsgebyret
3. kvartal	2/4 av årsgebyret
4. kvartal	1/4 av årsgebyret

- e) Plikten til å betale årsgebyr faller bort når gitt godkjenning/tillatelse ikke fornyes. Dersom innehaver ønsker å frasi seg godkjenningen/tillatelsen i gyldighetsperioden for på den måten å slippe videre årsgebyr, må godkjenningssdokumentene returneres Luftfartstilsynet. Plikten til å betale årsgebyr faller ikke bort selv om den gitte godkjenning/tillatelse er midlertidig tilbakekalt.
 - f) For syntetisk flygetrener og simulator gjelder egne bestemmelser for årsgebyr, jf. § 11 fjerde ledd.
- (9) Gebyr for forretninger som utføres utenfor Norge:
- For forretninger som utføres utenfor Norge skal det betales gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b. Det skal likevel ikke betales mindre enn det faste gebyret, grunngebyret eller årsgebyret, med tillegg av kostnader til reise, opphold, diett og reisetid.
- (10) Betalingsbetingelser:
- Gebyrer som faktureres fra Luftfartstilsynet, forfaller til betaling senest 22 dager etter fakturadato.
- Ved for sen betaling svares forsinkelsesrente etter lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.
- (11) Virkning av manglende betaling:
- Dersom skyldig gebyr, eller del av gebyr, ikke er innbetalt til Luftfartstilsynet senest 2 måneder etter første purring, kan Luftfartstilsynet inndra de rettigheter som gebyret vedrører. En rettighet vil ikke bli fornyet dersom årsgebyret ikke er innbetalt.
- (12) Tilbakebetaling/ettergivelse av gebyr og forskudd på gebyr:
- a) Innbetalt gebyr for påbegynt forretning og innbetalt årsgebyr for en påbegynt periode kan ikke kreves tilbakebetalt.
 - b) Luftfartstilsynet kan likevel etter søknad bestemme at innbetalt gebyr helt eller delvis skal tilbakebetales dersom søker godtgjør at det foreligger særlige forhold. Det samme gjelder for ettergivelse av påløpt, ikke innbetalt gebyr jf. § 3 niende ledd bokstav c samt § 9 trettende og fjortende ledd.
 - c) Dersom søknaden om godkjenning/tillatelse trekkes tilbake, kan Luftfartstilsynet etter søknad og etter en vurdering av de kostnader Luftfartstilsynet har pådratt seg, bestemme om innbetalt gebyr helt eller delvis skal tilbakebetales.
 - d) Dersom en påbegynt forretning avbrytes kan ubenyttet innbetalt forskudd kreves tilbakebetalt av søker, jf. § 1 åttende ledd, bokstav c.
- (13) Dispensasjon:
- Luftfartstilsynet kan, når særlige grunner tilsier det, dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift.
- (14) Klage:
- Enkeltvedtak truffet av Luftfartstilsynet med hjemmel i denne forskrift kan påklages til

Samferdselsdepartementet i henhold til forvaltningsloven. Eventuell klage sendes via Luftfartstilsynet.

§ 2. Gebyr for registrering av luftfartøy m.m. i Norges luftfartøyregister

- (1) Gebyrene skal dekke kostnadene for arbeid knyttet til gjennomgåelse av dokumentasjon som leder frem til registrering av rettigheter i luftfartøy og utstedelse av attester/bevis.
- (2) Gebyr beregnes ut i fra vektkategori av luftfartøy eller beløp på panterett.
- (3) Gebyr betales pr. registreringsforretning. Tilsvarende betales ett gebyr for hver registerenhet en attest/bevis omfatter.
- (4) Gebyr innbetales forskuddsvis. Et dokument anses ikke som innkommet før gebyr er betalt, jf. luftfartsloven § 3–19 første ledd og § 3–17 tredje ledd siste punktum.
- (5) Det skal betales gebyr for følgende registreringsforretninger:

<i>Gebyr for registrering av luftfartøy, overdragelse av luftfartøy, registrering og påtegning på leieavtaler</i>	
<i>fartøytype og vekt</i>	<i>gebyr</i>
Seil –, motorseilfly og ballonger	1.500
Motordrevet luftfartøy	
T.o.m. 2.000 kg	2.000
2.001 – 5.700 kg	3.000
5.701 – 10.000 kg	6.000
10.001 – 30.000 kg	9.000
Over 30.000	12.000

<i>Gebyr for registrering av panterett, påtegning på panterett og registrering</i>	
<i>Panterettens pålydende</i>	<i>gebyr</i>
Tom kr 500.000	1.500
kr 500.001 – kr 10.000.000	3.000
kr 10.000.001 – kr 100.000.000	6.000
Over kr 100.000.001	12.000

<i>Andre aktiviteter</i>	<i>gebyr</i>
Utskrift	360
Duplikat	360
Innsendt dokumentasjon til forhåndsuttalelse, pr. dokument	730

- (6) Gebyr for kunngjøring i henhold til luftfartsloven § 3–4 annet ledd og § 3–35 annet ledd er kr 3.500,- + annonseringskostnader.

§ 3. Gebyr for luftdyktighetsbevis mv.

- (1) Gebyr for utstedelse av luftdyktighetsbevis skal dekke kostnader ved bl.a. gjennomgåelse av luftfartøyets tekniske dokumentasjon vedrørende typesertifikat, vedlikehold samt eventuelle modifikasjoner og reparasjoner. Gebyret skal også dekke utgiftene ved besiktelse og eventuell prøveflyging.
- (2) Årsgebyret dekker kostnader ved det løpende luftdyktighetstilsyn.
- (3) Gjenutstedelse og tilbakekalling mv. av luftdyktighetsbevis:
 - a) For alle fartøyer som har stått uten gyldig luftdyktighetsbevis i 90 dager eller mer, må det ved eventuell gjenutstedelse av luftdyktighetsbevis betales gebyr som ved utstedelse for nytt luftfartøy. Etter 2 år uten gyldig luftdyktighetsbevis skal det ved eventuell gjenutstedelse betales gebyr etter satser som gjelder for brukt luftfartøy.
 - b) Dersom et luftdyktighetsbevis er midlertidig tilbakekalt, skal det ikke betales utstedelsesgebyr ved en eventuell ikraftsettelse såfremt årsgebyr for løpende tilsyn er betalt. Luftdyktighetsbevis kan ikke være midlertidig tilbakekalt i mer enn maksimalt to år før beviset bortfaller.
 - c) Dersom et luftdyktighetsbevis har vært midlertidig tilbakekalt i 90 dager eller mer innenfor opprinnelig gyldighetstid, skal det betales gebyr etter regning for særskilt besiktelse i forbindelse med eventuell ny ikraftsettelse dersom slik besiktelse blir foretatt, jf. § 3 niende ledd bokstav a).
 - d) Dersom et luftdyktighetsbevis er blitt tilbakekalt med endelig virkning, jf. § 1 sjette ledd, skal nytt utstedelsesgebyr betales ved eventuell gjenutstedelse, også innenfor opprinnelig gyldighetstid. Innenfor en periode på 2 år fra tilbakekallelsen skal det ved gjenutstedelsen betales gebyr som for nytt fartøy, jf. § 3 tredje ledd bokstav a.
- (4) Utstedelse av luftdyktighetsbevis:
 - a) For utstedelse av luftdyktighetsbevis for en periode ut over 6 måneder betales gebyr som for ordinær utstedelse.
 - b) For utstedelse av luftdyktighetsbevis for en begrenset periode på 6 måneder eller mindre betales 1/2 grunngebyr, eventuelt gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b. I tillegg betales 1/4 årsgebyr for

inneværende kvartal. For hvert påbegynte kvartal deretter betales ytterligere 1/4 årsgebyr.

- c) For utstedelse av luftdyktighetsbevis med samme utløpsdato som gjeldende luftdyktighetsbevis betales gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.
- d) For utstedelse av spesielt luftdyktighetsbevis med henblikk på eksport, dvs. «Not valid for Flight», betales gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.

(5) Søknad om refusjon av årsgebyr etter at luftdyktighetsbevis er utstedt:

Årsgebyr for luftdyktighet kan ikke reduseres til mindre enn 1/4 årsgebyr. Det skal betales årsgebyr for hvert påbegynte kvartal hvor luftdyktighetsbeviset er i kraft.

(6) Luftfartøy registrert i utlandet kan opereres ervervsmessig av norske selskaper inntil 6 måneder. For løpende luftdyktighetstilsyn med slike luftfartøy betales gebyr med halvparten av det beløp som er angitt i tabellen under, kolonne for årsgebyr. Ved besiktelse av luftfartøyet i utlandet skal det ikke betales mindre enn foran nevnte gebyr med tillegg av kostnader til reise, opphold, diett og reisetid.

(7) Et luftfartøy anses som veteranfly når følgende vilkår er oppfylt:

- det er minst 50 år siden luftfartøytypen fikk typesertifikat første gang; og,
- luftfartøyet er av en type som har spesiell flyhistorisk verdi; og,
- bruken av luftfartøyet har hovedsakelig tilknytning til luftfartøyets historiske verdi og omfatter et mindre antall flytimer per år; og,
- luftfartøyet ikke nyttes til ervervsmessig bruk.

På bakgrunn av søknad fra eier/bruker avgjør Luftfartstilsynet i hvert enkelt tilfelle om et luftfartøy anses som veteranfly.

(8) Gebyrsatser for luftdyktighetsbevis/særskilt flygetillatelse/særskilt luftdyktighetsbevis:

Kategori av luftfartøy	Utstedelse for brukt luftfartøy	Utstedelse for nytt luftfartøy	Årsgebyr for luftdyktighets – tilsyn
Seilfly, motorseilfly, ballong	3.340	2.570	1.110
Motordrevet luftfartøy:			
a) Til og med 2.000 kg, minstegebyr	4.300 ⁱ	2.810 ⁱ	2.810
Tillegg pr. påbegynt 100 kg over 1.000 kg	430	280	280
b) 2.001 – 6.000 kg, minstegebyr	8.680 ⁱ	5.540 ⁱ	5.540
Tillegg pr. påbegynt 100 kg over 2.000 kg	1.160	660	660
c) 6.001 – 50.000 kg, minstegebyr	54.770 ⁱ	32.130 ⁱ	32.130
Tillegg pr. påbegynt 1.000 kg over 6.000 kg	1.420	1.130	1.130
d) 50.001 kg og over, minstegebyr	117.330 ⁱ	81.010 ⁱ	81.010
Tillegg pr. påbegynt 1.000 kg over 50.000 kg	1.690	1.240	1.240
Amatørbygde fly	4.300	2.810	2.810
Veteranfly	4.300	0	2.810
Særskilt flygetillatelse (gjelder ikke enkeltflyginger) og særskilt luftdyktighetsbevis	2.810	2.810	2.810

i Grunngebyr, eventuelt gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.

* Ved ev. gjenutstedelse av luftdyktighetsbevis etter lav sats, jf. § 3 tredje ledd, benyttes samme sats som for årsgebyr.

Den som er registrert som ansvarlig eier/bruker av et luftfartøy når faktura på årsgebyr skrives ut er også ansvarlig for betaling av gebyret ved forfall, med mindre annet er avtalt med Luftfartstilsynet.

(9) Utførelse av besiktelser og kontroll-/prøveflyginger:

a) Når Luftfartstilsynet av hensyn til luftdyktigheten finner det påkrevd med særskilt besiktelse av luftfartøy ut over ordinært luftdyktighetstilsyn, betales gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.

Det samme gjelder ved forgjeves fremmøte i forbindelse med ordinært tilsyn når besiktelse/prøveflyging/kontrollflyging er berammet, men ikke kan avholdes på grunn av omstendigheter som Luftfartstilsynet ikke kan lastes for.

b) Nedenfor nevnte tilfeller inngår i grunnlaget for gebyrberegningen ved første gangs utstedelse:

1. dersom flere enn én prøveflyging/kontrollflyging er nødvendig før luftdyktighetsbevis kan utstedes, og dette skyldes forhold som Luftfartstilsynet ikke kan lastes for.
2. dersom ekstra besiktelse av luftfartøy eller tilhørende materiell er nødvendig før luftdyktighetsbevis kan utstedes, og dette skyldes forhold som Luftfartstilsynet ikke kan lastes for.
3. ved forgjeves fremmøte når besiktelse/prøveflyging/kontrollflyging er berammet, men ikke kan avholdes på grunn av omstendigheter som Luftfartstilsynet ikke kan lastes for.

c) Luftfartstilsynet kan bestemme at gebyr beregnet etter § 3 niende ledd bokstav a og b, helt eller delvis kan frafalles dersom forholdet skyldes særlige omstendigheter som søker ikke kan lastes for og som gjør det rimelig at gebyret frafalles.

§ 4. Gebyr for typeakseptering, typesertifisering og modifikasjonsgranskning av luftfartøy og annet flymateriell

(1) For de forretninger som er nevnt nedenfor betales gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.

a) Modifikasjoner

Gjennomgåelse og godkjenning av tegninger og beregninger, samt besiktelse av endringer på luftfartøy/flymateriell/testflyging. Et grunngebyr på kr 730 betales sammen med søknaden.

b) Skader/reparasjoner

Besiktelse av skader av betydning for luftdyktigheten og godkjenning av reparasjonsunderlag, samt eventuelt besiktelse ved godkjenning av reparasjoner. Et grunngebyr på kr 730 betales sammen med søknaden.

c) Typesertifisering/typeakseptering

Gjennomgåelse og godkjenning av tegninger og beregninger for nye konstruksjoner, besiktelse og kontroll av luftfartøy/flymateriell/testflyging, samt arbeid i forbindelse med typeakseptering. Et grunngebyr på kr 730 betales sammen med søknaden.

§ 5. Gebyr for spesielle tjenester

(1) For tillatelse til amatørbygging av luftfartøy betales et gebyr på kr 1.470 før behandling av søknad om byggetillatelse. For eventuell fornyelse/gjenutstedelse av tillatelse betales et gebyr på kr 730. For særskilt flygetillatelse i forbindelse med prøveflyging av amatørbygde luftfartøy, jf. gebyrtabell under § 3 åttende ledd.

(2) For prøve i forbindelse med godkjenning av teknisk sjef, verkstedsjef, kvalitetssjef, innleid kvalitetsrevisor, ingeniørsjef, skolesjef og flygesjef betales et gebyr på kr 2.510 for hver prøve. For eventuell psykologitest betales i tillegg kr 730.

(3) For duplikat av luft- og miljødyktighetsbevis og reisedagbok samt endring av bruksområde i luftdyktighetsbevis betales et gebyr på kr 600 for hver sak.

(4) For duplikat av flygehåndbok eller autorisasjonsside betales et gebyr på kr 600 for hver sak.

(5) For søknad om godkjenning av avtale om leie av luftfartøy betales et gebyr på kr 5.370 pr. fartøy. For godkjenning av forlengelse av leieavtale for luftfartøy betales et gebyr på kr 1.080 pr. fartøy.

(6) For Luftfartstilsynets arbeid med eller deltagelse i prosjekter knyttet til organisasjoner, produkter, systemer, prosedyrer, installasjoner mv. som ikke kommer inn under andre punkter i denne forskrift, betales gebyr etter regning.

(7) Dersom Luftfartstilsynet i slike tilfeller må kjøpe inn tjenester fra andre, vil disse bli fakturert videre med 5 prosent påslag.

§ 6. Gebyr for godkjenning av vedlikeholdsorganisasjoner og flyverksteder som utfører vedlikehold, modifisering og reparasjon av flymateriell

(1) Gebyr for godkjenning av vedlikeholdsorganisasjoner og flyverksteder skal dekke kostnadene ved bl.a. gjennomgåelse og godkjenning av driftshåndbøker, tekniske standarder og organisasjon, samt utredning og inspeksjon før godkjenning gis.

(2) Årsgebyret skal dekke det løpende virksomhetstilsyn med vedlikeholdsorganisasjon og flyverksted, samt fornyelse av godkjenningen.

(3) Gebyrsatser for godkjenning av vedlikeholdsorganisasjon og flyverksted:

<i>Kategori av vedlikeholdsorganisasjon/flyverksted</i>	<i>Utstedelse/godkjenning</i>	<i>Årsgebyr for virksomhetstilsyn</i>
1 – 10 personer	13.600	8.300
11 – 25 personer	22.500	15.200
26 – 50 personer	32.100 ⁱ	22.600
51 – 100 personer	42.700 ⁱ	31.100
101 – 200 personer	58.200 ⁱ	42.700
201 – 400 personer	77.600 ⁱ	59.500
401 – 600 personer	108.400 ⁱ	83.800
Over 600 personer	149.300 ⁱ	115.900

ⁱ Grunngebyr, eventuelt gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.

(4) For søknad om endring av gitt godkjenning betales gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.

(5) For virksomhetstilsyn av linjestasjoner og faste eller midlertidige baser i eller utenfor Norge, ut over hovedbase, betales gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.

(6) For søknad om opprettelse av fast eller midlertidig sekundærbase etter at godkjenning av vedlikeholdsorganisasjon/flyverksted er utstedt, betales gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.

§ 7. Gebyr for godkjenning av organisasjoner som utfører produksjon av flymateriell

(1) Gebyr for godkjenning av organisasjon som utfører produksjon av flymateriell, skal dekke kostnader ved bl.a. gjennomgåelse og godkjenning av driftshåndbøker, organisasjon, tekniske standarder, samt utredning og inspeksjon før godkjenning gis.

(2) Årsgebyret skal dekke det løpende virksomhetstilsyn med organisasjon som utfører produksjon samt fornyelse av godkjenning.

(3) Gebyrsatser for godkjenning av organisasjon som utfører produksjon:

<i>Kategori av produksjonsbedrift</i>	<i>Utstedelse/godkjenning</i>	<i>Årsgebyr</i>
1 – 10 personer	13.600	8.300
11 – 25 personer	22.500	15.200
26 – 50 personer	32.100 ⁱ	22.600
51 – 100 personer	42.700 ⁱ	31.100
101 – 200 personer	58.200 ⁱ	42.700
201 – 400 personer	77.600 ⁱ	59.500
401 – 600 personer	108.400 ⁱ	83.800
Over 600 personer	149.300 ⁱ	115.900

i Grunngebyr, eventuelt gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.

(4) For søknad om endring av gitt godkjenning betales gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.

§ 8. Gebyr for godkjenning av organisasjoner som utfører konstruksjon av flymateriell

(1) Gebyr for godkjenning av organisasjon som utfører konstruksjon av flymateriell, skal dekke kostnader ved bl.a. gjennomgåelse og godkjenning av driftshåndbøker, organisasjon, tekniske standarder, samt utredning og inspeksjon før godkjenning gis.

(2) Årsgebyret skal dekke det løpende virksomhetstilsyn med organisasjon som utfører konstruksjon av flymateriell, samt fornyelse av godkjenningen.

(3) Gebyrsatser for godkjenning av organisasjon som utfører konstruksjon av flymateriell:

<i>Kategori av konstruksjonsbedrift</i>	<i>Utstedelse/godkjenning</i>	<i>Årsgebyr for virksomhetstilsyn</i>
1 – 5 personer	8.800	6.100
6 – 10 personer	12.000	8.500
11 – 19 personer	17.000 ⁱ	11.900
20 – 29 personer	23.700 ⁱ	16.500
30 – 39 personer	30.800 ⁱ	21.500
40 – 49 personer	38.500 ⁱ	26.900
Over 50 personer	46.100 ⁱ	32.300

i Grunngebyr, eventuelt gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.

(4) For søknad om endring av gitt godkjenning betales gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.

§ 9. Gebyr for luftfartssertifikat og -bevis

(1) Gebyr for luftfartssertifikat og -bevis skal dekke Luftfartstilsynets kostnader til prøver og utstedelser.

(2) Gebyr for teoriprøve skal være Luftfartstilsynet i hende senest 3 uker før prøven skal avholdes (innen påmeldingsfristen).

(3) Fast gebyr eller grunngebyr for ferdighetsprøve (skill test) skal betales sammen med søknad om oppmelding til prøven.

(4) For personell ansatt i SAS og SAS Commuter betales samtlige gebyrer i forbindelse med prøver til sertifikat og bevis til luftfartsmyndigheten i det land som utsteder sertifikatet.

(5) Gebyrsatser for avleggelse av prøver

<i>Sertifikat eller kompetansebevis</i>	<i>Teoriprøve</i>	<i>Ferdighetsprøve/ Skill Test^{vi}</i>	<i>Ferdighets- kontroll/Prof. Check^{vi}</i>	<i>Dokument- utstedelse[*]</i>
Privatflygersertifikat, PPL	1.750	1.750 ⁱ	1.050	500
Trafikkflygersertifikat, CPL	4.900	4.900 ⁱ	3.500	500
Trafikkflygersertifikat, ATPL	7.000	7.000 ⁱ	4.900	500
Instrumentrettighet IR	3.500	3.500 ⁱ	2.100	500
Flymaskinistsertifikat FE	1.400 ⁱⁱ	3.500 ⁱ	2.100	500
Kabinsertifikat				500
Flytelefonistsertifikat RT	700	700 ⁱ		500
Enkeltfag – flygersertifikat, bevis og morseprøve	700			
Mørkeflyging				500
Instruktørrettighet		3.500 ⁱ	2.100	500
Klasserettighet, én-motors stempel.		1.750 ⁱ	^{iv}	500
Forlengelse av iht. 12-timer-regelen			^v	500
Klasse/typerettighet én-pilot fly/helikopter		3.500 ⁱ	ⁱⁱⁱ	500
Typerettighet fler-pilot fly/helikopter		ⁱⁱⁱ	ⁱⁱⁱ	500

<i>Sertifikat eller kompetansebevis</i>	<i>Teoriprøve</i>	<i>Ferdighetsprøve/ Skill Test^{vi}</i>	<i>Ferdighets- kontroll/Profi. Check^{vi}</i>	<i>Dokument- utstedelse[*]</i>
Utover én ferdighetskontroll pr. kalenderår			500	
Validering		3.500 ⁱ		500
Kontrollantautorisasjon		930	500	500
Bytte fra BSL-C til JAR-FCL				500
Øvrig saksarbeid som fører til nytt sertifikat/bevis/soloflygingsbevis/rettighet og duplikat ^{**}				500 ⁱ

i Grunngebyr, ev. gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.

ii Pr. fag.

iii Avhengig av sertifikattilknytning, se hhv. PPL, CPL, ATPL.

iv Som for ferdighetskontroll til PPL.

v Forlengelse ved saksbehandling foretatt i Luftfartstilsynet, kommer «øvrig saksarbeid som fører til nytt sertifikat/rettighet» i tillegg.

vi Ved partial pass betales 90% av relevant gebyr ved neste gjennomføring.

* Gjelder nyutstedelse, gjenutstedelse, utvidelse, forlengelse.

** Gjelder også for overføring av sertifikatmappe fra annet land.

(6) Gebyrsatser for avleggelse av tekniske prøver

<i>Sertifikat eller kompetansebevis</i>	<i>Teoriprøve</i>	<i>Praktisk prøve</i>	<i>Dokument- utstedelse[*]</i>
Flyteknisk sertifikat (ICAO), grunnutdanning, enkeltfag	500 ⁱⁱ		
Flyteknisk sertifikat (ICAO), faggruppeutdanning		4.200 ⁱ	500
Flytelefonisertifikat for flyteknikere		1.050 ⁱ	
Autorisasjonssveising, pr. prøve ⁱⁱⁱ		2.100 ⁱ	500
Spesialtillatelse for vedlikeholdsarbeid på luftfartøy (SPS/SPM)		1.400 ⁱ	500
Vedlikeholdssertifikat for luftfartøy, JAR-66/Part 66, grunnutdanning, enkeltfag	500 ⁱⁱ		
Vedlikeholdssertifikat for luftfartøy, JAR-66/Part 66, kategori ^{iv}		4.200 ⁱ	500
Vedlikeholdssertifikat for luftfartøy, JAR-66/Part 66 underkategori ^{**}		4.200 ⁱ	500
Validering		2.100 ⁱ	500
Omprøver i teori eller praktisk prøve til vedlikeholdssertifikat for Luftfartøy, JAR-66/Part 66, kategori og underkategori samt ICAO flyteknikersertifikat		2.100	
Øvrig saksarbeid som fører til nytt sertifikat/bevis/rettighet/duplikat			500

i Grunngebyr, ev. gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.

ii Pr. fag.

iii I tillegg kommer ev. honorar til godkjent kontrollorgan

iv Gjelder utstedelse av sertifikat uten underkategori.

* Gjelder nyutstedelse, gjenutstedelse, utvidelse, forlengelse eller duplikat.

** Gjelder for luftfartøytype.

(7) Når kombinert prøve avlegges, betales bare ett gebyr for prøven. Det høyeste gebyr betales.

(8) Det betales gebyr for kun én dokumentutstedelse:

- når flere utvidelser samtidig knytter seg til samme sertifikat/bevis;
- når fornyelse, forlengelse og utvidelse (klasse/typebevis) gjennomføres samtidig og knytter seg til samme sertifikat/bevis;
- ved samtidig fornyelse/forlengelse av flere sertifikat og/eller bevis;

(9) Gebyr for ferdighetsprøve (skill test) og praktisk prøve til flyteknikersertifikat omfatter ikke utgifter til å fremskaffe luftdyktig og behørig utrustet og bemannet luftfartøy eller syntetisk flygetrener eller til nødvendig verkøy og materialer. Søker sørger selv for avtale om og betaling for dette.

(10) Ferdighetsprøve (skill test) og praktisk prøve avholdes på norsk oppflygingsplass, som kunngjort i AIC N, og til avtalt tid. Når særlige grunner tilsier det, kan Luftfartstilsynet fravike denne hovedregel. I slike tilfeller betaler søker et gebyr etter regning ut over grunngebyret etter § 9 femte ledd, for å dekke tilleggskostnader fravikert medfører.

I de tilfeller ferdighetsprøve (skill test) eller praktisk prøve avholdes utenfor Norge, gjelder bestemmelsen i § 1 niende ledd.

(11) Ved forgjeves fremmøte når ferdighetsprøve (skill test) og praktisk prøve er berammet, men ikke kan avholdes på grunn av omstendigheter som Luftfartstilsynet ikke kan lastes for, betales gebyr etter § 9 femte eller sjette ledd, eventuelt etter tiende ledd.

(12) Teoriprøve avholdes på faste eksamenssteder og til fastsatte tider, som kunngjort i AIC N. Etter skriftlig søknad, og når særlige grunner tilsier det, kan Luftfartstilsynet fravike fastsatt eksamenstid. I slike tilfeller beregnes et tillegg på kr 730 pr. enkeltfag ut over fast gebyr etter § 9 femte eller sjette ledd.

(13) Gebyr som er betalt for prøve som ikke gjennomføres, kan ikke kreves tilbakebetalt med mindre avlysningen skyldes Luftfartstilsynet.

(14) Ved oppmelding til ny prøve/eksamen etter at samme prøve/eksamen tidligere ikke er bestått eller gjennomført, må nytt gebyr betales.

(15) Ved avholdelse av en Bridge – eksamen betales gebyr som til full teoriprøve avhengig av sertifikattilknytning.

(16) Gebyrsatser for flygeledere

<i>Sertifikat eller kompetansebevis</i>	<i>Sertifiseringsprøve</i>	<i>Rettighetsprøve</i>	<i>Dokumentutstedelse</i>
Flygeledersertifikat	7.000	4 900	500
Elevbevis		1.750	
Øvrig saksarbeid som fører til nytt sertifikat/bevis/rettighet og duplikat			500 ⁱ

i Grunngebyr, ev. gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.

§ 10. Gebyr for utdannings- og skoletillatelser

(1) Gebyr for å utstede tillatelse til utdanningsvirksomhet og skole skal dekke kostnadene ved bl.a. gjennomgåelse og godkjenning av dokumentasjon av faginnhold og sammensetning, studieplan, utredning og eventuelt inspeksjon før tillatelse gis.

(2) Årsgebyret skal dekke det løpende virksomhetstilsyn med utdanningsvirksomheten eller skolen og forlengelse av utdannings- eller skoletillatelsen.

(3) Gebyrsatser for utdannings- og skoletillatelser:

<i>Utdannings- og skoletillatelser</i>	<i>Utstedelse/Autorisasjon</i>	<i>Årsgebyr for virksomhetstilsyn</i>
Registrert lærested (RF) – ikke-ervertmessig luftfartsskole: PPL-A og PPL-H og flytelefonisertifikat(R/T)	5.100	2.550
Flygertreningsorganisasjon (FTO) – ervertmessig luftfartsskole: PPL-A, PPL-H, flytelefonisertifikat (R/T), CPL-A, CPL-H, Instrumentrettighet (IR) og Instruktørrettighet (FI)	51.000 ⁱ	25.500
Flygertreningsorganisasjon (FTO) – ervertmessig luftfartsskole: Nye utdanningsprogram	10.200 ⁱ	
Type treningsorganisasjon (TRTO) – ervertmessig luftfartsskole: Type- og klasserettigheter	51.000 ⁱ	25.500
Type treningsorganisasjon (TRTO) – ervertmessig luftfartsskole: Nye ype- og klasserettigheter	10.200 ⁱ	
Teorikurs til trafikkflygersertifikat: ATPL-A og ATPL-H	10.200 ⁱ	
Godkjenning av klasse-/typeutdanning for utvidelse av flygersertifikat	10.200 ⁱ	
Undervisningsprogram hvor syntetisk flygetrener på lavere nivå enn JAR-STD 1A/H og JAR-ATD 2A/H inngår ved godskriving av instrumentbacketid	ii	ii
Godkjenning av flyteknisk typerkurs og faggruppeutdanning	10.200 ⁱ	
Godkjenning av flyteknisk utdanningsprogram (BSL-JAR 147/Part 147)	51.000 ⁱ	25.500
Godkjenning av institusjon for utdanning av flygeledere	51.000 ⁱ	25.500
Godkjenning av nye treningsprogram for allerede godkjente institusjoner for utdanning av flygeledere	10.200	
Godkjenning av enhet som sertifiseringsenhet for utdanning av flygeledere	51.000 ⁱ	25.500
Godkjenning av enhetsspesifikt treningsprogram for utdanning av flygeledere	10.200	

- i Grunngebyr, ev. gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.
- ii Gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.

(4) For søknad om endring av gjeldende rettigheter til et høyere kvalifikasjonsnivå og/eller nytt område, betales gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.

§ 11. Gebyr for godkjenning av syntetiske flygetrener

(1) Gebyr for godkjenning av og tilsyn med praktisk utdanning med syntetisk flygetrener skal dekke kostnadene ved bl.a. kontroll av flygetrener og treningsprogrammer, evaluering og godkjenning av dokumentasjon og utførte tester og eventuell besiktelse før godkjenning gis. Gebyret dekker godkjenning og tilsyn som foretas av en felles skandinavisk simulatorgruppe i regi av Det Skandinaviske Tilsynskontor (STK) som igjen opptrer på vegne av luftfartsmyndighetene i Norge, Sverige og Danmark i slike saker.

(2) Gebyr for godkjenning av og tilsyn med flygesimulatorer og avanserte syntetiske flygetrener fastsettes av norsk luftfartsmyndighet etter felles skandinaviske satser.

(3) Innbetaling av grunngebyr skjer samtidig med søknaden om godkjenning til den skandinaviske luftfartsmyndigheten som ivaretar innkreving og fakturering. Årsgebyr blir utfakturert en gang pr. år. Gebyret fastsettes i det lands valuta som har påtatt seg fakturerings- og innkrevingfunksjonen på vegne av STK og den skandinaviske simulatorgruppen.

(4) Fellesskandinaviske gebyrsatser for godkjenning av og tilsyn med syntetiske flygetrener:*

Type av syntetisk flygetrener*	Utstedelsesgebyr i SEK	Årsgebyr i SEK
Flysimulator	i	132.900
Variant av flysimulator	i	66.300

- i Gebyr etter regning.

* Gebyr innkreves og faktureres p.t. av Luftfartsverket i Sverige.

(5) Flygetrener av lavere kategori enn nivå 6 og 7 omfattes ikke av ordningen med felles skandinavisk godkjenning og tilsyn, og godkjennes bare dersom den inngår i et undervisningsprogram, jf. § 10 tredje eller fjerde ledd.

§ 12. Gebyr for lisens/Air Operator's Certificate (AOC) og driftstillatelse til ervervsmessig luftfartsvirksomhet

(1) Gebyr for å utstede lisens/AOC og driftstillatelse til ervervsmessig luftfartsvirksomhet skal dekke kostnader ved bl.a. gjennomgåelse og godkjenning av dokumentasjon av forretningsplan, økonomi og finansiering, organisasjon, vedlikeholdsordning, tekniske og operative standarder, utredning og inspeksjon før lisens og/eller driftstillatelse gis.

(2) Årsgebyret dekker kostnader ved løpende virksomhetstilsyn med selskapet, eventuelt med inspeksjon, og fornyelse av lisens/AOC og/eller driftstillatelse, samt vedlikeholdsordning.

(3) Lisens/AOC/drifstillatelse gjelder bare for den operatør den er utstedt til.

(4) Gebyret for et selskap beregnes ut fra vekt-kategorien for selskapets tyngste fartøyer.

(5) For selskaper som har både AOC/lisens og driftstillatelse betales bare ett gebyr, gebyret for AOC/lisens. Gebyrsatser for lisens/AOC/drifstillatelse:

Fartøy kategori og vekt-klasse	Utstedelse av AOC	Årsgebyr for AOC	Utstedelse av drifstillatelse	Årsgebyr for drifstillatelse
VFR, opptil 2.000 kg	26.100	20.900	10.500	5.200
VFR: 2.001 – 5.700 kg	36.600	31.400	15.700	7.900
VFR, 5.701 – 10.000 kg	52.300	41.800	20.900	10.500
IFR, opptil 2.000 kg	78.400	67.900	36.600	15.700
IFR, 2.001 – 5700kg ⁱ	104.600	88.800	62.700	31.400
IFR, 5.701 – 10.000 kg ⁱ	156.900	136.000	104.600	47.000
IFR, 10.001 – 30.000 kg ⁱ , under 10 fartøyer	418.200	313.700	156.900	78.400
IFR, 10.001 – 30.000 kg ⁱ , 10 fartøyer eller flere	1.568.300	1.045.500	209.100	104.600
IFR, 30.001 – 100.000 kg ⁱ , under 10 fartøyer	1.568.300	1.045.500		
IFR, 30.001 – 100.000 kg ⁱ , 10 fartøyer eller flere	3.659.300	3.136.500		
IFR, 100.001 og tyngre ⁱ , under 10 fartøyer	3.659.300	3.136.500		
IFR, 100.001 og tyngre ⁱ , 10 fartøyer eller flere	7.841.300	6.795.800		

- i) for utstedelse av AOC og drifstillatelse er dette et grunngebyr, ev. gebyr etter regning, jf. §1 syvende ledd bokstav b.

(6) Dersom det samtidig søkes om tillatelse for flere av kategoriene i § 12 fjerde ledd, betales kun gebyr etter

den kategori som gir høyest gebyr etter det totale antall luftfartøy.

(7) For søknad om endring i gitt tillatelse betales gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b. Det betales likevel ikke gebyr når et selskap foretar utskifting av et fartøy til et annet av samme type.

(8) For søknad om endring av gitt driftstillatelse til nye driftsarter betales gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.

(9) For virksomhetstilsyn av linjestasjoner og faste eller midlertidige baser i eller utenfor Norge, ut over hovedbase, betales gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.

(10) For søknad om opprettelse av linjestasjoner og faste eller midlertidige baser ut over hovedbase etter at lisens/AOC/driftstillatelse er utstedt, betales gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.

(11) For søknad om tillatelse til transport av farlig gods betales gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b. Et grunngebyr på kr 730 betales sammen med søknaden. Det samme gjelder for enkeltsøknad om dispensasjon fra bestemmelsene i BSL D 1–7 pkt. 8 eller BSL JAR OPS 1–3 kapittel (subpart) R vedr. transport av farlig gods.

§ 13. Gebyr for konsesjon og teknisk/operativ godkjenning av flyplasser

(1) Gebyr for søknad om konsesjon til å anlegge, drive og inneha flyplass og for søknad om dispensasjon fra krav om konsesjon, jf. Luftfartsloven § 7–5 annet ledd, skal dekke kostnadene som behandling av søknad og utstedelse av rettighetsdokumenter medfører. Det må betales gebyr selv om søknaden ender med avslag.

Fornyelsesgebyret skal dekke kostnadene ved fornyelse av konsesjon.

For søknad om å få utvide gitt konsesjon til landingsplass til ikke allmenn bruk til å gjelde konsesjon for landingsplass til allmenn bruk betales gebyr som for ny søknad om konsesjon. Ved skifte av eier betales gebyr som for søknad om konsesjon.

(2) Gebyrsatser for søknad om konsesjon for flyplasser:

<i>Kategori av flyplass</i>	<i>Utstedelse</i>	<i>Fornyelse</i>
Søknad om konsesjon for flyplass til allmenn bruk	57.100	28.600
Søknad om konsesjon for flyplass til ikke allmenn bruk	14.100	7.000

Gebyr for søknad om dispensasjon fra krav om konsesjon er kr 5.000,–.

(3) Gebyr for teknisk/operativ godkjenning av flyplass skal dekke kostnadene ved bl.a. gjennomgåelse av dokumentasjon og inspeksjon før godkjenning gis. Årsgebyret skal dekke Luftfartstilsynets løpende virksomhetstilsyn med flyplasser, herunder rutinemessige inspeksjoner, samt fornyelse av teknisk/operativ godkjenning.

(4) Gebyr for godkjenning av flyplassjef skal dekke kostnadene ved gjennomgang og utstedelse av dokumenter og gjennomføring av godkjenningssamtale.

(5) Gebyrsatser for teknisk/operativ godkjenning av flyplasser:

Gruppering av flyplasser:

Gruppe 1: Flyplass som har minst én rullebane med instrumentlandingsssystem i kategori II eller III.

Gruppe 2: Flyplass som har minst én rullebane med instrumentlandingsssystem i kategori I.

Gruppe 3: Flyplass som ikke kommer i gruppe 1 eller 2, og som har trafikk med luftfartøy med største tillatte startmasse (MTOW) 5.700 kg eller over, eller er godkjent med 10 passasjerer eller flere.

Gruppe 4: Flyplass som ikke kommer i gruppe 1, 2 eller 3 og som har en eller flere av følgende aktiviteter:

- Flyging i samsvar med instrumentflygereglene
- Luftrutetraffikk
- Flyging med landfly med betalende passasjerer
- Hoved- eller sekundærbase ervervsmessig luftfartsforetak med landfly eller helikopter.

Gruppe 5: Flyplass som ikke kommer i gruppe 1, 2, 3 eller 4.

Gruppe 6: Flyplass for flyging på kontinentalsokkelen.

<i>Gruppe av flyplass</i>	<i>Utstedelse</i>	<i>Årsgebyr for tilsyn</i>
Flyplass gruppe 1	1.318.100 ⁱ	878.700
Flyplass gruppe 2	439.400 ⁱ	219.700
Flyplass gruppe 3	109.900 ⁱ	54.900
Flyplass gruppe 4	54.900 ⁱ	13.200
Flyplass gruppe 5	6.000 ⁱ	730
Flyplass gruppe 6	ii	ii

i Grunngebyr, ev. gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.

ii Gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.

a) Gebyrsatsen for godkjenning av flyplassjef er kr 5.230

(6) For søknad om å få endret teknisk/operativ godkjenning av flyplass til en annen gebyrgruppe eller andre endringer i godkjenningvilkårene betales gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd, punkt b. Grunngebyret er i dette tilfellet forskjellen mellom satsene i gebyrgruppene, jf. § 13 femte ledd. For søknad om andre endringer i gjeldende rettigheter betales gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.

(7) Når Luftfartstilsynet finner det påkrevd med særskilt inspeksjon av flyplass ut over rutinemessig inspeksjon,

betales gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.

(8) Ved fornyelse av godkjenning av flyplassjef som innebærer ny godkjenningssamtale betales gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b. Fornyelse av godkjenning av samme person som ikke innebærer ny godkjenningssamtale inngår i årsgebyret for tilsyn.

§ 14. Gebyr for tilsyn med lufttrafikkteneste

(1) Gebyr for godkjenning av lufttrafikktenesten skal dekke kostnader ved bl.a. tilsyn, gjennomgåelse av dokumentasjon, kontroll av lufttrafikktenesten, evaluering og utførte tester før eventuelt godkjenning gis.

(2) Årsgebyret skal dekke kostnader ved løpende virksomhetstilsyn med lufttrafikktenesten, eventuelt inspeksjon og fornyelse av godkjenning.

(3) Gebyrsatser for tillatelse:

<i>Kategori av lufttrafikkteneste</i>	<i>Godkjenning</i>	<i>Årsgebyr</i>
Kategori A: Kontrollsentral m/u innflygingskontrollsektor. Kontrolltårn m/innflygingskontrollteneste. Oslo Lufthavn Gardermoen	222.200	169.900
Kategori B: Kontrolltårn u/innflygingskontrollteneste. AFIS enheter.	117.600	65.400

(4) For oppgradering fra AFIS til flygekontrollteneste betales gebyr lik differansen mellom de to kategoriene.

§ 15. Gebyr for tilsyn med flynavigasjonstjeneste og kontrollflytjenester

(1) Gebyr for godkjenning av flynavigasjonstjeneste skal dekke kostnadene ved bl.a. gjennomgåelse av dokumentasjon, samt utredning og inspeksjon før godkjenning gis. Årsgebyret skal dekke Luftfartstilsynets løpende virksomhetstilsyn med flynavigasjonstjenester, herunder rutinemessige inspeksjoner.

(2) Gebyrsatser for adgangskontroll av flynavigasjonsutstyr (CNS/ATM) og tilsyn med flynavigasjonstjenester inkluderer driftsrelaterte oppgraderinger av utstyr i bruk.

(3) Gebyrsatser for godkjenning av og tilsyn med navigasjonstjenester:

<i>Type flynavigasjonsutstyr</i>	<i>Utstedelse</i>	<i>Årsgebyr for tilsyn</i>
	13.200 ⁱ	6.600
Peiler VDF og/eller UDF (pr. anlegg)		
NDB/lokator (pr. anlegg)	13.200 ⁱ	6.600
DVOR eller CVOR og DME (pr. installasjon)	39.600 ⁱ	19.800
Kommunikasjonssentral	39.600 ⁱ	*
Langtidslagringsmedia	13.200 ⁱ	*
Kontroll, monitor, info system	39.600 ⁱ	*
Fremvisersystem	39.600 ⁱ	*
Kontrolltårn m/u innflygingskontrollteneste, AFIS enheter	48.200 ⁱ	24.100
LLZ og/eller MRK/DME (pr. installasjon)	65.900 ⁱ	32.900
Radar (pr. sensor)	131.800 ⁱ	65.900
ILS, kategori I	131.800 ⁱ	65.900
ILS, kategori II/III	263.700 ⁱ	131.800
Kontrollsentral	439.400 ⁱ	219.700

i Grunngebyr, ev. gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.

* Årsgebyr for kontrolltårn m/u innflygingskontroll og AFIS-enheter inkluderer kommunikasjonssentral, langtidslagringsmedia, kontroll-, monitor-, info- og fremvisersystem.

(4) For søknad om teknisk godkjenning av flynavigasjonsutstyr og endring av gitt godkjenning betales gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.

(5) Gebyrsatser for kontroll og tilsyn med kontrollflytjenester. Gebyret skal dekke inspeksjon, dokumentkontroll, utstedelser og fornyelse av kontrollflytjenester.

	<i>Adgangskontroll</i>	<i>Årsgebyr</i>
Kontrollflytjenester	26.700 ⁱ	10.800

i Grunngebyr, ev. gebyr etter regning, jf. § 1 syvende ledd bokstav b.

§ 16. Gebyr for tilsyn og sikkerhetsgodkjenning: lufthavner, selskaper mv. (security-tilsyn)

(1) Gebyr for tilsyn og sikkerhetsgodkjenning skal dekke kostnadene ved bl.a. gjennomgåelse av dokumentasjon og inspeksjon før godkjenning gis. Årsgebyret skal dekke Luftfartstilsynets løpende virksomhetstilsyn med innehaver av godkjenning, herunder rutinemessige inspeksjoner, samt fornyelse av godkjenning.

(2) Gebyrsatser for tilsyn og sikkerhetsgodkjenning av:

<i>Tilsynsobjekt</i>	<i>Kategori</i>	<i>Utstedelse</i>	<i>Årsgebyr</i>
Lufthavn	mer enn 10 mill. passasjerer	255.000 ⁱ	127.500
	1–10 mill. passasjerer	127.500 ⁱ	63.750
	mindre enn 1 mill. passasjerer	51.000 ⁱ	25.500
Fraktselskap	3 eller flere kontorer*	51.000 ⁱ	25.500
	2 kontorer*	40.800 ⁱ	20.400
	1 kontor*	20.400 ⁱ	10.200
Luftfartsselskap	mer enn 100 ansatte	102.000 ⁱ	51.000
	mindre enn 100 ansatte	51.000 ⁱ	25.500
Postselskap		51.000 ⁱ	25.500
Utdanningsinstitusjon		51.000 ⁱ	25.500
Myndighetssertifisering av enkeltpersoner		510	
Vandelskontroll av enkeltpersoner		510	

i Grunngebyr, ev. gebyr etter regning, jf. §1 syvende ledd bokstav b.

* kontor eller sted.

§ 17. *Gebyr for medisinske tjenester*

(1) Gebyr for medisinske tjenester skal dekke kostnader for sivile medisinske undersøkelser ved det nasjonale flymedisinske senter ved Flymedisinsk Institutt på Blindern i Oslo (FMI). I tillegg skal gebyret bidra til å dekke kostnader til administrasjon av Luftfartstilsynets flymedisinske seksjon.

(2) Gebyrtabeller for medisinske tjenester:

<i>Type undersøkelse</i>	<i>Trafikkflyger Legeattest klasse 1</i>	<i>Privatflyger Legeattest klasse 2</i>	<i>Flygeleder Legeattest</i>
Spesialistundersøkelse	5.090	3.050	5.090
Enkel fornyelse	1.830	1.540	1.830

<i>Annet luftfartspersonell</i>	<i>Søknadsskjema for legeattest til luftfartssertifikat, legerklæring generell flymedisinsk undersøkelse</i>
<i>Legeattest</i>	
Kabinbesetningsmedlem	1.560
Personell i brann- og havaritjenesten	1.560
Besetningsmedlem på luftfartøy utstyrt for pasienttransport	1.560
Seilflyger, fører av fri ballong, fører av mikrofly	1.560
Flytekniker	1.560
<i>Enkeltundersøkelser</i>	
Otorhinolaryngologisk undersøkelse hos spesialist i øre- nese-halssykdommer, fastsatt skjema	1.010
Oftalmologisk undersøkelse hos spesialist i øyesykdommer, fastsatt skjema	1.010
Øvrige spesialistundersøkelser	1.010
EKG	300
Arbeids-EKG	1.010
Audiogram	300
Lungefunksjonsundersøkelse	300
<i>Laboratorieprøver</i>	
– inntil 5 analyser	300
– inntil 10 analyser	500
– mer enn 10 analyser	180

(3) For hver legeattest klasse 1 som ekspederes av flymedisinsk seksjon etter undersøkelse hos andre oppnevnte flyleger enn ved FMI, skal det betales et tilleggsgebyr kr 210,–. For utstedelse av legeattest for flygeleder etter undersøkelse hos andre oppnevnte flyleger enn ved FMI, skal det betales et tilleggsgebyr kr 210,–.

§ 18. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2005. Fra samme tid oppheves forskrift 31. august 2004 nr. 1232 om gebyr for luftfartens offentlige forretninger (Gebyrregulativet).

16. des. Nr. 1704 2004**Forskrift om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og i Skagerrak i 2005.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 16. desember 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9, § 11, § 13 og § 25 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 23. desember 2004.

*Kap. I. Forbud, kvoter og definisjoner mv.***§ 1. Forbud**

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande sild i 2005.

§ 2. Totalkvote

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy som omfattes av bestemmelsene i denne forskrift fiske og lande inntil 161.152 tonn sild i Nordsjøen sør for 62° N, avgrenset i øst av en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr. Av dette kvantum kan inntil 50.000 tonn fiskes i EU-sonen.

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy som omfattes av bestemmelsene i denne forskrift fiske og lande inntil 12.804 tonn sild i Skagerrak utenfor 4 nautiske mil av de svenske og danske grunnlinjene. Skagerrak er avgrenset i vest av en rett linje gjennom Hanstholm fyr til Lindesnes fyr, og i sør av en rett linje gjennom Skagen fyr til Tistlarna fyr.

Av den norske kvoten på 12.804 tonn i området som nevnt i annet ledd, kan inntil 6.402 tonn fiskes i området som nevnt i første ledd.

§ 3. Gruppekvote ringnotgruppen

Uten hensyn til forbudet i § 1, kan fartøy med ringnottillatelse som nevnt i § 7 første ledd nr. 1 fiske 128.760 tonn. Av dette kvantum kan følgende kvanta fiskes i nedenfor nevnte områder:

- 1) Utenfor grunnlinjene i Nordsjøen, inntil 119.545 tonn.
- 2) Utenfor to nautiske mil fra grunnlinjene i Skagerrak, inntil 9.216 tonn.

Fartøy som nevnt i § 7 første ledd nr. 2 og nr. 3 kan fiske inntil 8.219 tonn. Av dette kvantum kan følgende kvanta fiskes i nedenfor nevnte områder:

- 1) Utenfor grunnlinjene i Nordsjøen, inntil 7.631 tonn.
- 2) Utenfor to nautiske mil fra grunnlinjene i Skagerrak, inntil 588 tonn.

§ 4. Gruppekvote trålgruppen

Uten hensyn til forbudet i § 1, kan fartøy med tråltillatelse som nevnt i § 11 fiske inntil 11.281 tonn i området som nevnt i § 2 første ledd.

Av kvantumet fastsatt i første ledd kan inntil 6.000 tonn fiskes i et direktefiske fra 1. januar 2005.

Kvantumet fastsatt i første ledd inkluderer også bifangster av sild som tas i forbindelse med utøvelse av industritrålfisket.

Dersom beregnet kvantum sild bifangst i industritrålfisket blir mindre enn det avsatte kvantum, kan Fiskeridirektoratet etter 1. oktober 2005 benytte det resterende kvantum i direktefiske for å sikre at gruppekvoten blir oppfisket.

§ 5. Gruppekvote kystfartøygruppen

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan fartøy i kystfartøygruppens gruppe I fiske inntil 12.892 tonn i områdene nevnt i § 2.

Fartøy med adgang til å delta i gruppe I i kystfartøygruppens fiske etter sild sør for 62° N i 2005, kan fiske og lande innenfor en kvote på 12.692 tonn nordsjø-sild.

Fartøy med adgang til å delta i gruppe II eller med garn i kystfartøygruppens fiske etter sild sør for 62° N i 2005, kan fiske og lande innenfor en avsetning på 200 tonn nordsjø-sild.

§ 6. Definisjoner

Med «fiske og lande» forstås i denne forskrift at vedkommende fartøy som har adgang til å delta, tar utseiling til feltet, fisker med eget redskap og fører selv fangsten til fiskemottaket. Landing omfatter lossing og utstedelse av pliktig landings- eller sluttseddel.

For fartøy som ikke selv kan føre fangst, for fartøy som må låssette eller som deltar i et eventuelt låssettingsfiske, skjer landing ved opptak fra lås/pose i sjøen til førings-/kjøperfartøy. Ved opptak veies kvantumet, og førings-/kjøperfartøy og fisker utsteder pliktig landings- eller sluttseddel.

Med «lastekapasitet» forstås i denne forskrift fartøyets samlede lastekapasitet regnet ut fra de rom og tanker som kan nyttes til føring av løsført fangst. Fryserom som også kan nyttes til løsført råstoff regnes med i fartøyets lastekapasitet for løsført fangst. 10 hl svarer til 1 m³ lasteromsvolum etter denne forskrift.

Med «partråling» forstås i denne forskrift at fartøyene i partrållag må fiske med samme redskap, og dra med inntil 2 wirer i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling i henhold til denne forskrift.

Kap. II. Ringnotgruppen

§ 7. Vilkår for deltakelse

Følgende fartøy kan delta i fisket:

- 1) Fartøy med ringnottillatelse.
- 2) Ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker, og med lastekapasitet på 1.500 hl eller mindre som hadde adgang til å delta i SUK-gruppen i fisket utenfor grunnlinjene etter nordsjøisild, skagerraksild, makrell i Nordsjøen eller makrell nord for 62° N i minst ett av årene 2002, 2003 eller 2004 innenfor ringnotgruppen.
- 3) Ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker, og med lastekapasitet på 1.500 hl eller mindre som fikk adgang til å delta etter Fiskeridepartementets forskrift 1. juni 1992 nr. 425 om adgang til å delta i makrellfisket og nordsjøisildfisket for eiere av fartøy mellom 70 og 90 fot i 1992, dersom de hadde adgang til å delta i SUK-gruppen i fisket utenfor grunnlinjene etter nordsjøisild eller makrell i minst ett av årene 2002, 2003 eller 2004 innenfor ringnotgruppen.

§ 8. Fartøykvote

Ringnotfartøy som har adgang til å delta, tildeles fartøykvoter innenfor de respektive gruppekvoter for Nordsjøen og Skagerrak med følgende basiskvoter:

1.500 hl +	40% av konsesjonskapasiteten fra	0 – 4.000 hl
	30% av konsesjonskapasiteten fra	4.000 – 6.000 hl
	20% av konsesjonskapasiteten fra	6.000 – 10.000 hl
	10% av konsesjonskapasiteten over	10.000 hl

Kvotene til det enkelte fartøy i Nordsjøen og Skagerrak fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktor en får ved å dividere de respektive gruppekvoter med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

For ringnotfartøy som nevnt i § 7 nr. 2 og 3 nyttes faktisk lasteromskapasitet, maksimalt 1.500 hl i basiskvote, som grunnlag for utregning av fartøykvotene.

Basiskvoten blir omregnet slik at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilo).

§ 9. Utskifting av fartøy

Eier av fartøy som fyller vilkårene i § 7 nr. 2 og 3 kan ved utskifting av fartøy etter søknad gis adgang til deltakelse i fisket med erstatningsfartøy. Slik tillatelse medfører at adgangen til å delta med utskiftningsfartøyet bortfaller.

Søknad om adgang til å delta i fisket etter denne paragraf sendes Fiskeridirektoratets regionkontor.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 10. Salg av fartøy

Ved salg av fartøy som har deltatt i fisket i medhold av § 7 nr. 2 eller 3, kan ny eier etter søknad gis adgang til å delta.

Adgangen for ny eier til å delta i fisket etter nordsjøisild medfører at selgers adgang til å delta bortfaller.

Søknad om adgang til å delta i fisket etter denne paragraf sendes Fiskeridirektoratets regionkontor.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kap. III. Trålgruppen

§ 11. Vilkår for deltakelse

Fartøy med nordsjøtrål- eller industritråltillatelse kan delta.

§ 12. Bifangst i industritrålfiske

Industritrålfangster kan inneholde bifangster av sild med inntil 20% i vekt av hele fangsten om bord og ved landing.

Ved fiske etter tobis med trål med en maskevidde mindre enn 16 mm er det likevel ikke tillatt å ha mer enn 10% sild regnet i vekt av hele fangsten om bord og ved landing.

Fiskeridirektoratet kan endre bifangstprosenten i første og andre ledd dersom utviklingen i fisket gjør dette nødvendig.

§ 13. Fartøykvote ved direkte sildefiske

Deltakende fartøy kan fiske på fartøykvoter. Fartøyenes fartøykvote blir utregnet på følgende måte:

Det etableres en basiskvote for hvert enkelt fartøy etter følgende nøkkel:

50 tonn +	50% av bruttotonnasje fra	0 – 100
	40% av bruttotonnasje fra	101 – 200
	30% av bruttotonnasje fra	201 – 300

20% av bruttotonnasje fra	301 – 400
10% av bruttotonnasje fra	401 – 600

Fartøykvoten til det enkelte fartøy framkommer ved å multiplisere basiskvoten for vedkommende fartøy med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten med summen av basiskvotene.

Ved beregning av fartøyets basiskvote gjelder tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis utstedt senest 31. desember 2001, eventuelt fartøyets tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis etter foretatt utskifting eller ombygging i overensstemmelse med utskifting/ombyggingstillatelse gitt senest samme dato. Ved eierskifte nyttes bruttotonnasje pr. nevnte tidspunkt for det fartøy reder hadde konsesjon på ved årets begynnelse eller tidligere.

Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

§ 14. Partråling

Uten hensyn til forbudet i § 20 kan to fartøy som partråler fordele kvantumet på de samme to fartøy ved levering på følgende vilkår:

- 1) Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag i Bergen før partråling startes, og
- 2) fangst som tas i forbindelse med partråling skal deles med minimum 20% av fangsten pr. landing til det ene fartøyet, og
- 3) ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag. Oppgavene skal angi hvilke to fartøy som har partrålt, og
- 4) et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn ett annet fartøy i løpet av 2005.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som påmeldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kap. IV. Kystfartøygruppen

§ 15. Vilkår for deltakelse

Fartøy som fyller vilkårene for adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter sild sør for 62° N i 2005, kan delta.

§ 16. Fartøykvote

Deltakende fartøy i gruppe I kan fiske følgende kvanta sild:

Fartøylengde (største lengde)	Kvotefaktor	Fartøykvote
under 7,0 meter	1	12
7,0 – 7,99 meter	2	24
8,0 – 8,99 meter	3	36
9,0 – 9,99 meter	4	48
10,0 – 10,99 meter	5	60
11,0 – 11,99 meter	6	72
12,0 – 12,99 meter	7	84
13,0 – 13,99 meter	8	96
14,0 – 14,99 meter	9	108
15,0 – 15,99 meter	10	120
16,0 – 16,99 meter	11	132
17,0 – 17,99 meter	12	144
18,0 – 18,99 meter	13	156
19,0 – 19,99 meter	14	168
20,0 – 20,99 meter	15	180
21,0 – 21,35 meter	16	192

Fartøy i gruppe II kan fiske og lande inntil 5 tonn.

Fartøy i gruppe II som deltar med garn kan fiske og lande inntil 10 tonn.

§ 17. Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Fartøy som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2002, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

§ 18. Anvendelse av fangst

Fartøy som deltar i kystfiske kan bare fiske til konsum eller agn.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan etter søknad gi tillatelse til oppmaling av hele eller deler av fangsten dersom sild av kvalitetsmessige grunner ikke kan anvendes til konsum eller agn.

Kap. V. Fellesbestemmelser

§ 19. Særskilt turkvoteregulering

Fartøy som deltar med hjemmel i § 7 nr. 2 eller 3 eller som deltar med hjemmel i § 15, er begrenset av en kvote på 150 tonn losset kvantum pr. tur.

Leveringer over 150 tonn losset kvantum pr. tur vil bli inndratt og belastet fartøyets eventuelle gjenstående kvote.

§ 20. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om enhetskvoter, rederikvoter, eller andre spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskiftning av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til femte ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og landet i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskiftning av et annet fartøy.

Ved utskiftning av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskiftning gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

Det kvantum som eier av fartøy i gruppe II har fisket og levert kommer til fradrag på fartøykvoten ved en eventuell deltakelse i gruppe I.

§ 21. Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd gi midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy i fisket. Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder at høvedsmannen samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet. Det må nyttes leiefartøy fra samme fartøygruppe.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 22. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av annet fartøy.

Uten hensyn til forbudet i første ledd er det likevel tillatt med overføring av fangst dersom vedkommende fisker med fartøyet befinner seg på feltet på opptakstidspunktet, deltar i fisket i ringnotgruppen, trålgruppen eller i gruppe I i kystfartøygruppen og er utrustet, egnet og bemannet for fisket. Det er likevel ikke tillatt med overføring av fangst som er tatt om bord.

§ 23. Bifangst av makrell

Sildefangster kan inneholde bifangster av makrell med inntil 10% i vekt av fangsten om bord eller av landet fangst.

§ 24. Dumping og neddreping

Det er forbudt å slippe fangst som er død eller døende og å kaste ut fangst eller fiskeavfall.

Er sild forsettlig eller uaktsomt dumpet, eller er det på andre måter forårsaket neddreping av sild, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkorting av kvoten. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra forbudet i første ledd, eller påby opptak av fangst.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 25. Stopp i fisket

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten, områdekvoten eller den enkelte gruppekvote er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket hele kvoten.

Fartøy som fisker i gruppe II og fartøy som fisker med garn kan fortsette fisket selv om det innføres stopp i fisket for kystfartøygruppen.

§ 26. Omregningsfaktorer for sjølprodusert sild

Ved sildefiletproduksjon er omregningsfaktoren 2,0 slik at 1 tonn sildefilet blir avregnet med 2 tonn sild rund vekt på fartøykvoten.

Ved silderognproduksjon er omregningsfaktoren 9,0 slik at 1 tonn silderogn blir avregnet med 9 tonn sild rund vekt på fartøykvoten.

Ved produksjon av hel saltet sild, er omregningsfaktoren 1, slik at 1 tonn hel saltet sild blir avregnet med 1 tonn sild rund vekt på fartøykvoten.

Ved produksjon av hodekappet saltet sild, er omregningsfaktoren 1,2 slik at 1 tonn hodekappet saltet sild blir avregnet med 1,2 tonn sild rund vekt på fartøykvoten.

Summen av alle leverte produkter, inklusive biprodukter, må ikke overstige fartøykvoten.

Landing av biprodukt skal kontrolleres av Fiskeridirektoratets regionskontor, og føres særskilt på sluttsettelen.

Med «biprodukt» menes i denne paragraf avfall/avskjær og hel sild som er utsortert fra sjølproduksjon av silderogn.

§ 27. Agnfiske

Fiskere som er ført på blad A i fiskermanntallet kan bruke not i fiske etter agn til eget forbruk med merkeregistrert fartøy under 27,50 meter største lengde.

§ 28. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kap. VI. Stenging av områder mv.

§ 29. Geografiske sperreområder

I området mellom 62° 00' N og 60° 30' N er det hele året forbudt å fiske sild fra grunnlinjene og ut til 12 nautiske mil. Forbudet omfatter også norsk vårgytende sild.

I perioden fra og med 15. februar til og med 30. april er det forbudt å fiske all sild i området mellom 62° N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr innenfor 12 nautiske mil regnet fra grunnlinjene. Forbudet i første punktum er ikke til hinder for et begrenset fiske for kystfartøy i den grad slik adgang følger av forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2005.

Kap. VII. Straff og ikrafttredelse

§ 30. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 31. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2005 og gjelder til og med 31. desember 2005.

16. des. Nr. 1705 2004

Forskrift om regulering av fisket etter breiflabb i 2005.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 16. desember 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 9. Kunngjort 23. desember 2004.

§ 1. Forbud mot fiske

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande breiflabb.

§ 2. Utkastforbud

Det er forbudt å foreta utkast av breiflabb i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone.

§ 3. Begrensninger i bruk av garn i fiske etter breiflabb

Uten hinder av § 1 er det tillatt å fiske etter breiflabb med en garnmengde på inntil 500 garn per fartøy. Det enkelte garn kan være inntil 27,5 meter langt.

§ 4. Fredningstid

Det er forbudt å fiske breiflabb med garn nord for 62° N i tidsrommet fra og med 1. mars til og med 20. mai.

§ 5. Minstemål og innblanding av breiflabb under minstemål

I garnfisket er det forbudt å fiske breiflabb mindre enn 60 cm.

Fartøy som fisker med garn kan ha inntil 5% breiflabb under minstemål i antall i de enkelte fangster og om bord.

§ 6. Maskeutforming og maskestørrelse

Det er forbudt å ha mer enn fire sider i den enkelte maske. Alle maskens sider skal være like lange.

I fiske etter breiflabb er det forbudt å bruke garn dersom maskestørrelsen er mindre enn 360 mm.

§ 7. Krav til røkting av garn

Garn som benyttes i fiske etter breiflabb skal røktes minst annenhver dag.

§ 8. Bifangst

Ved fiske med garn etter andre arter er det tillatt å ha inntil 5% bifangst av breiflabb regnet i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske med konsumtrål eller snurrevad er det uten hensyn til forbudet i § 1 tillatt å ha inntil 30% bifangst av breiflabb regnet i vekt om bord.

Ved fiske med rekestrål er det tillatt å ha inntil 10% bifangst av breiflabb. Bifangsten ved fiske med rekestrål

regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttседler/landingsседler undertegnet i tidsrommet fra mandag kl. 00.00 til søndag klokken 24.00.

§ 9. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 10. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 11. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2005 og gjelder til og med 31. desember 2005.

16. des. Nr. 1706 2004

Forskrift om endring i forskrift om vektårsavgift.

Fastsatt av Finansdepartementet 16. desember 2004 med hjemmel i lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter og Stortingets avgiftsvedtak. Kunngjort 23. desember 2004.

I

I forskrift 29. juni 2000 nr. 688 om vektårsavgift gjøres følgende endring:

§ 10 overskriften skal lyde:

§ 10. Reservebusser

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2005.

16. des. Nr. 1707 2004

Forskrift om endring i forskrift om avgift til fremme av fellestiltak for skogbruket.

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 16. desember 2004 med hjemmel i lov 9. november 1956 nr. 4 om avgift på skogsvirke til fremme av fellestiltak for skogbruket § 3, jf. delegeringsvedtak 21. januar 2000 nr. 51. Kunngjort 23. desember 2004.

I

I forskrift 10. april 2000 nr. 351 om avgift til fremme av fellestiltak for skogbruket gjøres følgende endring:

§ 4 skal lyde:

Avgiften utgjør kr 1,00 pr. fastkubikkmeter skogsvirke, og skal innbetales etterskuddsvis direkte til Skogtiltaksfondet to ganger i året: 15. august for avgift for første halvår, og 15. februar for avgift for annet halvår. Samlet avgift i et halvår fra en enkelt kjøper på under kr 50,- skal ikke innbetales.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2005 og gjelder for avgiftspliktig virke omsatt etter denne dato.

17. des. Nr. 1708 2004

Forskrift om regulering av fisket etter sjøtunge i EU-sonen i 2005.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 17. desember 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 9, og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 23. desember 2004.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande sjøtunge i EU-sonen i 2005.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som fisker med konvensjonelle redskap fiske inntil 280 tonn sjøtunge i EU-sonen i statistikkområde IV.

§ 3. Maksimalkvote for konvensjonelle fartøy

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper kan fiske inntil 30 tonn.

§ 4. Bifangst for trål

Fartøy som ikke har adgang til å drive et direkte fiske etter sjøtunge i medhold av § 2 kan innenfor totalkvoten på

280 tonn fiske sjøtunge som bifangst.

§ 5. *Bemyndigelse*

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 6. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 eller lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 7. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2005 og gjelder til og med 31. desember 2005.

17. des. Nr. 1709 2004

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14.

Fastsatt av Finansdepartementet 17. desember 2004 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven). Kunngjort 23. desember 2004.

I

I forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endringer:

§ 5–41–3 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Det gis fradrag for tap når differansen som nevnt i annet punktum er negativ.

§ 5–41–8 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Det gis fradrag for tap når innbetalte midler som ikke allerede er kommet til fradrag ved tidligere utbetaling etter § 5–41–3 overstiger gjenkjøpsverdien.

§ 5–41–8 andre ledd første punktum skal lyde:

Hvis en livrente tegnet fra og med 1. september 1994 blir gjenkjøpt før vilkårene til minste forsikringstid i § 5–41–2 a er oppfylt, settes den skattepliktige inntekten til en fjerdedel av gjenkjøpsverdien i tillegg til den skattepliktige inntekten som følger av første ledd.

§ 10–34 del C oppheves.

§ 10–34 nåværende del D blir ny del C.

§ 10–34–32 skal lyde:

Skattedirektoratet kan fastsette skjema og gi utfyllende regler om gjennomføringen av bestemmelsene i § 10–34 del C.

§ 16–10–5 første ledd bokstav d og ny bokstav e skal lyde:

- d. for den del av sparebeløpet som overstiger boligens kostpris mv. ved erverv av bolig. I slike tilfeller anses først innbetalt sparebeløp anvendt til erverv av bolig, dernest akkumulerte renter,
- e. hvis skattyter ikke overholder opplysningsplikten ved sparing på boligsparekonto i annen EØS-stat.

§ 16–10–5 annet ledd bokstav e og ny bokstav f skal lyde:

- e. hvis skattyter går konkurs og midlene anvendes til dekning av kreditorene,
- f. hvis skattyter godtgjør at det foreligger særlige omstendigheter som har forhindre skattyter fra å oppfylle sin opplysningsplikt ved sparing på boligsparekonto i annen EØS-stat.

§ 16–10–7 overskriften skal lyde:

§ 16–10–7. *Opplysninger fra spareinstitusjonen og skattyter som har opprettet boligsparekonto i annen EØS-stat*

§ 16–10–7 nytt siste punktum skal lyde:

Skattedirektoratet fastsetter også nærmere regler om hvilke opplysninger og hvilken dokumentasjon som kreves av skattytere som har opprettet boligsparekonto i annen EØS-stat.

II

Overskriften før § 5-11-1 skal lyde:

Godtgjørelse av private kostnader og utgiftsgodtgjørelse til pendlere som får standardfradrag

§ 5-11-1 skal lyde:

§ 5-11-1. *Utgifter til kost, losji og transport mellom bolig på arbeidsstedet og annen bolig*

(1) Kostnader til kost anses ikke som kostnader i forbindelse med utførelse av arbeid, unntatt ved yrkes- eller tjenestereise.

(2) For arbeidstaker som ikke er pendler, anses ikke kostnader til losji og arbeidsreise til og fra arbeidsstedet som kostnader i forbindelse med utførelse av arbeid. Godtgjørelse for slike kostnader er skattepliktig arbeidsinntekt.

(3) For arbeidstaker som er pendler og som får standardfradrag for utenlandsk arbeidstaker, er utgiftsgodtgjørelse til dekning av kostnader til losji og besøksreiser til hjemmet skattepliktig inntekt.

§ 5-12 kapitteloverskrift B skal lyde:

B. Skattepliktige naturalytelser i form av kost, losji og transport

§ 5-12-10 skal lyde:

(1) Fordel som består av helt eller delvis fri kost er skattepliktig så langt skattefritak ikke følger av § 5-15 eller av at arbeidstaker er på yrkes- eller tjenestereise.

(2) Fordel som består i helt eller delvis fritt losji eller transport mellom bolig på arbeidsstedet og annen bolig for arbeidstaker som ikke er pendler og for arbeidstaker som får standardfradrag for utenlandsk arbeidstaker, er skattepliktig så langt skattefritak ikke følger av § 5-15.

§ 5-13-3, § 5-13-4, § 5-13-5, § 5-13-6 og § 5-13-7 skal lyde:

§ 5-13-3. *Hva fordelsfastsettelsen etter skatteloven § 5-13 omfatter*

Fordelen fastsatt etter skatteloven § 5-13 omfatter arbeidsgivers dekning av alle bilutgifter vedrørende skattyter og hans husstands private bruk av bilen. Arbeidsgivers dekning av bilutgifter som skattyter selv utreder omfattes dersom skattyter leverer arbeidsgiver originalbilag som vedlegges arbeidsgivers regnskap. Utgifter som ikke har direkte tilknytning til bilen, som utgifter til ferge, bompenger, parkering og trafikkbøter/gebyrer omfattes ikke.

§ 5-13-4. *Listepris m.m.*

Bilens listepris settes til hovedimportørens listepris på tidspunktet for første gangs registrering, inklusive merverdiavgift og vrakpant, eksklusive frakt- og registreringsomkostninger. Listeprisen tillegges listepris for ekstrautstyr som ikke bare har verdi for yrkesbruken, uavhengig av om ekstrautstyret er kjøpt samtidig med bilen eller på et annet tidspunkt. Dersom det ikke foreligger listepris for ekstrautstyr, tillegges reell anskaffelsespris.

Oppholder arbeidstakeren seg i utlandet og bilen ikke er anskaffet i Norge, settes listepris til opprinnelig listepris som ny i oppholdslandet. Det kan kreves fremlagt dokumentasjon for den listepris som er lagt til grunn ved beregning av fordelene.

Kan listeprisen ikke fremskaffes, fastsettes den ved skjønn.

§ 5-13-5. *Særlig omfattende yrkeskjøring og bruk av el-bil som firmabil m.m.*

Når skattyter disponerer kjøretøy som drives kun med elektrisk kraft (el-bil) og/eller godtgjør at yrkeskjøringen overstiger 40.000 km i inntektsåret, verdsettes bilen til 75 prosent av bilens listepris som ny. Den reduserte listeprisen etter første punktum reduseres med 25 pst. for biler som er eldre enn tre år pr. 1. januar i inntektsåret.

I særlige tilfeller hvor listeprisen klart ikke står i forhold til fordelene ved den private bruk, kan fordelene fastsettes ved skjønn.

§ 5-13-6. *Bruk av firmabil en del av inntektsåret*

Har skattyter hatt firmabilordning deler av inntektsåret, gjennomføres fordelsbeskatningen forholdsmessig for det antall hele og påbegynte måneder bilen har stått til disposisjon.

Brukshindringer pga. forhold ved bilen, herunder verkstedopphold, skal ikke redusere fordelsbeskatningen.

Individuelle brukshindringer, herunder feriefravær eller sykdom, tas ikke i betraktning.

§ 5-13-7. *Flere biler, skifte av bil*

Disponerer skattyter flere biler privat samtidig, gjelder i utgangspunktet samme fordelsfastsettelse for hver bil, forutsatt at bilene faktisk brukes privat. Dette gjelder likevel ikke når skattyters forhold tilsier at bare en bil kan benyttes privat om gangen.

Skiftes den bil som brukes privat i løpet av året med en bil med en annen listepris, skal fordelsfastsettelsen fordeles mellom bilene etter hele kalendermåneder. For den kalendermåned bilskiftet skjer skal fordelene beregnes bare på grunnlag av listeprisen til den bil som skattyter disponerte på det vanlige tidspunkt for siste trekkberegning i vedkommende måned, som om skattyter har disponert bilen hele måneden.

§ 5-13-8 og § 5-13-9 oppheves.

§ 6–12–1 første ledd bokstav b skal lyde:

- b. Eier skattyter bilen, tillegges for verdiforringelse 17 prosent saldoavskrivninger med utgangspunkt i bilens listepreis som ny.

§ 6–13–10 første ledd skal lyde:

(1) Bestemmelsene i denne forskrift § 6–13 del B gjelder fradrag for merkostnader til losji, småutgifter og besøksreiser til hjemmet etter skatteloven § 6–13 for person som er skattepliktig til Norge etter skatteloven § 2–1, § 2–3 første ledd bokstav d og annet ledd og lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumforekomster m.v. § 1, og som av hensyn til sitt arbeid må bo utenfor det hjem vedkommende har i en annen EØS-stat. Bestemmelsene regulerer ikke det skattemessige bostedet i Norge etter skatteloven § 3–1.

§ 6–13–11 skal lyde:

Vilkåret for fradrag for merutgifter til losji og besøksreiser til hjem i en annen EØS-stat er at skattyteren har sitt virkelige hjem i en annen EØS-stat og pendler mellom dette hjemmet og norsk bolig etter de kriteriene som følger av skatteloven § 3–1 femte til niende ledd.

Kapittel 7 skal lyde:

Kapittel 7. Særregler om inntekt fra egen bolig- eller fritidseiendom

§ 7–3. Andelshavere i boligselskaper

A. Vilkår for ligning på andelshavernes hånd

§ 7–3–1. Delegering

Departementets myndighet etter skatteloven § 7–3 fjerde ledd delegeres til Skattedirektoratet.

B. Fordeling av formue og inntekt mellom andelshavere i boligselskaper

§ 7–3–10. Anvendelsesområde

Bestemmelsene i § 7–3 del B gjelder fordeling av formue og inntekt mellom andelshavere i boligselskaper, jf. skatteloven § 4–10 annet ledd og § 7–3.

§ 7–3–11. Definisjoner

I denne forskrift § 7–3 del B betyr:

- a) *Boligselskap*: Selskap som omfattes av skatteloven § 7–3.
- b) *Langsiktig fellesgjeld*: Fellesgjeld i boligselskapet hvor hele eller deler av beløpet forfaller til betaling mer enn ett år etter gjeldsstiftelsen.

§ 7–3–12. Valg av fordelingsmetode

- (1) Inntekt og formue fordeles mellom andelshaverne etter en av disse metodene:
 - a. Husleiebrøk, jf. § 7–3–13
 - b. Andelsbrøk og andelskonto, jf. § 7–3–14.
- (2) Vedtak om valg av fordelingsmetode og om fastsettelse av fordelingen treffes av generalforsamlingen i samsvar med lov om borettslag og alminnelige vedtaksprinsipper.

§ 7–3–13. Fordeling etter husleiebrøk

Ved fordeling etter husleiebrøk fordeles alle inntekts- og formuespostene på andelshaverne etter forholdet mellom påløpt husleie for den enkelte boenhet i året og påløpt husleie for samtlige boenheter for andelshavere i året. Som påløpt husleie for samtlige boenheter regnes også beregnet husleie i året for boenheter som er planlagt brukt som bolig for andelshavere, men som ikke er ferdigstilt eller solgt.

§ 7–3–14. Fordeling etter andelsbrøk og andelskonto

- (1) Følgende formues- og inntektsposter kontoføres:
 - a. *Ligningsverdi*: For hver enkelt boenhet føres en egen konto med boenhetens andel av eiendommens ligningsverdi. For nye boligselskaper fordeles ligningsverdien etter forholdet mellom boenhetens innskudd med tillegg av andel av fellesgjeld og samlet innskudd med tillegg av samlet fellesgjeld. Kontoen korrigeres for senere endringer i ligningsverdien som følge av påkostninger eller andre omstendigheter. Endring i ligningsverdi fordeles mellom boenhetene i samsvar med hvordan påkostningene mv. faktisk er foretatt, og får virkning for etterfølgende inntektsår.
 - b. *Langsiktig fellesgjeld*: For hver enkelt boenhet føres en egen konto med boenhetens andel av langsiktig fellesgjeld. I nye boligselskaper settes inngående verdi på kontoen til boenhetens andel av fellesgjelden slik den er beregnet av selskapet. Kontoen korrigeres for senere nedbetalinger mv. fra andelshaver.
 - c. *Renter av langsiktig fellesgjeld*: Rentene fordeles på samme måte som gjelden.
- (2) Øvrige formues- og inntektsposter fordeles etter andelsbrøk. Andelsbrøken fastsettes etter det opprinnelige forholdet mellom den enkelte boenhets innskudd med tillegg av andel fellesgjeld og samlet innskudd med tillegg av samlet fellesgjeld.

§ 7–3–15. Endring av fordelingsmetode

Ved overgang fra husleiebrøk til andelsbrøk og andelskonto gjelder:

- a. Poster som skal fordeles etter andelskonto: Inngående verdi på kontiene skal fastsettes i samsvar med husleiebrøken for siste inntektsår.
- b. Poster som skal fordeles ved andelsbrøk: I stedet for den fordeling som følger av § 7–3–14 annet ledd, kan generalforsamlingen vedta at fordeling skal skje i samsvar med husleiebrøken for siste inntektsår.

§ 7–3–16. Realisasjon av andel

Ved realisasjon av andel i året fordeles inntekter og utgifter forholdsmessig mellom den nye og den tidligere andelshaveren. Fordelingen skjer etter antall hele måneder hver har vært eier av andelen. Overdragelsesmåneden henføres til den nye andelshaveren.

III

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2004.

Endringene under II trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2005.

17. des. Nr. 1710 2004**Forskrift om endring i forskrift om begrensning av lønnsoppgaveplikten.**

Fastsatt av Finansdepartementet 17. desember 2004 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–16, jf. § 6–2. Kunngjort 23. desember 2004.

I

I forskrift 30. desember 1983 nr. 1974 om begrensning av lønnsoppgaveplikten gjøres følgende endring:

§ 3 skal lyde:

Naturalytelser som i sin helhet er skattefrie kreves ikke lønnsinnberettet. Dette gjelder ikke for naturalytelser til pendlere i form av helt eller delvis fri losji og besøksreiser til hjemmet, samt arbeidsgivers dekning av kostnad til bedriftsbarnehageplass. Tilsvarende kreves naturalytelser i form av arbeidsgivers dekning av behandlingsutgifter og behandlingforsikring lønnsinnberettet.

II

Endringen trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2005.

17. des. Nr. 1711 2004**Forskrift om endring i forskrift til lov om fri rettshjelp.**

Fastsatt av Justis- og politidepartementet 17. desember 2004 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 35 om fri rettshjelp § 7, § 8, § 9 og § 14. Kunngjort 23. desember 2004.

I

I forskrift 22. oktober 1996 nr. 1001 til lov om fri rettshjelp gjøres følgende endringer:

Kapittel 2 overskriften skal lyde:

Kapittel 2. Egenandel m.m.

Nye § 2–1, § 2–2 og § 2–3 skal lyde:

§ 2–1. Med mindre rettshjelp er mottatt uten økonomisk behovsprøving, skal den som mottar fri rettshjelp selv betale en andel (egenandel) av utgiftene. Egenandelen beregnes ut fra en grunnbeløp tilsvarende den til enhver tid gjeldende salærsats for straffesaker og benefiserte saker. Det betales ikke merverdiavgift av egenandelen.

Ved fritt rettsråd betales en egenandel tilsvarende grunnbeløpet.

Ved fri sakførsel skal det betales en egenandel på 25% av utgiftene, men ikke mer enn 5 ganger grunnbeløpet.

§ 2–2. Personer med bruttoinntekt under kr 100.000,- pr. år betaler ikke egenandel.

§ 2–3. For arbeid som betales av det offentlige skal den som yter rettshjelpen kreve inn egenandel fra klienten. Klienten plikter å betale egenandelen på forskudd, med mindre den som yter rettshjelpen tilbyr en annen betalingsordning. Klienten betaler ikke merverdiavgift av egenandelen.

Nåværende § 2–1 blir ny § 2–4.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005, og får anvendelse i saker hvor søknad om fri rettshjelp er kommet inn etter ikrafttredelsestidspunktet.

17. des. Nr. 1712 2004

Forskrift om endring i forskrift om legemidler, forskrift om grossistvirksomhet med legemidler og forskrift om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr.

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 17. desember 2004 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler (legemiddeloven) § 5 og § 14 femte ledd, samt lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–14 fjerde ledd. Kunngjort 23. desember 2004.

I

I forskrift 22. desember 1999 nr. 1559 om legemidler gjøres følgende endringer:

Kapittel 12 avsnitt IV skal lyde:

IV. Trinnpris for visse legemidler

§ 12–14. Trinnpris

Trinnpris er den pris Statens legemiddelverk fastsetter for et legemiddel som nevnt i § 12–15. Trinnpris beregnes etter § 12–16 for henholdsvis små og store pakninger i hver byttegruppe.

§ 12–15. Trinnprisens virkeområde

Statens legemiddelverk fastsetter hvilke byttegrupper som det skal beregnes trinnpris for, og hvilke legemidler som skal inngå i disse.

Felles trinnpris for legemidler i en byttegruppe fastsettes etter § 12–16 når:

- a) legemidlene er oppført på Legemiddelverkets bytteliste¹ og,
- b) originalpreparatet har stabil generisk konkurranse i Norge fra minst ett legemiddel.

Stabil generisk konkurranse anses å foreligge når legemidlene er oppført på byttelisten og det ikke kan dokumenteres alvorlige leveringsproblemer for det generiske legemidlet.

Statens legemiddelverk kan unnlate å fastsette trinnpris for byttegrupper eller bestemte legemidler som av særlige grunner ikke er egnet for trinnpris. I vurderingen kan det blant annet legges vekt på at:

- a) maksimalprisen for originalpreparatet før legemidlet fikk generisk konkurranse vanskelig kan finnes,
- b) det er vanskelig å fastslå hva som er originalpreparatet,
- c) omsetningen for legemidlene er lav,
- d) særlige farmakologiske grunner foreligger,
- e) legemidlene har begrenset byttbarhet,
- f) reseptstatus taler for det eller,
- g) særlige innkjøpsordninger gir tilnærmedesvis samme prisreduksjon.

¹ Jf. lov 2. juni 2000 nr. 39 om apotek § 6–6 og forskrift 27. april 1998 nr. 455 om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek § 8–7.

§ 12–16. Beregning av trinnpris

Utgangspris for beregning av trinnpris er originalpreparatets maksimale AUP når det ble fastsatt maksimalpris for det første konkurrerende generisk likeverdige legemiddel.¹

For legemidler med omsetning på 100 millioner kroner eller mer innenfor en 12 måneders periode i løpet av de to siste år før generisk konkurranse ble etablert jf. første ledd, eller senere, fastsettes trinnprisen lik utgangsprisen, med en reduksjon i prisen på:

1. 30 prosent av utgangsprisen når stabil generisk konkurranse inntraff
2. 50 prosent av utgangsprisen 6 måneder etter at stabil generisk konkurranse inntraff
3. 70 prosent av utgangsprisen 12 måneder etter at stabil generisk konkurranse inntraff.

Omsetningen etter annet ledd måles i AUP.

For øvrige legemidler fastsettes trinnprisen lik utgangsprisen, med en reduksjon i prisen på:

1. 30 prosent av utgangsprisen når stabil generisk konkurranse inntraff
2. 40 prosent av utgangsprisen 6 måneder etter at stabil generisk konkurranse inntraff
3. 50 prosent av utgangsprisen 12 måneder etter at stabil generisk konkurranse inntraff.

Dersom det ikke foreligger fullstendig informasjon for fastsettelse av trinnpris, fastsetter Statens legemiddelverk trinnpris med utgangspunkt i et skjønsmessig fastsatt beregningsgrunnlag. Det skal tas hensyn til alle forhold som kan sannsynliggjøre et korrekt beregningsgrunnlag, herunder siste observerte maksimalpris for originalpreparatet før det fikk generisk konkurranse.

Dersom trinnpris beregnet etter denne bestemmelsen er høyere enn indekspris per 31. desember 2004, settes trinnpris lik indekspris på dette tidspunktet.

Dersom trinnpris beregnet etter denne bestemmelsen er høyere enn fastsatt maksimal AUP, settes trinnpris lik maksimal AUP. Dersom trinnpris beregnet etter foregående ledd er høyere enn refusjonspris fastsatt etter § 14–22,

settes trinnpris lik refusjonspris.

Statens legemiddelverk kan fastsette nærmere retningslinjer for beregning av trinnpris.

¹ Jf. § 12-1 flg.

§ 12-17. Refusjon av legemidler med trinnpris

Folketrygden refunderer maksimalt trinnpris for legemidler som inngår i en byttegruppe som fastsatt etter § 12-15.

Folketrygden refunderer likevel inntil legemidlets faktiske utsalgspris, dersom rekvirenten har reservert seg mot bytte til et annet legemiddel innen byttegruppen enn det legemiddel apoteket tilbyr til trinnpris.

Dersom pasienten krever å få utlevert et legemiddel som har høyere utsalgspris enn trinnpris, beregnes pasientens egenandel av trinnprisen. I tillegg kan apoteket kreve mellomlegget mellom trinnpris og faktisk utsalgspris av pasienten. Dette mellomlegget skal ikke føres opp på pasientens egenandelskort.¹

Pasient som reserverer seg mot generisk bytte etter at legemidlet er utlevert, må selv dekke de kostnader som er knyttet til ny reseptekspedering og utlevering, herunder forsendelse. Apoteket skal før utleveringen eller forsendelsen av legemidlet informere pasienten om at bytte er foretatt og at det ekspederte legemidlet er likeverdig.

¹ Jf. forskrift 18. april 1997 nr. 330 § 7 første ledd nr. 2

§ 12-18. Apotekenes plikt til å levere legemidler til trinnpris

Apotek skal kunne utlevere minst ett legemiddel til en utsalgspris lik trinnpris innen hver byttegruppe. Dersom et legemiddel leveres i både små og store pakninger, skal apotek kunne utlevere både liten og stor pakning til en utsalgspris lik trinnpris.

Gevinstdeling etter § 12-3 annet ledd kommer ikke til anvendelse på legemidler som er inkludert i trinnprissystemet.

§ 12-19. Grossistenes leveringsplikt og avansenivå

Grossist skal tilby apotek minst ett legemiddel innen hver byttegruppe til en AIP, som med tillegg av maksimal apotekavanse, ikke er høyere enn at apotek kan selge legemidlet til en AUP lavere eller tilsvarende trinnprisen for byttegruppen. Dersom et legemiddel leveres i både små og store pakninger, skal apotek tilbys både liten og stor pakning i samsvar med første punktum.

Hovedgrossister som per 1. august 2004 hadde inngått avtale med selvstendige apotek om distribusjon eller salg av legemidler som apoteket selv har leverandøravtale for, skal tilby distribusjon for slike legemidler som omfattes av § 12-15 til alle selvstendige apotek. Plikten gjelder alle legemidler med trinnpris. Grossistene kan for disse legemidler ikke kreve en avanse som overstiger 15 prosent av grossistens innkjøpspris. Med hovedgrossist menes grossist som leverer 40 prosent eller mer av apotekets varekjøp. Med selvstendige apotek menes apotek som ikke er tilknyttet kjedekonseppter som er vertikalt integrerte med fullsortimentsgrossister.

§ 12-20. Apotekets plikt til å rapportere reservasjonstilfellene

I tilfeller der rekvirenten eller pasienten reserverer seg mot bytte til annet legemiddel innen byttegruppen, skal apoteket rapportere om reservasjonen.

Rapporten skal blant annet inneholde opplysninger om det er rekvirent eller pasient som har reservert seg, den faktiske utsalgspris for det legemidlet som ble utlevert, legemidlets varenummer og salgsvolum.

Rapporten sendes til Nasjonalt folkehelseinstitutt, som gir nærmere bestemmelser om innrapporteringen.

§ 12-21. Apotekets plikt til å rapportere oppnådde rabatter

Alle apotek skal rapportere om oppnådde rabatter fra andre enn grossister knyttet til kjøp av legemidler. Rabattene skal knyttes til varenummer og volum.

Rapporten sendes samlet til Nasjonalt folkehelseinstitutt, som gir nærmere bestemmelser om innrapporteringen.

II

I forskrift 21. desember 1993 nr. 1219 om grossistvirksomhet med legemidler gjøres følgende endringer:

§ 18 skal lyde:

Forskriftene i dette kapittel gjelder innlevering og behandling av opplysninger om omsetning av legemidler, inkludert vaksiner og medisinfør, fra virksomheter som utøver engrosomsetning med legemidler. Formålet med bestemmelsene er å kartlegge legemiddelomsetningen i landet over tid slik at man får en oversikt over det totale legemiddelsalget til bruk for forskning på legemiddelområdet og for helsemyndighetenes overordnede planlegging og styring av legemiddelforsyningen.

§ 24 skal lyde:

Opplysninger om omsetning av legemidler kan benyttes til forskning, statlig styring og planlegging, samt fremstilling av offentlig statistikk over legemiddelforbruket i Norge.

III

I forskrift 18. april 1997 nr. 330 om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr gjøres følgende endringer:

§ 7 nr. 2 skal lyde:

2. Medlemmet skal betale en egenandel på 36 prosent av reseptbeløpet, men ikke mer enn 450 kroner pr. resept. Barn under 7 år og minstepensjonister skal ikke betale egenandel. Rikstrygdeverket kan fastsette retningslinjer for hvilke personer som regnes som minstepensjonister. Ved reitererte resepter skal det betales ny egenandel etter utlevering av et kvantum svarende til tre måneders forbruk av legemidlet.

Dersom pasienten krever å få utlevert et legemiddel som har høyere utsalgspris enn det legemiddel apoteket foreslår bytte til, og rekvirenten ikke har reservert seg mot generisk bytte, beregnes pasientens egenandel av apotekets utsalgspris for det legemiddel det foreslås bytte til. I tillegg kan apoteket kreve at pasienten betaler mellomlegget mellom apotekets utsalgspris for det legemiddel det foreslås bytte til og faktisk utsalgspris for det legemiddel pasienten krever. Dette mellomlegget kan ikke føres opp på pasientens egenandelskort.

Dersom pasienten krever å få utlevert et legemiddel som har høyere utsalgspris enn trinnpris,¹ og rekvirenten ikke har reservert seg mot generisk bytte, beregnes pasientens egenandel av trinnprisen. I tillegg kan apoteket kreve mellomlegget mellom trinnprisen og faktisk utsalgspris av pasienten. Dette mellomlegget skal ikke føres opp på pasientens egenandelskort.

Ved kjøp av utstyr og produkter, herunder næringsmidler til spesielle medisinske formål, hvor prisen overstiger det maksimumsbeløp som er fastsatt av Rikstrygdeverket, beregnes egenandel av maksimumsbeløpet. Det overskytende beløp betales av medlemmet, men medregnes ikke under egenandelstaket.

- 1 Jf. forskrift 22. desember 1999 nr. 1559 § 12 – § 14 flg.

IV

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

17. des. Nr. 1713 2004

Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel fra en rekke land i Asia i forbindelse med utbrudd av aviær influensa.

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 17. desember 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 19. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2004/122/EF og vedtak 2004/606/EF). Kunngjort 23. desember 2004.

I

I forskrift 13. februar 2004 nr. 368 om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel fra en rekke land i Asia i forbindelse med utbrudd av aviær influensa gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningen i hjemmelsfeltet skal lyde:

Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2004/122/EF, vedtak 2004/606/EF og vedtak 2004/851/EF).

§ 2 fjerde ledd skal lyde:

Fra Sør-Korea og Malaysia er det forbudt å innføre råvarer fra fjørfe til bruk i produksjon av kjæledyrfôr, ubehandlede råvarer inneholdende deler av fjørfe til bruk i produksjon av fôr, konsumegg og ubehandlede trofeer fra fugler.

II

Endringene trer i kraft straks.

17. des. Nr. 1714 2004

Ikrafttredelse av lov 27. februar 2004 nr. 10 om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992.

Fastsatt ved Kgl.res. 17. desember 2004 med hjemmel i lov 27. februar 2004 nr. 10 om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992 del III nr. 1. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 23. desember 2004.

Lov 27. februar 2004 nr. 10 om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992, del I, med unntak av endringen av sjøloven § 207 tredje ledd, trer i kraft 3. mars 2005.

17. des. Nr. 1715 2004**Delegering av myndighet til Olje- og energidepartementet etter lov om petroleumsvirksomhet § 11–1 annet ledd.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004 med hjemmel i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 11–1 annet ledd. Fremmet av Olje- og energidepartementet. Kunngjort 23. desember 2004.

Myndighet i medhold av lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 11–1 annet ledd delegeres til Olje- og energidepartementet i tilfelle der staten deltar i virksomhet som følger av godkjent plan for utbygging og drift eller plan for anlegg og drift og som ikke medfører budsjettmessige konsekvenser utover gjeldende SDØE-budsjett, men hvor selve eierformen i prosjektet medfører at statens deltakelse krever særskilt beslutning i medhold av petroleumsloven § 11–1 annet ledd.

17. des. Nr. 1716 2004**Forskrift om unntak fra forvaltningslovens klageregler for vedtak fattet av Finansmarkedsfondet.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004 med hjemmel i lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 28 fjerde ledd. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 23. desember 2004.

§ 1. Klage over vedtak truffet av Finansmarkedsfondet kan bare omfatte saksbehandlingen og ikke skjønnsutøvelsen.

§ 2. Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder også for saker der det allerede er inngitt klage.

17. des. Nr. 1717 2004**Ikrafttredelse av lov 17. desember 2004 nr. 98 om endringer i lov 25. mars 1994 nr. 7 om sikring mot og erstatning for naturskader (naturskadeloven) og lov 16. juni 1989 nr. 70 om naturskadeforsikring.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. desember 2004 med hjemmel i lov 17. desember 2004 nr. 98 om endringer i lov 25. mars 1994 nr. 7 om sikring mot og erstatning for naturskader (naturskadeloven) og lov 16. juni 1989 nr. 70 om naturskadeforsikring del III. Fremmet av Landbruks- og matdepartementet. Kunngjort 23. desember 2004.

Lov 17. desember 2004 nr. 98 om endringer i lov 25. mars 1994 nr. 7 om sikring mot og erstatning for naturskader (naturskadeloven) og lov 16. juni 1989 nr. 70 om naturskadeforsikring gjelder fra 1. januar 2005.

20. des. Nr. 1718 2004**Forskrift om endring i forskrift om faglig ansvarsfordeling mv. etter kulturminneloven.**

Fastsatt av Miljøverndepartementet 20. desember 2004 med hjemmel i lov 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner § 28 og forskrift 9. februar 1979 nr. 8785 om faglig ansvarsfordeling mv. etter kulturminneloven § 19.

I. Rette myndighet, faglig ansvarsområde og samarbeidsplikt Kunngjort 23. desember 2004.

Sametinget er vedkommende myndighet etter følgende bestemmelser i forskrift 9. februar 1979 nr. 8785, med senere endringer:

Kap. 1 § 1 nr. 2 og § 3.

Miljøverndepartementet delegerer myndighet etter kulturminneloven til Sametinget etter følgende bestemmelse i ovennevnte forskrift:

Kap. 3 § 12 nr. 2.

II. Ikrafttredelse

Endring i forskriften gjelder fra 1. januar 2005 og inntil videre.

III. Sektormyndighet

Sametinget er sektormyndighet for samisk kulturminnevern i plan- og byggesaker etter plan- og bygningsloven. I tillegg til formell vedtakskompetanse etter kulturminneloven, omfatter Sametingets ansvar ivaretagelse av samisk kulturminnehensyn i plan- og byggesaker etter plan- og bygningsloven.

IV. Retningslinjer for Sametinget:

- 1) Sametinget er et organ for samisk kulturminnevern
- 2) Sametinget skal ha følgende oppgaver

- a) forestå forvaltningen av samisk kulturminnevern i henhold til lov om kulturminner med tilhørende forskrifter
 - b) være et fagpolitisk råd for andre offentlige organ i samiske kulturminnevernsspørsmål.
- 3) Sametinget utarbeider en årlig rapport om situasjonen for samisk kulturminnevern i Norge. Denne oversendes Riksantikvaren og vedlegges Sametingets årlige melding til Kongen.

20. des. Nr. 1719 2004

Forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2005.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 20. desember 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 6 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 23. desember 2004.

§ 1. Forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande kolmule.

§ 2. Unntak fra forbud

Uten hinder av § 1 kan norske fartøy med ringnottillatelse, kolmuletråltillatelse eller industritråltillatelse, fra 1. januar fiske kolmule i internasjonalt farvann, Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, og fiskevernsonen ved Svalbard.

Uten hinder av § 1 kan norske fartøy med nordsjøtråltillatelse, fra 1. januar fiske kolmule i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone sør for 64° N.

§ 3. Fiske i EU-sonen og færøysk fiskerisone

I EU-sonen i ICES statistikkområdene IIa, IVa, VIa nord for 56° 30' N, VIb og VII vest av 12° V kan fartøy med kolmuletråltillatelse fiske inntil 120.000 tonn kolmule. Av dette kvantum kan 40.000 tonn fiskes i EU-sonen i ICES statistikkområde IVa.

I færøysk fiskerisone kan fartøy med kolmuletråltillatelse fiske 36.200 tonn kolmule.

Fiskeridirektoratet kan fastsette fartøykvoter for fartøy som deltar i fisket etter første og andre ledd.

§ 4. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene er beregnet oppfisket, selv om det enkelte fartøy ikke har fisket sin maksimalkvote.

§ 5. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53, og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2005 og gjelder til og med 31. desember 2005.

21. des. Nr. 1720 2004

Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr.

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 21. desember 2004 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–14 fjerde ledd. Kunngjort 23. desember 2004.

I

I forskrift 18. april 1997 nr. 330 om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr gjøres følgende endring:

§ 7 punkt 2 første punktum skal lyde:

2. Medlemmet skal betale en egenandel på 36 prosent av reseptbeløpet, men ikke mer enn 490 kroner pr. resept.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2005.

21. des. Nr. 1721 2004**Forskrift om endring i forskrift om avgift på enkelte farlige stoffer, anlegg og innretninger som omfattes av lov om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver.**

Fastsatt av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap 21. desember 2004 med hjemmel i lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 28 første ledd, jf. delegeringsvedtak 1. september 2003 nr. 1161. Kunngjort 23. desember 2004.

I

I forskrift 10. juli 1995 nr. 684 om avgift på enkelte farlige stoffer, anlegg og innretninger som omfattes av lov om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver gjøres følgende endringer:

§ 4 nr. 2 skal lyde:

2. Avgiftssatsen er kr 2,87 pr. tonn. For virksomheter hvor de produktmengder som danner grunnlag for avgiftsberegningen i henhold til nr. 1 er mindre enn 20.000 tonn, skal den årlige mengdebaserte avgift være kr 34.500.

§ 7 nr. 4 og 5 skal lyde:

4. Avgiftssatsen etter nr. 1 og 2 er kr 85 pr. tonn. For virksomheter hvor de produktmengder som danner grunnlag for avgiftsberegninger i henhold til nr. 1 og 2 er mindre enn 400 tonn, skal den årlige mengdebaserte avgift være kr 34.500.
5. Den faste avgift pr. tilvirkningssted utover ett i henhold til nr. 3 er kr 34.500.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

21. des. Nr. 1722 2004**Forskrift om endring i forskrift om egenandelstak 1.**

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 21. desember 2004 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5-3 tredje ledd. Kunngjort 23. desember 2004.

I

I forskrift 18. april 1997 nr. 334 om egenandelstak 1 gjøres følgende endring:

§ 4 siste punktum skal lyde:

Egenandelstaket for 2005 er 1.585 kroner.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2005.

21. des. Nr. 1723 2004**Forskrift om endring i forskrift om egenandelstak 2.**

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 21. desember 2004 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5-3 fjerde ledd. Kunngjort 23. desember 2004.

I

I forskrift 19. desember 2002 nr. 1789 om egenandelstak 2 gjøres følgende endring:

§ 3 siste punktum skal lyde:

Egenandelstaket for 2005 er 3.500 kroner.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2005.

21. des. Nr. 1724 2004**Delegering av myndighet til Konkurransetilsynet etter konkurranse-loven.**

Fastsatt av Moderniseringsdepartementet 21. desember 2004 med hjemmel i lov 5. mars 2004 nr. 12 om konkurranse mellom foretak og kontroll med foretakssammenslutninger (konkurranse-loven) § 10 fjerde ledd første punktum, § 17 femte ledd, § 23 annet punktum, § 33 første og annet ledd, delegeringsvedtak 16. april 2004 nr. 631 og omorganiseringsvedtak 1. oktober 2004 nr. 1304. Kunngjort 23. desember 2004.

I

Konkurransetilsynet gis myndighet til å treffe vedtak etter konkurranse-loven § 10 fjerde ledd første punktum, § 17 femte ledd, § 23 annet punktum og § 33 første og annet ledd.

II

Bestemmelsen under I trer i kraft straks.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2004-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
1997	13	1121	Forskrift nr. 572	4
1997	20	1842	Forskrift nr. 961	1
2000	5	452	Forskrift nr. 119	2
2001	17	2305, 2306	Forskrift nr. 1541	3
2002	4	427,428	Forskrift nr. 340	11
2002	11	1336	Forskrift nr. 965	12
2002	18	2429	Instruks nr. 1699	3
2003	12	1926	Vedtak nr. 1044	4
2003	14	2201, 2202	Vedtak nr. 1715	3
2003	14	2349, 2350	Forskrift nr. 1302	4
2003	14	2276, 2278	Forskrift nr. 1239	2
2003	16	2556	Forskrift nr. 1379	1
2003	16	2594, 2603	Forskrift nr. 1424	3
2003	17	2724	Forskrift nr. 1476	1
2003	17	2757	Forskrift nr. 1490	1
2003	17	2761	Forskrift nr. 1492	1
2003	17	2799, 2800	Forskrift nr. 1534	3
2003	17	2803	Forskrift nr. 1538	3
2003	17	2808	Forskrift nr. 1546	1
2003	17	2808	Forskrift nr. 1546	2
2003	17	2809	Forskrift nr. 1546	6
2003	17	2815	Forskrift nr. 1560	1
2003	17	2838	Forskrift nr. 1589	1
2003	17	2839	Forskrift nr. 1590	1
2003	18	2859, 2860	Forskrift nr. 1601	4
2003	18	2861	Forskrift nr. 1601	14
2003	18	2894	Forskrift nr. 1636	3
2004	1	106	Forskrift nr. 1	13
2004	1	108	Forskrift nr. 3	4
2004	2	249	Forskrift nr. 141	6
2004	5	741	Forskrift nr. 536	6
2004	5	783	Forskrift nr. 598	9
2004	5	803, 806	Forskrift nr. 626	6
2004	5	827	Forskrift nr. 650	6
2004	6	940	Forskrift nr. 747	10
2004	6	940	Forskrift nr. 747	14
2004	6	944	Forskrift nr. 753	12
2004	7	1077	Forskrift nr. 910	9
2004	7	1106	Forskrift nr. 922	12
2004	10	1432	Forskrift nr. 954	12
2004	11	1570	Forskrift nr. 1062	14
2004	11	1682	Forskrift nr. 1169	12

B-blad

Returadresse:

Lovdata
Postboks 41 Sentrum
N-0101 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter
Avd. II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjørings skjema til Lovdata:

Med E-post: Itavd1@lovdata.no for avdeling I
Itavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2004 koster	Avd. I	kr 1020	kr 1580	kr 2240
	Avd. I og II	kr 1280	kr 2320	kr 3330

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Tlf. 23 35 60 00
Faks 23 35 60 01
E-post: lovtid@lovdata.no